כשמחזירין הספר תוך ההיכל אומרים.

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְהוָה רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְהוָה לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ־צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל־תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל־תַּעֲזוֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי־נֹעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְהוָה אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

(Wenn die Thora in die Lade gestellt wird, spricht die Gemeinde:)

ובנחה „Wenn die Lade niedergesetzt wurde, sprach Moscheh: Ruhe Ewiger unter der Menge der Tausenden Jisraels.“ — „Auf, Ewiger! Zu deinem Ruhesitze, du und die Lade deiner Herrlichkeit.“ — „Deine Priester laß Tugend kleiden, deine Heiligen frohlocken.“ — „Deines Knechtes, Davids willen verweig're nicht, was dein Gesalbter fleht.“ — „Eine fromme Lehre hab' ich euch gegeben, verlaßt meine Thora nicht. Ein Baum des Lebens ist sie denen, die sich fest an ihr halten, und die sie ergreifen, werden glückselig. Ihre Wege sind Wege der Wonne, und alle ihre Pfade friedlich.“ „Führ' uns zurück, Ewiger! zu dir, wir wollen zurückkehren; erneue unsere Tage wie vormals.“

אֲשֶׁר לֹא־נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשׁוֹ וְלֹא נִשְׁבַּע
לְמִרְמָה׃ יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהֹוָה וּצְדָקָה
מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ׃ זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ
יַעֲקֹב סֶלָה׃ שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ
פִּתְחֵי עֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי זֶה מֶלֶךְ
הַכָּבוֹד יְהֹוָה עִזּוּז וְגִבּוֹר יְהֹוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה׃
שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא
מֶלֶךְ הַכָּבוֹד׃ מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְהֹוָה
צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה׃

---

4 Wer reiner Hände, lauteres Herzens ist,
wer nie falschen Eides Schuld getragen,
nie zum Truge geschworen.

5 Er empfange den Segen vom Ewigen,
gerechten Lohn vom Gotte seines Heils.

6 Dies das Geschlecht, das ihn verehrt,
Dein Antlitz sucht Jaakobs. Sela!

7 Erhebt ihr Thore euer Haupt,
erweitert die ewigen Pforten,
daß einziehe der König des Ruhms?

8 Wer ist der König des Ruhms?
Der Ewige! mächtig und siegreich;
der Ewige! siegreich im Streite.

9 Erhebet ihr Thore euer Haupt,
erweitert die ewige Pforten,
daß einziehe der König des Ruhms.

10 Wer ist der König des Ruhms?
der Ewige, Zebaoth!
Er ist der König des Ruhms. Sela!

יְהוָה יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ
אֹמֵר כָּבוֹד׃ יְהוָה לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְהוָה
מֶלֶךְ לְעוֹלָם׃ יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה יְבָרֵךְ
אֶת־עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם׃

בחול

כ״ד לְדָוִד מִזְמוֹר לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל
וְיֹשְׁבֵי בָהּ׃ כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל־
נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ׃ מִי־יַעֲלֶה בְהַר יְהוָה וּמִי־
יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ׃ נְקִי כַפַּיִם וּבַר־לֵבָב

---

9 Die Stimme des Herrn regt auf das scheue Gewild,
entblättert die Wälder;
aber in seinem Pallast spricht alles: Majestät!

10 Der Herr thronte zur Sündfluth,
wird thronen als König ewig.

11 Der Herr wird Sieg seinem Volke verleihn,
der Herr wird segnen sein Volk mit Frieden.

Am Wochentage sagt man:

לְדָוִד Dem David ein Psalm.

1 Dem Ewigen ist die Erde und was sie füllt,
die Welt und die sie bewohnen.

2 Er hat auf Wasser sie gegründet,
auf Ströme sie befestigt.

3 Wer darf besteigen den Berg des Ewigen?
Wer kann betreten seine heilige Stätte?

בשבת

כ״ט מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֵלִים הָבוּ
לַיהוָה כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
הִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־
הַמָּיִם אֵל־הַכָּבוֹד הִרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים:
קוֹל־יְהוָה בַּכֹּחַ קוֹל יְהוָה בֶּהָדָר: קוֹל יְהוָה
שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן:
וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיֹן כְּמוֹ בֶן
רְאֵמִים: קוֹל־יְהוָה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל
יְהוָה יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְהוָה מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל

Am Schabbath sagt man:

מִזְמוֹר Psalm Davids.

1 Bringt dem Herrn, ihr Söhne der Mächt'gen,
Bringt dem Herrn Ruhm und Triumph.

2 Bringt dem Herrn Ruhm seines Namens,
Betet ihn an, heilig geschmückt.

3 Die Stimme des Herrn über die Fluthen —
Gott der Ehre läßt donnern —
Der Herr über mächtige Fluthen.

4 Die Stimme des Herrn gewaltig,
die Stimme des Herrn erhaben.

5 Die Stimme des Herrn zersplittert Zedern,
der Herr zersplittert die Zedern Libanons;

6 Läßt sie hüpfen, wie muthig Kalb, Lebanon und Sirjon wie
junges Reehm.

7 Die Stimme des Herrn wirft flammenden Blitz.

8 Die Stimme des Herrn erschüttert die Wüste,
der Herr erschüttert Kadesch's Wüste.

בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃ קָרוֹב יְיָ לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ
בֶאֱמֶת׃ רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃
שׁוֹמֵר יְיָ אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃ תְּהִלַּת
יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

הש"ץ לוקח ס"ת בידו להוליכו מן הכיסא ואומר

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ׃

ק' הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה
לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

---

17 Gerecht ist Gott in allen seinen Wegen, und huldvoll in all' seinem Thun.

18 Nahe ist Gott Allen, die ihn rufen, Allen die ihn anrufen mit Treue.

19 Begehr seiner Fürchtigen gewährt er, und ihren Ruf hört er, er hilft ihnen.

20 Gott hütet all' die ihn lieben, aber all' die Frevler vertilgt er.

21 Den Ruhm Gottes soll aussprechen mein Mund, und es segne alles Fleisch seinen heiligen Namen, der ewig und immer.

22 Und wir wollen segnen Jah, der von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah.

(Der Vorsänger nimmt die Thora und spricht:)

יְהַלְלוּ Alles lobe den Namen des Ewigen, denn er allein ist hocherhaben!

הוֹדוֹ (Die Gemeinde:) Sein Ruhm über Erde und Himmel. Er hebe hoch das Horn seinem Volke, Ruhm seinen Frommen, den Kindern Jisraels, ihm verwandten Volke. Hallelujah.

אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר
רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם
וּגְדָל־חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ
כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ
וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר
מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־
דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי
כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ
אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד

---

6 Und die Gewalt deiner Schrecken sprechen sie aus, und deine Größe will ich erzählen.

7 Das Andenken deiner großen Güte strömen sie aus, und deine Gnade jauchzen sie.

8 Gnädig und erbarmend ist Gott, langmüthig und huldreich.

9 Gütig ist Gott gegen Alles, und sein Erbarmen über all' seine Werke.

10 Es preisen dich, o Gott, all' deine Werke, und deine Frommen segnen dich.

11 Die Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie aus, und von deiner Stärke reden sie.

12 Den Menschensöhnen kund zu thun seine Stärke, und die Herrlichkeit der Majestät seines Reiches.

13 Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und deine Herrschaft in alle Geschlechter.

14 Gott stützet alle Fallende, und richtet alle Gebeugte auf.

15 Die Augen Aller schauen zu dir empor, und du giebst ihnen ihre Speise zu seiner Zeit.

16 Aufthust du deine Hand und sättigst alles Lebendige seines Begehrs.

יִקּוֹם. וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ
הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר: וְנִקֵּיתִי דָּמָם לֹא נִקֵּיתִי. וַיְיָ שֹׁכֵן
בְּצִיּוֹן: וּבְכִתְבֵי הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמַר. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה
אֱלֹהֵיהֶם. יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ. נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ:
וְאוֹמֵר כִּי דוֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת עֲנָוִים:
וְאוֹמֵר יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה: מִנַּחַל
בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ:

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו:

קמה תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד:
גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח
מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ

אַשְׁרֵי Glückselig, die in deinem Hause weilen; immerdar müssen sie dich preisen.

Glückselig das Volk, dem solches geworden, glückselig das Volk, dessen Gott der Ewige.

תְּהִלָּה Loblied von David.

1 Ich will dich erheben, mein Gott, o König, und segnen deinen Namen, auf ewig und immer.

2 An jeglichem Tage will ich dich segnen, und preisen deinen Namen auf ewig und immer.

3 Groß ist Gott und sehr gepriesen, und seiner Größe kein Ergründen.

4 Ein Geschlecht dem andern rühmet deine Werke und deine Machtthaten künden sie.

5 Der Glanz der Herrlichkeit deiner Majestät und die Begebnisse deiner Wunder will ich überdenken. —

בעבור שאני נודר צדקה בעדם ובשכר זה תהיינה נפשותם צרורות בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

בעבור נשמת המומתים על קדושת השם.

יזכור אלהים נשמת (פ׳ ב״פ) ונשמת כל קרובי וקרובותי הן מצד אבי הן מצד אמי שהומתו הן שנהרגו הן שנשחטו ושנשרפו ושנטבעו ושנחנקו על קדוש השם בעבור שאתן צדקה בעד הזכרת נשמותיהם ובשכר זה תהיינה נפשותיהם צרורות בצרור החיים עם נשמותיהם של אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

בק״ק אומר הש״ץ אל מלא רחמים, ומזכירין נשמות הקדושי׳ ואומרי׳ אב הרחמים.

אב הרחמים שוכן מרומים. ברחמיו העצומים הוא יפקוד ברחמים. החסידים והישרים והתמימים. קהלות הקדש שמסרו נפשם על קדשת השם. הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו. מנשרים קלו ומאריות גברו. לעשות רצון קונם וחפץ צורם: יזכרם אלהינו לטובה. עם שאר צדיקי עולם. וינקום נקמת דם עבדיו השפוך: ככתוב בתורת משה איש האלהים. הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו

Vor dich mein Gott, Allerbarmer und Allliebender, komme mein Nachruf in dieser feierlichen und gnadenvollen Stunde, den Seelen meiner Theuren geweiht. Laß selig sie wandeln in deinem Lichte, und im Kreise der Unsterblichen an deiner Nähe sich ergötzen. O, daß sie von jener Höhe, aus den Gefilden der ewigen Wonne und Lust, meinen Geist umschweben, und wie die Urväter: Abraham, Jizchack und Jaakob, und gleich jene Urmütter Sarah, Ribkah, Rachel und Leah, in Gemeinschaft mit all deinen Frommen, segnend herabschauen auf ihre Lieben, die reinen Sinnes dich anerkennen und deinen Namen heiligen. Möge die Gabe, die ich jezt den Armen bestimme, dir Allwissender, Herzenskundiger, wohlgefällig seyn. Amen.

נוהגים להזכיר נשמות ופוסקים.

בעבור נשמת האב.

יזכור אלהים נשמת אבא מורי (פ״ב פ) שהלך לעולמו בעבור שאני נודר צדקה בעדו ובשכר זה תהא נפשו צרורה בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

בעבור נשמת האם.

יזכור אלהים נשמת אמי מורתי (פ״ב פ) שהלכה לעולמה בעבור שאני נודר צדקה בעדה ובשכר זה תהא נפשה צרורה בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

בעבור נשמת אב ואם הזקנים ויתר הקרובים.

יזכור אלהים נשמת אבי ואמי זקני וזקנותי דודי ודודתי אחי ואחיותי בין מצד אבי בין מצד אמי שהלכו לעולמם

Andenken an Verstorbene.

„Einst in Seligkeit das Antlitz Gottes schauen werde;
wachend mich ergötzen, Herr des Himmels und der Erde.“ —
„Drum mein Inn'res hocherfreu't, und froh ist meine Seele,
Furchtlos ruh' im Grabe hier, mein Fleisch dem Herrn empfehle.“
„Nicht der Gruft zum Preis, der Unterwelt mich, Gott, du giebst;
Nicht zu Grunde gehn im Tod, die Frommen die du liebst.“
„Dein Gesetz, des ew'gen Lebens Pfad mir kund gemacht,
Seligkeiten Fülle dort in ihm mir zugedacht.“

In wehmuthsvoller Liebe gedenk' ich dein:

theuerster unvergeßlicher Vater . . . . *)
theuerste unvergeßliche Mutter . . . .
theuerster Großvater . . . . .
theure Großmutter . . . . . .
theurer Bruder . . . . .
theure Schwester . . . . . .
theurer Freund . . . . .
(u. s. w.)

---

*) Hier wird der Name des Hingeschiedenen genannt.

וְיִרְפָּא לְכָל־גּוּפָם וְיִסְלַח לְכָל־עֲוֹנָם וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל־מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם עִם כָּל־יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

הַנּוֹתֵן תְּשׁוּעָה לַמְּלָכִים וּמֶמְשָׁלָה לַנְּסִיכִים מַלְכוּתוֹ מַלְכוּת כָּל־עוֹלָמִים הַפּוֹצֶה אֶת־דָּוִד עַבְדּוֹ מֵחֶרֶב רָעָה. הַנּוֹתֵן בַּיָּם דָּרֶךְ וּבְמַיִם עַזִּים נְתִיבָה. הוּא יְבָרֵךְ וְיִשְׁמוֹר וְיִנְצוֹר וְיַעֲזוֹר וִירוֹמֵם וִיגַדֵּל וִינַשֵּׂא לְמַעְלָה אֶת אֲדוֹנֵינוּ פלוני יָרוּם הוֹדוֹ. מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יְחַיֵּהוּ וְיִשְׁמְרֵהוּ וּמִכָּל צָרָה וְיָגוֹן וָנֶזֶק יַצִּילֵהוּ וְיַדְבֵּר עַמִּים תַּחַת רַגְלָיו וְיַפִּיל שׂוֹנְאָיו לְפָנָיו וּבְכָל אֲשֶׁר יִפְנֶה יַצְלִיחַ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּרַחֲמָיו יִתֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלֵב כָּל יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו רַחֲמָנוּת לַעֲשׂוֹת טוֹבָה עִמָּנוּ וְעִם כָּל יִשְׂרָאֵל. בְּיָמָיו וּבְיָמֵינוּ תִּוָּשַׁע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכּוֹן לָבֶטַח וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

---

sende Segen und Glück in jede ihrer Unternehmungen, und auch allen ihren Mitbrüdern in Jisrael. Amen.

Gebet für den Landesherrn.

הַנּוֹתֵן Gott! der du den Königen Sieg, den Fürsten Gewalt verleihst — dein Reich ist aller Welten Reich — der du deinen Knecht David gerettet von der Bosheit Schwert, durchs Meer einen Weg gebahnt, einen Pfad in mächtigen Fluthen: segne, behüte und bewahre, unterstütze, erhöhe, vergrößere und hebe hoch empor unsern Regenten: . . . ., hocherhaben bleibe seine glorreiche Herrschaft! — König aller Könige! erhalte und behüte ihn huldvoll, bewahre ihn vor jedem Leiden, Kummer und Schaden, erfülle mit Treue und Folgsamkeit die Unterthanen, und lasse niederfallen vor ihm seine Feinde, und laß' ihn, wohin er sich wendet, glücklich seyn. König aller Könige! Allbarmherziger! flöße ein seinem Herzen, und dem Herzen eines jeden seiner Räthe und Beamten Wohlwollen für uns, daß sie Gutes üben an uns und an ganz Jisrael. Laß' in seinen Tagen und in unsern Tagen Hülfe erstehen für Jehuda, und Jisrael in Sicherheit wohnen, und für Zijon der Erlöser kommen. So wollest du! Amen.

מַעֲלְיָא זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא
יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין.
רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא טַפְלָא וּנְשַׁיָּא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ
יָתְכוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיכוֹן.
וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל־עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין בִּישִׁין.
מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּכוֹן. כָּל־זְמַן וְעִדָּן. וְנֹאמַר אָמֵן:
מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יְבָרֵךְ
אֶת־כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. עִם כָּל־קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם
וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל־אֲשֶׁר־לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים
בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל וּמִי
שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה. וּפַת לָאוֹרְחִים
וּצְדָקָה לַעֲנִיִּים וְכָל־מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם וְיָסִיר מֵהֶם כָּל־מַחֲלָה

---

erhafte Nachkommenschaft, die dem Gesetze treu anhängt — dieser ganzen heiligen Gemeinde, den Alten und den Jungen, ihren Kindern und Frauen. Es wolle der König aller Welten euch segnen, euer Leben verlängern, eure Tage und Jahre viel seyn lassen, daß ihr geschützt und gerettet werdet von jedem Uebel und unglücklichen Zufällen; der Herr des Himmels stehe euch bei alle Zeit. Amen.

מִי Der gesegnet hat unsere Voraltern Abraham, Jitzchack und Jaakob, segne diese ganze heilige Gemeinde und auch alle anderen heiligen Gemeinden: sie, ihre Frauen, ihre Söhne und Töchter und alle die ihnen angehören; auch alle die, welche Gebethäuser errichten, und die, welche sich darin zum Gebet versammlen; auch alle die, welche das Gebethaus mit Beleuchtung und mit Wein zu Kiddusch und Habdala versorgen; auch alle die, welche den Wanderern Brod und den Armen Allmosen reichen, und alle die, welche die Angelegenheiten der Gemeinde mit Redlichkeit verwalten. Der Heiligste, gelobt sey er, lohne ihre Handlungen, entferne von ihnen jeden Schmerz, und heile sie von Krankheiten, und vergebe ihnen alle ihre Sünden, und

וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא
וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל
מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא
קַדִּישָׁתָא. דִּי בְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל וְדִי בְּבָבֶל.
לְרֵישֵׁי כַלֵּי וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא
וּלְדַיָּנֵי דִי בָבָא: לְכָל־תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל־תַּלְמִידֵי
תַלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל מָן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא.
מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יָתְהוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן
וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן אַרְכָה לִשְׁנֵיהוֹן. וְיִתְפָּרְקוּן
וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל עָקָא וּמִן כָּל־מַרְעִין
בִּישִׁין מָרָן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעְדְּהוֹן
כָּל־זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי
וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא

Nachkommenschaft, die dem Gesetze treu anhängt — unsern oberen und andern Lehrern der heiligen Vereine in Paláſtina und andern Ländern, den höchsten und hohen Vorgesetzten und Vorstehern der Lehranstalten, den Rechtsprechenden in den Städten, auch allen ihren Schülern, und allen denen, die sich mit der göttlichen Lehre beschäftigen. Möge der König aller Welten sie segnen, ihr Leben verlängern, ihre Tage und Jahre viel seyn lassen, sie schützen und retten von jedem Uebel und von unglücklichen Zufällen; der Herr des Himmels stehe ihnen bei alle Zeit. Amen.

יְקוּם Es werde Heil vom Himmel herab beschieden, Gewogenheit, Gnade, Erbarmen, langes Leben, reichliches Auskommen, himmlischer Beistand, körperliche Gesundheit, Geistesstärke, lebendige und dau=

וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה. לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת: עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ. יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

לשבת

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא

Ehre, denn bei deinem heiligen Namen hast du ihm zugeschworen, daß in Ewigkeit sein Licht nicht verlöschen soll. Gebenedeyet du, Ewiger! Schild David's.

עַל Für die Lehre, für den Dienst, für die Propheten, für (den Schabbathtag), den Versönungstag, den du uns, Ewiger! unser Gott gegeben (zur Heiligung, zur Ruhe) zur Versöhnung, zur Ehre und zur Verherrlichung — für alles, Ewiger! unser Gott, danken wir dir und benedeyen dich, dessen Name im Munde jedes Lebenden gebenedeyet ist, stets, immer und ewig, dessen Verheißung wahr und dauernd ist. Gebenedeyet du, Ewiger! König, der unsere Sünden und die Sünden seines Volks Jisrael verzeiht und unsere Schulden jedes Jahr hinwegthut, König über die ganze Erde, der du heiligest (den Schabbath,) Jisrael, und den Versönungstag.

Folgende drei Sätze werden nur am Sabbath gesagt.

יְקוּם Es werde Heil vom Himmel herab beschieden, Gewogenheit, Gnade, Erbarmen, langes Leben, reichliches Auskommen, himmlischen Beistand, körperliche Gesundheit, Geistesstärke, lebendige und dauerhafte

וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל־בָּמֳתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי יְהוָה דִּבֵּר׃

המפטיר יברך ברכות לקרובות

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל־הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל־הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל־דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃ נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא־יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל־דְּבָרָיו׃

רַחֵם עַל־צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ עַל־כִּסְאוֹ לֹא־יֵשֶׁב זָר

בָּרוּךְ Gebenedeyet du, Ewiger! unser Gott, König der Welt, schützender Fels in alle Welt, Gerechter in alle Zeiten, Gott! der zuverläßig ist, spricht und thuet's, und verheißt und erfüllt es, dessen Aussprüche alle wahr und gerecht sind.

נֶאֱמָן Zuverläßig bist du, Ewiger! unser Gott, und zuverläßig deine Verheißungen, und nicht eine deiner Verheißungen bleibt unerfüllt; ja Du, Gott! bist ein zuverläßiger und erbarmungsvoller König. Gebenedeyt du, Ewiger! ein zuverläßiger Gott in allen seinen Verheißungen.

רַחֵם Erbarme dich über Zijon, das Haus unserer Glückseligkeit, stehe bei der Verschämten, bald, in unseren Tagen. Gebenedeyet du, Ewiger! der Zijon einst erfreut durch ihre Kinder

שַׂמְּחֵנוּ Erfreu' uns! Ewiger! unser Gott, durch Elijahu den Propheten, deines Knechtes, und durch das Reich des Hauses David's deine Gesalbten. Bald erscheine er, und es frohlocke unser Herz; auf seinem Throne sitze kein Unwürdiger, und nicht theilen Andere seine

לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ
אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם׃ (19) וְנָחֲךָ יְהֹוָה
תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ
יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר
לֹא־יְכַזְּבוּ מֵימָיו׃ (20) וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת
עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר־וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקֹרָא לְךָ
גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשֹׁבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת׃ (21)
אִם־תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ
בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ
יְהֹוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא
חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר׃ (22) אָז תִּתְעַנַּג עַל־יְהֹוָה

---

flehen und er spricht: Hier bin ich, wenn du entfernst aus deiner Mitte das Joch, das Fingerrecken und Reden des Unheils; (18) und wenn deine Seele spendet dem Hungrigen und du darbende Seelen sättigest, dann wird scheinen im Finstern dein Licht und dein Dunkel ist wie Mittagshelle. (19) Und leiten wird dich Gott beständig, und sättigt in Dürren deine Seele, und deine Gebeine stärket er, und du wirst gleich einem getränkten Garten und wie ein Wasserquell, dessen Wasser nicht trügen. (20) Und erbauen wird man aus dir ewige Trümmer, aufrichtest du die Grundsteine für alle Geschlechter, und man nennet dich: Umzäuner des Sturzes, der zurückführt die Pfade zum Anbau. (21) Wenn du zurückhältst wegen des Schabbaths deinen Schritt, deine Geschäfte zu verrichten an meinem heiligen Tage, und du nennst den Schabbath eine Lust, den von Gott geweiheten einen Ehrwürdigen, und du ehrest ihn, daß du nicht thuest dein Tagewerk, nicht gehest auf dein Geschäft und nicht eitle Rede führst: (22) Dann darfst du dich erlaben an Gott, und ich lasse dich besteigen die Höhen der Erde und lasse dich genießen das Erbe deines Vaters Jaakob; denn der Mund Gottes spricht. —

בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם׃ (13) הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ
יוֹם עַנּוֹת אָדָם נַפְשׁוֹ הֲלָכֹף כְּאַגְמֹן רֹאשׁוֹ
וְשַׂק וָאֵפֶר יַצִּיעַ הֲלָזֶה תִּקְרָא־צוֹם וְיוֹם רָצוֹן
לַיהוָה׃ (14) הֲלוֹא זֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ
חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח
רְצוּצִים חָפְשִׁים וְכָל־מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ׃
(15) הֲלוֹא פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים מְרוּדִים
תָּבִיא בָיִת כִּי־תִרְאֶה עָרֹם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ
לֹא תִתְעַלָּם׃ (16) אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ
וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ
כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ׃ (17) אָז תִּקְרָא וַיהוָה
יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם־תָּסִיר מִתּוֹכְךָ
מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדַבֶּר־אָוֶן׃ (18) וְתָפֵק

---

schallen zu lassen zur Höhe eure Stimme! (13) Sollte ein solches seyn das fasten, das ich erkiese? ein Tag, da der Mensch bezwinget seine Seele? — Daß erkrümme wie Schilf sein Haupt und Sack und Asche breitet? Ein solches wolltest du nennen ein Fasten und einen Tag des Wohlgefallens für Gott? (14) Ist nicht ein solches das Fasten, das ich erkiese? — Daß man auflöse des Frevels Knoten, aufbinde die Schlinge des Joches; und daß man Zertretene frei lasse und alles Joch zerreiße? — (15) Nicht solches? Dem Hungrigen brich dein Brot und betrübte Arme bring in dein Haus, wo du siehest einen Nackten bedeck' ihn, und von dem, der deines Fleisches, entziehe dich nicht: (16) Dann wird hervorbrechen, wie Morgenroth, dein Licht, und dein Heil schnell emporkeimen, und vor dir her gehet deine Gerechtigkeit, Gottes Herrlichkeit schließet sich dir an. (17) Dann wirst du rufen und Gott wird erhören, wirst

לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו׃
(7) וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ כִּי הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל
וַיִּגְרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט׃ (8) אֵין שָׁלוֹם אָמַר
אֱלֹהַי לָרְשָׁעִים׃ (9) קְרָא בְגָרוֹן אַל־תַּחְשֹׂךְ
כַּשּׁוֹפָר הָרֵם קוֹלֶךָ וְהַגֵּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם
וּלְבֵית יַעֲקֹב חַטֹּאתָם׃ (10) וְאוֹתִי יוֹם יוֹם
יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר־צְדָקָה
עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא עָזָב יִשְׁאָלוּנִי
מִשְׁפְּטֵי־צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן׃
(11) לָמָּה צַּמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא
תֵדָע הֵן בְּיוֹם צֹמְכֶם תִּמְצְאוּ־חֵפֶץ וְכָל־
עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ׃ (12) הֵן לְרִיב וּמַצָּה תָּצוּמוּ
וּלְהַכּוֹת בְּאֶגְרֹף רֶשַׁע לֹא־תָצוּמוּ כַיּוֹם לְהַשְׁמִיעַ

---

des Fruchttriebs der Lippen, — Friede, Friede, dem Fernen wie den Nahen, ſpricht Gott und ich heile ihn. (7) Aber die Frevler ſind wie das Meer aufgewühlt, wenn es zu ruhen nicht vermag, und herauſwühlen ſeine Fluten Schlamm und Lehm. (8) Kein Friede iſt — ſpricht der Herr den Frevlern. (9) Rufe mit der Kehle, halte nicht ein, wie eine Poſaune erhebe deine Stimme, und künde meinem Volke ſeine Miſſethat und dem Hanſe Jaakobs ihre Schuld. (10) Und nach mir fragen ſie Tag um Tag, und meiner Wege Kenntniß begehren ſie, gleich einem Volke, das Recht geůbt und ſeines Gottes Vorſchrift nicht verlaſſen, fragen ſie mich nach den Vorſchriften der Gerechtigkeit, Gottes Nähe begehren ſie. (11) Warum faſten wir, du aber ſieheſt nicht? kaſteien wir unſere Seelen, du aber achteſt nicht? — Siehe, an eurem Faſttage verrichtet ihr euer Werk und all eure Arbeiten betreibet ihr! — (12) Siehe, zu Streit und Zank faſtet ihr und mit frevelnder Fauſt zu ſchlagen. Faſtet nicht, wie jetzt, — er=

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

(בישעי׳ סי׳ נ״ז פ׳ י״ד.)

(1) וְאָמַר סֹלּוּ־סֹלּוּ פַּנּוּ־דָרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי: (2) כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכּוֹן וְאֶת־דַּכָּא וּשְׁפַל־רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים: (3) כִּי לֹא לְעוֹלָם אָרִיב וְלֹא לָנֶצַח אֶקְצוֹף כִּי־רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטוֹף וּנְשָׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי: (4) בַּעֲוֹן בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וְאַכֵּהוּ הַסְתֵּר וְאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ שׁוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ: (5) דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו: (6) בּוֹרֵא נוֹב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם׀ שָׁלוֹם

---

ihre wahrhaften Aussprüche gewollt hat. Gebenedeyet du! Ewiger! der da erwählte die Thora, und seinen Diener Moscheh, und sein Volk Jisrael, und die wahrhaften und frommen Propheten.

וְאָמַר (1) Und er ruft: Bahnet, bahnet, räumet den Weg! hebet weg den Anstoß aus dem Wege meines Volkes. (2) Denn also spricht der Erhabene, Hohe, der ewig Thronende, Heiliger ist sein Name: hoch und heilig thron' ich, doch auch bei dem Zerknirschten und gesunkenen Muthes, um zu beleben den Muth der Gesunkenen und zu beleben das Herz der Zerknirschten. (3) Denn nicht auf ewig will ich hadern und nicht auf beständig zürnen; denn es verschmachtet vor mir der Hauch, und die Seelen, die ich geschaffen. (4) Um die Schnödheit seines Gewinnes hab' ich gezürnt und ihn geschlagen im Verborgenen, und zürnte: und er ging abtrünnig den Weg seines Herzens. (5) Seine Wege sah ich, und heilte ihn doch und leitete ihn, und verstatte Tröstung ihm und seinen Trauernden. (6) Schöpfer

וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן־בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד חַטַּאת הַכִּפֻּרִים וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃

פי' שכך. ומגביהין וגוללין. כשמגביהים הס"ת מביטין כנגד הכתב של ס"ת ואומרים.

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃ דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד׃ יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר׃

קודם קריאת ההפטרה יברך המפטיר ברכה זו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת

וְזֹאת (Man zeigt die Thora vor, und die Gemeinde spricht:) Dieses ist die Thora, welche Moscheh vorgelegt hat den Kindern Jisrael, durch den Mund Gottes gesprochen, und durch die Hand Moscheh's überliefert. — Ein Baum des Lebens ist sie denen, die sich an ihr halten, und wer sie zu seiner Stütze macht, wird glückselig. — Ihre Wege sind Wege der Wonne, alle ihre Gänge friedlich. — Langes Leben ist in ihrer Rechten, in ihrer Linken Reichthum und Ehre. — Gott will es seiner Gerechtigkeit halben, drum macht er das Gesetz groß und herrlich.

Haftora.

Jesaia 57, 14—58, 14.

בָּרוּךְ (Der zuletzt Aufgerufene spricht:) Gebenedeyt du, Ewiger! unser Gott, König der Welt, der tugendhafte Propheten sich erwählt, und

העם: (כשבת ו) חמישי ואת חלב החטאת יקטיר
המזבחה: והמשלח את-השעיר לעזאזל יכבס בגדיו
ורחץ את-בשרו במים ואחרי-כן יבוא אל-המחנה: ואת
פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם
לכפר בקדש יוציא אל-מחוץ למחנה ושרפו באש את-
ערתם ואת-בשרם ואת-פרשם: והשרף אתם יכבס
בגדיו ורחץ את-בשרו במים ואחרי-כן יבוא אל-המחנה:
והיתה לכם לחקת עולם בחדש השביעי בעשור לחדש
תענו את-נפשתיכם וכל-מלאכה לא תעשו האזרח והגר
הגר בתוככם: כי-ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם
מכל חטאתיכם לפני יהוה תטהרו: (כשבת ז) שש
שבת שבתון היא לכם ועניתם את-נפשתיכם חקת
עולם: וכפר הכהן אשר-ימשח אתו ואשר ימלא את-
ידו לכהן תחת אביו ולבש את-בגדי הבד בגדי הקדש:
וכפר את-מקדש הקדש ואת-אהל מועד ואת-המזבח
יכפר ועל הכהנים ועל-כל-עם הקהל יכפר: והיתה-זאת
לכם לחקת עולם לכפר על-בני ישראל מכל-חטאתם
אחת בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את-משה:

מניחין ס"ת שני אצל הראשון ואומר חצי קדיש ומגביהין וגוללין
ס"ת שקראו בו ופותחין ס"ת ב' וקורין בו למפטיר בפ' פינחס:

ובעשור לחדש השביעי הזה מקרא-קדש יהיה לכם

Kaddisch.
(Siehe Uebersetzung am Schlusse dieses Bandes.)
(Hierauf wird noch eine Person zur Vorlesung aus IV. Buch Mose Kap. 29. V. 1—6. aufgerufen.

הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת׃ וְלָקַח מִדַּם הַפָּר
וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה
שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ׃ וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר
הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת
וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־
הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת׃ וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד
הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם׃ וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה בְּאֹהֶל
מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד
בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל׃ (בשבת ה) רביעי וְיָצָא אֶל־
הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי־יְהוָֹה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר
וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִזָּה עָלָיו
מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד
וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשָּׂעִיר הֶחָי׃ וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת־
שְׁתֵּי יָדָו עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־
עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְנָתַן
אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה׃
וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנֹתָם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח
אֶת־הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃ וּבָא אַהֲרֹן אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט
אֶת־בִּגְדֵי הַבָּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל־הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם׃
וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת־בְּגָדָיו
וְיָצָא וְעָשָׂה אֶת־עֹלָתוֹ וְאֶת־עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד

פרשת אחרי מות בספר ויקרא.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי־יְהוָה וַיָּמֻתוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת׃ בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה׃ (בשבת ב) כְּתֹנֶת־בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם׃ וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ׃ (בשבת ג) לוי וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיהוָה וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה וְעָשָׂהוּ חַטָּאת׃ וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד־חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃ (בשבת ד) ישראל וְלָקַח מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת׃ וְנָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה ׀ עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת־

עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ:

קהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

העולה לתורה מברך בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:

והעם עונים בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ויחזור המברך ב״ה ל״ו.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ואחר הקריאה מברך.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:*)

*) כשהחזן אומר מי שבירך להעולה לתורה יאמר בסופו ויחתמהו בספר מחילה וסליחה

(Der Vorsänger spricht: וְיַעֲזוֹר und ruft auf zum Vorlesen.)

וְאַתֶּם (Die Gemeinde schließt:) o Ihr, die ihr an den Ewigen, euern Gott, hanget, ihr alle seyd heute glückselig.

בָּרְכוּ (Der Aufgerufene:) Benedeyet den Ewigen, den hochgepriesenen.

בָּרוּךְ (Die Gemeinde:) Gebenedeyt sey der Ewige, der Hochgepriesene in Ewigkeit.

בָּרוּךְ (Der Aufgerufene:) Gebendeyet du, Ewiger! unser Gott, König der Welt, der uns erkoren aus allen Völkern, und uns sein Gesetzbuch gegeben. Gebenedeyet du, Ewiger! Geber des Gesetzes.

בָּרוּךְ (Nach beendigter Vorlesung der Aufgerufene:) Gebenedeyet du, Ewiger! unser Gott, König der Welt, der uns die Lehre der Wahrheit gegeben, und das ewige Leben in uns gepflanzt hat. Gebenedeyet du Ewiger! Geber des Gesetzes.

(Es werden wenn es ein Wochentag ist, sechs, wenn es aber ein Sabbath ist, sieben Personen zur Vorlesung aufgerufen. Die Vorlesung ist aus III. Buch Mose Kap. 16.)

מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם׃ קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ
עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד׃ וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי
כָּל־חָי׃ וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב׃ שִׁירוּ לֵאלֹהִים
זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו׃
וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב׃ כִּי עַיִן בְּעַיִן
יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן׃ וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר
יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר׃

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכּוֹר בְּרִית אֵתָנִים
וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרַע מִן
הַנְּשׂוּאִים וְיָחוֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ
בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים׃

מניח הס״ת על השולחן ופותח ואומר

ק׳ וְיַעֲזוֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן׃ הַכֹּל
הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה כֹּהֵן קְרָב· יַעֲמוֹד (פלוני
בר פלוני הכהן)׃ בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ׃
תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי׃
פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׃ יְיָ

---

daß wir ihm ein neues Lied vortragen, wie es heißt: „Singet dem Gotte, spielet seinem Namen, machet Bahn dem, der in der Aetherwüste fährt! Ewiger ist sein Name! und frolocket vor ihm.“ Und daß wir ihn einst von Auge zu Auge schauen, wenn er nach seiner Wohnstätte zurückkehrt, wie es heißt: „Denn Aug zu Aug werden sie es schauen, wenn der Ewige nach Zijon zurückkehrt“ und es heißt ferner: „Offenbar wird werden die Majestät des Ewigen, und schauen sollen sie alles Fleisch gesammt; denn des Ewigen Mund hats gesprochen.“

אב Vater der Erbarmung! Er erbarme sich des Pflegebefohlnen Volkes, gedenke des Bundes der Stammväter, und bewahre uns vor bösen Schicksalen, verscheuche den bösen Sinn von den Hochgestellten, sey uns gewogen zur Rettung auf immer, und erfülle unsre Wünsche mit dem Maße der Güte, des Heils und der Erbarmung.

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ:
ק׳ לוקח ס״ת ואומר גַּדְּלוּ לַיָי אִתִּי. וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

ק׳ לְךָ יָי הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יָי הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:
רוֹמְמוּ יָי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ
יָי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יָי אֱלֹהֵינוּ:

ק׳ עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם
וְיִתְנַשֵּׂא: שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא:
בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ
וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים
אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי

אֶחָד Einig ist unser Gott, hocherhaben unser Herr, heilig und furchtbar sein Name.

גַּדְּלוּ (Der Vorsänger:) Preiset des Ewigen Größe mit mir, laßt uns seinen Namen erheben allesammt.

לְךָ (Die Gemeinde:) Dein, Ewiger! ist die Größe, die Allgewalt, die Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät; ja, alles im Himmel und auf Erden. Dein, Ewiger! ist das Reich und das Hoheitsrecht über jedes Haupt. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, werfet euch nieder zu seinem heiligen Berge, denn heilig ist der Ewige unser Gott.

עַל Ueber alles erhaben, geheiligt, gepriesen, verherrlicht, erhöhet und gehuldigt sey der Name des Königs aller Könige, der Allerheiligste, gelobt er, in allen Welten die er geschaffen, in dieser Welt und in jener zukünftigen Welt, wie es sein Wille ist, und der Wille seiner Fürchtigen und der Wille seines ganzen Hauses Jisrael. — Schöpfer aller Welten, Herr aller Wesen, Gott aller Seelen! der da thronet in unendlichen Räumen, wohnet in den Himmeln von undenklicher Zeit her; seine Heiligkeit auf den Chajoth, seine Heiligkeit auf dem Throne der Majestät. — So möge geheiligt werden dein Name durch uns, Ewiger! unser Gott, vor den Augen alles Lebenden, auf

בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ וּלְאַמְטוּיֵא לָנָא מְטוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין · יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִבוּתָא · וְלֶהֱוֵא אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא · לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל · אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא · אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא · אַנְתְּ הוּא דְּשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא · אֲנָא עַבְדָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן · לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא · וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא · אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא · דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט · וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט · וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט · וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט · בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ · וְלִשְׁמֵהּ קַדִּישָׁא יַקִּירָא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן · יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבִּי בְּאוֹרַיְתָא וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבִּי וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל · לְטָב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם :

ק׳ (כפפד״ע ק״ק) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד :

---

zeigen in deinem heiligen Tempel; laß uns zu Theil werden die Wohlthat deines Lichtes, und nimm unser Flehen mit Erbarmen an. Möge es dir wohlgefallen, unser Leben in Glückseligkeit zu verlängern; laß mich gezählt seyn unter die Frommen, daß du dich meiner erbarmest, und mich beschützest, und alles Meinige, und alles was deinem Volke Jisrael angehört. Du bist es, der alles ernährt, alles speiset; du bist es, der alles regiert, du bist es, der Könige beherrscht, denn Dein ist das Reich. Ich, der Knecht des Allerheiligsten, hochgelobt er, beuge mich vor ihm und vor seinem erhabenen Gesetzbuche alle Zeit. Nicht auf Menschen vertrau' ich, nicht auf Engel stütze ich mich, nur auf den Gott des Himmels, der ein Gott der Wahrheit ist, dessen Gesetzbuch Wahrheit ist, dessen Propheten wahrhäftig sind, der viel Güte und Wahrheit erzeigt — auf ihn vertrau' ich, und seinem heiligen und erhabenen Namen stimme ich Lob an. Gefalle es dir, mein Herz deinem Gesetze zu öffnen, und zu erfüllen die Wünsche meines Herzens, und die der Herzen deines Volkes Jisrael, zum Guten, zum Leben und zur Glückseligkeit.

(Der Vorsänger nimmt die Thora und spricht laut und die Gemeinde wiederholt:)

שְׁמַע Höre Jisrael! Der Ewige unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen.

לָנוּ שְׁאֵלָתֵנוּ וּמְחוֹל עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת אַנְשֵׁי
בָתֵּינוּ מְחִילָה בְּחֶסֶד מְחִילָה בְּרַחֲמִים וְטַהֲרֵנוּ מֵחֲטָאֵינוּ
וּמֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וּמִפְּשָׁעֵינוּ וְזָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ
בִּפְקוּדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים וְזָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם
לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה וְתֶן לָנוּ לֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ וְעוֹשֶׁר
וְכָבוֹד וְאֹרֶךְ יָמִים לַהֲגוֹת בְּתוֹרָתֶךָ וּלְקַיֵּם מִצְוֹתֶיהָ וְשֵׂכֶל וּבִינָה
לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיהָ וּשְׁלַח רְפוּאָה לְכָל מַכְאוֹבֵינוּ
וּתְבָרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וְתִגְזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת
יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וּתְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְתַטֶּה לֵב
הַמַּלְכוּת וְיוֹעֲצֶיהָ וְשָׂרֶיהָ עָלֵינוּ לְטוֹבָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן:
יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. וַאֲנִי
תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ג״פ

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא
רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ

---

thaten und alle Missethaten unserer Hausgenossen aus Gnade, Liebe und Barmherzigkeit; reinige uns von unseren Sünden, von unseren Missethaten und von unseren Verbrechen; sey unser eingedenk zum Guten, und bedenke uns mit Heil und Erbarmen, gedenke unser zum glücklichen, langen Leben, zum Frieden, zur Nahrung und zum Unterhalt. Gieb uns Brod zur Kost, Gewand zur Bekleidung, Auskommen, Ehre und langes Leben, um deiner Lehre nachzusinnen, und deine Gebote zu erfüllen, Verstand und Einsicht, um ihre tiefen Geheimnisse zu ergründen und zu erforschen. Sende Genesung für alle unsere Schmerzen, und segne alle unsere Unternehmungen, und bebeschließe über uns Glück, Heil und Trost, und verscheuche von uns jedes Mißgeschick, und neige das Herz unsers Regenten, dessen Räthe und Beamten, zu unserm Besten. Amen. So sey dein Wille! — Mögen dir wohlgefallen die Worte meines Mundes und die Gedanken meines Herzens, Ewiger! mein Hort und mein Erlöser, — „Und ich, richte mein Gebet zu dir, zur Gnadenzeit; Herr, in der Größe deiner Huld, erhöre mich mit deiner treuen Hülfe."

בְּרִיךְ Gebenedeyt der Name des Herrn der Welt, gebenedeyet sein Thron, sein Heiligthum. Möge dein Wohlgefallen an deinem Volke Israel ewig seyn; mögest du die Macht deiner Rechten deinem Volke

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם׃
כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים׃

סדר הוצאת ספר תורה

פותחין ארון הקודש ומוציאין ב׳ ס״ת ואומרין

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר משֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ׃ כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם׃
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ׃

יְהֹוָה יְהֹוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃
נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה. ג״פ
רִבּוֹן הָעוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנֵנוּ וְתֵן

אַב (Die Gemeinde, und wiederholt vom Vorsänger:) Vater der Barmherzigkeit! möge es dir gefallen, Zijon zu beglücken, und die Mauern Jeruschalajims wieder aufzubauen; denn dir allein vertrauen wir, König! Allmächtiger, Allerhabenster, Allerhöchster, Aller Welten Herr!

Vorlesung der Thora.

(Die Lade wird geöffnet, und die Gemeinde spricht:)

וַיְהִי „Als die Lade zog, sprach Moscheh: Auf, Ewiger! laß deine Feinde zerstreut, und deine Hasser flüchtig werden.“ — „Von Zijon geht die Lehre aus und das Wort Gottes von Jeruschalajim.“ — Gebenedeyt der, der seinem Volke Jisrael das Gesetzbuch gegeben, in seiner Heiligkeit.

Ewiger, unveränderlich Ewiger! Allmächtiger! Allbermherziger und Allgewogener! Langmüthig, unendlich gnädig und treu! gedenkt die Tugend tausend Geschlechtern, vergiebt die Missethat, den Abfall und die Sünde, und spricht rein!

רִבּוֹן Herr des Weltalls! erfülle unsere Wünsche zum Guten, willfahre uns, und gewähre unsere Bitte. Vergieb all' unsere Misse-

ק׳ יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא. יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ק׳ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן־שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: ק׳ עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

בקצת קהלות אומרים זה.

אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אֵין כָּמוֹךָ (Die Gemeinde:) Nichts ist dir gleich unter den Götterwesen, Herr! nichts gleicht deinen Thaten. Dein Reich ist aller Ewigkeiten Reich; deine Herrschaft währt für und für. Der Ewige regiert, hat regiert, und wird regieren immer und ewig. Der Ewige wird Stärke verleihen seinem Volke, der Ewige wird sein Volk segnen mit dem Frieden.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל־תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ׃
אָ״מ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם־לֹא־לְמַעֲנֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים׃
אָ״מ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ׃
אָ״מ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ׃

U. V. u. K.! öffne die Himmelspforte unseren Gebeten.
U. V. u. K.! sey eingedenk, daß wir Staub sind.
U. V. u. K.! laß uns doch nicht unerhört von dir gehen.
U. V. u. K.! laß diese Stunde eine Stunde des Erbarmens, eine Gnadenzeit seyn.
U. V. u. K.! schone uns, unsere Säuglinge und Kinder.
U. V. u. K.! willfahre um diejenigen willen, die als Märtyrer deines heiligen Namens umgekommen sind.
U. V. u. K.! willfahre um diejenigen willen, die für das Bekenntniß deiner Einheit als Schlachtopfer gefallen sind.
U. V. u. K.! willfahre um diejenigen willen, die im Feuer und Wasser ihren Tod fanden weil sie deinen Namen öffentlich heiligten.
U. V. u. K.! willfahre um deinetwillen, wenn nicht unserthalben.
U. V. u. K.! willfahre deinetwillen und stehe uns bei.
U. V. u. K.! willfahre deiner gränzenlosen Barmherzigkeit willen.
U. V. u. K.! willfahre deines großen mächtigen und furchtbaren Namens willen, der über uns genannt wird.
U. V. u. K.! begnadige und erhöre uns, denn wir haben keine Verdienste; thue gegen uns nach Milde und Gnade, und stehe uns bei.

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵנוּ (וְחַטֹּאתֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:

U. V. u. K.! laß uns mit vollkommener Buße zu dir zurückkehren.
U. V. u. K.! sende vollkommene Genesung den Kranken deines Volkes.
U. V. u. K.! zerreiße das über uns Unglück verhängende Urtheil.
U. V. u. K.! gedenke unser ganz zum Glücke.
U. V. u. K.! verzeichne uns in das Buch des glücklichen Lebens.
U. V. u. K.! verzeichne uns in das Buch der Erlösung und des Heils.
U. V. u. K.! verzeichne uns in das Buch der Nahrung und Erhaltung.
U. V. u. K.! verzeichne uns in das Buch der Unschuld.
U. V. u. K.! verzeichne uns in das Buch der Verzeihung und Vergebung.
U. V. u. K.! laß uns baldiges Heil aufblühn.
U. V. u. K.! erhebe das Horn deines Volkes Jisrael.
U. V. u. K.! erhebe das Horn deines Gesalbten.
U. V. u. K.! fülle unsere Hände mit deinem Segen.
U. V. u. K.! fülle unsere Speicher mit Ueberfluß.
U. V. u. K.! erhöre unsere Stimme, schütze und erbarme dich unser.
U. V. u. K.! nimm mit Erbarmen und Wohlgefallen unsere Gebete an.

פותחין הארון· (בשבת אין אומרין אבינו מלכנו)

חו״ק אבינו מלכנו חטאנו לפניך:

אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה:

אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך:

אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה:

אבינו מלכנו בטל מעלינו כל־גזרות קשות:

אבינו מלכנו בטל מחשבות שונאינו:

אבינו מלכנו הפר עצת אויבינו:

אבינו מלכנו כלה כל־צר ומשטין מעלינו:

א׳מ כלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית (ומגפה) מבני בריתך:

אבינו מלכנו מנע מגפה מנחלתך:

אבינו מלכנו שלח רפואה שלימה לחולי עמך:

אבינו מלכנו החזירנו בתשובה שלמה לפניך:

אבינו מלכנו סלח ומחל לכל־עונותינו:

אבינו Unser Vater und König! wir haben gegen Dich gesündigt.
U. V. u. K.! wir haben keinen König wie du.
U. V. u. K.! thue an uns um deines Namens willen.
U. V. u. K.! erneue uns dies Jahr zum Guten.
U. V. u. K.! thue ab von uns alle bösen Verhängnisse.
U. V. u. K.! vereitle die Entwürfe unserer Feinde.
U. V. u. K.! zerstöre die Rathschläge unserer Hasser.
U. V. u. K.! vernichte unsere Beleidiger und Verräther.
U. V. u. K.! mache verstummen den Mund unserer Verräther und Verläumder.
U. V. u. K.! verscheuche Pest, Krieg, Hungersnoth, Gefangenschaft und Verderben von den Kindern deines Bundes.
U. V. u. K.! entferne jede Plage von deinem Erbtheile.
U. V. u. K.! vergieb und verzeih' all unsere Sünden.
U. V. u. K.! lösche ab und führe weg unsere Missethaten von deinen Augen.
U. V. u. K.! vertilge mit deinem großen Erbarmen jedes Andenken an unsere Schuld.

הַיּוֹם תְּבָרְכֵנוּ׃ אָמֵן
הַיּוֹם תְּגַדְּלֵנוּ׃ אָמֵן
הַיּוֹם תִּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה׃ אָמֵן
הַיּוֹם תִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ׃ אָמֵן
הַיּוֹם תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ׃ אָמֵן
הַיּוֹם תִּמְחוֹל וְתִסְלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ׃ אָמֵן

סוגרין הארון

קו"ס כְּהַיּוֹם הַזֶּה תְּבִיאֵנוּ שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים בְּבִנְיָן שָׁלֵם. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וַהֲבִיאוֹתִם אֶל הַר קָדְשִׁי. וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי. עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי. כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים׃ וְנֶאֱמַר וַיְצַוֵּנוּ יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לְיִרְאָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ. לְטוֹב לָנוּ כָּל הַיָּמִים לְחַיּוֹתֵנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְנֶאֱמַר וּצְדָקָה תִּהְיֶה לָּנוּ כִּי נִשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ׃ וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם יִהְיֶה לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל עַד הָעוֹלָם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם׃

(Der Vorsänger:)	(Die Gemeinde:)
Heute wollest du uns segnen	Amen.
Heute wollest du uns emporheben	Amen.
Heute wollest du uns Glück bestimmen	Amen.
Heute wollest du unser Flehen erhören	Amen.
Heute wollest du mit Erbarmen und wohlgefällig unser Gebet aufnehmen	Amen.
Heute wollest du verzeihen und vergeben unsere Schuld	Amen.

ק׳ אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה. אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם׃

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃

קו״ק בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם׃

(בהרבה קהלות מסיימין כאן בא״י עושה השלום ואומרין אבינו מלכנו.)

וְנֶאֱמַר כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים׃

לְחַיִּים טוֹבִים תִּכְתְּבֵנוּ׃

אֱלֹהִים חַיִּים כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים׃

כַּכָּתוּב וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃

פותחין הארון ק׳ הַיּוֹם תְּאַמְּצֵנוּ׃ ק׳ אָמֵן

שִׂים (Der Vorsänger:) Schenke Frieden, Glück und Segen, Gunst, Gnade und Erbarmen, uns und deinem ganzen Volke Jisrael. Segne uns, Vater! allsammt mit deines Antlitzes Licht; denn mit dem Lichte deines Antlitzes gabst du uns Ewiger! unser Gott, die Lehre des Lebens, Liebe zur Tugend und Gerechtigkeit, Segen, Erbarmen, Leben und Frieden. Möge es dir gefallen, zu segnen dein Volk Jisrael jede Zeit und jede Stunde mit deinem Frieden.

בְּסֵפֶר Im Buche des Lebens und Segens und Friedens und der reichlichen Nahrung mögen wir gedacht und verzeichnet seyn, wir und dein ganzes Volk Jisrael, zum glücklichen Leben und Frieden. — O, verzeichne uns zum glücklichen Leben, du, Herr des Lebens!

(Der Vorsänger:) (Die Gemeinde:)

הַיּוֹם Heute wollest du uns kräftigen Amen.

נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

קו"פ וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת. אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בָּרְכֵנוּ בַּבְּרָכָה הַמְשֻׁלֶּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ הָאֲמוּרָה מִפִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו כֹּהֲנִים עַם קְדוֹשֶׁיךָ כָּאָמוּר:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

Zerstreuten in den Vorhöfen deines Heiligthums, damit wir dein Gesetz beobachten, deinen Willen vollführen, und dir mit ganzem Herzen dienen, die wir dir bekennen. Gebenedeyt du, hochgelobter Gott!

אֱלֹהֵינוּ Unser Gott und Gott unserer Väter! Segne uns mit dem dreifachen Segen, geboten in der Thora, durch deinen Diener Moscheh niedergeschrieben, gesprochen zu werden durch Aharon und seine Söhne, die Priester, dein heiliges Volk, und lautet:

Es segne dich der Ewige und behüte dich — Es leuchte der Ewige sein Antlitz dir zu und sey dir gewogen — Es wende der Ewige sein Antlitz dir zu und schenke dir den Frieden.

בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (אֶלָּא אָתָּה). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת־הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

*) וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר

מודים דרבנן

ק׳ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ

מודים (Die Gemeinde spricht, während der Vorsänger das nebenstehende modim betet folgendes:)

Wir bekennen dir, daß du, Ewiger, unser Gott und Gott unsrer Väter seyst, Gott alles Fleisches, unser Schöpfer, Schöpfer des Anbeginnes, Benedeyungen und Danksagungen deinem großen und Heiligen Namen — daß du uns das Leben verliehen und uns erhalten. O, belebe und erhalte uns ferner, sammle unsere

---

*) כשהכהנים עולין לדוכן תמצא הסדר בסוף תפלת מוסף.

חזן קהל

פִּינוּ תְּפִלָּה יְמַלֵּל. לְמִקְדַּשׁ יִשְׂרָאֵל. מִי אֵל כָּמוֹךָ:
צְפֵה נָא בְּמַאֲבָד. שֶׁאַתָּה לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבֹד. מִי אֵל כָּמוֹךָ:
קוֹל רִנָּה וְתוֹדוֹת. הַטּוֹב לְךָ לְהוֹדוֹת. מִי אֵל כָּמוֹךָ:
רָם בָּרֵךְ קְהַל הֲמוֹנָי. יְבָרֶכְךָ יְיָ. מִי אֵל כָּמוֹךָ:
שְׁכִינָתְךָ שָׁלוֹם. עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם. מִי אֵל כָּמוֹךָ:
תָּבֹא בְּרָכָה אֲלֵיכֶם. וְנֹאמַר תְּפִלָּה עֲלֵיכֶם. מִי אֵל כָּמוֹךָ:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ

מִי אֵל כָּמוֹךָ נוֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל־פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ לֹא־הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל־חַטֹּאתָם: וְכָל־חַטֹּאת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִזָּכְרוּ וְלֹא־יִפָּקְדוּ וְלֹא־יַעֲלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

*) אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטֹּאתֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ: (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ

---

*) אֱלֹהֵינוּ Siehe die Uebersetzung in Kol-Nidre Seite 7.

ק״ח בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הַמָּצֵא לָנוּ שׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּה שְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃

ע״ס א״ב. קין קסל

אֲהַלֶּלְךָ בְּקוֹל רָם. מָגֵן אַבְרָהָם. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃
בְּיָדְךָ מְמִתִים. מְחַיֵּה הַמֵּתִים. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃
גָּדְלְךָ אֶדְרוֹשׁ. הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃

בשבת אין אומרין ומתחילין מיד עֶלְיוֹן אֱמוּנוֹת.

דּוֹרֵשׁ אִמְרֵי דַעַת. חוֹנֵן הַדָּעַת. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃
הָאוֹמֵר שׁוּבָה. הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃
וּמוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃
זָךְ וּמִתְהַלֵּל. גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃
חוֹבֵשׁ וּמְבַלֶּה. רוֹפֵא חֹלֶה. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃
טוֹב יָמִים וְשָׁנִים. מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃
יָהּ לְיִשְׂרָאֵל. מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃
כּוֹנֵן כֵּס מִשְׁפָּט. הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃
לְךָ לְבַדְּךָ מְיַחֲדִים. מַכְנִיעַ זֵדִים. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃
מְדַבֵּר וּמֵקִים. מִבְטָח לַצַּדִּיקִים. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃
נוֹתֵן אוֹר יוֹמָם. בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃
סֹלֵחַ לְנִדְגָּלָה. שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃

עֶלְיוֹן אֱמוּנוֹת. סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת. מִי אֵל כָּמוֹךָ׃

[Um deines herrlichen Namens willen gewähr' uns, da du Gebet erhörst, hör' unser Gebet, um deinen Namen.]

אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה
כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר:

ק׳ יוֹם יִדְרְשׁוּךָ מְצָרֵף וּמְטַהֵר.

ק׳ הַיּוֹם מִכָּל חַטֹּאתֵינוּ אוֹתָנוּ תְּטַהֵר:
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם
לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ:

ק׳ יוֹם כָּל תִּשָּׂא עָוֹן בְּתַחֲנוּן אֲבַטֵּחָה.

׳ הַיּוֹם לְשַׁוְעָתֵנוּ אוֹזֶן הַטֵּה:
כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ
וּרְאֵה שֹׁמְמֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל
צִדְקֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:
אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר
לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

---

nicht da, und Jehudah's Vergehen, und es wird nicht zu finden seyn, denn vergeben werd' ich, den ich übrig lasse;"

יום einen Tag, an welchem sie dich suchen, der du läuterst und reinigst —

Heute reinige uns von all unseren Sünden, wie geschrieben ist in deiner Lehre: „Denn an diesem Tage wird er euch sühnen, euch zu reinigen, von all euren Sünden vor dem Ewigen sollt ihr rein seyn;"

יום einen Tag, an welchem ich flehend spreche: o hebe ganz die Schuld auf —

Heute neige unserem Flehen dein Ohr, wie geschrieben in den Reden deines Heiligen (Davids:) „Neige, mein Gott, dein Ohr und höre, thue auf dein Auge und schaue unsere Trümmer, und die Stadt, über welche dein Name genannt wird, denn nicht um unsere Verdienste schütten wir unser Gebet vor dir aus, sondern um dein großes Erbarmen. O Herr, erhöre, o Herr, vergieb, o Herr, vernimm und thue und zögere nicht, denn dein Nam' ist genaunt über deine Stadt und dein Volk."

כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ: וַיַּעֲבֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה:

קו״ח בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ
רַחוּם וְחַנּוּן רַחֵם נָא לְמַעַן שְׁמֶךָ:

ק׳ יוֹם חִנְּנָךְ עָנָו בַּעֲדֵינוּ תִּזְכּוֹר.

ק׳ הַיּוֹם סְלַח לַעֲוֹנֵינוּ וְחֵטְא אַל תִּזְכּוֹר:
כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד:

ק׳ יוֹם טָעוּתֵנוּ יְבֻקַּשׁ וָאַיִן.

ק׳ הַיּוֹם נְאֻם הָקֵם יְבֻקַּשׁ עָוֹן וָאַיִן:
כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְיָ יְבֻקַּשׁ

---

rief mit Namen: Ewiger! Es zog die Erscheinung des Ewigen vor ihm vorbei und rief: Ewiger! Ewiger! allmächtig, allbarmherzig, allgewogen, langmüthig, unendlicher Gnade und Treue, bewahrt das Verdienst bis ins tausendste Geschlecht, vergiebt Missethat, Abfall und Sünde und macht frei von Schuld" [Um dieses herrlichen Namens willen bewähre dich uns als Erbarmer und Gewogener, ach, erbarme dich deines Namens wegen];

יום einen Tag, an welchem du gedenken mögest, wie dich der Fromme angefleht für uns —

Heute vergieb unsere Schuld, und der Sünde gedenke nicht, wie geschrieben in den Reden deines Heiligen (Davids:) „O gedenk' uns nicht der Sünden von früher her, eilends mög' uns entgegen kommen dein Erbarmen, denn wir sind sehr gesunken;"

יום einen Tag, an welchem unser Vergehen umsonst gesucht werde —

Heute erfülle deine Verheißung, „gesucht wird die Schuld werden und sie ist nicht da," wie geschrieben ist durch deine Propheten: „In jenen Tagen und in jener Zeit, ist Gottes Spruch, wird gesucht werden Jisraels Sünde und sie ist

ק"ו בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ הִמָּצֵא לָנוּ מוֹחֵל
וְסוֹלֵחַ סְלַח נָא לְמַעַן שְׁמֶךָ:
ק׳ יוֹם הֵזַדְנוּ בְּרִיתְךָ לְהָפֵר.
ק׳ הַיּוֹם צוּל עָוֹן יְבֻלַּע וּבְרַחוּם כַּפֵּר:
כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא
יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ:
ק׳ יוֹם וִיעוּתֵינוּ יוּשְׁכַּח וְיוּתְעָב.
ק׳ הַיּוֹם פְּשָׁעֵינוּ מְחֵה כָּעָב:
כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ
וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ:
ק׳ יוֹם זְדוֹנֵנוּ הַעֲבֵר כֶּעָנָן.
ק׳ הַיּוֹם עֲנֵנוּ כְּיוֹם רִדְתְּךָ בֶּעָנָן:

---

deines herrlichen Namens willen bewähre dich uns als verzeihend und vergebend, o vergieb um deines Namens willen];

יום einen Tag, an welchem du unsere Bundbrüchigkeit verzeihst —

Heute werde versenkt in die Tiefe die Sünde und gesühnt nach deiner Barmherzigkeit, wie es in der Rede deines Heiligen (Davids) heißt: „Er ist barmherzig, sühnt die Schuld, verdirbt nicht, und wendet vielmals seinen Grimm ab, und regt nicht all seine Zorngluth auf;"

יום einen Tag, an welchem unsere Schuld vergessen werde und schwinden möge —

Heute laß schwinden wie Wolken unser Vergehen, wie es geschrieben durch deine Propheten: „Ich lasse hinschwinden wie Wolken deine Vergehen, und wie Dunst deine Sünden, kehre zurück zu mir, ich erlöse dich;"

יום einen Tag, an welchem du unsern Frevel wie Wolken hinwegführen wollest —

Heute erhör' uns, wie an jenem Tage, da du dich herabließest in einer Wolke, wie es in deiner Thora heißt: „Und der Ewige ließ sich herab in einer Wolke, stellte sich hin bei ihm, und

ק׳ יוֹם בָּגַדְנוּ תִּשָּׂא וְתִסְלַח׃

ק׳ הַיּוֹם שִׁמְךָ יֵאָמֵן אֵל טוֹב וְסַלָּח׃
כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ׃

ק׳ יוֹם גָּעַלְנוּ חֻקֶּיךָ שְׁכַח וַעֲזוֹב׃

ק׳ הַיּוֹם רַחֲמֵנוּ וְנָשׁוּב וְדֶרֶךְ רֶשַׁע נַעֲזוֹב׃
כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזוֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ׃

ק׳ יוֹם דֹּפִינוּ אָנָּא שָׂא נָא׃

ק׳ הַיּוֹם קְשׁוֹב תְּחִנָּתֵנוּ וּבְתַחֲנוּן סְלַח נָא׃
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר׃ וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ׃

יום einen Tag, an dem du unsere Untreue aufheben wollest und verzeihen —

Heute bewähre sich dein Name, gütiger, verzeihender Gott, wie geschrieben in den Reden deines Heiligen (Davids:) „Denn du, Herr, bist gütig und verzeihend und huldvoll denen, die dich anrufen;"

יום einen Tag, an dem du vergessen wollest und unbeachtet lassen, daß wir dein Gesetz verworfen —

Heute erbarme dich unser, daß wir zurückkehren und den Weg des Frevels verlassen, wie geschrieben ist durch deinen Propheten: „Es verlasse der Frevler seinen Weg, und der Mann der Unthat seine Gesinnungen, daß er zurückkehre zum Ewigen, und er sich sein erbarme, und zu unserem Gott; denn er übt in Menge Verzeihung;"

יום einen Tag, an welchem du unsern Schandfleck abnehmen mögest —

Heut' erhöre unser Flehen, und um unser Flehen verzeihe, wie geschrieben ist in deiner Lehre: „O vergieb die Sünde dieses Volkes nach der Größe deiner Huld, und wie du verziehen diesem Volke von Mizrajim bisher" und dort heißt es: „Und es sprach der Ewige: ich habe vergeben nach deinem Worte"

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בַּעֲוֺנֶךָ. וְנֶאֱמַר קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל יְיָ אִמְרוּ אֵלָיו כָּל תִּשָּׂא עָוֺן וְקַח טוֹב וּנְשַׁלְּמָה פָרִים שְׂפָתֵינוּ:

וּמֵאַהֲבָתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁאָהַבְתָּ אֶת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וּמֵחֶמְלָתְךָ מַלְכֵּנוּ שֶׁחָמַלְתָּ עַל בְּנֵי בְרִיתֶךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת (יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת) יוֹם (צוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֺן וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע:

ע׳ס א״ת נ״ב.

ק׳ יוֹם אֲשֶׁר אֲשָׁמֵנוּ יוּצְלַל וְיוּסְגַר.

ק׳ הַיּוֹם תִּסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר:
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה:

---

ists geschrieben durch deine Propheten: „Kehre zurück, Jisrael, hin zum Ewigen, deinem Gott, denn du bist gestrauchelt in deiner Sünde; nehmet mit euch Worte und kehret zurück zum Ewigen, saget zu ihm: ganz hebest du auf die Sünde, und nimm das Gute an, wir aber wollen ersetzen die Farren durch unsere Lippen."

וּמֵאַהֲבָתְךָ Und aus Liebe, Ewiger, unser Gott, zu deinem Volke Jisrael, und um deines Erbarmens, König! mit den Kindern deines Bundes, hast du uns gegeben, Ewiger, unser Gott, diesen *) Tag der Versöhnung zur Sündenvergebung und Schuldverzeihung und zur Sühne der Missethat,

יוֹם einen Tag, an welchem unsere Schuld versenkt werden möge und verloschen —

Heute vergieb der ganzen Gemeinde Jisrael und den zu ihnen gehörigen, wie geschrieben in deiner Lehre: „Und es wird vergeben der ganzen Gemeinde Jisraels und dem Fremdling, der bei ihnen weilt; denn von dem ganzen Volke war es ein Versehen;"

---

*) (am Schabbath schalte man ein: Schabbath zur Heiligung und Ruhe, und diesen)

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

ח׳ אָמַרְתִּי לַפּוֹשְׁעִים. אֲכַלֶּה פְּשָׁעִים. ק׳ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל:

ח׳ בָּשְׁתֵּנוּ יְדוּעִים. בְּמַעֲשֵׂינוּ הָרָעִים. ק׳ וְאֵיךְ נָשׁוּבָה:

ח׳ גַּדְתִּי לִגְאוּלַי. גְּשׁוּ אֵלַי. ק׳ שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים:

ח׳ דָּפְיוּת מַעֲגָלַי. דְּחֵה מֵעָלַי. ק׳ וְאֵלֶיךָ נָשׁוּבָה:

ח׳ שֶׁמֶץ אֶנְעוֹל. שֶׁלְּמַעֲנִי אֶפְעוֹל. ק׳ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל:

ח׳ שִׁחַתְנוּ לִמְעוֹל. שִׁבַּרְנוּ עוֹל. ק׳ וְאֵיךְ נָשׁוּבָה:

ח׳ תּוּצָלוּ מֵחֵפֶר. תֵּחָקוּ בְּסֵפֶר. קו״ח שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים:

תַּמְצִיאֵנוּ כוֹפֶר. תִּסְלַח וּתְכַפֵּר. וְאֵלֶיךָ נָשׁוּבָה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲשִׁיבֵנוּ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם. שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ עִמָּנוּ. כִּי אַתָּה רוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הִבְטַחְתָּנוּ.

(Vorsänger:) (Gemeinde:)

אָמַרְתִּי Sagt' ich doch den Sündern:
Vernichten thu' ich Sünden! — kehre zurück o Jisrael!
Ach, der bösen Thaten, drob der Schande
Preis gegeben wir. — können wir umkehren?
Sagt' ich's doch den einst Erlösten; Kommt
zu mir! — kehret zurück, Abtrünnige!
Schaff' hinweg das Laster du von mir: — dann kehren wir zurück.
Laster schaff' ich weg von dir, um meinet=
willen — kehre zurück, o Jisrael!
Treu' und Pflicht verletzten wir — können wir umkehren?
Sollt von Schande frei — aufs Neu' ins
Buch des Lebens kommen — kehrt zurück, Abtrünnige!
Hast Erlösung uns beschieden, willst
Verzeihung uns gewähren: — so kehren wir zu dir zurück.

אֱלֹהֵינוּ Unser und unserer Väter Gott! Führ' uns zurück zu dir, daß wir zurückkehren, erneue unsere Tage wie vormals, nimm uns auf, Gott, unser Vertrauen du! Schaffe weg deinen Unwillen, denn du hast Gefallen an Buße, wie du vormals uns versichert hast; so

וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין סְקִילָה. שְׂרֵיפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוַת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוַת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיָי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת.

וְאַתָּה רַחוּם מְקַבֵּל שָׁבִים. וְעַל הַתְּשׁוּבָה מֵרֹאשׁ הִבְטַחְתָּנוּ וְעַל הַתְּשׁוּבָה עֵינֵינוּ מְיַחֲלוֹת לָךְ:

וְדָוִד עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי. נַקֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טֻמְאוֹתֵינוּ [וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים] וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

ק״ק לְבַדְּךָ נִקְרֵאתָ חַנּוּן וְרַחוּם מַרְבֶּה סְלִיחָה:
אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

ח׳ אַל תִּירָא יַעֲקֹב שׁוּבוּ שׁוֹבָבִים. ק׳ שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל:
הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל:

לְבַדְּךָ Du allein heißest: Allgewogener, Allbarmherziger! Allverzeihender!

אַל תִּירָא (Der Vorsänger:) Fürchte nicht, Jaakob! Kehret zurück, Abtrünnige! (Die Gemeinde:) kehre zurück, o Jisrael!

Siehe, nicht schläft und nicht schlummert der Hüter Jisraels.

*) בספר"מ אומרין כסדר הכתוב למטה

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"חַ עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"חַ עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"חַ עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"חַ עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"חַ עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ"חַ עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

---

*) וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם תָּלוּי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת: (כמנה' מוסיפין וַעֲרִירִי)
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂקּוּר עָיִן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֶצַח:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת־עוֹל:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת־רֵיעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עוֹרֶף:
עַ"חֵ שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת־שָׁוְא:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת־יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב:

וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
וְעַ"ח שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק־יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְשׁוּת פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַ"ח שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת־שׁוֹחַד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה:

הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

קו"ף שִׁמְךָ מֵעוֹלָם עוֹבֵר עַל פֶּשַׁע. שַׁוְעָתֵנוּ תַּאֲזִין בְּעָמְדֵנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְפִלָּה: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע לְעַם שָׁבֵי פֶשַׁע. תִּמְחֶה אַשְׁמָתֵנוּ (נ"א פְּשָׁעֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחָל־לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וּתְכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עוֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ.

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עוֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ.

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ. לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע: כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזוֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשׁוֹב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ: הַזְּדוֹנוֹת וְהַשְּׁגָגוֹת אַתָּה מַכִּיר. הָרָצוֹן, וְהָאוֹנֶס. הַגְּלוּיִם, וְהַנִּסְתָּרִים. לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. מָה אָנוּ. מֶה חַיֵּינוּ. מֶה חַסְדֵּנוּ. מַה צִּדְקֵנוּ. מַה יְשׁוּעָתֵנוּ. מַה כֹּחֵנוּ. מַה גְּבוּרָתֵנוּ. וּמַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ. וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע. וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רוֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ. וִימֵי חַיֵּיהֶם

מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ. וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ. וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ. וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ

בפ"פ דמיין אומרים זה.

שֶׁאָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי עוֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם. אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ: מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד לָךְ. וְהַכְנַע עָרְפֵּנוּ לָשׁוּב אֵלֶיךָ. וְחַדֵּשׁ כִּלְיוֹתֵינוּ לִשְׁמוֹר פִּקּוּדֶיךָ. וְתִתְלַבֵּשׁ בְּצִדְקוֹתֶיךָ. וְתִתְכַּסֶּה בְּרַחֲמֶיךָ. וְתִתְעַטֵּף בַּחֲנִינוּתֶךָ. וְתִתְאַזָּר בַּחֲסִידוּתֶךָ. וְתָבֹא לְפָנֶיךָ מִדַּת טוּבְךָ וְעִנְוְתָנוּתֶךָ. וְתַעֲשֶׂה עִמָּנוּ כְּמִדַּת רַחֲמָנוּתֶךָ וּכְרוֹב חֲסָדֶיךָ. וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ

לְאַהֲבָה (וּלְיִרְאָה) אֶת שְׁמֶךָ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וּמָל יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת לְבָבְךָ וְאֶת לְבַב זַרְעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ.

חזן — קהל

כִּי אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ. אָנוּ בָנֶיךָ וְאַתָּה אָבִינוּ:
אָנוּ עֲבָדֶיךָ וְאַתָּה אֲדוֹנֵנוּ. אָנוּ צֹאנֶךָ וְאַתָּה רוֹעֵנוּ:
אָנוּ כַרְמֶךָ וְאַתָּה שׁוֹמְרֵנוּ. אָנוּ נַחֲלָתֶךָ וְאַתָּה חֶלְקֵנוּ:
אָנוּ קוֹיֶךָ וְאַתָּה מוֹשִׁיעֵנוּ. אָנוּ פְעֻלָּתֶךָ וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ:
אָנוּ סְגֻלָּתֶךָ וְאַתָּה קְרוֹבֵנוּ. אָנוּ עַמֶּךָ וְאַתָּה מַלְכֵּנוּ:
אָנוּ רַעְיָתֶךָ וְאַתָּה דוֹדֵנוּ. אָנוּ מַאֲמִירֶךָ וְאַתָּה מַאֲמִירֵנוּ:

כפפד"מ מתקילין כאן אנא תבוא לפניך

אָנוּ עַזֵּי פָנִים וְאַתָּה רַחוּם וְחַנּוּן. אָנוּ קְשֵׁי עוֹרֶף וְאַתָּה אֶרֶךְ אַפַּיִם: אָנוּ מְלֵאֵי עָוֹן וְאַתָּה מָלֵא רַחֲמִים. אָנוּ יָמֵינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: (כ"א אָנָּא)

פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ:

כַּפֵּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ:

בַּיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ:

הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ. אִם יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ:

אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ. וְאַל תַּכְלִימֵנוּ. וְאַל תָּפֵר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ. קָרְבֵנוּ לְתוֹרָתֶךָ. לַמְּדֵנוּ מִצְוֹתֶיךָ. הוֹרֵנוּ דְרָכֶיךָ. הַט לִבֵּנוּ לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ. וּמוֹל אֶת לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָתֶךָ. וְנָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְלֵב שָׁלֵם. וּלְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל תִּמְחוֹל וְתִסְלַח (וּתְכַפֵּר) לַעֲוֹנֵנוּ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנִי כִּי רַב הוּא:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל וּסְלַח לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. וְהֵעָתֶר־לָנוּ בִּתְפִלָּתֵנוּ.

אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ. וְשָׁב
וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה:

קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב
אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה
הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ:

הַלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כַּשֶּׁלֶג וְכַצֶּמֶר
כְּמָה שֶׁכָּתוּב. לְכוּ נָא וְנִוָּכְחָה
יֹאמַר יְיָ אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם
כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ. אִם
יַאְדִּימוּ כַתּוֹלָע כַּצֶּמֶר יִהְיוּ:

זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים
וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב.
וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים
וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם
וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ כַּאֲשֶׁר
אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא
מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי.
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר:

מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן
כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מָחִיתִי כָעָב

וְקִבֶּצְךָ מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר
הֱפִיצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ שָׁמָּה:

רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ
כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם
יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא
יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת
בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
לָהֶם:

מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ
כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אָנֹכִי אָנֹכִי
הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי
וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר:

מְחֵה פְשָׁעֵינוּ כָּעָב וְכֶעָנָן
כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מָחִיתִי כָעָב
פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה
אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ:

זְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים
וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב.
וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים
וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם
וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

כַּפֵּר חֲטָאֵינוּ בַּיּוֹם הַזֶּה
וְטַהֲרֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי

אחר הסליחות אומרין:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

לברית מילה אומרים בפתיחת ארון הקדש:
זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק וְהָשֵׁב
שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאַף גַּם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם:

רַחֵם עָלֵינוּ וְאַל תַּשְׁחִיתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם:

הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ

סדר הפסוקים לפי מנהג ק"ק פפד"מ.

קַבֵּץ נִדָּחֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב אִם יִהְיֶה נִדַּחֲךָ בִּקְצֵה הַשָּׁמָיִם מִשָּׁם יְקַבֶּצְךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמִשָּׁם יִקָּחֶךָ:

הָשֵׁב שְׁבוּתֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב וְשָׁב יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתְךָ וְרִחֲמֶךָ. וְשָׁב

אומרים יי אלהינו. ק׳ הותיקים בועד עונים יי אחד:
ק׳ הזובודים בזבד אומרים יי אלהינו. ק׳ החנונים בחיל
עונים יי אחד: ק׳ הטכוסים בטעם אומרים יי אלהינו.
ק׳ היחוסים ביחס עונים יי אחד: ק׳ הכלולים בכתר
אומרים יי אלהינו. ק׳ הלקוחים לו לעם עונים יי אחד:
ק׳ המולים במתק אומרים יי אלהינו. ק׳ הנשואים בנועם
עונים יי אחד: ק׳ הסגולים בסגל אומרים יי אלהינו.
ק׳ העמוסים בעוז עונים יי אחד: ק׳ הפדוים בפאר אומרים
יי אלהינו. ק׳ הצנועים בצדק עונים יי אחד: חזן בקול
הקרואים בקשב אומרים יי אלהינו. קו״ק הרוגשים ברון
עונים יי אחד: השואגים בשקד אומרים יי אלהינו.
התמוכים בתאב עונים יי אחד:

קו״ק תושגב לבדך ותמלוך על כל ביחוד:

ככתוב על יד נביאך והיה יי למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

החזן אומר: ובכן תן פחדך עד חנון ורחום אתה דף יא עמוד ב׳, ולק״ב
מתקילין סליחות.

תושגב Erhaben hoch wirst du allein,
Regent des All's in Einheit seyn.

בכתוב So heißt es in den Schriften deiner Propheten: Es wird der Ewige als König seyn über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einig und sein Name einig seyn.

ובכן Der Vorsänger wiederholt die Gebete von Seite 11 oben ובכן תן bis auf der nächsten Seite יב, חנון ורחום אתה; siehe daselbst die Uebersetzung.

מַאֲרִישִׁים: נוֹצָם דֵּעַ יִרְאָתְךָ יִתְמַלְאוּ אֲרָקִים: מִשְׁתַּחֲוִים כָּל בָּשָׂר לְפָנֶיךָ עוֹשֵׂה שַׁחַר וְעֵיפָה: מַלְכוּתְךָ בְּכַלּוֹתְךָ לְנַעֵר רְשָׁעִים מִן הָאָרֶץ: לָכֵן בְּמָלְכוֹ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ:

בפבד״מ מתחילין כאן.

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְּכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ:

(ע״ס א״ב.)

ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּאַמְּצָךְ שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמָיִם. ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּבָלְלָךְ אֵשׁ וּמַיִם: ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּגָלְלָךְ אִישׁוֹן חוֹשֶׁךְ וָאוֹפֶל. ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּדָלְקָךְ אוֹר מִמַּאֲפֵל: ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּהַבְדִּילָךְ רָקִיעַ בְּמַחַץ. ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּוַעֲדָךְ לְהַקְווֹת וְדוֹנֵי שַׁחַץ: ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּזַכָּךְ צְבָאוֹת זַכִּים וְנוֹרָאִים. ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּחַסְּנָךְ חֵילֵי פְלָאִים: ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּטַכְּסָךְ מוֹצָא דֶשֶׁא וּוְרָדִים. ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּיַצְּבָךְ גַּן לְהַצְמִיחַ מְגָדִים: ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּכַלְלָךְ גּוֹדֶל שְׁנֵי הַמְּאוֹרוֹת. ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּלַהֲבָךְ עָשׁ כְּסִיל וְכִימָה וּמַזָּרוֹת: ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּמַלְּלָךְ יִשְׁרְצוּ אַדִּירִים. ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּנָאֳמָךְ לְעוֹפֵף טָסֵי אֲוִירִים: ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּשַׂגְּבָךְ רֶמֶשׂ מִמְּעֵי צִיָּה. ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּעָצְמָךְ נֶפֶשׁ בְּהֵמָה וְחַיָּה: ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּפָקְדָךְ אֵבוּס בְּהַרְרֵי אֶלֶף מִסְבּוֹ. ק׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּצַוּוֹתָךְ לִוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק בּוֹ: חזן נקי׳ מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּקַבְּצָךְ עָפָר מֵרִגְבֵי אֲדָמָה. קי״ק מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּרִקְמָךְ חוֹתֵם תָּכְנִית מָלֵא חָכְמָה: מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּשָׁבְתָךְ יוֹם מִיָּמִים. מֵאֵין כָּמוֹךָ בְּתַקְּנָךְ שִׁכְלוּל שְׁנֵי עוֹלָמִים:

וּבְכֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

(מיוסד ע״ס א״ב כפול.)

ק׳ הָאֲזוּרִים בְּאַהַב אוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. ק׳ הַבָּאִים בִּבְרִית עוֹנִים יְיָ אֶחָד: ק׳ הַגְּאוּלִים בְּגִיל אוֹמְרִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ. ק׳ הַדְּרוּשִׁים בְּדֵעַ עוֹנִים יְיָ אֶחָד: ק׳ הַהוֹמִים בְּהֶגֶא

מודעת: חכמי ודוי בעבודת יום הסליחה. ק׳ הומים בתחנון שמעה וסלחה: קין נקול חכמי דברים קחת שוב עדיך. קו״י גועים אנא זכור לעבדיך: חכמי בטוחי בברית כרותה למדותיך. אנקתם אזון דופקי דלתותיך:

ובכן מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל:

(ע״ס קשר״ק.)

ק׳ ובכל תוקף יאמן עוז הלולך. ק׳ שלות שודדים ושאננותם בהילילך. ק׳ ובכל רגש יומתק סוד אמוניך. ק׳ קרנות צדיקים ברוממך בארמוניך: ק׳ ובכל צעד יפנן ויכרכר לכבודך. ק׳ פאתי בוגדים מארץ באבדך: ק׳ ובכל עוצם יושר שיר לעלך. ק׳ סגוליך ממחץ מכתם בהתעילך: ק׳ ובכל נפות יונעם זמר לגדלך. ק׳ מלכי ארץ מכבודם בהדילך: ק׳ ובכל לשון יושגב שמך לבדך. ק׳ כנת נטעך במח בבדדך: ק׳ ובכל יד יהויד שמע צלצולך. ק׳ טירת טמאים מחוסן בנצלך: ק׳ ובכל חנת וסיע קומך ושובך. ק׳ זרויך לרבבות אלפיהם בהשיבך: ק׳ ובכל וכל ימליכו אדנות יחודך. ק׳ המון עריצים לאבדון בהכחידך: קין נקול ובכל דרך יושח עוצם חילך. קו״ק גויך בשמחך כיחל לך: ובכל ברכות יתרומם שם קדשך. אמוניך נעורימו כנשר בחדשך:

בספר״מ אין אומרין ומתחילין מיד ובכן דלמטה.

ובכן מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם:

(ע״ס תשר״ק.)

מלכותם, תכון מלכותך מלך מלכי המלכים: שמים וארץ שבחך יהגו מביעים: רוממותך יקראו בגרון המונים המונים: קדשה ועוז תיסד במפי עוללים: צדקותיך יגידו באיים אל אלים: פאר מלוכה יהללו נטעי בפת קדושים: עלוי כבוד שמך יתנו כל באהבים: ספור מעשיך ברנה יפצחו

(מיוסד ע"ס א"ב.)

ק' בכל און אוסיף אומץ לגדלך. ק' ברוך ברור שם כבוד גדלך: ק' בכל גוף ונשמה יושגב הלולך. ק' ברוך דוברים לך נמטעי אהלך: ק' בכל הון מתאהב מלכות עלך. ק' ברוך וקדוש פוצחים יראיך לעלך: ק' בכל זויות מקטר ומגש לך. ק' ברוך חרדים להמאות ידועיך בשלך: ק' בכל טוח יועץ חסיון צלך. ק' ברוך יאמרו משעשעי אמון אצלך: ק' בכל כסל ייחדו אלהותך קהלך. ק' ברוך לענות אחר חמיבת חילך: ק' בכל מדת חסד וקו משקולך. ק' ברוך נואמים תאיבי אזון לקולך: ק' בכל שיח וספר שמי שכלך. ק' ברוך ענייתם באומר יפת כלך: ק' בכל פתיחת מפורש צגי מגדלך. ק' ברוך צהל החלם עוז להגדילך. חזן בקול בכל קץ הפלאת נסים לגדלך. ק' ק' ברוך רחשם על הצת חרולך: בכל שכן בהתעדנם ממגדי אשלך. ברוך תמימיך יתנו לך משלך:

ובכן מי לא יראך מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי:

(מיוסד על פי תשר"ק.)

ק' חכמי תום דרך המאחלים לכון. ק' שחר מעוררים לקראתך הכון. ק' חכמי רבי תורות הישרים בלבותם. ק' קודים ומשתחוים רצות נדבתם: ק' חכמי צרוף אותיות שם עלומך. ק' פוקדים שקוד ספף אולמך. ק' חכמי עדות קושט אמרי אמתך. ק' סוקדים שוות לנגדם אימתך: ק' חכמי נאם צופים ופיוף מדברך. ק' מלחמה משיבים בשערי דבירך: ק' חכמי למד להועיל מפיך חנון. ק' כבוד שמים לשמך בחנון: ק' חכמי יראת אלהים מושל וצדיק. ק' טובך קוים קרוב ומצדיק: ק' חכמי חפוש מטמוני חכמה ודעת. ק' זוקקים זמר גאות

ק׳ יָאֲתָה עֲנוּת תּוֹדָה לָאֵל הַנֶּאֱמָן. ק׳ וּמִי סִפּוּן הֲדַר הוֹדוֹ לְהִתְאַמֵּן: ק׳ יָאֲתָה נֶצַח וּמֶמְשָׁלָה לְחַי עוֹלָמִים. ק׳ וּמִי מַלֵּל וְלֹא הוּחֲסַם בְּבִילוּמִים: ק׳ יָאֲתָה לְסַפֵּר מַלְאֲכוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת. ק׳ וּמִי כְּעֶרְכְּךָ בֵּיאוּרָם בַּשֵּׂר בְּמַקְהֵלוֹת: ק׳ יָאֲתָה יִחוּד שֵׁם הַנִּכְבָּד לְהָעִידָה. ק׳ וּמִי טָכוּס טָעוּן עָלוֹ בִּרְעָדָה: ק׳ יָאֲתָה חַסְדֵּי צוּר סֶלָה לְהַזְכִּיר. ק׳ וּמִי זַךְ דֶּבֶק דְּרָכָיו לְהַכִּיר: ק׳ יָאֲתָה וַדַּאי וָתִיק לְסַלֵּד בִּרְנָנָה. ק׳ וּמִי הָגוּן הֶלֶם הִלּוּלוֹ לְגָרְנָה: חזן נקול יָאֲתָה דֹּרֵשׁ צַדִּיק בְּכָל עוֹנָה. קו״ק וּמִי גָּהוּץ שִׁירוֹת שִׁכְנוֹ לְהַמְעֲנָה: יָאֲתָה בִּרְכוֹת הָעֲטוּת צַדִּיק לְעֵילוֹם. וּמִי אָנֹכִי בָּא עַד הֲלוֹם:

וּבְכֵן מִי לֹא יְרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֲתָה כִּי:

(מיוסד ע״ס א״ב במרובע.)

ק׳ כִּי אֲדוּקֵי אֵשׁ בְּאֵימָה יְאַפְּדוּךָ. ק׳ כִּי בְּרִיתֵי בָשָׂר בִּבְרָכָה יְבַלְעֲדוּךָ: ק׳ כִּי גְּדוּדֵי גוֹבַהּ בְּגַהַר יַגִּידוּךָ. ק׳ כִּי דְּבֵקֵי דִּבְרָתְךָ בְּדִיצָה יְדוּדוּךָ: ק׳ כִּי הוֹמֵי הַמּוּלָּה בְּהֶגֶא יְהוֹדוּךָ. ק׳ כִּי וְהוֹגֵי וָתִיקְךָ בְּוַעֲדָם יְוַעֲדוּךָ: ק׳ כִּי זַכֵּי זְבוּל בְּזִמְרָתָם יְזַבְּדוּךָ. ק׳ כִּי חָפֵי חֶלֶד בְּחָכְמָם יְחַדּוּךָ: ק׳ כִּי טַפְסְרֵי טוֹהַר בְּמַעֲמָם יְטַדּוּךָ. ק׳ כִּי יוֹדְעֵי יִרְאָתְךָ בְּיִחוּלָם יְיַחֲדוּךָ: ק׳ כִּי כַּתֵּי כְרוּבִים בְּכַנְפֵיהֶם יְכַבְּדוּךָ: ק׳ כִּי לוֹמְדֵי לִקְחֲךָ בְּלַהֲקָם יְלַבְּדוּךָ: ק׳ כִּי מַחֲנוֹת מְעוֹפְפִים בְּמַהֲלָלָם יַמְאִידוּךָ. ק׳ כִּי נְשׂוּאֵי נְשָׁרִים בְּנָאֳמָם יַנְגִּידוּךָ: ק׳ כִּי סְכוּכֵי סַךְ בְּסִלּוּדָם יְסַגְּדוּךָ. ק׳ כִּי עוֹמְסֵי עֻלְּךָ בְּעוֹז יְעִידוּךָ: ק׳ כִּי פְּלִיאֵי פֶלֶא בְּפֶלֶל יְפַחֲדוּךָ. ק׳ כִּי צוֹעֲקֵי צָקוּן בְּצָרָתָם יַצְעִידוּךָ: חזן נקול כִּי קְדוּחֵי קֶדַח בְּקָרְאָם יְקַדּוּךָ. קו״ק כִּי רוֹגְשֵׁי רִצְפָּתְךָ בְּרֶטֶט יִרְעֲדוּךָ. כִּי שְׁבִיבֵי שַׁלְהָבוֹת בְּשֶׂכֶל יְסַהֲדוּךָ. כִּי תּוֹמְכֵי תוֹם בִּתְהִלָּה יַתְמִידוּךָ:

וּבְכֵן מִי לֹא יְרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאֲתָה כִּי בְּכָל:

דַּרְכְּךָ לְשַׁתֵּף רַחֲמִים בְּדִינֶךָ. קסל יחין גָּדוֹל בִּשְׁתֵּי הַמִּדּוֹת הִטְבַּעְתָּ אֲדֹנֶיךָ: כִּי בְּהִכָּנַע עַל הָרָעָה תִּנָּחֵם. אַפְּךָ תָּשׁוּב אֲנוּפֵי קִצְפְּךָ לְנַחֵם:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ:

(מיוסד ע"ס א"ב כ"ב.)

ק׳ לְךָ אֶדֶר נָאֶה מִכָּל פֶּה. ק׳ כִּי תְהִלָּתְךָ רַחוּם אַף כּוֹפֶה. ק׳ לְךָ בְּגָרוֹן חֲסִידִים רוֹן יִתְאַמָּר. ק׳ כִּי שׁוֹעַ לֹא נִכַּר בְּךָ נֶאֱמָר: ק׳ לְךָ גֵּאוּת יִתְלַבָּשׁ וָעוֹז יִתְאַזָּר. ק׳ כִּי רָמִים תִּשְׁפּוֹט בִּגְבוּרָה נֶאְזָר: ק׳ לְךָ דוּמִיָּה תְהִלָּה בְּיוֹפִי מִכְלָל. ק׳ כִּי קְדֻשָּׁתְךָ מְשַׁלְּשִׁים נוֹצְצֵי (כְּעֵין) קָלָל: ק׳ לְךָ הֶמְיַת כְּצִים עוֹז מַאְדִּירִים. ק׳ כִּי צִוִּיתָם חוֹק וְלֹא נֶעְדָּרִים: ק׳ לְךָ וְוֵי דוֹק מִגַּעֲרָתְךָ מִתְרוֹפְפִים. ק׳ כִּי פָּנִים מְכַסִּים מֵאֵימָתְךָ שְׂרָפִים: ק׳ לְךָ זְמִירוֹת מִכְּנַף הָאָרֶץ פּוֹשְׁטִים. ק׳ כִּי עֵינֶיךָ בְּכָל פִּנּוֹתֶיהָ מְשׁוֹטְטִים: ק׳ לְךָ חֲדָשִׁי בְקָרִים אֱמוּנָה מַרְבִּים. ק׳ כִּי סוֹר לְמִשְׁמַעְתְּךָ חָשִׁים כְּרוּבִים: ק׳ לְךָ טִפּוּחַ חֲזָקִים וְצָקַת מוּצָקִים. ק׳ כִּי נָעֳמְךָ פּוֹצְחִים אֶרְאֶלִּים וּמְצוּקִים: קין נקול לְךָ יְחָלֵק עֶצֶם וְאִישׁוֹן יַנְשִׁיף. קי"סכִּי מֵאָז גְּבוּלָם רוּחֲךָ הִנְשִׁיף: לְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה לְחַזֵּק וּלְגַדֵּל. כִּי לְשִׁמְךָ כָּל לָשׁוֹן תְּגַדֵּל:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה:

(מיוסד ע"ס תשר"ק.)

ק׳ יָאָתָה תְּהִלָּה וָעוֹז לְבַקֹּדֶשׁ נֶאְדָּר. ק׳ וּמִי שָׁקוּל גֶּשֶׁת (אֵלָיו) גָּדְלוֹ לְאַדָּר: ק׳ יָאֲתָה רוֹמְמוֹת לְרָם בְּכֹחוֹ יַשְׂגִּיב. ק׳ וּמִי קָשׁוּט שִׁנּוּן שִׁבְחוֹ לְהַשְׂגִּיב: ק׳ יָאֲתָה צְפִירָה וְתִפְאֶרֶת לְמֶלֶךְ הַכָּבוֹד. ק׳ וּמִי פִּתְחָיו בָּא בְּיִרְאָה לַעֲבוֹד:

Milde lässest du walten, wenn du richtest die Welt,
Auf Gnad' und Recht hast du ihm Pfeiler gestellt.
Beugt sich der Sünder, so übst du Erbarmen,
Dein Zorn wendet sich, du tröstest die Armen.

(כאן מתחילין בספר"מ.)

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי:

(מיוסד ע"פ תשר"ק.)

ח׳ כִּי תוֹדָה יִתְּנוּ לְךָ שָׁבִים. ק׳ שׁוֹפְכִים לֵב נָכְחֲךָ מִיַּד נִקְשָׁבִים: ח׳ כִּי רָם אַתָּה לְכֹל לְרֹאשׁ מִתְנַשֵּׂא. ק׳ קָדוֹשׁ תְּהִלּוֹת שִׁמְךָ עָוֹן נוֹשֵׂא: ח׳ כִּי צִדְקוֹתֶיךָ כְּהַרְרֵי אֵל מוּפְרָעִים. ק׳ פְּרִי נוֹשְׂאִים מִחְיַת תְּנוּב וּזְרָעִים: ח׳ כִּי עִמְּךָ הַחֶסֶד וְהַסְּלִיחָה לְהִוָּרֵא. ק׳ סְלוּל חַיֵּי עַד לְחַטָּאִים תּוֹרֶה: ח׳ כִּי נְכֵה לֵבָב וּשְׁפַל תִּרְאֶה. ק׳ מִדָּתְךָ לֹא כְּבָשָׂר לְעֵינַיִם וְרָאֶה: ח׳ כִּי לְמַבָּטְךָ כָּל פּוֹעַל סָקוּר. ק׳ כָּמוּס וְגַם סָתוּם אִתְּךָ חָקוּר: ח׳ כִּי יָדְךָ פְּשׁוּטָה תּוֹהִים לְקַבֵּל. ק׳ טֶרֶם יִקְרָא נַעֲנָה לְךָ קוֹבֵל: ח׳ כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל מֵעַל הֲזָקִים. ק׳ זוֹרְעֵי לִצְדָקָה לְפִי קְצוֹר זְקוּקִים: ח׳ כִּי וְעוֹז מַלְכוּתְךָ אָהֵב מִשְׁפָּט. ק׳ הַעַל כֵּן נִקְרֵאתָ אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט: חזן ויקהל כִּי

כִּי תוֹדָה Dank spenden dir, die sich zu dir bekehrt,
Ausschütten sie ihr Herz und werden erhört,
Erhabener du, über Alles erhöht,
Sündenvergeber, verherrlicht durch Gebet;
Wie Gottesberge deine Gnade ragend,
Leben den Sprossen und Keimen, Lebensfrucht tragend.
Bei dir ist die Huld, und mild verzeihst du,
Ew'gen Lebens Bahn den Sündern zeigst du.
Den Gebeugten, Demüth'gen schauen deine Augen;
Denn nicht wie Sterbliche richtest du nach dem Schein der Augen.
Deinem Blicke sind alle Geschöpfe klar,
Verhülltes, Verborgenes ist dir offenbar.
Ausgestreckt ist dein Arm, Reuige zu umfah'n,
Du erhörst noch eh' ihre Klagen dir nah'n.
Deine Gnade reicht über Himmelshöhen,
Segen lässest du ernten, die Tugend säen.
die Macht deiner Herrschaft liebt das Recht,
darum heißest du: Gott des Rechts.

יאמרו נורא אלהים ממקדשיך: ק׳ מלך צר לכבודו כל יצורים. ק׳ פליאת מעשיך יודעים כאישון נצורים: ק׳ מלך עוזו וגבור לעד יתהלל. ק׳ סלת מלך הכבוד גדול ומהלל: ק׳ מלך נורא תהלתו מלאת הארץ. ק׳ מרום וקדוש נורא למלכי ארץ: ק׳ מלך לגדלתו אין חקר וקצבה. ק׳ כבוד בהיכלו תבשר צבא בצבא: ק׳ מלך ימינו תרום ידו תעוז. ק׳ טהורים ואדירו טוב יי למעוז: ק׳ מלך חסין יה נאדר בקדש. ק׳ זכים ישתחוו ליי בהדרת קדש: ק׳ מלך ואמת יי לעולם הללויה. ק׳ הלול עשור כל הנשמת תהלל יה: חזן ניקיל מלך הובר צדק מגיד מישרים. קו״ח גזרותיו תורות אמת ומשפטים ישרים: מלך ברוך בפי כל גויה. אדרת תפארתו ברום ובתחת חויה:

כספר״מ אין אומרין

ובכן מי לא יראך מלך הגוים:

הגוים, אפס ותהו נגדך חשובים:
בחוניך ברודים ועמם לא נחשבים:
דבקיך דבוקים באלהים חיים:
ותיקיך בהשכם והערב יחודיך פורשים:
חרדי דבריך ביראה לעבדך מוכנים:
ידועים כורעים לך בפקוק חליותם:
לקוחיך בהביון צדק ישימו בסלם:
נשואיך משקצים יחוס ערוה וזמה:
עמך מעידים אדנותך אלהי האלהים:
צבאיך קדוש אתה יושב תהלותם:
רעיך נשענים בך מלמד להועיל:
תמימיך אומן אמונתך בועדם יאמנו:

הַשְׂגֵּב יְלְבָד: פ׳ נקול לֹא יוֹשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ לְכָל גּוֹי הוֹדַעְתָּ. קו״פ מְחִיַּת פֶּשַׁע לְעַם זוּ יִדַּעְתָּ. לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעַשׂ לוֹבֵשׁ צְדָקָה. לַחֲשֵׁנוּ הַיּוֹם תְּשַׁע כְּתִמּוּר דַּקָּה מִן הַדַּקָּה:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ:

(מיוסד ע״ס ק״כ.)

פ׳ יִרָאֲךָ אָדוֹן פּוֹעֵל לְמַעַנְךָ פָּעַלְתָּ. ק׳ בְּכֹחַ מַעֲשֶׂיךָ גָּדַלְתָּ וּמְאֹד נִתְעַלֵּיתָ: פ׳ יִרָאֲךָ גָּבוֹהַּ כָּל אֲשֶׁר תַּחְתֶּיךָ. ק׳ דָּגוּל בִּמְרוֹמֵי רָמִים הוֹד תַּחֲנוּתֶךָ: פ׳ יִרָאֲךָ הֲמוֹן עִירִין הַצָּגִים סְבִיבֶךָ. ק׳ וְיַנְעִימוּ שִׁיר בְּהִתְחַדְּשָׁם בִּנְהַר שְׁבִיבֶךָ: פ׳ יִרָאֲךָ זוֹהַר זִקִּים וְגַלְגַּלֵּי רַעְמֶךָ. ק׳ חַי הַצּוּרִים נִתְצוּ מִפְּנֵי זַעְמֶךָ: פ׳ יִרָאֲךָ טִיף בְּרָקִים הַמַּבְרִיקִים לְדַעְתֶּךָ: ק׳ יֹאמְרוּ הִנֵּנוּ בְּהִשְׁתַּלְּחָם עֲשׂוֹת מִשְׁמַעְתֶּךָ: פ׳ יִרָאֲךָ כְּרוּב וְאוֹפָן וְאַלְפֵי שִׁנְאַנֶּיךָ. ק׳ לַהַב חֲנִית וָאוֹר חִצֵּי שְׁנוּנֶיךָ: פ׳ יִרָאֲךָ מְלוֹן כִּפָּה וּדְבוּקַת רְגָבֶיךָ. ק׳ נָסִים מִגַּעֲרָתֶךָ זִיב מַשַּׁק גַּבֶּיךָ: פ׳ יִרָאֲךָ סֶגֶל חֶבְלֶךָ וְנַחֲלַת שִׁפְרָתֶךָ. ק׳ עַמְּךָ בְּבַר לֵבָב יִכּוֹן לִקְרָאתֶךָ: פ׳ יִרָאֲךָ פָּקִיד וְשַׂר וְכָל שׁוֹפֵט. ק׳ צֹאן יָדְךָ הַיּוֹם בְּהִשָּׁפֵט: חזן נקול יִרָאֲךָ קָנוּי וְקוֹנוֹ עוֹצֵר וְלִגְיוֹנוֹ. קו״פ רוֹבֶה וְעַלְמָה חַלָּשׁ וְתוֹפֵשׂ פִּגְיוֹנוֹ. יִרָאֲךָ שְׁכַן נָפוֹת וְכָל פְּלָכִים. תִּתְרוֹמַם לָעַד מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ:

(ע״ס תשר״ק.)

פ׳ מֶלֶךְ תָּר כָּל סִתְרֵי גְנָזִים. ק׳ שִׁמְךָ יִתְפָּאַר נֶצַח חֲכַם הָרָזִים: פ׳ מֶלֶךְ רִבּוֹתֵי רֶכֶב מַחֲנוֹת קְדוֹשֶׁיךָ. ק׳ קְרוֹבֶיךָ

(ע"ס א"ב כפול.)

ק' מִי אַדִּיר אַפְסֶךָ. ק' מִי בָּרוּךְ בִּלְתֶּךָ: ק' מִי גִּבּוֹר כְּגִילֶךָ. ק' מִי דָגוּל כִּדְמוּתֶךָ: ק' מִי הָדוּר כְּהִלּוּלֶיךָ. ק' מִי וַדַּאי כְּוַעוּדֶךָ: ק' מִי זַכַּאי זוּלָתֶךָ. ק' מִי חָסִין חִלּוּפֶךָ: ק' מִי טָהוֹר כְּמִכְסִיסֶךָ. ק' מִי יָרְאוּי כְּיִחוּדֶךָ: ק' מִי כוֹבֵשׁ כִּכְמִירָתֶךָ. ק' מִי לוֹבֵשׁ כִּלְבָנֶךָ: ק' מִי מָרוֹם מִלְּבַדֶּךָ. ק' מִי נָכוֹן נִכְחֶךָ: ק' מִי סוֹאֵן כִּסְאָתֶךָ: ק' מִי עָץ כַּעֲלִילוֹתֶיךָ: ק' מִי פוֹעֵל כְּפִלְאֶךָ. ק' מִי צוֹאֵל כְּצִנָּתֶךָ: ק' מִי קִנֵּץ קְדֻשָּׁתֶךָ. ק' ק' מִי רֹוֶה רְנָנוֹתֶיךָ: מִי שֹׁמֵעַ שִׁירוֹתֶיךָ. מִי תִּמֵּם תִּפְאַרְתֶּךָ:

וּבְכֵן מִי לֹא:

(ע"ס א"ת ב"ג.)

ק' לֹא אוֹמֶר אָמַרְתָּ וְנָפַל דָּבָר. ק' תָּמִיד תְּהִלָּתְךָ בְּפִי כָל תְּדַבֵּר: ק' לֹא בְּקִשּׁוּנֵי תֹהוּ הָיָה נָאֳמֶךָ. ק' שִׁמְךָ מִגְדַּל עוֹז לְרָצִים לְעַמֶּךָ: ק' לֹא גְבוּל שַׂמְתָּ וּפָרְצוּ אַדִּירִים. ק' רַבִּים וְגוֹעֲשִׁים וּלְשִׁבִירַת חָקֶיךָ נִגְרָרִים: ק' לֹא דָבָר רֵק עָשׂוֹת מִשְׁמַרְתֶּךָ. ק' קַיָּם סֶלָה וָעֶד קוֹשֶׁט אִמְרָתֶךָ: ק' לֹא הָגִיתָה לִמְחוֹת שֵׁם דְּבֵקֶיךָ. ק' צָמְאַת נַפְשָׁם לִנְעִימַת יְמִין חִבּוּקֶיךָ: ק' לֹא וִתַּרְתָּ לִשְׁפִיכַת דַּם חֲסִידֶיךָ. ק' פָּקַדְתָּ שָׁלוֹם הַבְטָחָתְךָ לְיוֹדְעֵי סוֹדֶךָ: ק' לֹא זְלַזַּלְתָּ מֵאֲמָרֶיךָ כֶּאֱנוֹשׁ לְכַזֵּב. ק' עֵדוּת דְּבָרְךָ בַּשָּׁמַיִם נִצָּב מֵהַכְזֵב: ק' לֹא חָפֵץ רֶשַׁע אַתָּה מֵעוֹלָם. ק' סִתְרְךָ מָנוֹס לְלוֹעֲנִים עוֹלָם: ק' לֹא טוֹב פִּצְתָּ הֱיוֹת לְבַד. ק' נָאוֹר כִּי לְךָ

הַבּוֹרְאָם בְּרִיָּה חֲדָשָׁה עוֹשָׂם וּבוֹעֲלָם. הָאוֹמֵר חַי אָנֹכִי לְעוֹלָם:

(ע"ס א"ת כ"ב.)

הָאוֹמֵן כַּפֵּי שְׁחָקִים וְהִקְצִיבָם. י׳ הַתִּכְּנָם בּוֹרֵת וְעַם רֶגֶב הִשְׁלִיכָם: י׳ הַבּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ וְהִרְחִיבָם. י׳ הַחָשָׁה מְמַדָּם וְעַמּוּדֵי מַחֲצָבָם: י׳ הַגּוֹלֵל אוֹר וְחוֹשֶׁךְ בִּנְתִיבוֹת קִנָּם. י׳ הָרוֹגֵעַ יַמִּים וּמָחַץ רְהָבָם: י׳ הַדִּכְּאָם לְמָקוֹם יָסַד וְחוֹל הִסְבִּיבָם. י׳ הַקִּוָּם וְכִנְּסָם כַּנֵּד וְהֶעֱמִיק מִקְוָם: י׳ הַהִשְׁרִיצָם תַּנִּינִים וְעַיִט וְדָגָה הִרְבָּם. י׳ הַצָּר וּמֵכִין לָמוֹ צֵיד אִבָּם: י׳ הַוּוֹתֵק הָרִים וּגְבָעוֹת וְהִצְמִיחַ תְּנוּבָם. י׳ הַפּוֹעֵל יְצוּרִים וְחַיּוֹת לִרְעוֹת טוּבָם: י׳ הַזּוֹמֵן כָּל גְּבוּלוֹת אֶרֶץ וְהִצִּיבָם. י׳ הַעִתּוֹתֵי קַיִץ וָחוֹרֶף הִקִּיפָם וְהִסְבִּיבָם: י׳ הַחוֹכָיו מֵאֲשֶׁר מַשְׁלִיכֵי עָלָיו יְהָבָם. י׳ הַסּוֹמְכָם לְשַׂבְּעָם בְּצַחֲצָחוֹת בְּלִי לְהַרְעִיבָם: י׳ הַטֶּרֶף נָתַן לִירֵאָיו מֵעוֹנִי לְשַׂגְּבָם. י׳ הַנּוֹתֵן יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ בְּעִתָּם לְהַרְבִּיבָם: י׳ הַיִּמַּן סְלִיחָה לַשּׁוֹבָבִים לַהֲשִׁיבָם. קו״י הַמְטַהֲרָם בִּזְרִיקַת טְהוֹרִים בְּצִלּוֹ לְהוֹשִׁיבָם: הַכּוֹנֵן כִּסְאוֹ לַמִּשְׁפָּט לְאֻמִּים לְיַשְּׁבָם. לָכֵן בְּמָלְכוֹ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים בְּהִתְיַשְּׁבָם:

וּבְכֵן מִי לֹא יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ:

וּבְכֵן מִי:

תְּלוּלִיּוֹת. ק׳ הַיּוֹסֵד רְקִיעָה עַל מַיּוֹת: ק׳ הַכּוֹנֵן מֵישָׁרִים וְזָכִיּוֹת. ק׳ הַלַּחַשׁ עַמּוֹ מַאֲזִין בְּשַׁעְיוֹת: ק׳ הַמְכַנֵּס נִדְחֵי גָּלִיּוֹת. ק׳ הַנְּפוּצִים מְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע זָוִיּוֹת. ק׳ הַסּוֹכֵת פֶּלֶל פִּיּוֹת. ק׳ הָעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו מִתַּחְתִּיּוֹת: ק׳ הַפּוֹדֶה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו מִשְּׁאִיּוֹת. ק׳ הַצּוּר צַדִּיק וְרַב עֲלִילִיּוֹת: ק׳ כקול הַקּוֹרֵא לְמֵי הַיָּם וּשְׁפָכָם בְּדָכְיוֹת. קו״ק הָרָם וְנִשָּׂא בְּכֵס שְׁבִיבִיּוֹת. הַשּׁוֹכֵן בְּשֶׁקֶט חֲצוּבֵי שַׁלְהֲבִיּוֹת. הַתּוֹמֵךְ מְיַחֲלָיו וְעֵינֵיהֶם לוֹ תְלוּיוֹת:

(ע״ס תקר״ק.)

ק׳ הַתִּכֵּן מִתַּחַת זְרוֹעוֹת עוֹלָם. ק׳ הַיָּשָׁר כֹּל וּמִמֶּנּוּ לֹא נֶעְלָם: ק׳ הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַתֵּל מַחֲלָם. ק׳ הַקּוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ וּמְכַלְכְּלָם: ק׳ הַצָּר בְּיָהּ עוֹלָמִים וְסוֹבְלָם. ק׳ הַפּוֹשֵׁט יָד לַשָּׁבִים וּמְקַבְּלָם: ק׳ הָעוֹזֵר לַשָּׁמַיִם בּוֹ כִּסְלָם. ק׳ הַסּוֹלֵחַ שׁוֹגִים נוֹשְׂאֵי עֵץ פִּסְלָם: ק׳ הַנּוֹתֵן בְּעַנִים נְתִיבָה לְהַסְלִילָם. ק׳ הַמֵּכִין מָאוֹר וָשֶׁמֶשׁ בְּמַסְלוּלָם: ק׳ הַלְּבוּשׁוֹ כַּשֶּׁלֶג לְבָנָיו לְהַלְבִּין מַעְלָם. ק׳ הַכְּצֶמֶר נָקִי שְׂעָרוֹ לְנַקּוֹת גְּעוּלָם: ק׳ הַיָּשָׁר וּמְלַמֵּד פּוֹשְׁעִים לְהוֹעִילָם. ק׳ הַטּוֹב וּמוֹרֶה חַטָּאִים דֶּרֶךְ לְהַשְׂכִּילָם: ק׳ הַחוֹבֵשׁ אֶרֶךְ עֲמוּסָיו לְהַתְעִילָם. ק׳ הַזּוֹכֵר בְּרִית רִאשׁוֹנִים מִלְּגָעֳלָם: ק״ הַהוֹכֵחַ עִוְּיִם מַצְלִיל מִשָּׁאוֹן לְהַעֲלָם. ק׳ הַהִצִּיב גְּבוּלוֹת עַמִּים לְמִסְפָּרָם לְעַלָּם:

קזן כקול הַדּוֹדָם וְחוֹשְׁקָם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ הוּא גְּאָלָם.

קו״ק הַגּוֹנְנָם וּמַצִּילָם לְנַטְּלָם וּלְנַשְּׂאָם כִּימֵי עוֹלָם.

מול מַגִּיד פֶּשַׁע. תַּגִּיד לְיַעֲקֹב דְּבַר חוֹק וּמִשְׁפָּט. וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט: עוֹד יִזְכּוֹר לָנוּ אַהֲבַת אֵיתָן אֲדוֹנֵנוּ. וּבַבֵּן הַנֶּעֱקַד יַשְׁבִּית מְדַיְּנֵנוּ. וּבִזְכוּת הַתָּם יוֹצִיא אָיוֹם (הַיּוֹם) לְצֶדֶק דִּינֵנוּ. כִּי קָדוֹשׁ הַיּוֹם לַאֲדוֹנֵינוּ: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ. וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ:

(ע״ס א״ב.)

ק׳ הָאַדִּיר בְּשָׁמֵי עֲלִיּוֹת. ק׳ הַבּוֹחֵן סַרְעַף וּכְלָיוֹת: ק׳ הַגָּד מֵרֵאשִׁית אוֹתִיּוֹת. ק׳ הַדָּן בְּצֶדֶק בְּרִיּוֹת: ק׳ הָהָיָה קֶדֶם לְכָל הֲוָיוֹת. ק׳ הֹוֶה וְעָתִיד לִהְיוֹת: ק׳ הַזָּן וּמֵכִין לַכֹּל מִחְיוֹת. ק׳ הַחוֹנֶה עַל אַרְבַּע חַיּוֹת: ק׳ הַטּוֹפֵחַ גָּבְהֵי

---

sprecher dem Anschuldiger gegenüber stehet, so rede du für Jaakob das Wort nach Gesetz und Recht, und rechtfertige uns im Gericht, du König des Gerichts. O mög' er uns fürder gedenken die Liebe jenes Felsenstarken,*) unseres Stammherrn, und um des Sohnes willen, des zum Opfer Gebundenen, schweige er unserer Ankläger, und um das Verdienst des Makellosen **) lasse er hervorgehen heute unser Urtheil zum Heil; denn heilig ist dieser Tag unserem Herrn. So werde denn geheiliget dein Name, Gott, unser Herr, an Jisrael, deinem Volke, und an Jeruschalajim, deiner Stadt, und an Zijon, der Wohnung deiner Herrlichkeit, und an dem Königshause Davids, deines Gesalbten, und an deinem Sitze und deinem Tempel. —
האדיר [Die hier folgenden Sätze bis תושבב Seite 55, (mit Ausnahme כי תורה) sind unübersetzt geblieben. Siehe die Vorrede.]

---

*) Abraham.
**) Jaakob.

ק׳ אדיר אדירנו יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ. והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד.

ק׳ ובדברי קדשך כתוב לאמר:

קו״ח ימלוך יי לעלם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

ק׳ לדור ודור נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:

(ברוב קהלות אשכנז אין אומרין חמול.)

חמול על מעשיך. ותשמח במעשיך. ויאמרו לך חוסיך. בצדקך עמוסיך. תוקדש אדון על כל מעשיך:

כי מקדישיך בקדשתך (כערכך) קדשת. נאה לקדוש פאר מקדושים. באין מליץ יושר

אדיר (Der Vorsänger wiederholt:) Mächtig unser Machthaber, Gott unser Herr, wie mächtig dein Name auf der ganzen Erde! Einst wird der Ewige als König seyn über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einig und sein Name einig seyn. — Und so heißt es in deinen heiligen Aussprechungen:

ימלוך (Die Gemeinde:) Es wird der Ewige regieren ewig, dein Gott, Zijon, alle Zeit. Hallelujah.

לדור (Der Vorsänger:) Durch alle Zeitalter wollen wir verkünden deine Größe, immerdar wollen wir deine Weihe heiligen, und dein Lob, unser Gott, soll nie aus unserm Munde weichen; denn du Gott bist ein großer und heiliger König.

חמול (Der Vorsänger:) O schone deiner Geschöpfe und freue dich deiner Geschöpfe, daß zu dir sprechen deine Schützlinge, wenn du rechtfertigest deine Lieblinge: Werde geheiliget, o Herr, von allen deinen Geschöpfen.

כי Denn die dich heiligen hast deiner Weihe geheiligt. Schön ist dem Heiligen der Preis von dem ihm Heiligenden. Wenn kein Für=

טָהוֹר לְשִׁמְךָ קָנֵנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. יְחִידִי הַדָּן
בְּעוֹלָמֶךָ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ: כֹּחֲךָ יִגְדַּל מַלְכֵּנוּ. יְיָ
אֲדוֹנֵנוּ. לִבֵּנוּ רָחַשׁ לְרוֹמְמֶךָ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ:
מִנּוֹף בִּזְרוֹעַ גְּאַלְתָּנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. נְהַלֶּלְךָ כְּאֵילֵי
מְרוֹמֶךָ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ: סְעָדֵנוּ וְסָמְכֵנוּ. יְיָ
אֲדוֹנֵנוּ. עֲנֵנוּ וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ:
פְּדֵנוּ וְחָנֵּנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. צוּר עוֹלָמִים שִׁמְךָ. מָה
אַדִּיר שִׁמְךָ: קוֹמְמֵנוּ וַהֲקִימֵנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ.
ק רַחֲמֶךָ יְקַדְּמוּ זַעְמֶךָ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ: שְׁמַע
קוֹל תַּחֲנוּנֵנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. תִּתְרוֹמַם מִנְּשׂוּאֵי
רַחֲמֶךָ. מָה אַדִּיר שִׁמְךָ:

קי״ק שִׁמְךָ אֵל לְבָבֵנוּ. יִחוּדְךָ יַחַד תִּנְעָמֵנוּ:

Ewigdauernder; kein Fremder außer dir! Wie herrlich ist dein Name. — Allreiner, deinem Namen erwirb uns, Gott, unser Herr, Ewiger, Weltenrichter, wie herrlich ist sein Name! — Groß erscheine deine Macht, du unser König, Gott, unser Herr. Aufwallt unser Herz dich zu erheben. Wie herrlich ist dein Name! — Aus Nof*) hat uns erlöst dein Arm, Gott, unser Herr. Rühmen wollen wir dich gleich den Fürsten deiner Höhe. Wie herrlich ist dein Name! — Stütz' und schütz' uns, Gott, unser Herr. Erhör' uns, daß wir preisen deinen Namen. Wie herrlich ist dein Name! — Erlös' uns und begnadige uns, Gott, unser Herr; ein Hort der Ewigkeit ist dein Name. Wie herrlich ist dein Name! — Richt' uns auf und erheb' uns, Gott, unser Herr. Laß walten dein Erbarmen vor deinem Zorn. Wie herrlich ist dein Name! — Erhör' unsers Flehens Stimme, Gott, unser Herr. Sey verherrlicht von denen, die du mild trägst. Wie herrlich ist dein Name! —

שִׁמְךָ Von Herzen lieben wir, o Gott, deinen Namen! Deine Einheit preisen wir gesammt in süßem Lied.

*) Aegypten, eigentlich Memphis.

ק׳ אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים.

קו״ח אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

ק׳ אַדִּיר אַדִּירֵנוּ יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

(ע״ס ק״ב)

אֵלֶיךָ תְּלוּיוֹת עֵינֵינוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. בָּרוּךְ בְּמַקְהֵלוֹת עַמֶּךָ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךָ: גְּאָלֵנוּ שֵׁנִית מִמְּעֻנֵּינוּ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ. דָּר בִּשְׁמֵי מְרוֹמֶךָ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךָ: הֵן לְךָ הֶאֱמַרְנוּ. יְיָ אֲדוֹנֵנוּ. וּמִי כְעַם מְרוֹמְמֵי שִׁמְךָ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךָ: זְכוֹר בְּרִית אֵיתָנֵינוּ. יְיָ אֲדוֹנֵינוּ. חַי כִּי אֵין זָר עִמְּךָ. מָה אַדִּיר שְׁמֶךָ:

אֶחָד (Der Vorsänger wiederholt:) Er, der Eine, ist unser Gott, unser Vater, unser König, unser Beistand, und er wird uns vernehmen lassen zum zweiten Male, vor den Augen alles Lebenden: Er sey ein Schutzgott uns!

אֲנִי (Die Gemeinde:) „Ich, der Ewige, euer Gott! — Mächtig ist unser Machthaber, Gott, unser Herr, wie mächtig dein Name auf der ganzen Erde! Einst wird der Ewige als König seyn über die ganze Erde; an jenem Tage wird der Ewige einig, und sein Name einig seyn.

אֵלֶיךָ (Die Gemeinde:) Zu dir empor ist unser Aug' erhoben, Gott, unser Herr, gepriesen in deines Volkes Chören: Wie herrlich ist dein Name! — Erlös' uns wiederum aus unserem Elend, Gott, unser Herr, in der Himmelshöhe wohnend; wie herrlich ist dein Name! — Siehe, dir weihen wir uns, Gott, unser Herr, und was gleicht dem Volke, das deinen Namen erhebt? Wie herrlich ist dein Name! — Gedenke des Bundes mit jenen Felsenfesten*), Gott, unser Herr,

*) den Urvätern.

ק׳ אֶחָד הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָּל חַי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים:

(ע״ס א״ת ב״ש.)

ק׳ אֵלֶיךָ וְעָדֶיךָ יָבֹא כָּל בָּשָׂר. תַּחַת כִּי מַעֲשֶׂיךָ לֹא כְּמַעֲשֵׂה בָּשָׂר. בְּיָדְךָ תֶּאֱסוֹף רוּחַ כָּל בָּשָׂר. שָׁאַתָּה הוּא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. גַּם לָרִמָּה הוּא רִבּוּי בָּשָׂר. רוֹעַ פֶּה הוּא הַמַּחֲטִיא בָּשָׂר. דּוֹר שֶׁטֶף כְּהִשְׁחִית וְעָשׂ זִמַּת בָּשָׂר. ק׳ קָצַפְתָּ וְנַמְתָּ בְּשַׁגַּם הוּא בָשָׂר. הֲלֹא בְּקִצְפְּךָ עַל חַטֹּאת בָּשָׂר. צוּר זָכוֹר תִּזְכּוֹר, כִּי הֵמָּה בָשָׂר:

ק׳ וְלָכֵן בְּיָדְךָ אֶפּוֹל וְלֹא בִידֵי בָשָׂר. פְּקֻדַּת דִּינְךָ לֹא כְּדִינֵי בָשָׂר. זֶה אַתָּה הוּא אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר. עוֹרֵךְ וְנוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר. חַי לְכָל הַחַי קָרָאתָ בָּשָׂר. סִכַּכְתָּ גִּיד וְעֶצֶם וְאָרַגְתָּ עוֹר וּבָשָׂר. טְהוֹרָה תְּטַמֵּא כְּזַיִת בָּשָׂר. נָא לָכֵן אוֹי לְבָשָׂר מִפְּנֵי בָשָׂר. יְלֵל צָרִים שָׁמַעְנוּ וְסָמַר בְּנוּ בָשָׂר. ק׳ מֵעֶיךָ יֶהֱמוּ עַל כָּל בָּשָׂר. כְּבוֹד שֵׁם קָדְשְׁךָ יְבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר. לִמּוּד דָּתְךָ מַרְפֵּא לְכָל בָּשָׂר:

קו״ק לָכֵן לְעֵת תִּשְׁפּוֹךְ רוּחֲךָ עַל כָּל בָּשָׂר. גִּלּוּי כְּבוֹדְךָ יִרְאֶה כָּל בָּשָׂר. וּבְהַשְׁמִיעֲךָ שֵׁנִית יַחַס כָּל בָּשָׂר:

---

ist ein einiges, ewiges Wesen. — Er, der Eine, ist unser Gott, unser Vater, unser König, unser Beistand; und er wird uns erbarmend zum zweiten Male vernehmen lassen, vor den Augen alles Lebenden, daß er uns ein Schutzgott sey.

(מיוסד ע״ס ק״ת כ״ג.)

ק׳ תָּמִיד תְּתַלּוֹנֵן בְּיָדְךָ כָּל נֶפֶשׁ. שְׁגָגוֹת וּזְדוֹנוֹת לְךָ תּוֹדֶה הַנֶּפֶשׁ. רָצִיתָ לְהַמְצִיא כוֹפֶר לְנֶפֶשׁ. קָדוֹשׁ לְבַעֲבוּר תְּבָרֶכְךָ כָּל נֶפֶשׁ. צוֹם אֶבְחָרֵהוּ קְרָאתָ עִנּוּי נֶפֶשׁ. פֶּשַׁע בְּלֹא דַעַת לֹא טוֹב לְנֶפֶשׁ. עָמָל וְכָל פּוֹעַל לֹא יִמָּלְאוּ נֶפֶשׁ. ק׳ סִכּוּךְ אֵבָרִים תְּמַלֵּא חַיַּת נֶפֶשׁ. גֶּעְלָם מִכֹּל גַּהַם יְצִיאַת הַנֶּפֶשׁ. מִיתַת מְמָרֶקֶת עֲוֹן חַטַּאת נֶפֶשׁ:

ק׳ לָכֵן בְּכָל צָרָה אֶשְׁפּוֹךְ לְךָ אֶת הַנֶּפֶשׁ. כְּצִפּוֹר מִפַּח לְמַלֵּט בְּנוּ נֶפֶשׁ. יַחַד כָּל הַנְּפָשׁוֹת לְךָ כְּאַחַת נֶפֶשׁ. מְהוֹרֶיךָ הֶחֱדַלְתָּ מִכָּל טְמֵא נֶפֶשׁ. חֶשְׁבּוֹן וָדִין בְּעֵת תֵּת כָּל נֶפֶשׁ. זַכָּה וּטְהוֹרָה בִּהְיוֹת הַנֶּפֶשׁ. וְשׁוּבִי לִמְנוּחָיְכִי תֹּאמַר לְנֶפֶשׁ. הֲלֹא בִּצְרוֹר הַחַיִּים תּוּצְרַר הַנֶּפֶשׁ. דּוֹרְשֵׁי הֶגְיוֹן דַּת מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ. ק׳ גּוֹי וְנָכְרִי בְּהָעִיפָם נֶפֶשׁ. בְּכַף הַקֶּלַע תְּקַלַּע מֵהֶם הַנֶּפֶשׁ. אֵלֶיךָ אֵל בְּאוֹמֶן אֶשָּׂא אֶת הַנָּפֶשׁ:

ק״ח לָכֵן בְּכָל לֵב וּבְכָל מְאוֹד וּבְכָל נֶפֶשׁ. אֲיַחֵד וְזִכְרְךָ תָּמִיד נֶשֶׁף וָשַׁחַר. עַד אַשְׁלִים לְךָ אֶת הַנֶּפֶשׁ:

קזן מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים שְׁמוֹ עֶרֶב וָבוֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

קי״ק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

מִמְּקוֹמוֹ (Der Vorsänger wiederholt:) Von seinem Sitze wende er mit Erbarmen sich, zeige Gunst dem Volke, das seines Namens Einheit Abends und Morgens jeden Tag bekundet, zwei Mal in Liebe spricht: Schema!

שְׁמַע (Die Gemeinde:) Höre Jisrael! Der Ewige, unser Gott,

הָרוּחַ. י׳ טֶרֶם חֵיל נוֹזְלִים יַעֲרִים הָרוּחַ. מַעַם יָפוּצְ
אֵל וַיַּעֲמִיד הָרוּחַ. טֶרֶם יִזְּלוּ מַיִם יַשֵּׁב הָרוּחַ:

ק׳ לָכֵן כָּל לַיִל בְּיָדוֹ תּוּפְקַד כָּל רוּחַ. טֶרֶם לְאֶצְלוֹ תָּשׁוּב
הָרוּחַ. מְרוּקָם בְּצַלְמוֹ נָפַח בּוֹ נִשְׁמַת רוּחַ. טֶרֶם נְשָׁמָה
אֵלָיו תֵּאָסֵף עִם רוּחַ. סָלוּל גַּן נָטַע מִתְהַלֵּךְ לָרוּחַ.
טֶרֶם עַל פְּנֵי גֵיא הֶעֱבִיר הָרוּחַ. פָּץ עֲבוּר מוֹרְדִים לֹא
יָדוֹן רוּחַ. טֶרֶם צָרְחוּ סוּר וַיִּכְלוּ מֵרוּחַ. קֹדֶם כֹּל נִקְרָא
אֱלֹהֵי הָרוּחַ. י׳ טֶרֶם רִחֵף עַל פְּנֵי מַיִם רוּחַ. שִׁלְטוֹן לְאָשָׁם
לַיצִיר לִכְלֹא אֶת הָרוּחַ. טֶרֶם תִּתֵּן מָגֵן אָנָא אֵלֵךְ מֵרוּחַ:

קו״ק לָכֵן כָּל אֲשֶׁר בְּאַפָּיו נִשְׁמַת רוּחַ. אָכֵן בֶּאֱנוֹשׁ
הִיא הָרוּחַ. יְסַלְּדוּ יְסַלְסְלוּ לְאֵל בּוֹרֵא רוּחַ. כְּחַיָּה
וְאוֹפַן עֵת יָבוֹא בָּם הָרוּחַ:

ח׳ כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

קו ק בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

ק׳ מִמְּקוֹמוֹ הוּא יִפֶן בְּרַחֲמִים וְיָחוֹן עַם הַמְיַחֲדִים
שְׁמוֹ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד פַּעֲמַיִם
בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

כְּבוֹדוֹ (Der Vorsänger wiederholt:) Seiner Majestät ist das Weltall voll; seine Diener fragen einander: Wo ist sein majestätischer Sitz? gegenseitig sprechen sie: Gebenedeyt!

בָּרוּךְ (Die Gemeinde:) Gebenedeyt die Majestät des Ewigen ihres Ortes! Von seinem Sitze wende er sich erbarmungsvoll, zeige Gunst dem Volke, das seinen Namen einet. Abends und Morgens jeden Tag, zwei Mal sprechen sie in Liebe: Schema!

יַמְלִיכוּךָ. נוֹגְנִים יְנַצְּחוּךָ. שְׂרָפִים יְסַלְּדוּךָ. עִירִין יַעֲלוּךָ. פְּלָאִים יְפָאֲרוּךָ. צְבָאוֹת יְצַלְצְלוּךָ. קַלִּים יַקְדִּישׁוּךָ. רְבָבוֹת יְרוֹמְמוּךָ. שִׁנְאַנִּים יְשַׁבְּחוּךָ. תַּרְשִׁישִׁים יַתְמִידוּךָ. קְדֻשָּׁה מְשֻׁלָּשֶׁת:

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ. וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר:

קו"ק קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

ק׳ כְּבוֹדוֹ מָלֵא עוֹלָם מְשָׁרְתָיו שׁוֹאֲלִים זֶה לָזֶה אַיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ:

(ע״ס ק״כ.)

ק׳ אֵל בְּרוֹב עֵצוֹת תִּכֵּן אֶת רוּחַ. טֶרֶם בִּכְרוּב טָס וַיֵּדֶא עַל כַּנְפֵי רוּחַ. גַּם פֶּלֶס וּמִשְׁקָל שָׂם לָרוּחַ. טֶרֶם וְּבְרוֹ בִּזְרִיזוּת תַּעַשׂ הָרוּחַ. הֲלֹא עַל סְעָרָה הֶעֱמִיד הָרוּחַ. טֶרֶם וּמֵאוֹצָר יוֹצִיא אֶת הָרוּחַ. זֶה יָם הַגָּדוֹל יָטִיל בּוֹ אֶת

Zahl rufen mit lautem Jubel: Wer ist, o Gott wie du, der du sühnest die Schuld der Kinder deiner Getreuen, und die Missethat vergiebst den Sprößlingen deiner Lieblinge. „Heil dem Volk, dem solches geworden!" anstimmen sie, „Heil dem Volk, dessen Herr der Ewige!" jauchzen sie, und dich heiligen des Himmels Schaaren und es verherrlichen dich der Erde Bewohner, und all die Engelschaaren und all der Geister Heere erheben dich im Dreimalheilig,

כַּכָּתוּב Wie geschrieben durch deine Propheten: „und einer ruft dem Andern zu und spricht:"

קָדוֹשׁ „Heilig, Heilig, Heilig ist der Ewige, Zebaoth! Der ganze Erdkreis ist voll seiner Majestät."

Voll seiner Majestät ist der ganze Weltkreis. Seine heiligen Diener fragen einer den andern: wo ist der Ort seiner Majestät? Im Wechselchor rufen sie: Gebenedeyt!

לְמַלְּטֵם מִתּוֹפֶת דֵּרָאוֹנִים. מִלַּהַט מִתְהַפֶּכֶת בְּדִמְיוֹנִים.
רִשְׁפֵּי לַהַב וְעֲשׁוּנִים. מְדוּרַת אֵשׁ וְאוּדִים עֲשֵׁנִים.
לְנַצְּחָךְ בְּשִׁיר כְּעַל שׁוֹשַׁנִּים. וְרִבּוֹתֵי קוֹדֶשׁ צְבָא עֶלְיוֹנִים.
בְּשׁוּרָם כִּי תַצְדִּיק בָּנִים. אֲשֶׁר לַעֲבָדִים לְךָ נִקְנִים.
יִתְמְהוּ זֶה לָזֶה בְּתִמְהוֹנִים. וְכִתֵּי כִתִּים הֲמוֹנִים הֲמוֹנִים.
יַשְׁמִיעוּ וְיֹאמְרוּ בְּאֶרֶשׁ שְׁנוּנִים. ק׳ מִי אֵל כָּמוֹךָ נוֹשֵׂא
עָוֹן זֶרַע אֱמוּנִים. וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע נִטְעֵי נַעֲמָנִים. אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ עוֹנִים. וְאַשְׁרֵי הַגּוֹי שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו רוֹנְנִים.
וְיַקְדִּישׁוּךָ עֶלְיוֹנִים. וְיַעֲרִיצוּךָ תַּחְתּוֹנִים. (ע״ס א״ב כפול) וְאָז
אֵילִים יַאְדִּירוּךָ. בְּרָקִים יְבָרְכוּךָ. גְּדוּדִים יְגַדְּלוּךָ.
דּוֹלְקִים יִדְרְשׁוּךָ. הֲמוּלָה יְהַדְּרוּךָ. וָתִיקִים יוֹדוּךָ. זַכִּים
יְזַכִּירוּךָ. חֲיָלִים יְחַסְּנוּךָ. טְהוֹרִים יַטְעִימוּךָ. יְקָרִים
יְיַחֲדוּךָ. כַּבִּירִים יַכְתִּירוּךָ. לוֹהֲטִים יְלַבְּבוּךָ. מַלְאָכִים

Bund der Dreizehn, die du deinem Getreuen offenbaret in der Erscheinung, da deine Herrlichkeit vor ihm vorüberzog, da du mit deinem Boten sprachest von Angesicht zu Angesicht: um diese rollet und kreiset den heutigen Tag ihr Gebet, und ihr Sündenbekenntniß sprechen sie aus, und deine Gnade verkünden sie, daß du eingedenk seyest der drei Erzväter und des Tages, wo du dich ihnen vermählt, sie zu erretten von der Natter Gift, sie zu befreien aus der Peiniger Frohne, sie zu entreißen der Drachen Zermalmung, sie zu erhöhen aus der Grube des Verderbens, von ihnen zu reißen die Fesseln der Widersacher, sie zu entnehmen dem Gespött der Stolzhöhnenden, zu retten von den Hochfährtigen, sie, wie die Tauben, zu bringen in ihre Heimath, sie zu entziehen der Hölle Verderben, dem kreisenden Schwerte, den Feuerflammen und dem Holzstoße und den rauchenden Bränden; dich im Lied zu erheben, wie des Saitenspiels Meister. Und die heiligen Myriaden der Höhe Schaar, wenn sie sehen, wie du rein sprichst deine Kinder, die sich dir als Diener eignen, staunen verwundert einander an, und Mengen Schaaren ohne

לְךָ פּוֹנִים. לְהַרְבּוֹת לָמוֹ פִּדְיוֹנִים. לְכַבְּסָם מִצַּחַן דִּפְיוֹנִים.
לְהַצְלִיל בְּצוּל זְדוֹנִים. לְשַׁתֵּק בַּעֲלֵי דִינִים. לְאַלֵּם
מְלַשְׁנִים. לוֹטְשֵׁי חִצִּים וְכִידוֹנִים. לְהָשִׁיב חֶרֶב לִנְדָנִים.
לְהַגְבִּיר מְלִיצֵי יוֹשֶׁר וְזִכְיוֹנִים. וּלְהַחֲסִים קַטֵּגוֹרִים עִמָּהֶם
מְדַיְּנִים. וְסֵדֶר סְלִיחָה מְבִינִים. וְדִבְרֵי רִצּוּי מְכַוְּנִים.
וּבְרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת אוֹפְנִים. אֲשֶׁר אִלַּפְתָּ לְנֶאֱמָן
בְּחֶזְיוֹנִים. בַּעֲבוּר כְּבוֹדְךָ עַל פָּנִים. בְּדַבֶּרְךָ עִם צִיר פָּנִים
אֶל פָּנִים. וְכָל הַיּוֹם בָּם מִתְגַּלְגְּלִים וְנֶאֱפָנִים. וְעֶרֶךְ וִדּוּי
מְשַׁנְּנִים. וְצִדְקוֹתֶיךָ מְתַנִּים. לִזְכֹּר לָמוֹ שְׁלֹשֶׁת אֵיתָנִים.
וְיוֹם קִדּוּשׁ חִתּוּנִים. לְחַלְּצָם מֵרֹאשׁ פְּתָנִים. לְהַדְרִיכֵם
מִפֶּרֶךְ מְעַנִּים. לְדַלּוֹתָם מִדִּכּוּי תַנִּים. לְהַעֲלוֹתָם מִבּוֹר
שְׁאוֹנִים. לְנַתֵּק מֵהֶם מוֹסְרוֹת שׂוֹטְנִים. לְפַצּוֹתָם מִלַּעַג
שַׁאֲנַנִּים. לְהַצִּילָם מִגֵּאוֹנִים. לְהָשִׁיב שְׁבוּתָם כְּיוֹנִים.

---

besingen sie aus aller Kraft und Macht. Und Alle fasten und kasteien sich, gesammt, Väter und Söhne, Groß' und Kleine, Jünglinge und Greise, und häufen Gebete, und sprechen ihr Flehen aus, und ordnen Gesänge, und beten und singen, vor dir, o Herr aller Herren, sie zu lösen aus Sündenlast, zu löschen ihre Missethaten wie Wolken, zu vernehmen ihren Anruf aus deiner Höhe, ihren Herzenserguß anzunehmen; denn sie sind Arme, Dürftige, in deinen Schatten sich birgend, unter deinem Gefieder Schutzsuchende, in deiner Umhüllung Geborgene, auf dich sich Stützende, und wie der Knechte Aug' auf die Herren und der Magd Blick auf die Gebieterin, zu dir Aufschauende, daß du ihnen Erlösung gönnest, von des Abfalls Schmutz sie reinigest, in die Tiefe ihren Frevel versenkest, ihre Ankläger schweigest, ihre Verläumder verstummen heißest, die Pfeil' und Lanzen schärfen — daß sie das Schwert in die Scheide thun: und daß siegreich seyen die Vertreter, die zu ihren Gunsten reden, und der Ankläger, die mit ihnen rechten, Mund zu schließen. Ihr Gebet um Verzeihung legen sie dir vor, ihrer Begütigung Worte richten sie vor dich, und den

וּקְדֻשָּׁתְךָ מְעִידִים. וֶאֱמוּנָתְךָ מְסַהֲדִים. וְצִדְקָתְךָ
מַגִּידִים. וְחַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ לֹא מְכַחֲדִים. וְעוֹרְכִים שֶׁוַע
בְּמַעֲמָדִים. וּמִזְרִיחָה וְעַד שְׁקִיעָה שִׁבְחֲךָ מַתְמִידִים.
וּפְגִיעוֹת חָמֵשׁ מֵאֶמֶשׁ מְעַתְּדִים. מוּל עֲבוֹדוֹת חָמֵשׁ
בְּעִתּוּדִים. וּלְשִׁמְךָ מְהוֹדִים. בְּכָל עוֹז וּמְאוֹדִים. וְכֻלָּם
צָמִים וּמִתְעַנִּים. יַחַד אָבוֹת וּבָנִים. גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים.
בַּחוּרִים וּזְקֵנִים. וּמַרְבִּים חִנּוּנִים. וּמְדַבְּרִים תַּחֲנוּנִים.
וְעוֹרְכִים רְנָנִים. וּמְרַנְּנִים וּמִתְחַנְּנִים. לְפָנֶיךָ אֲדוֹנֵי
הָאֲדוֹנִים. לִפְדּוֹתָם מִכּוֹבֶד עֲוֹנִים. וְלִמְחוֹת פְּשָׁעֵימוֹ
כַּעֲנָנִים. לִשְׁעוֹת שַׁוְעָם מִמְּעוֹנִים. לְהַאֲזִין מֵהֶם שִׂיחַ
מְעַנִּים. כִּי הֵם דַּלִּים וְאֶבְיוֹנִים. וּבְצִלְּךָ מִתְלוֹנְנִים.
וּבְאֶבְרָתְךָ מִתְגּוֹנְנִים. וּבְסִתְרְךָ נִצְפָּנִים. וּבְךָ נִשְׁעָנִים.
וּכְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנִים. וּכְעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ

---

die Flecke, abzuwaschen den Unrath, die purpurrothe Schuld wie Schnee und Wolle zu bleichen, — daß die Schuld schwinde, die Schuldigen rein werden, die Missethäter zu klären, die Schuldigen zu läutern, Erlaß zu grünen den dir Geeinten, Verzeihung der Gemeinde der Frommen. Und dein Volk verbindet sich an diesem Tage einmüthig, und im Chore flehet es vor dir, und deiner Herrlichkeit Nähe empfinden sie, sie sind geschaart versammelt, und beten zu dir ehrfurchtsvoll, und stehen beklommen und zittern mit Jubel und glühen angstvoll, und ihre Sünden bekennen sie und bücken sich und preisen dich, knieen nieder und krümmen und beugen sich und zur Erde neigen sie sich, und vor deinen Thüren harren sie, in Einigkeit vereint, deine Einheit einend, deine Heiligkeit bezeugend, deine Wahrheit bekundend, deine Gerechtigkeit verkündend, deine Gnad' und Treue nicht verschweigend, und ihr Flehen ordnen sie stehend, und von der Sonnen Aufglanz bis zu ihrem Sinken preisen sie dich beständig; und fünfmal treten sie seit gestern zum Gebet hin, den fünf Dienstverrichtungen im Tempel entsprechend, und deinen Namen

יוֹם עָשׂוֹר לַעֲשִׂירִיָּה חָקַקְתָּ. שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לְשׁוֹבְתֵי עוֹנֶג שַׁתָּה. יוֹם כִּפּוּר לְנוֹתְנֵי כוֹפֶר תַּתָּה: לְכַפֵּר עֲוֹנוֹת. לִמְחוֹת זְדוֹנוֹת: לְכַלֵּה פְשָׁעִים. לְהָתֵם חֲטָאִים. לְטַהֵר טְמֵאִים. לְהָדִיחַ דָּמִים. לְצַחְצֵחַ כְּתָמִים. לְהַרְחִיץ צוֹאִים. לְהַלְבִּין כַּשֶּׁלֶג שָׁנִים. לְצַחֵר כַּצֶּמֶר אוֹדְמִים. לְמָרֵק חוֹבִים. לְנַקּוֹת חָבִים. לְזַכּוֹת אֲשֵׁמִים. לְזַכֵּךְ אֲשָׁמִים. לְוַתֵּר לְנִתְאָמִים. לִסְלוֹחַ לְכָל עֲדַת תְּמִימִים:

יַעַמְךָ בְּיוֹם זֶה יַחַד נֶאֱגָדִים. וּבְחִין לְפָנֶיךָ נוֹעָדִים. וּשְׁכִינָתְךָ אִתָּם מְוַעֲדִים. וְנֶעֱצָרִים וּמִתְוַעֲדִים. וּבְיִרְאָת אוֹתְךָ עוֹבְדִים. וּבְאֵימָה עוֹמְדִים. וּבְגִילָה רוֹעֲדִים. וּבְחִילָה מְסַלְּדִים. וּפִשְׁעֵיהֶם מִתְוַדִּים. וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים. וְכוֹרְעִים וּבוֹרְכִים וְסוֹגְדִים. וְאַרְצָה לְךָ קוֹדִים. וְדַלְתוֹתֶיךָ שׁוֹקְדִים. וּכְאַחַד נֶאֱחָדִים. וְיִחוּדְךָ מְיַחֲדִים.

---

rufe weislich bezeichnet, und seine Bekenntnisse und Geständnisse summirt, und seine Kasteiungen angeordnet, und seine Umhüllungen in Weiß angegeben, und seiner goldglänzende Dienstgewänder gelehrt, und seiner Feierkleider Herrlichkeit erläutert, und den Wechsel der Wachten gelehrt, und deinen Heiligen überliefert, und all seine Vorschriften hast du kund gethan, und all seine Gesetze durchforscht und seine Rechte bestimmt und sein Loos zum herrlichsten erhoben und sein Theil zum schönsten gemacht; zur Befreiung der Bedrückten hast du ihn bestellt, zur Freilassung der Gefangenen ihn bezeichnet, zur Lösung der Gefesselten ihn geordnet, den zehnten (Tag im Monat Tischri) hast du den zehnten *) gesetzlich bestimmt, den Schabbat der Schabbate zu heiliger Feier den am Schabbat Ruhenden gegeben, den Sühnetag verliehen denen, die Lösegeld spenden, zu sühnen Schulden, abzulöschen Frevel, zu tilgen Missethaten, zu vernichten Vergehungen, zu reinigen die Unreinen, Blutschuld abzuhspülen, zu säubern

---

*) Nachkommen Abrahams, dem zehnten Geschlecht von Noa.

וּמִצְוֹתָיו בְּדָתְךָ צִוִּיתָ. וְכָתַבְתָּ וְשָׁנִיתָ וְשִׁלַּשְׁתָּ. וְאַזְהָרוֹתָיו פֵּרַשְׁתָּ. וְעוֹנְשָׁיו פִּלַּשְׁתָּ. וְקָרְבְּנוֹתָיו קָצַבְתָּ. וְעֵרֶךְ עֲבוֹדוֹתָיו סִדַּרְתָּ. וְרִצּוּי הַזָּיוֹתָיו סִפַּרְתָּ. וְרִקּוּחַ תְּמְרוֹתָיו הֶעֱדַפְתָּ. וְסֵדֶר מַעַרְכוֹתָיו הוֹסַפְתָּ. וְטוֹהַר טְבִילוֹתָיו מָנִיתָ. וְקִדּוּשׁ רְחִיצוֹתָיו חִשַּׁבְתָּ. וְאַזְכְּרוֹתָיו בְּשֵׂכֶל סִיַּמְתָּ. וְתוֹדוֹתָיו וִדּוּיָו סִכַּמְתָּ. וְעִנּוּיָו בְּפֶקֶד רִשַּׁמְתָּ. וְלוֹבֶן עַטִיּוֹתָיו חִוִּיתָ. וּפִזּוּי שְׂרָדָיו הוֹרֵיתָ. וְעִלּוּי מַחְלְצוֹתָיו בֵּאַרְתָּ. וְשִׁנּוּי מַחְלְפוֹתָיו לִמַּדְתָּ. וְלִקְדוֹשֶׁיךָ אוֹתָם מָסַרְתָּ. וְכָל תּוֹרוֹתָיו הוֹדַעְתָּ. וְכָל דָּתוֹתָיו חָקַרְתָּ. וְכָל מִשְׁפָּטָיו חָרַצְתָּ. וְכָל חֻקּוֹתָיו חָקַקְתָּ. וְכָל גְּזֵרוֹתָיו גָּזַרְתָּ. וְכָל עִנְיָנָיו חָרַטְתָּ. וְהֶחְבַּלְתּוֹ מִכֹּל הַנְּעַמְתָּ. וְהֶחֱלַשְׁתּוֹ מִכֹּל הִשְׁפַּרְתָּ. חוֹפֶשׁ לִרְצוּצִים אוֹתוֹ שִׁוִּיתָ. דְּרוֹר לִשְׁבוּיִם אוֹתוֹ הִתְוֵיתָ. פְּקַח קוֹחַ לַאֲסִירִים אוֹתוֹ תִּכַּנְתָּ.

---

hast erhöhet ihr Horn in Ehren und aus der Niedrigkeit sie emporgebracht, und ein Zeichen des Heils ihnen erwiesen, und deine Liebe vor Allen bezeugt, und deine Zuneigung vor Aller Augen offenbart, und unter ihnen zu wohnen hast du begehrt, und in ihrer Mitte zu ruhen erkoren, und in ihrer Versammlung zu weilen gewünscht, und Aug' in Auge bist du ihnen erschienen, und zwischen den Cherubim hast du deine Herrlichkeit eingeschlossen, und deines Glanzes Wolke über dem Deckel ausgebreitet, und des Räucherwerks Gewölk hast du heute angeordnet, ihn zu bedecken. Und von jeher hast du ihn zur Vergebung bestellt, und zur Sühne angeordnet, und seine Bestimmungen hast du in deinem Gesetze festgestellt, sie aufgeschrieben, wiederholt und verdreifacht, und seine Beobachtungen ausgesprochen, und seine Strafen verkündet, und seine Opfer bestimmt, und seiner Verrichtungen Ordnung geweihet, und seine versöhnenden Sprengungen gezählt, und seines Weihrauchs Gewölke, so wie seine Opferschichten gemehrt, und seiner Bäder Reinigung abgetheilt, und seiner Waschungen Weihe berechnet, und des heiligen Namens Aus-

עִלִּיתָ. וּבוֹ מִכָּל יוֹם בָּחַרְתָּ. וּמִיּוֹצָרוֹ אוֹתוֹ לְךָ אִחַדְתָּ.
וּלְדוֹר דֵּעַ כֹּחוֹ יִדַּעְתָּ. וְאוֹדֶם דִּי זָהָב בּוֹ וִתַּרְתָּ. וּמִכְתַּב
חָרוּת לֶעָנָו נָתַתָּ. וְסָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ בִּשַּׂרְתָּ. וְעַל הָרָעָה
נִחַמְתָּ. וְעַל בָּנֶיךָ רִחַמְתָּ. וְכִגְבֹהַּ שָׁמַיִם חַסְדְּךָ לָמוֹ
הִגְבַּרְתָּ. וְכִרְחוֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב פִּשְׁעָם הִרְחַקְתָּ. וּזְכוּת
הֲרָרֵי קֶדֶם זָכַרְתָּ. וּכְאָב אֶת בֵּן אוֹתָם רָצִיתָ. וְעַל כָּל אוּם
רֹאשָׁם נִשֵּׂאתָ. וְקַרְנָם בְּכָבוֹד רוֹמַמְתָּ. וּמִשֶּׁפֶל
הִגְבַּהְתָּמוֹ וְהִתְהַלַּלְתָּ. וְאוֹת לְטוֹבָה עִמָּהֶם עָשִׂיתָ. וְחִבַּבְתָּם
לַכֹּל הֶרְאֵיתָ. וַאֲהַבְתָּם לְעֵין כֹּל גִּלִּיתָ. וְלִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָם
תָּאַבְתָּ. וְלַחֲנוֹת בֵּינֵיהֶם חָמַדְתָּ. וְלָשֶׁבֶת בְּוַעֲדָם אִוִּיתָ.
וְעַיִן בְּעַיִן לָמוֹ נִרְאֵיתָ. וּבֵין כְּרוּבִים כְּבוֹדְךָ צִמְצַמְתָּ. וַעֲנַן
יְקָרְךָ עַל כַּפֹּרֶת הִצַּעְתָּ. וַעֲנַן הַקְּטֹרֶת לְכַסּוֹתוֹ הַיּוֹם
פָּקַדְתָּ. וּמֵאָז לִסְלִיחָה אוֹתוֹ שַׂמְתָּ. וּלְכַפָּרָה אוֹתוֹ יִסַּדְתָּ.

Schuld und Fehl, — daß aufblühe Heil und Frommen, zu wenden den Zorn, und der Milde Fülle aufzurufen, jeden Anstoß zu heben und jede Falle zu entfernen, den Weg zu bahnen und den Pfad zu ebenen, den Abtrünnigen Reinigung zu gewähren, und Heil und Gedeihen zu grünen, — zu versenken die Sünd' in Meerestiefen, und Abfall und Frevel zu sühnen. Und vor allen Tagen hast du ihn geheiliget und über alle Tage ihn erhoben und vor allen Tagen ihn erkoren und ihn dir geeignet, und dem Geschlechte der Erleuchtung seine Kraft kund gethan, und des goldnen Götzen Schuld an ihm erlassen, und die eingegrabene Schrift (des Zweitafelgesetzes) dem Frommen neu überliefert, und ihm verkündet: „ich habe vergeben nach deinem Worte.“ Und das Böse hast du barmherzig abgewandt, und deiner Söhne dich erbarmt, und hoch, wie über der Erde die Himmel, hast du gesteigert deine Milde, und wie der Morgen vom Abend entfernt ist, hast du ihre Schuld entfernt, und des Verdienstes der Urahnen warst du eingedenk, und wie den Sohn der Vater hast du sie angenommen, und über alle Völker ihr Haupt erhoben, und

בְּכֵלַפּוֹת וְכַשִּׁילָיו. עַל כֵּן יֹאמְרוּ מוֹשְׁלֵי מְשָׁלָיו. אִי לַבַּיִת
שֶׁמְּהָרְסָיו וּמַחֲרִיבָיו מִשֶּׁלָּיו. וּמַה יִּצְדַּק בְּמִפְעָלָיו. וּמַה
יִּזְכֶּה בְּמַעֲלָלָיו. כִּי שׁוֹדֵד בָּא בִּגְבוּלָיו. לְשׁוֹדְדוֹ לְלוֹחֲמוֹ
בְּרוֹב תַּחְבּוּלָיו: לָכֵן הִקְדַּמְתָּ רְפוּאָה וּתְעָלָה. וְהֶעֱלֵיתָ
אֲרוּכָה לְנַהֲלָאָה וְנַחְלָה. וְהֵכַנְתָּ צֳרִי וְחִתּוּל לְלֹא חֻתָּלָה.
וְהִגַּהְתָּ מָזוֹר לְהַרְטוֹת מַחֲלָה. וְקָבַעְתָּ יוֹם זֶה לִסְלִיחָה
וְלִמְחִילָה. לָבוֹא שְׁעָרֶיךָ בְּתוֹדָה וּבִתְהִלָּה. לְקַדֵּם פָּנֶיךָ
בְּחִלָּה. לְהִזָּכֵר בּוֹ רְבוּצֵי מַכְפֵּלָה. בְּעֵת רָצוֹן לִשְׁמוֹעַ
תְּפִלָּה. לְהַעֲבִיר כָּל שֶׁמֶץ וְתִפְלָה. לְהָנִיא כָּל אָוֶן וְתָהֳלָה.
לְהַצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהִלָּה. לְהָפֵר כַּעַס וּלְהַרְבּוֹת חֶמְלָה.
לְהָרִים מִכְשׁוֹל וּלְהָסִיר תַּקָּלָה. לְפַנּוֹת דֶּרֶךְ וּלְיַשֵּׁר
מְסִלָּה. לָתֵת לַשּׁוֹבָבִים טָהֳרָה וּטְבִילָה. לְהַעֲמִיד רֶוַח
וְהַצָּלָה. לְהַשְׁלִיךְ | עָוֹן בְּעִמְקֵי מְצוּלָה. לָשֵׂאת זָדוֹן
וּמְעִילָה: וּמִכָּל יָמִים יוֹם זֶה קִדַּשְׁתָּ. וְעַל כָּל יָמִים אִתּוֹ

---

vergällen, und er sinnet ihm Unheil, leget seinen Füßen Schlingen, breitet Netze an seines Weges Rand, legt ihm Fallen auf seiner Bahn, gräbt Gruben auf seinem Pfade, daß ihm schmelze das Herz und ihm Anstoß zu legen, und wie mit Hämmern und Aexten zerschlägt er ihn. Darum sprechen die Gleichnißdichter: Weh dem Hauche, dessen Zerstörer und Zertrümmerer seine Eignen sind. Und was frommt sein Thun? und was nützt ihm sein Werk? Wenn der Räuber dringet in sein Gebiet, ihn zu berauben, zu bekämpfen mit Listen. Darum hast du vorgesorget Heilung und Genesung, und hast dem Siechen, Kranken Verband bereitet, und Brosame und Wartung dem Verwahrlosten; und hast bestimmt diesen Tag zur Vergebung und Sühne, daß man eingehe in deine Thore mit Dank und Preis, und trete vor dein Antlitz mit frommen Flehen, daß an ihm gedacht werde die in **Machpeleh** *) ruhen, zur Gnadenzeit das Gebet zu vernehmen, zu tilgen Sündenfleck und Makel, zu entfernen

*) Der Urväter Grabesstätte.

חוֹרֵשׁ רַע בִּמְגוּרָיו. אוֹרֵב לוֹ בְּמִסְתָּרָיו. מְקַנֵּן כְּנָחָשׁ בִּסְתָרָיו. כִּזְבוּב בְּמִפְתְּחֵי חֲדָרָיו. מַבְאִישׁ הָעִיסָּה כְּזֻהֲמוּת שְׂאוֹרָיו. מְסִיתוֹ לְהַטּוֹת אֲשׁוּרָיו. וְהוֹוָה לוֹ בְּעוֹכְרָיו. חָשׁוּב לוֹ כְּצָרָיו. וְהוּא רֹאשׁ לְכָל צוֹרְרָיו. מֵצַר לוֹ בְּכָל מְצָרָיו. צוֹדֶה לוֹ בְּכָל עֲבָרָיו. מַרְגִּיז כָּל אֵיבָרָיו. מַעֲצִיבוֹ בִּדְבָרָיו. מַחֲטִיאוֹ בְּרוֹעַ הַרְהוּרָיו. מִתְנַקֵּשׁ לְהַפִּילוֹ בְּמִכְמוֹרָיו. מִתְנַכֵּל לְדַחוֹתוֹ בְּמַהֲמוֹרָיו. וְצַר עָלָיו בִּמְצוֹרָיו. לוּלֵי אַתָּה עוֹזֵר לוֹ מִצָּרָיו: וּבְכָל יוֹם וָיוֹם מִתְחַדֵּשׁ עָלָיו. חוֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת עָלָיו. לְהִתְגּוֹלֵל וּלְהִתְנַפֵּל עָלָיו. לְעַקְּשׁוֹ בְּאָרְחוֹת עֲקַלְקַלָּיו. לְהַאֲשִׁימוֹ בְּאַשְׁמַת גִּיעוּלָיו. לְהַלְעִיטוֹ בְּמֶסֶךְ תַּרְעֵלָיו. וְאֵינֶנּוּ דוֹרֵשׁ לְשָׁלוֹם אֵלָיו. פַּחִים טוֹמֵן לְרַגְלָיו. רֶשֶׁת פּוֹרֵשׂ לְיַד מַעְגָּלָיו. מוֹקְשִׁים שָׁת בְּמַסְלוּלָיו. כּוֹרֶה שַׁחַת בִּשְׁבִילָיו. לָמוֹג לֵב וּלְהַרְבּוֹת מִכְשׁוֹלָיו. וּכְחוֹלֶם פַּעַם הוֹלְמוֹ

---

dir ist kund, daß er ein Lehmgebild, ein eitler Hauch, ein verwehtes Blatt, ein dürrer Halm, ein Scherben unter der Erde Scherben, und wofür ist er zu achten? Hinfällig ist er und in Sünd' empfangen. Und seines Herzens Trachten ist bös von Jugend ab, er sinnet Unheil in seinem Pilgerleben, der Laurer sitzt ihm im Verborgenen, nistend einer Schlange gleich in seinem Innern, ihn verleitend, seine Schritte abzulenken, er bereitet ihm Gram, ist ihm ein Feind, seiner Widersacher Haupt, dränget ihn mit Qualen, stellet ihm nach auf allen Seiten, macht erzittern all seine Glieder, kränkt ihn durch seine Worte, verführt ihn durch sündige Gedanken, trachtet listig, ihn in sein Netz zu ziehen, sinnet ihn zu stürzen ins Garn und so belagert er ihn feindselig, — stündest du ihm nicht bei gegen seine Feinde! — Und jeden Tag erhebet er sich neu, sinnet List gegen ihn, sich zu stürzen über ihn, ihn auf krummen Weg zu zieh'n, durch Sündengreul ihn zu beflecken, mit seines Giftes Mischtrank ihn zu

עָלָיו קָשָׁה. וְדַרְכּוֹ מְעֻקָּשָׁה. וּנְתִיבָתוֹ נְתוּסָה וּנְטוּשָׁה.
וְחַטָּאתוֹ עַל לוּחַ חֲרוּשָׁה. חֲקוּקָה וּמְפֹרָשָׁה. וְגָז וְעָף
בְּחִישָׁה. וְגוֹוֵעַ וּמֵת בַּחֲלוּשָׁה. וּגְוִיָּתוֹ בְּגֵיא נְטוּשָׁה.
בְּתַחְתִּית אֶרֶץ רְטוּשָׁה. בְּאֱשׁוּן חשֶׁךְ כְּפוּשָׁה. בָּאַשְׁמַנִּים
רְפוּשָׁה. בַּטָּמוֹן חֲבוּשָׁה. כְּמֵשָׁה וִיבֵשָׁה. נְמֵסָה
וַעֲבֵשָׁה. בַּיַּבֶּשֶׁת מְיֻבָּשָׁה. וְכֻלּוֹ מָלֵא בוּשָׁה. וּמַה
יַּעֲצִים עֶתֶר וְגִישָׁה. וְיָשִׂיחַ וְיֶהֱמֶה בִּרְגִישָׁה: וּמֵאָז
הַכֹּל צָפוּי לְפָנֶיךָ. וְאֵין לְהִסָּתֵר מֵעֵינֶיךָ. וְאֵין לְהֵחָבֵא
מִפָּנֶיךָ. כִּי בַכֹּל מְשׁוֹטְטוֹת עֵינֶיךָ: וְגָלוּי לְךָ כִּי יְצִיר חֹמֶר
הוּא. הֲבֵל הֲבָלִים הוּא. עָלֶה נִדָּף הוּא. קַשׁ יָבֵשׁ
הוּא. חֶרֶשׂ אֶת חַרְשֵׂי אֲדָמָה הוּא. וּבַמֶּה נֶחְשַׁב הוּא.
אֱנוֹשׁ אָנוּשׁ הוּא. כִּי כִשְׁמוֹ כֵּן הוּא. אָדָם אֵפֶר דַּם
מָרָה הוּא. בָּשָׂר בּוֹשָׁה סְרוּחָה רִמָּה הוּא. מְיֻחָם
בְּחֵטְא הוּא. מְחוֹלָל בְּעָוֹן הוּא: וְיֵצֶר לִבּוֹ רַע מִנְּעוּרָיו.

---

sie sind deine Zeugen, daß Keiner außer dir. Und was vermag die Kraft des Weibgebornen, unlautern Ursprungs? und wie sollt' er wagen, deine Macht zu ergründen, deinen Ruhm zu verkünden mit dem Munde, deine Macht auszusprechen mit den Lippen, Gebet und Flehen auszuschütten, Andacht und Wunsch dir vorzulegen, er, dessen Leben so schwer, dessen Wandel krumm, dessen Pfad verschlungen und aufgewühlt, dessen Sünde verzeichnet, eingegraben, der so schnell dahinfleucht, und ermattet stirbt und vergeht, und deß Leichnam dahingestreckt liegt, geworfen in der Erde Tiefe, von dunkler Nacht umfangen, in Todesgraun versenkt, von der Gruft umschlossen, — welk, leblos, — vergehend, verwesend, gänzlich mit Schmach bedeckt. Und wozu häuft er Gebetesfüll' und Flehensdrang? wozu sein Jammern und Klagen? — Und von Anbeginn ist Alles dir offenbar, und deinem Auge kann man sich nicht verbergen, und vor dir sich nicht verhüllen. Denn über Alles schweifet dein Blick. Und

לְרַצּוֹתֶךָ. הַשּׁוֹפְכִים שִׂיחַ לְפַתּוֹתֶךָ. וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ.
צֹאנְךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ. קֹדֶשׁ רֵאשִׁית תְּבוּאָתֶךָ. קֶדֶם
קִנְיָנְךָ וּסְגֻלָּתֶךָ. חֶלְקְךָ וְחֶבֶל שִׁפְרָתֶךָ. יִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתֶּךָ.
יְשֻׁרוּן מִבְחַר מְנָתֶךָ. הַדְּבֵקִים בֶּאֱמוּנָתֶךָ. הַהוֹגִים בְּדָתֶךָ.
הַחֲפֵצִים בְּתוֹרָתֶךָ. הָעוֹסְקִים בְּיִרְאָתֶךָ. הַתְּמִימִים
בַּעֲבוֹדָתֶךָ. הַנִּכְסָפִים לְחַצְרוֹת בֵּיתֶךָ. הַכְּמֵהִים בַּקּוֹדֶשׁ
חֲזוֹתֶךָ. הַתְּאֵבִים לְקִרְבָתֶךָ. הַנֶּהֱרָגִים עַל תּוֹרָתֶךָ.
הַנִּסְקָלִים עַל אַהֲבָתֶךָ. הַנִּשְׂרָפִים עַל עֵדוּתֶךָ. הַנֶּחֱנָקִים
וְנִטְבָּחִים וְנִטְבָּעִים וְנִתְלִים וְנִקְבָּרִים חַיִּים עַל יִחוּד
קְדֻשָּׁתֶךָ. הַקְּרוּאִים עֲדָתֶךָ. יְסוֹד אֲגֻדָּתֶךָ. וְאַתָּה אֵל
גָּדוֹל בִּגְדֻלָּתֶךָ. וְהֵם עֵדֶיךָ כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ: וּמַה יַּעֲצוֹר
כֹּחַ יְלוּד אִשָּׁה. נוֹצָר מִטִּפָּה בְּאוּשָׁה. וּמַה יָּעֹז עֲנָק
לְדָרְשָׁה. שִׁבְחֲךָ בְּפֶה לְפָרְשָׁה. נִצְחֲךָ בְּנִיב לְאָרְשָׁה.
לְהַטִּיף צָקוּן וְלַחְשָׁה. לְהַפִּיל תְּחִנָּה וּבַקָּשָׁה. וּמְחִיתָה

---

die verkünden deinen Ruhm, die Gebete ordnen dich anzuflehen, süßen Klang anstimmen dich zu erheben, im Gebet verharren deine Huld zu erflehen, ihr Herz ausschütten dich zu gewinnen. Und sie sind dein Volk und dein Erbe, deine Heerde, die Schafe deiner Weide, deine geweihete Erstlingsfrucht, von Urbeginn dein Besitz und Eigenthum, dein Theil und dein schönes Loos, Jisrael deine Herrlichkeit, Juschurun deines Antheils Ausbund, die an deinem Glauben hangen, deine Lehr' erforschen, dein Gesetz lieben, deiner Furcht beflissen, deinem Dienste geweihet, sich sehnend nach den Höfen deines Hauses, schmachtend, dich zu schauen im Heiligthum, nach deiner Nähe verlangend; die den Tod leiden um deine Lehre, sich steinigen lassen um deine Liebe, sich verbrennen lassen um deine Zeugnisse, die gewürgt, geschlachtet, versenkt und aufgehangen worden und lebendig begraben um deines Namens Einheit, die deine Gemeinde heißen, deines Bundes Grund. Und du, o Gott, bist mächtig in deiner Größe, und

מְסַפְּרִים. כַּנְפוֹת הָאָרֶץ זְמִירוֹת לְךָ מַשְׁמִיעִים. שַׂרְפֵי הַקֹּדֶשׁ קְדֻשָּׁתְךָ מַקְדִּישִׁים. אוֹפַנֵּי הַמֶּרְכָּבָה כְּבוֹדְךָ מְבָרְכִים. כּוֹכְבֵי בֹקֶר יַחַד מְרַנְּנִים. וַיָּרִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. מִשְׁבְּרֵי יָם שִׁמְךָ מַאְדִּירִים. הַרְרֵי גֹבַהּ וַעֲצֵי יַעַר מְרַנְּנִים. נְהָרוֹת כַּף מְמַחֲאִים. חַיְתוֹ אֶרֶץ וְזִיז שָׂדַי שָׁרִים מְחוֹלְלִים. תַּנִּינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת מְהַלְלִים כְּבַחֲלִילִים. וְכָל יְצוּרֵי בְרֵאשִׁית פּוֹצְחִים הִלּוּלִים. לְשֵׁם קָדְשְׁךָ אֵל אֵלִים. וְכֻלָּם אֵלֶיךָ מְשַׂבְּרִים וּמְיַחֲלִים. לָתֵת לָהֶם צֵיד מַאֲכָלִים. הַתַּחְתּוֹנִים מִפְּתִיחַת יָדְךָ נִזּוֹנִים וּמִתְכַּלְכְּלִים. וְהָעֶלְיוֹנִים מִזִּיו הוֹדְךָ שְׂבֵעִים וּמִתְמַלְּאִים. כִּי כְבוֹדְךָ שָׁמַיִם וָאָרֶץ מְלֵאִים. פ׳ וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. הַמַּאֲמִירִים אֲדֹנוּתֶךָ. הַמְיַחֲדִים אֱלָהוּתֶךָ. הַמְבָרְכִים שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ. הַמְסַפְּרִים תְּהִלָּתֶךָ. הָעוֹרְכִים תַּחַן לְחַלּוֹתֶךָ. הַמַּנְעִימִים זֶמֶר לְעַלּוֹתֶךָ. הַמַּאֲרִיכִים רוֹן

Ehre, die Enden der Erde lassen dir Preis erschallen, die heiligen Serafim rufen deine Heiligkeit aus, des Donnerwagens Räder benedeyen deine Herrlichkeit, des Morgens Sterne jubeln insgesammt und es jauchzen all die Göttersöhne. Des Meeres Wogen feiern deinen Ruhm, ragende Berg' und Waldesbäume frohlocken, Ströme schlagen in die Hände, das Gethier der Erde und des Feldes Gewühl singen, das Meer und seine Ungeheure erheben Lobgesang, und alle der Welt Geschöpfe brechen aus in Ruhm zu deines heiligen Namens Ehre, du Gott der Götter. Und Alles harret und hoffet auf dich, daß du ihm gebest des Daseyns Fristung. Der Erde Geschöpfe speiset deine geöffnete Hand, der Himmel Bewohner sättigen und laben sich an deiner Allmacht Glanz; denn deiner Herrlichkeit sind Himmel und Erde voll. Und wo ist, wie dein Volk Jisrael ein einziges Volk? die ausrufen deine Herrschaft, und als einig bekennen deine Gottheit, die benedeyen deines Reiches herrlichen Namen,

וְשִׂיחָה: עַל כָּל נִצּוּחַ וּנְגִינָה. עַל כָּל מַעַן וּמִלָּה. עַל כָּל לִבּוּב וְלְהִיגָה. עַל כָּל כָּבוֹד וּכְרִיעָה: עַל כָּל יִיחוּד וְיִרְאָה. עַל כָּל טַעַם וְטָהֳרָה. עַל כָּל חֹסֶן וְחִידָה. עַל כָּל זֶמֶר וְזִמְרָה: עַל כָּל וִדּוּי וְתוֹדָה. עַל כָּל הַלֵּל וְהוֹדָיָה. עַל כָּל דִּבּוּב וְדֵעָה. עַל כָּל גֹּדֶל וְגַאֲוָה: עַל כָּל בִּטּוּי וּבְרָכָה. עַל כָּל אֹמֶר וַאֲמִירָה ∴ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים. מֶלֶךְ עַל כָּל מְלָכִים. מוֹשֵׁל עַל כָּל מוֹשְׁלִים. אָיוֹם עַל כָּל אֵימִים. נוֹרָא עַל כָּל נוֹרָאִים רָם עַל כָּל רָמִים. גֵּאֶה עַל כָּל גֵּאִים. נִשָּׂא עַל כָּל נִשָּׂאִים. גָּבוֹהַּ עַל כָּל גְּבוֹהִים. וּמַבִּיט אֶל עֲנִיִּים וּנְכֵאִים. וְאֶת שְׁחִים וְדַכָּאִים. לְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים. רוּחַ שְׁפָלִים וְחֵלְכָּאִים. עַל כֵּן גָּדַלְתָּ יְיָ אֱלֹהִים. וְנַעֲלֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים. כִּי אֵין כָּמוֹךָ בָּאֱלֹהִים. וְאֵין זוּלָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים. וְאֵין בִּלְתְּךָ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים. שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם כְּבוֹדְךָ

---

und Wort, über Gefühl und Laut, über Ehr' und Anbetung, über Einigung und Ehrfurcht, über Einsicht und Erleuchtung, über Anerkenntniß und Gleichniß, über Angedenken und Feier, über Dank und Bekenntniß, über Redekunst und Wissenschaft, über Größe und Hoheit, über Segen und Spruch, über Vortrag und Verkündigung. Der Götter Gott und Herr aller Herren, König aller Könige, Herrscher über aller Herrscher, Furchtbarer über alle Furchtbare, Erhabner über alle Erhabene, Ragender über alle Ragenden, Erhöhter über alle Hohen, Herrlicher über alle Herrlichen, der aber schauet auf die Gebeugten, Zerknirschten und den Gekrümmten, Zerschlagenen, zu beleben das Herz der Zerknirschten, das Gemüth der Niedrigen und Armen. Darum bist du so erhaben, Gott, Allmächtiger und erhöhet über alle Götter; denn nichts ist dir gleich unter den Göttern, und Nichts außer dir unter den Irdischen und Nichts wie du, der Götter Gott. Die Himmel und der Himmel der Himmel erzählen deine

דָּתוֹתֶךָ. מִי יַגִּיד גּוֹדֶל גְּבוּרָתֶךָ: מִי יְבָרֵר בֵּרוּר בִּינָתֶךָ.
מִי יֹאמַר אוֹמֶץ אֱלָהוּתֶךָ: ∴ כִּי כְּשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ.
כִּתְהִלָּתֶךָ כֵּן אִמְרָתֶךָ. כְּאִמְרָתֶךָ כֵּן בְּרִיָּתֶךָ. כִּבְרִיָּתֶךָ
כֵּן גְּדֻלָּתֶךָ. כִּגְדֻלָּתֶךָ כֵּן דַּעְתֶּךָ. כְּדַעְתֶּךָ כֵּן הֲלִיכָתֶךָ.
כַּהֲלִיכָתֶךָ כֵּן וְעִידָתֶךָ. כִּוְעִידָתֶךָ כֵּן זְהָרָתֶךָ. כִּזְהָרָתֶךָ
כֵּן חֲפָתֶךָ. כְּחֲפָתֶךָ כֵּן טָהֳרָתֶךָ. כְּטָהֳרָתֶךָ כֵּן יְשָׁרָתֶךָ.
כִּישָׁרָתֶךָ כֵּן כְּמִירָתֶךָ. כִּכְמִירָתֶךָ כֵּן לְבִישָׁתֶךָ. כִּלְבִישָׁתֶךָ
כֵּן מִדָּתֶךָ. כְּמִדָּתֶךָ כֵּן נְעִימָתֶךָ. כִּנְעִימָתֶךָ כֵּן פְּרִישׁוּתֶךָ.
כִּפְרִישׁוּתֶךָ כֵּן צְנִיעוּתֶךָ. כִּצְנִיעוּתֶךָ כֵּן קְדֻשָּׁתֶךָ. כִּקְדֻשָּׁתֶךָ
כֵּן רוֹמְמוּתֶךָ. כְּרוֹמְמוּתֶךָ כֵּן שִׁבְחֶךָ. כְּשִׁבְחֶךָ כֵּן
תִּפְאַרְתֶּךָ ∴ וְשִׁמְךָ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה. עַל
כָּל תֹּקֶף וְתִפְאָרָה. עַל כָּל שֶׁבַח וְשִׁירָה. עַל כָּל רֶנֶן
וּרְחִישָׁה. עַל כָּל קִדּוּשׁ וּקְרִיאָה. עַל כָּל צִפְצוּף וְצָהֳלָה.
עַל כָּל פְּאֵר וּפְצִיחָה. עַל כָּל עוֹז וַעֲנָוָה. עַל כָּל סִפּוּר

Bestimmung, wie deine Bestimmung so dein Glanz, wie dein Glanz so deine Hülle, wie deine Hülle so deine Reinheit, wie deine Reinheit so deine Redlichkeit, wie deine Redlichkeit so deiner Liebe Gluth, wie deiner Liebe Gluth so deiner Huld Gewand, wie deiner Huld Gewand so deine Weise, wie deine Weise so deine Holdseligkeit, wie deine Holdseligkeit so deine Herrschaft, wie deine Herrschaft so deine Herablassung, wie deine Herablassung so deine Abgeschiedenhet, wie deine Abgeschiedenheit so deine Verborgenheit, wie deine Verborgenheit so deine Heiligkeit, wie deine Heiligkeit so deine Erhabenheit, wie deine Erhabenheit so dein Ruhm, wie dein Ruhm so dein Glanz. Und dein Nam' ist erhaben über alle Benedeyungen und allen Ruhm, alle Macht und Verherrlichung, über Lob und Preis, über Jubel und Empfindung, über Weihe und Ausruf, über Jauchzen und Gesang, über Erhebung und Ausdruck, über Triumph und Hymnen, über Erzählnng und Rede, über Wettgesang und Saitenspiel, über Red'

לְקוֹנֶה עֲבָדָיו בַּדִּין: קו"ף לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין:
לְשׁוֹמֵר אוֹהֲבָיו בַּדִּין: לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין:
סוגרין הארון

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

מִי יְתַנֶּה תּוֹקֶף תְּהִלָּתֶךָ. מִי יְשַׁנֵּן שִׁיעוּר שְׁבָחֶךָ. מִי יְרַנֵּן רוֹב רוֹמְמוּתֶךָ. מִי יְקַצֵּב קְרִיאַת קְדֻשָּׁתֶךָ: מִי יְצַפְצֵף צִבְיוֹ צִדְקוֹתֶיךָ. מִי יְפָרֵשׁ פִּלְאֵי פְאֵרֶךָ. מִי יַעֲרוֹךְ עוֹצֶם עִזּוּזֶיךָ. מִי יָשִׂיחַ שֶׂגֶב סִלְסוּלֶךָ: מִי יְנוֹבֵב נוֹי נִצְחֶךָ. מִי יְמַלֵּל מַעַשׂ מוֹרָאֶךָ. מִי יְלַהֵג לֶמֶד לִקְחֶךָ. מִי יָכִיל כֵּסֵא כְבוֹדֶךָ: מִי יֵדַע יְפִי יְקָרֶךָ. מִי יַטִּיף טוּב טַעֲמֶךָ. מִי יְחַוֶּה חֵקֶר חֲדוֹתֶיךָ. מִי יָזִין (נ"א יזיו) זִיו זָהֳרֶךָ: מִי יוֹרֶה וַעַד וָתִיקוּתֶיךָ. מִי יֶהְגֶּה הוֹד הֲדָרֶךָ. מִי יְדַלֶּה דֶּעַ

Der sich zueignet seine Diener im Gericht;
der sich seines Volkes erbarmt am Tage des Gerichts.
Der seine Freunde bewahret im Gericht;
der seine Frommen stützet am Tage des Gerichts.

וּבְכֵן So steige denn auf zu dir unser Dreimalheilig, der du, o Gott, unser König, vergiebst und verzeihst.

מִי יְתַנֶּה Wer verkündet deines Ruhmes Macht? Wer erschöpft deines Lobes Umfang? Wer singet deiner Erhabenheit Größe? Wer bestimmt deiner Herrlichkeit Anruf? Wer spricht aus deiner Wunder Geheimniß? Wer deiner Hoheit Größe? — Denn wie dein Name unaussprechlich, so dein Ruhm, und wie dein Ruhm, so deine Verheißung, wie deine Verheißung, so deine Lauterkeit, wie deine Lauterkeit, so deine Größe, wie deine Größe, so deine Erkenntniß, wie deine Erkenntniß, so dein Wandel, wie dein Wandel, so deine

בפפד״מ א״א לְאֵל **וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ:**

פותחין הארון חזן (מיוסד ע״פ א״ב.) קהל

לְאֵל עוֹרֵךְ דִּין: לְבוֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין:

לְגוֹלֶה עֲמוּקוֹת בַּדִּין: לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים בְּיוֹם דִּין:

לְהוֹגֶה דֵעוֹת בַּדִּין: לְוָתִיק וְעוֹשֶׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין:

לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין: לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין:

לְטַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין: לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין:

לְכוֹבֵשׁ כַּעְסוֹ בַּדִּין: לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין:

לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין: לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין:

לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו בַּדִּין: לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין:

לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בַּדִּין: לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין:

וּבְכֵן Dir bringt Alles Huldigung.

לְאֵל Dem Gotte, der ordnet das Gericht;
dem Herzensprüfer am Tage des Gerichts.
Der Tiefverborgenes aufdeckt im Gericht;
der Wahrheit spricht am Tage des Gerichts.
Der die Gesinnungen erforscht im Gericht;
dem Wahrhaften, der Gnade übt am Tage des Gerichts.
Der seines Bundes gedenkt im Gericht;
der sich erbarmt seiner Geschöpfe am Tage des Gerichts.
Der seine Schützlinge reiniget im Gericht;
der die Gedanken kennet am Tage des Gerichts.
Der einhält seinen Zorn im Gericht;
der sich hüllet in Gerechtigkeit am Tage des Gerichts.
Der Sünden vergiebt im Gericht;
dem ehrfürchtig Geprieſenen am Tage des Gerichts.
Der verzeiht seinen Huldbefohlenen im Gericht;
der erhört seine Anbeter am Tage des Gerichts.
Der sein Erbarmen walten läßt im Gericht;
der Verhülltes schauet am Tage des Gerichts.

ק׳ מָסִים וְדָאִים בְּדִמְיוֹן נֶשֶׁר מְעוֹפֵף. מִיסָתָם כַּבָּזָק סָבִיב כֵּס לְעוֹפֵף. יַשְׁמִעוּ הִנֵּנוּ בְּמִשְׁלַחַת קוֹנָם לְהִתְעַפֵּף:
ק׳ וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף: זח

ק׳ כְּסוּיֵי שֵׁשׁ שֵׁשׁ יַעֲרִיצוּ בְּלַאט מַחֲזֶה. כַּבִּיר וְרַב כֹּחַ וְשָׁפָל יֶחֱזֶה. לְהַעֲרִיצוֹ בְּפַחַד נִרְשָׁים זֶה מִזֶּה:
ק׳ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה: זח

ק׳ מוֹשֵׁל עוֹלָם בִּגְבוּרָה עָשׂ כֹּל בְּמַאֲמָר. מְנִיעִים אַמּוֹת הַסִּפִּים קְדֻשָּׁתוֹ לוֹמַר. נוֹצְצִים נוֹגְהִים לְפָנָיו יַנְעִימוּ מַאֲמָר:
ק׳ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: זח

ק׳ שַׂרְפֵי הוֹד יַכְתִּירוּ נֵזֶר לְקָדוֹשׁ. סֹלּוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת מָרוֹם וְקָדוֹשׁ. עוֹנִים כֻּלָּם כְּאֶחָד שִׁלּוּשׁ קָדוֹשׁ:
ק׳ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ: זח

ק׳ פְּלִיאֵי אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רִבּוֹאוֹת. פּוֹצְחִים חֵילֵל וְזִמְרַת לֵאלֹהֵי הַצְּבָאוֹת. צוּר עוֹלָמִים בְּתוֹךְ צְבָאוֹת:
ק׳ יְיָ צְבָאוֹת: זח

ק׳ קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת דָּר בִּשְׁמֵי עֶרֶץ. קַלּוֹת סְעָרָה תַּעַשׂ דְּבָרוֹ בְּמֶרֶץ. רָם וְנִשָּׂא דִּבֵּר וַיִּקְרָא אָרֶץ:
ק׳ מְלֹא כָל הָאָרֶץ: זח

ק׳ שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ וְנִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ. שָׁמַיִם וּשְׁמֵי שָׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּ הוֹדוֹ. תּוֹקֶף תַּרְשִׁישִׁים וְאֵלִים צָר לִכְבוֹדוֹ:
ק׳ מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

זֶה אֶל זֶה שׁוֹאֲלִים. אַיֵּה אֵל אֵלִים. אָנָּה שׁוֹכֵן מְעֻלִּים. וְכֻלָּם מַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמְהַלְּלִים.

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

שַׁנְאַנֵּי שֶׁקֶט שָׁלוֹם בְּמַחֲנָם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:

שׁוֹקְדֵי דְלָתוֹת בְּשִׂיחַ מַעֲנָם. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:

תְּלוּלֵי תַעַף בְּשֶׁפֶר הֶגְיוֹנָם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:

תְּמִימֵי דֶרֶךְ לְרַבּוֹנָם וְקוֹנָם. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

וּבְכֵן שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ:

חו״ק זֶה הָאֵל זֶה שׁוֹאֲלִים. אַיֵּה אֵל אֵלִים. אָנָה שׁוֹכֵן מְעָלִים. וְכֻלָּם מַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמְהַלְלִים:

(ע״ס ק״ב.)

ק׳ אֵין מִסְפָּר לִגְדוּדֵי צְבָא חֵילוֹ. אֲזוּרִים אֵימָה אֲחוּזִים פַּחַד חִילוֹ. בְּרַעַד וְרֶתֶת וָרֶטֶט צָגִים לְעֻלּוֹ:

ק׳ שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ: זה

ק׳ גְּוִיָּתָם כְּתַרְשִׁישׁ תְּהִלָּה יַשְׁמִיעוּ יַחַד. גּוֹבַהּ וְגָאוֹן עֶדְיוֹ יְחוּדוֹ לְיַחַד. דּוֹהֲרִים גּוֹהֲרִים לְאֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד:

ק׳ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד: זה

ק׳ הַנֶּאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ רַב טוּב מַצְפּוּנָיו. הוֹד וְהָדָר וָעוֹז בְּחֶבְיוֹנֵי פְנִינָיו. וּמִמֶּנּוּ יָגוּרוּ אֵלִים וְיִתְחַבְּאוּ מִפָּנָיו:

ק׳ בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו: זה

ק׳ זָרוּתֵי זוֹהַר מַרְעִיף נִטְפֵי אֲגָלָיו. זַכֵּי שָׁמֵי טוֹהַר תֻּכֵּי לְרַגְלָיו. חֲלִים חַתִּים חֲפוּזִים אֲיֻמִּים בִּדְגָלָיו:

ק׳ וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו: זה

לוֹבְשֵׁי בַדִּים זַכִּים וְחַפִּים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
לוֹבְשֵׁי לְבָנִים נְעִימִים וְיָפִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
מְשָׁרְתָיו נָאִים רָמִים וּגְבוֹהִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
מְלַמְּדֵי חֻקִּים מְשִׁיבֵי נְכוֹחִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
נוֹגְנֵי נוֹעַם סִפִּים מְרוֹפְפִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
נָאווּ לְחַיִּים כְּעָגוּר מְצַפְצְפִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
סְכוּכֵי אֶבְרָה כְּקָלָל נוֹצְצִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
סְגוּלֵי מַעֲמָדִים בְּיִרְאָה מַעֲרִיצִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
עוֹמְדִים מִמַּעַל בִּדְבָרוֹ נְחוּצִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
עוֹרְכֵי עוֹז בְּרַעַד שְׁבוּצִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
פָּנִים וְלֹא עוֹרֶף נִתְאָמִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
פְּרוּשִׂים לָךְ אֲחוּיִם וּמְתֻאָמִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
צִבְאוֹת עֶלְיוֹנִים גֵּאִים וְרָמִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
צִבְאוֹת תַּחְתּוֹנִים לִרְצוֹתְךָ מַעֲרִימִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
קוֹרְאֵי בְשִׁלּוּשׁ זֵר תִּפְאָרָה. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
קוֹרְאֵי פַעֲמַיִם חֲטִיבַת אֲמִירָה. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
רַגְלֵיהֶם עֲמִידַת רֶגֶל יְשָׁרָה. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
רְצוּיֵי שַׁדַּי מְשׁוֹרְרֵי שִׁירָה. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

גּוֹבַהּ לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
גִּבּוֹרֵי כֹחַ בְּמִשְׁכְּנוֹת אָהֳלֵיהֶם. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
דָּאֵי בְכָנָף מְכַסִּים פְּנֵיהֶם. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
דּוֹרְשֵׁי דָתוֹת דְּבֵקִים בֵּאלֹהֵיהֶם. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
הֲמוֹנֵי עִירִין וְסוֹד קַדִּישִׁין. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
הוֹגֵי שַׁעֲשׁוּעַ מַטַּע קְדוֹשִׁים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
וְעוֹדֵי מַעַל גְּוִיָּתָם כְּתַרְשִׁישִׁים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
וְחוֹלֵי אַהֲבָה סְמוּכֵי בָּאֲשִׁישִׁים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
זְבוּדֵי זוֹהַר כְּעֵין חַשְׁמַלִּים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
זוֹקְקֵי שִׂבְעָתַיִם בֵּרוּר מִלִּים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
חוֹסֶן חֲיָלִים רִבְבוֹת אֵילִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
חֲנִיטֵי כוֹשֶׁר בְּנֵי אֵלִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
טְכוּסֵי טוֹהַר חֲדָשִׁי בְקָרִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
טְעוּנֵי מוֹרָאֲךָ בְּצִוּוּי עִקָּרִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
יְדוֹדוּן יְדוֹדוּן בְּחִיל נִזְקָרִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
יוֹדְעֵי בִין מִפְּנִינִים יְקָרִים. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:
כְּסוּיֵי אַרְבַּע מְרֻבְּעֵי פָנִים. אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
כְּרוּתֵי בְרִית פָּנִים בְּפָנִים. אוֹמְרִים בָּרוּךְ:

וּבְכֵן תְּעֻרַץ וְתֻקְדַּשׁ:

(ע"ס א"ב.)

חזן	קהל
הַנִּקְדָּשׁ בְּאַלְפֵי אֲלָפִים.	הַנֶּעֱרָץ בְּבִרְקֵי קֹלִים:
הַנִּקְדָּשׁ בְּגַעַשׁ גַּלְגַּלִּים.	הַנֶּעֱרָץ בְּדַהֲרַת אוֹפַנִּים:
הַנִּקְדָּשׁ בַּהֲמוֹנֵי עִירִין.	הַנֶּעֱרָץ בְּוַעַד קַדִּישִׁין:
הַנִּקְדָּשׁ בְּזִקִּים זוֹרְחִים.	הַנֶּעֱרָץ בַּחֲצוּבֵי לֶהָבִים:
הַנִּקְדָּשׁ בְּטֶכֶס טְהוֹרִים.	הַנֶּעֱרָץ בִּיקָדִים יוֹקְדִים:
הַנִּקְדָּשׁ בְּכִתֵּי כְרוּבִים.	הַנֶּעֱרָץ בְּלַהֲקַת לוֹהֲטִים:
הַנִּקְדָּשׁ בְּמַחֲנוֹת מַלְאָכִים.	הַנֶּעֱרָץ בְּנוֹעַם נוֹגְנִים:
הַנִּקְדָּשׁ בִּשְׂרָפִים עוֹמְדִים.	הַנֶּעֱרָץ בְּעוֹז אֶרְאֶלִּים:
הַנִּקְדָּשׁ בִּפְרוּדֵי אֲגַפִּים.	הַנֶּעֱרָץ בְּצִלְצוּל מַשִּׁיקוֹת כְּנָפַיִם:
הַנִּקְדָּשׁ בְּקוֹלָם בֶּהָמוֹן.	קו"פ הַנֶּעֱרָץ בְּרִבּוֹ רִבְבָן:
הַנִּקְדָּשׁ בְּשֶׁקֶט שִׁנְאַנִּים.	הַנֶּעֱרָץ בְּתוֹכֶן תַּלְתַּלִּים:

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

(ע"ס א"ב כפול.)

חזן	קהל
אֵילֵי שַׁחַק חֲצוּבֵי לֶהָבִים.	אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
אַדִּירֵי כָּל חֵפֶץ הַנֶּאֱהָבִים.	אוֹמְרִים בָּרוּךְ:
בְּלוּלֵי קֶרַח וָשֶׁלֶג וְשַׁלְהָבִים.	אוֹמְרִים קָדוֹשׁ:
בַּדֵּי צֶדֶק גְּזֵי רְהָבִים.	קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

לְיוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. לְרוֹכֵב עֲרָבוֹת. קָדוֹשׁ וּבָרוּךְ:

הַנִּקְדָּשׁ, לְיוֹשֵׁב, וְזֶה אֶל זֶה (Anmerkung: die bezeichneten folgenden drei Sätze sprechen von dem Anstimmen der Engel zum Lobe Gottes, und sind in eigenthümlichen Redensarten (Allegorien) abgefaßt, die in einer andern Sprache, selbst dem Sinne nach, füglich nicht verallgemeint werden sollten. Das zweite Stück enthält abwechselnde Benennung Gottes von den Engeln und den Frommen in Jisrael: Heiliger, Gebedeyter!)

(ע"ס ק"ג) וּבְכֵן כִּי אַתָּה אֵל אֱמוּנָה:

ק׳ אֱמוּנָתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. ק׳ בְּרִיתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: ק׳ גְּדֻלָּתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. ק׳ דָּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: ק׳ הוֹדְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. ק׳ וִיעוּדְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: ק׳ זְבוּלְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. ק׳ חֲנָיָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: ק׳ טָהֳרָתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. ק׳ יִרְאָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים. ק׳ כְּבוֹדְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. ק׳ לִמּוּדְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: ק׳ מְעוֹנְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. ק׳ נָוְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: ק׳ סֻכָּתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. ק׳ עֲדָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: ק׳ פְּאֵרְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. ק׳ צִדְקָתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: ק׳ קְדֻשָּׁתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. ק׳ רוֹמְמוּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים: שְׁכִינָתְךָ בָּעֶלְיוֹנִים. תְּהִלָּתְךָ בַּתַּחְתּוֹנִים:

וּבְכֵן Ja, du bist ein Gott der Zuverlässigkeit!

אֱמוּנָתְךָ deine Zuverlässigkeit wird erkannt an den höheren (himmlischen) Wesen;

Dein Bund bewährt an den Niederen.
Deine Würde: an den Höheren;
Dein Gesetz verlieheſt du den Niederen.
Deine Pracht: an den Höheren;
Deine Offenbarung ward zu Theil den Niederen.
Deine Wohnstätte bei den Höheren;
Dein Ruhesitz bei den Niederen.
Deine Einfachheit: an den Höheren;
Deiner Furcht ergeben sind die Niederen.
Deine Majestät: an den Höheren;
Dein Umgang: mit den Niederen.
Deine Wohnung: bei den Höheren;
Dein Walten: bei den Niederen.
Deine Hütte: bei den Höheren;
Deine Gemeinschaft: mit den Niederen.
Dein Glanz: bei den Höheren;
Deine Gerechtigkeit: an den Niederen.
Deine Heiligkeit: bei den Höheren;
Deine Erhabenheit verehren die Niederen.
Deine Schechina: bei den Höheren;
Deinen Ruhm verkünden die Niederen.

דּוֹבֵר צְדָקוֹת מַגִּיד מֵישָׁרִים: ק׳ רוֹמְמוּ הַנֶּעְרָץ בִּקְדֻשָּׁה. ק׳ כִּי קָדוֹשׁ הוּא וְהִלּוּכוֹ בִּקְדֻשָּׁה: ק׳ רוֹמְמוּ זוֹכֵר בְּרִית אָבוֹת. ק׳ כִּי קָדוֹשׁ הוּא חוֹצֵב לֶהָבוֹת: ק׳ רוֹמְמוּ טָהוֹר שׁוֹלֵחַ בְּרָקִים. ק׳ כִּי קָדוֹשׁ הוּא יוֹסֵד אֲרָקִים: ק׳ רוֹמְמוּ כִּסְאוֹ הֵכִין בִּשְׁמֵי רוֹמָה. ק׳ כִּי קָדוֹשׁ הוּא לוֹכֵד חֲכָמִים בְּעָרְמָה: ק׳ רוֹמְמוּ מוֹחֶה כָּעָב פְּשָׁעִים. ק׳ כִּי קָדוֹשׁ הוּא נוֹתֵן יָד לְפוֹשְׁעִים: ק׳ רוֹמְמוּ שַׂגִּיא שָׁנָיו לְאֵין חֵקֶר. ק׳ כִּי קָדוֹשׁ הוּא עֶשְׁתּוֹנוֹת חוֹקֵר. ק׳ רוֹמְמוּ פּוֹדֶה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו. ק׳ כִּי קָדוֹשׁ הוּא צַדִּיק קוֹשֵׁט מַעֲבָדָיו: ק׳ רוֹמְמוּ קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. קו״ק כִּי קָדוֹשׁ הוּא רָם הַמַּבִּיט לִקְצוֹת הָאָרֶץ: רוֹמְמוּ שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. כִּי קָדוֹשׁ הוּא תְּהִלָּתוֹ כִּשְׁמוֹ:

---

denn heilig ist er, Heil verkündet er, Redlichkeit spricht er.
Erhebet ihn, der erhaben ist in Heiligkeit;
denn heilig ist er, und sein Wandel in Heiligkeit;
Erhebet ihn, der des Ahnenbundes gedenkt;
denn heilig ist er, Flammen schleudernd.
Erhebet den Reinen, der Blitze sendet;
denn heilig ist er, der Erden Gründer.
Erhebet ihn, der gegründet seinen Thron in den Himmeln der Höhe;
denn heilig ist er, verstrickt die Weisen in ihrer List.
Erhebet ihn, der ablöschet, wie Wolken, die Sünden;
denn heilig ist er, reicht seine Vaterhand den Sündern.
Erhebet ihn, deß Jahre unergründlich dauern;
denn heilig ist er, ergründend alle Gedanken.
Erhebet ihn, der seiner Diener Seel' erlöset,
denn heilig ist er, gerecht, Wahrheit all sein Thun.
Erhebet ihn, der erschaffen Himmel und Erde;
denn heilig ist er, der Erhabene, der überschauet die Enden der Erde.
Erhebet ihn, der ewig thront, Heiliger ist sein Name;
denn heilig ist er, sein Ruhm gemäß seinem Namen.

ק׳ רוֹמְמוּ טוֹב לַכֹּל. ק׳ קָדוֹשׁ הוּא יוֹדֵעַ הַכֹּל: ק׳ רוֹמְמוּ כָּבוֹד אוֹמֵר כֻּלּוֹ בְּהֵיכָלוֹ. ק׳ קָדוֹשׁ הוּא לְהַקְדִּישׁוֹ וּלְעַלּוֹ: ק׳ רוֹמְמוּ מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים. ק׳ קָדוֹשׁ הוּא נִצָּב בַּעֲדַת כְּרוּבִים: ק׳ רוֹמְמוּ סוֹבֵל בִּזְרוֹעוֹ עוֹלָם. ק׳ קָדוֹשׁ הוּא עִזּוּז וּמִכֹּל נֶעְלָם: *ק׳ רוֹמְמוּ פּוֹדֶה וְחוֹנֵן יְדִידִים. ק׳ קָדוֹשׁ הוּא צִדְקָתוֹ שָׁמַיִם מַגִּידִים: ק׳ רוֹמְמוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו. ק׳ ק׳ קָדוֹשׁ הוּא רוֹצֶה יְרֵאָיו: רוֹמְמוּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת. קָדוֹשׁ הוּא תִּפְאַרְתּוֹ בְּמַקְהֵלוֹת:

וּבְכֵן רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

(ע״ס ק״ב.)

ק׳ רוֹמְמוּ אַדִּיר וְנוֹרָא. ק׳ כִּי קָדוֹשׁ הוּא בְּרוּחוֹ שָׁמַיִם שִׁפְרָה: ק׳ רוֹמְמוּ גְּדֻלָּתוֹ בִּקְהַל יְשָׁרִים. ק׳ כִּי קָדוֹשׁ הוּא

Erhebet ihn, der gütig für Alle,
  Heilig ist er, der Alles kennt.
Erhebet ihn, in deß Tempel Alles ruft: Herrlichkeit!
  Heilig ist er, daß man ihn heilige, erhebe.
Erhebet ihn, der die Zahl der Sterne zählt,
  Heilig ist er, stehend in der Cherubim Schaar.
Erhebet ihn, der mit seinem Arme trägt die Welt,
  Heilig ist er, mächtig, Allen verhüllt.
Erhebet ihn, den Erlöser, der erhöret seine Lieben,
  Heilig ist er, sein Heil verkünden die Himmel.
Erhebet ihn, der nahe seinen Anrufern,
  Heilig ist er, er begnadigt seine Frommen.
Erhebet ihn, der Gebet' erhört,
  Heilig ist er, sein Ruhm in Volksversammlungen.

רוֹמְמוּ אַדִּיר Erhebet ihn, den Herrlichen, Ehrfurchtbaren;
  denn heilig ist er, sein Geist hat die Himmel geschmücket.
Erhebet seine Größe in der Frommen Schaar;

וּבְכֵן נַאֲמִירָךְ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵימָה:

(ע"ס א"ב כפול.)

ק' נַאֲמִירָךְ בְּאֵימָה. ק' נְבָרְכָךְ בְּבִינָה: ק' נְגַדְּלָךְ בִּגְדֻלָּה. ק' נִדְרְשָׁךְ בְּדֵעָה: ק' נְהַדְּרָךְ בְּהוֹדָיָה. ק' נוֹדָךְ בְּוְעִידָה: ק' נַזְכִּירָךְ בְּזִמְרָה. ק' נְחַסְּנָךְ בְּחִלָּה: ק' נְטַעִימָךְ בְּטָהֳרָה. ק' נְיַחֲדָךְ בְּיִרְאָה: ק' נְכַבְּדָךְ בִּכְרִיעָה. ק' נְלַבְּבָךְ בִּלְמִידָה: ק' נַמְלִיכָךְ בִּמְלוּכָה. ק' נְנַצְּחָךְ בִּנְעִימָה: ק' נְשַׂגְּבָךְ בְּשְׂרָרָה. ק' נַעֲרִיצָךְ בַּעֲנָוָה: ק' נְפָאֲרָךְ בִּפְצִיחָה. ק' נְצַלְצְלָךְ בִּצְהָלָה: ק' נַקְדִּישָׁךְ בִּקְרִיאָה. קו"ק נְרוֹמְמָךְ בְּרִנָּנָה. נְשׁוֹרְרָךְ בְּשְׁבָחָה. נַתְמִידָךְ בִּתְהִלָּה:

וּבְכֵן רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא:

(ע"ס א"ב.)

ק' רוֹמְמוּ אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן. ק' קָדוֹשׁ הוּא בָּרוּךְ בְּכָל זְמָן:
ק' רוֹמְמוּ גּוֹמֵל חֲסָדִים. ק' קָדוֹשׁ הוּא דָּתוֹתָיו הוֹדִים:
ק' רוֹמְמוּ הַנִּקְדָּשׁ בִּצְדָקָה. ק' קָדוֹשׁ הוּא וּמַאֲזִין צְעָקָה:
ק' רוֹמְמוּ זֹרֶת שְׁחָקִים. ק' קָדוֹשׁ הוּא חִכּוֹ מַמְתַּקִּים:

וּבְכֵן Erhebet den Ewigen, unsern Gott!

רוֹמְמוּ Erhebet ihn, den Herrn, den getreuen König,
Heilig ist er, gesegnet in allen Zeiten.
Erhebet ihn, der Gnade übt,
Heilig ist er, seine Aussprüche lieblich.
Erhebet ihn, der verherrlicht ist durch Gerechtigkeit,
Heilig ist er, der Gebetesruf erhört.
Erhebet ihn, der spannte die Himmel,
Heilig ist er, seines Mundes Worte süß.

וְהֶהָדָר לְחַי עוֹלָמִים: הַוַּעַד וְהַוָּתִיקוּת לְחַי
עוֹלָמִים: הַזַּךְ וְהַזֹּהַר לְחַי עוֹלָמִים: הַחַיִל
וְהַחוֹסֶן לְחַי עוֹלָמִים: הַטֶּכֶס וְהַטּוֹהַר לְחַי
עוֹלָמִים: הַיִּחוּד וְהַיִּרְאָה לְחַי עוֹלָמִים: הַכֶּתֶר
וְהַכָּבוֹד לְחַי עוֹלָמִים: הַלֶּקַח וְהַלִּבּוּב לְחַי
עוֹלָמִים: הַמְּלוּכָה וְהַמֶּמְשָׁלָה לְחַי עוֹלָמִים:
הַנּוֹי וְהַנֵּצַח לְחַי עוֹלָמִים: הַשִּׂגּוּי וְהַשֶּׂגֶב לְחַי
עוֹלָמִים. הָעוֹז וְהָעֲנָוָה לְחַי עוֹלָמִים: הַפְּדוּת
וְהַפְּאֵר לְחַי עוֹלָמִים: הַצְּבִי וְהַצֶּדֶק לְחַי
עוֹלָמִים: הַקְּרִיאָה וְהַקְּדֻשָּׁה לְחַי עוֹלָמִים: הָרוֹן
וְהָרוֹמֵמוּת לְחַי עוֹלָמִים: הַשִּׁיר וְהַשֶּׁבַח לְחַי
עוֹלָמִים: הַתְּהִלָּה וְהַתִּפְאֶרֶת לְחַי עוֹלָמִים:

סוגרין הארון

Die Zeit und die Fortdauer; Er!
Die Bestimmtheit und Lauterkeit: Er!
Die Macht und die Kraft: Er!
Der Schmuck und die Einfachheit: Er!
Die Einheit und die Ehrfurcht: Er!
Die Krone und die Majestät: Er!
Die Anmuth und die Liebe: Er!
Die Regierung und die Herrschaft: Er!
Die Schöne und der Sieg: Er!
Die Vielheit und Erhabenheit: Er!
Die Festigkeit und die Milde: Er!
Die Errettung und der Ruhm: Er!
Der Wille und die Gerechtigkeit: Er!
Die Bestimmung und die Heiligkeit: Er!
Die Uebermacht und die Erhabenheit: Er!
Der Gesang und der Preis: Er!
Das Lob und die Herrlichkeit: Er!

אֵין כָּמוֹךָ בְּמַלְאֲכֵי מַעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בִּגְדוּדֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בְּשַׂרְפֵי מַעְלָה. ק׳ וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּעָרִיצֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בִּפְלִיאֵי מַעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בִּצְבָאוֹת מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בִּקְדוֹשֵׁי מַעְלָה. ק׳ ק״ו וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּרוֹזְנֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בְּשִׁנְאַנֵּי מַעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּתַקִּיפֵי מַטָּה:

וּבְכֵן נַאְדִּרְךָ חַי עוֹלָמִים:

ויש לאומרו בניגון ובנעימה ובכריעה. ויכוון מאד בכל לבבו כי הוא שיר המלאכים.

פותחין הארון.   (ע״ס א״ב.)

ק׳ הָאַדֶּרֶת וְהָאֱמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים: הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה לְחַי עוֹלָמִים: הַגַּאֲוָה וְהַגְּדֻלָּה לְחַי עוֹלָמִים: הַדֵּעָה וְהַדִּבּוּר לְחַי עוֹלָמִים: הַהוֹד

Keiner dir gleich unter den Engeln der Höhe,
Nichts deinen Werken unter dem Adel der Niedre.
Keiner dir gleich unter den Serafim der Höhe,
Nichts deinen Werken unter den Gewaltigen der Niedre.
Keiner dir gleich unter den Verhüllten der Höhe,
Nichts deinen Werken unter den Myriaden der Niedre.
Keiner dir gleich unter den Heiligen der Höhe,
Nichts deinen Werken unter den Fürsten der Niedre.
Keiner dir gleich unter den Herrlichen der Höhe,
Nichts deinen Werken unter den Mächtigen der Niedre.

וּבְכֵן Wir singen deiner Größe, du, das Leben der Welt!

הָאַדֶּרֶת Die Kraft und die Zuläſſigkeit: Er!
Die Vernunft und der Segen: Er!
Die Hoheit und die Würde: Er!
Der Verſtand und das Wort: Er!
Die Pracht und die Zierde: Er!

מִי כָמוֹךָ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ. קו"ס מִי כָמוֹךָ רוֹצֶה בְּעַמּוֹ:
מִי כָמוֹךָ שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. מִי כָמוֹךָ תִּתֵּן אֱמֶת
לְיַעֲקֹב וּלְאַבְרָהָם חָסֶד:

וּבְכֵן אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ:

חזן קהל

אֵין כָּמוֹךָ בְּאַדִּירֵי מַעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בִּבְרוּרֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בִּגְדוּדֵי מַעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּדָרֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בַּהֲמוֹנֵי מַעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בְּוַעֲדֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בִּזַכֵּי מַעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בַּחֲיָלֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בִּטְהוֹרֵי מַעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בִּיקִירֵי מַטָּה.
אֵין כָּמוֹךָ בִּכְרוּבֵי מַעְלָה. וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ בִּלְגְיוֹנֵי מַטָּה.

Wer wie du, deß Name Heiliger und Furchtbarer?
Wer wie du, der Wohlgefallen hat an seinem Volke?
Wer wie du haltet den Bund und die Gnade?
Wer wie du, der Treue verleiht an Jaakob, und an Abraham Gnade? —

וּבְכֵן Keiner ist dir gleich unter den Mächtigen, Herr, Nichts deinen Werken!

אֵין Keiner ist dir gleich unter den Mächtigen der Höhe,
Nichts deinen Werken unter den Herrlichsten der Niedre.
Keiner dir gleich unter den Schaaren der Höhe,
Nichts deinen Werken unter den Bewohnern der Niedre.
Keiner dir gleich unter den Heeren der Höhe.
Nichts deinen Werken unter den Versammelten der Niedre.
Keiner dir gleich unter den Lauteren der Höhe,
Nichts deinen Werken unter den Mengen der Niedre.
Keiner dir gleich unter den Leuchtenden der Höhe,
Nichts deinen Werken unter den Würdigen der Niedre.
Keiner dir gleich unter den Cherubim,
Nichts deinen Werken unter den Legionen der Niedre.

וּבְכֵן יְיָ מִי כָמוֹךָ:

(ע"ס א"ב.) חזן קהל

מִי כָמוֹךָ אַדִּיר בַּמְּרוֹמִים. מִי כָמוֹךָ בּוֹרֵא כֵּס וַהֲדוֹמִים.
מִי כָמוֹךָ גִּבּוֹר וּמוֹשִׁיעַ. מִי כָמוֹךָ דּוֹבֵר בִּצְדָקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ.
מִי כָמוֹךָ הוֹד וְהָדָר לוֹבֵשׁ. מִי כָמוֹךָ וְחֵטְא וְעָוֹן כּוֹבֵשׁ:
מִי כָמוֹךָ זַךְ בָּעֶלְיוֹנִים. מִי כָמוֹךָ חָסִין בְּאַלְפֵי שִׁנְאַנִּים:
מִי כָמוֹךָ טוֹב וּמֵטִיב. מִי כָמוֹךָ יְשָׁרִים לְהֵטִיב:
מִי כָמוֹךָ כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם. מִי כָמוֹךָ לְהָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם:
מִי כָמוֹךָ מָדַד בְּשָׁעֳלוֹ מָיִם. מִי כָמוֹךָ נֶאְדָּר מִקּוֹלוֹת מָיִם:
מִי כָמוֹךָ שָׂם עָבִים רְכוּבוֹ. מִי כָמוֹךָ עוֹזֵר וְיוֹדֵעַ חוֹסֵי בוֹ:
מִי כָמוֹךָ פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. מִי כָמוֹךָ צוֹעֲקָיו לְהַשְׁעוֹת:

וּבְכֵן (Inhalt:) Ewiger! wer ist wie Du?

מִי Wer ist wie du, Mächtiger in den Himmelshöhen?
Wer wie du, Schöpfer des Thrones und des Schemels*) er?
Wer wie du, Gewaltiger, Helfer?
Wer wie du, Gnade redend, reich an Hülfe?
Wer wie du, mit Glanz und Majestät umkleidet?
Wer wie du, Sünd' und Schuld niedertretend?
Wer wie du, Laut'rer in der Höhe?
Wer wie du, Gewaltiger unter Himmelsschaaren?
Wer wie du, Allgütiger, Gutesübender?
Wer wie du kann den Frommen wohlthun?
Wer wie du thürmt des Meeres Wogen?
Wer wie du rettet aus des Meeres Tiefen?
Wer wie du mißt mit der Handhöhle die Wasser?
Wer wie du wird verherrlicht durch der Wasser Tosen?
Wer wie du macht Wolken zu seinem Wagen?
Wer wie du stützet, erkennt die ihm vertrauen?
Wer wie du schaffet Hülfe?
Wer wie du wendet sich zu denen, die zu ihm rufen?

*) Himmel und Erde, nach Jes. 66, 1.

הַחוֹצֵב לֶהָבוֹת וּבְרָקִים. וְתֵבֵל מְאִירִים וּמַבְהִיקִים.
זוֹכֵר בְּרִית מְצוּקִים. חַסְדּוֹ גָּדוֹל מֵעַל לִמְוּצָקִים.
טוֹב וּמָעוֹז לַאֲלָיו דְּבוּקִים. יְחִיוּ כָּל בּוֹ דְּבֵקִים.
כִּי מֵרוּחוֹ הָרִים מִתְפָּרְקִים. לֹא יָכִילוּ זַעְמוֹ צְרִים וְצוּקִים.
מִפַּחְדּוֹ יִתְבַּקְעוּ עֲמָקִים. נְמוֹגִים וְכַדּוֹנַג נָמַקִּים.
סוּפָה וּסְעָרָה דַּרְכּוֹ נֶאֱבָקִים. עָנָן מִדְרַךְ רַגְלָיו כַּאֲבָקִים.
פְּדוּת שָׁלַח לְעַם לוֹ חֲשׁוּקִים. צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ לִנְשׁוּקִים.
קְנוּיִים לוֹ וּבִימִינוֹ נֶחֱבָקִים. קו״ק רָצִים וְאַחֲרָיו נִדְבָּקִים.
שַׁוְעָם שׁוֹמֵעַ מִמַּעֲמַקִּים. תִּפְאֶרֶת עֹז לְשׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים:

Er schleudert Flammen und Blitze,
  daß sie den Erdball erhellen, erleuchten.
Er gedenket des Bundes mit den Felsenfesten,*)
  seine Gnade überragt des Himmels Veste.
Gütig und eine Zuversicht denen, die an ihm hangen;
  selig sind alle die ihm anhangen;
Sein Sturm entwurzelt Bergeshöhen;
  nicht halten Stand seinem Zorne Felsen und Klippen.
Vor seinem Schrecken zerspalten Thäler,
  zerrinnen wie Wachs, zerstieben.
Wirbelwind, ringend mit Sturm ist sein Weg,
  das Gewölk tritt sein Fuß wie Staub.
Erlösung sendet er dem Volke, das an ihm klammert,
  seinen Bund für ewig hat er festgestellt mit seinen Geliebten, —
den ihm Eigenen, von seiner Rechten Umfaßten,
  die ihm nachgehen, an ihm hangen.
Ihr Flehen vernimmt er aus den Tiefen,
  herrlichen Glanz verleihet er der Lilie des Thales.**)

---

*) Patriarchen.

**) Benennung Jisraels, nach I. Sam. 2, 8.

עַל יִשְׂרָאֵל הֲדָרָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל וְעִידָתוֹ:
עַל יִשְׂרָאֵל זְכִירָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל חֶמְלָתוֹ:
עַל יִשְׂרָאֵל טְהָרָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל יְשָׁרָתוֹ:
עַל יִשְׂרָאֵל כַּנָּתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל לְאֻמָּתוֹ:
עַל יִשְׂרָאֵל מַלְכוּתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל נְעִימָתוֹ:
עַל יִשְׂרָאֵל סְגֻלָּתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל עֲדָתוֹ:
עַל יִשְׂרָאֵל פְּעֻלָּתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל צִדְקָתוֹ:
עַל יִשְׂרָאֵל קְדֻשָּׁתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל רוֹמְמוּתוֹ:
עַל יִשְׂרָאֵל שְׁכִינָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל תִּפְאַרְתּוֹ:

וּבְכֵן וְעֹז בַּשְּׁחָקִים:

(ע"ס א"ב.) חזן קהל

אַפְסֵי אֶרֶץ בִּדְבָרוֹ הֵקִים. בִּירְאַת לְעָבְדוֹ מִתְלַהֲקִים.
גּוֹלֶה מִנִּי חֹשֶׁךְ עֲמוּקִים. דְּבַר עַבְדּוֹ מֵקִים.

Jisrael sein Glanz, — Jisrael seine Offenbarung!
Jisrael sein Angedenken, — Jisrael sein Erbarmen!
Jisrael seine Pracht, — Jisrael seine Billigkeit!
Jisrael seine Stätte, — Jisrael sein Reich!
Jisrael seine Regierung, — Jisrael seine Anmuth!
Jisrael sein Eigenthum, — Jisrael seine Gemeinde!
Jisrael sein Werk, — Jisrael seine Gerechtigkeit!
Jisrael seine Heiligkeit, — Jisrael seine Erhöhung!
Jisrael seine Wohnung, — Jisrael sein Ruhm!

וּבְכֵן (Inhalt:) **Seine Allmacht hoch am Firmament.**

אַפְסֵי Der Erde Grenzen hat sein Wort aufgerichtet,
ehrfurchtsvoll zu seiner Anbetung versammeln sie sich.
Er zieht aus der Finsterniß das Tiefverhüllte,
seiner Diener Wort erfüllet er.

ק׳ אֲשֶׁר אוֹמֶץ תְּהִלָּתֶךָ. בְּמִסְפְּרֵי טוֹהַר. בִּידוּדֵי יְדִידוֹן. בִּכְרוּבֵי כָבוֹד. בְּלִגְיוֹנֵי לַהַב. ק׳ וּקְדֻשָּׁתְךָ בְּפִיהֶם:

ק׳ וְרָצִיתָ שֶׁבַח. מִמְּעוּטֵי יָמִים (עַמִּים). נְשׁוּיֵי טוֹבָה. שְׂבֵעֵי רֹגֶז. עֲגוּמֵי נֶפֶשׁ. ק׳ וְהִיא כְבוֹדֶךָ:

ק׳ אֲשֶׁר אוֹמֶץ תְּהִלָּתֶךָ. בִּפְלִיאֵי שֵׁמוֹת. בְּצִבְאוֹת עִירִין. בִּקְדוֹשֵׁי קֶדֶם. בְּרֶכֶב רִבֹּתָיִם. ק׳ וּקְדֻשָּׁתְךָ בְּפִיהֶם:

ק׳ וְרָצִיתָ שֶׁבַח. מִשּׁוֹקְדֵי דְלָתוֹת. שׁוֹפְכֵי שִׂיחַ. תּוֹבְעֵי סְלִיחָה. תְּאֵיבֵי כַפָּרָה. ק׳ וְהִיא כְבוֹדֶךָ:

וּבְכֵן תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ:

(עי״ס ף״ב.) חזן — קהל

עַל יִשְׂרָאֵל אֱמוּנָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל בִּרְכָתוֹ:

עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ. עַל יִשְׂרָאֵל דִּבְרָתוֹ:

Du, dessen Ruhm gesungen wird von den Engeln des Aethers, von den schwebenden Geistern, von herrlichen Cherubim, von flammenden Schaaren, und deine Herrlichkeit ist in ihrem Munde.

Und gnädig nimmst du den Preis an von den Tageverkürzten, Huldvergessenen, Kummergesättigten, Seelenbetrübten. Und dies ist dein Ruhm!

Du, dessen Ruhm gesungen wird von den Namenverhüllten, von den Himmelsschaaren, von den Heiligen der Urzeit, von Myriaden der Himmelsräder, und deine Herrlichkeit ist in ihrem Munde.

Und gnädig nimmst du an den Preis von denen, die an deine Pforten klopfen, im Gebet sich ergießen, Verzeihung erflehen, Sühne begehren. Und dies ist dein Ruhm!

וּבְכֵן Gebet Gott das Reich, seine Majestät über Jisrael.

Der Vorsänger: — Die Gemeinde:

עַל Jisrael seine Treue, — Jisrael sein Segen!
Jisrael sein Stolz, — Jisrael seine Verheißung!

כרוב קהלות אשכנז מדלגין זה.

מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ תַּחְבְּלוֹתָיו מְזִמָּה· שִׁבְתּוֹ בְּתוֹךְ מִרְמָה· רְפִידָתוֹ רִמָּה· קָבוּר בִּסְעִיף אֲדָמָה· וְאֵיךְ יִתְגָּאֶה אָדָם לַהֶבֶל דָּמָה· אֲבָל

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. שׁוֹמֵעַ שַׁוְעוֹת. שׁוֹעֶה עֶרֶךְ שׁוּעוֹת. תּוֹרוֹתָיו מְשַׁעַשְׁעוֹת. תַּכְסִיסוֹ כּוֹבַע יְשׁוּעוֹת.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת:

וּבְכֵן לְנוֹרָא עֲלֵיהֶם בְּאֵימָה יַעֲרִיצוּ:

(ע״ס ק״ב.)

ק׳ אֲשֶׁר אוֹמֶץ תְּהִלָּתֶךָ. בְּאֵילֵי שַׁחַק. בְּבִרְקֵי נוֹגַהּ. בִּגְדוּדֵי גוֹבַהּ. בְּדִמְמֵי דַקָּה. ק׳ וּקְדֻשָּׁתְךָ בְּפִיהֶם:

ק׳ וְרָצִיתָ שֶׁבַח. מֵהוֹמֵי בְרֶגֶשׁ. וְעוֹרְכֵי שֶׁוַע. זוֹעֲקֵי תְחִנָּה. חוֹכֵי חֲנִינָה. ק׳ וְהִיא כְבוֹדֶךָ:

Des Sterblichen Werk: sein Sinn ist Tücke, sein Wohnsitz in Falschheit, sein Lager Gewürm, sein Grab eine Erdscholle, und wie wollte sich erheben der Mensch, dem Hauche gleich?

Dagegen unseres Gottes Werke! Er erhört Gebet, wendet sich zu der Andacht Ausdruck; seine Lehren sind Seelenwonne, seine Rüstung Heil.

Darum sey hocherhoben Gott, der uns ein Gott des Heils!

וּבְכֵן (Inhalt:) Ehrfurchtsvoll verherrliche man den Furchtbaren!

אֲשֶׁר Du, dessen Ruhm gesungen wird von den Mächtigen des Gewölkes, von den Blitzstrahlenden, von der Höhe Schaaren, im leisen Wehen, und deine Herrlichkeit ist in ihrem Munde.

Und gnädig nimmst du den Preis an von denen, die vor dir seufzen und Gebete ordnen, und flehend rufen und Gnade hoffen. Und dies ist dein Ruhm!

ק׳ מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. הַמֹּשֵׁל וָפַחַד עִמּוֹ. וְהַרְבֵּה פְדוּת
עִמּוֹ. זַעַק וְלַחַשׁ עַמּוֹ. חָשׁ וּמַאֲזִין מִמְּרוֹמוֹ.
ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ:

ק׳ מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו. יוֹבִילוּ שַׁי
לְמוֹרָאָיו. כִּתֵּי גְדוּדֵי צְבָאָיו. לֹא יְשׁוּרוּ כְּבוֹד מַרְאָיו.
ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו:

ק׳ מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. מַלְאָכָיו עוֹשֶׂה רוּחוֹת. נִקְדָּשׁ בְּשִׁירוֹת
וְתִשְׁבָּחוֹת. סוֹכֵת שְׁפִיכַת שִׂיחוֹת. עוֹנֶה וּמַעֲמִיד רְוָחוֹת.
ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת:

ק׳ מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. פּוֹדֶה מִשַּׁחַת עֲמוּסָיו. צוּר יוֹדֵעַ
חוֹסָיו. קָדוֹשׁ מַפְלִיא נִסָּיו. רַחוּם לִמְרַצָּיו וּמַכְעִיסָיו.
ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:

Das Werk unseres Gottes. Herrschaft und Schrecken ist bei ihm, aber auch der Hülfe Fülle; den Ruf und das Flehen seines Volkes vernimmt er flugs aus seiner Höhe.

Darum sey hocherhoben der Gott der Heerschaaren!

Das Werk unseres Gottes. Nahrung gewährt er seinen Frommen, sie bringen Opfer dar in seiner Ehrfurcht; seiner Heere Schaaren schauen nicht seines Anblicks Herrlichkeit.

Darum sey er hocherhoben, dessen Blick auf seine Frommen schaut.

Das Werk unseres Gottes. Zu seinen Boten schafft er Winde; er ist verherrlicht durch Lob und Preisgesänge, er horchet des Gebetes Erguß, erhört und läßt Heil aufstehen.

Darum sey hocherhoben der Gott der Geister.

Das Werk unseres Gottes. Aus dem Verderben erlöst er seine Schützlinge, der Hort, — er kennt seine Getreuen, der Heilige schafft staunenswerthe Wunder, barmherzig denen, die ihn erzürnen und erflehen.

Darum sey er hocherhoben, deß Erbarmen über all seine Werke.

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. שְׁבִילוֹ בְּמַיִם רַבִּים. שָׁמָיו מַרְעִיף רְבִיבִים. שְׁמוֹ מְיַחֲדִים שַׁחַר וַעֲרָבִים. בְּשַׁעַר בַּת רַבִּים.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרֻבִים:

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. תְּהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ. מַעֲבִיר כָּלְיוֹן וְחָרֶץ. מֵשִׁיב אַף וְחָרוֹן וָקֶרֶץ. שַׁוְעַ מְחַנְנָיו יִרֶץ.

קו״ק לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וּבְכֵן מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ. (וּבְכֵן גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ:)

(ע״פ ק״ב.)

ק׳ מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ. אֵין מִי בַשַּׁחַק יַעֲרָךְ לוֹ. בִּבְנֵי אֵלִים יִדְמֶה לוֹ. גְּבוֹהִים עָלָה לְמוֹשַׁב לוֹ. דָּרֵי גַיְא כַּחֲגָבִים לְמוּלוֹ.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ:

Preiset den Herrn. Sein Pfad geht durch mächtige Fluth, seine Himmel träufeln Regengüsse. Seines Namens Ewigkeit erheben sie Morgens und Abends in zahlreichem Chor.

Darum sey hocherhoben Gott der Heerschaaren, thronend über Cherubim.

Preiset den Herrn. Seines Ruhmes ist voll die Erde, er wendet ab Verderben und Strafgericht, zurücknimmt er Zorn und Grimm und Unheil, seiner Anbeter Flehen ist ihm wohlgefällig.

Darum sey hocherhoben Gott, unser Herr. Wie mächtig pranget dein Name durch die ganze Erde!

וּבְכֵן (Inhalt:) Wie furchbar sind deine Werke!

מַעֲשֵׂה Das Werk unseres Gottes. Keiner im Gewölk stellet sich ihm gleich, unter den Himmelsmächten ist ihm Keiner vergleichbar. Zu seinem Sitze erkor er die Höhe, des Thals-Bewohner sind wie Heuschrecken vor ihm.

Darum sey hocherhoben der Hort, deß Werk ist makellos.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה׃

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. פָּעַל וְעָשָׂה הַכֹּל. בְּיָדוֹ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל. אֵלָיו יְשַׂבְּרוּ עֵינֵי כֹל. וְעֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בַּכֹּל.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה עֶלְיוֹן עַל כֹּל׃

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. צַדִּיק בְּכָל דְּרָכָיו. יָשָׁר מֵצִיץ מֵחֲרַכָּיו. חָפֵץ בְּעַם מַמְלִיכָיו. יִירְשׁוּ אֶרֶץ מְבוֹרָכָיו.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה בָּרְכוּ יְיָ כָּל מַלְאָכָיו׃

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ. מַגִּיד אַחֲרִית מֵרֹאשׁ. בָּחַר בְּאוֹם דַּלַּת רֹאשׁ. עָזוֹ יוֹם יוֹם לִדְרוֹשׁ.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ׃

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. רָם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד. בִּטְחוּ בוֹ עֲדֵי עַד. כְּבוֹדוֹ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים וָעַד. וּלְעַם קְדוֹשׁוֹ נוֹעַד.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעַד׃

Darum sey er hocherhoben, der Herr, des Krieges Herr.

Preiset den Herrn. Erschaffen hat er und gewirket das All, in seiner Hand steht es, zu erhöhen, zu stärken Alles, auf ihn schauen die Augen Aller und sein Blick schweift über Alles.

Darum sey er hocherhoben der Erhabene über Alles.

Preiset den Herrn. Gerecht ist Gott in all seinen Wegen, das Recht schauet er aus seinen Himmeln, Wohlgefallen hat er am Volke, das nur ihm sich weihet; besitzen werden sie das Land, seine Gesegneten.

Darum sey er hocherhoben. Benedeyt den Ewigen, ihn seine Engel.

Preiset den Herrn. Er berief die Geschlechter vom Anbeginn, er verkündet das Zukünftige im Anbeginn; erkoren hat er ein Volk, arm an Zahl, daß es Tag für Tag seiner Herrlichkeit sich weihe.

Darum sey hocherhoben er, über Alles ragend als Haupt.

Preiset den Herrn. Hocherhaben, thronend ewiglich, vertrauet auf ihn ewiglich, seine Herrlichkeit in der Schaar der Heiligen läßt er wohnen, und seinem heiligen Volke hat er sich offenbart.

Darum sey hocherhoben er, der zur Erde schaut und sie erzittert.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה:

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. מוֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ עוֹלָם. הַכֹּל צָפוּי וְלֹא נֶעְלָם. זֶה שְׁמוֹ לְעוֹלָם. חַסְדּוֹ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. נוֹצֵר חֶסֶד לָאֶלֶף דּוֹר. לוֹחֵם קָמָיו מִדּוֹר דּוֹר. מֵקִים סֻכַּת מְשִׁיחוֹ לְגָדוֹר. הָאוֹר חוֹנֶה עִמּוֹ בְּמָדוֹר.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה זֶה זִכְרוֹ לְדֹר דֹּר:

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. סוֹבֵל עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים. מַאֲזִין שִׂיחַ חִנּוּנִים. מַקְשִׁיב שֶׁוַע רְנָנִים.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים:

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. עִזּוּז וְגִבּוֹר אִישׁ מִלְחָמָה. נוֹקֵם לְצָרָיו וּבַעַל חֵמָה. מַכְרִית קָמָיו בִּמְהוּמָה. נֹהֵם עֲלֵיהֶם בִּנְהִימָה.

Darum sey er hocherhoben, denn dem Herrn ist die Herrschaft.

Preiset den Herrn. Er beherrscht mit Macht die Welt, schauet Alles und nichts ist ihm verborgen. Dies ist sein Name auf ewig, seine Gnade währet ewig.

Darum sey er hocherhoben. Gelobt Gott, der Herr Jisraels von ewig bis ewig.

Preiset den Herrn. Er bewahret Verdienst ins tausendste Geschlecht, schlägt nieder seine Feinde aus uraltem Geschlecht, richtet auf seines Gesalbten Hütte und umzäunet sie. Licht wohnt bei ihm in seiner Stätte.

Darum sey er hocherhoben, dessen Andenken dauert in ewige Geschlechter.

Preiset den Herrn. Er trägt der Höhe und der Niedre Geschöpfe, erhört die Dürftigen, vernimmt des Gebetes Erguß und horcht auf der Andacht Ruf.

Darum sey er hocherhoben, der Götter Gott und der Herrscher Herr.

Preiset den Herrn. Mächtig ist er und ein Kriegesheld, seine Feinde straft er im Zorn, niederstreckt er seine Widersacher, sie zu verwirren, und läßt seinen Donner über sie erschallen.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה עַתִּיק יוֹמִין:

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. טְהוֹר עֵינַיִם. סְבִיבָתָיו חַשְׁרַת מַיִם. עָבֵי שְׁחָקִ חֶשְׁכַת מַיִם. טְעַנֵי מֶרְכַּבְתּוֹ גַּבֹּתָם מְלֵאֹת עֵינַיִם.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם:

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. יוֹדֵעַ מַה בְּסִתְרֵי חשֶׁךְ. לֹא יַחְשִׁיךְ מִמֶּנּוּ כָּל חשֶׁךְ. קֵץ שָׂם לַחשֶׁךְ. הוֹפֵךְ לַבֹּקֶר צַלְמָוֶת וְחשֶׁךְ.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חשֶׁךְ:

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. כּוֹנֵן כִּסְאוֹ לַמִּשְׁפָּט. מְכוֹן כִּסְאוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט. אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. תֹּאחֵז יָדוֹ בְּמִשְׁפָּט.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה וַיִּגְבַּה יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט:

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. לוֹ יָאֲתָה מְלוּכָה. שׁוֹכֵן עַד וְאֶת דַּכָּא. מֵשִׁיב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא. וְאוֹמֵר שׁוּבוּ בְּרוּחַ נְמוּכָה.

Darum sey hocherhoben der Alte der Tage.

Preiset den Herrn, er, des Auge rein, rings um ihn her Fluthenschwall, wolkendichte Wassernacht; seines Thronwagens Gespann voller Augen. *)

Darum sey er hocherhoben! er, dessen Gebot lauter, augerleuchtend.

Preiset den Herrn. Er kennet was in den Hüllen der Finsterniß, lichtlos ist ihm keine Finsterniß; er stellte die Grenze der Finsterniß, er wandelt in Morgenglanz Todesnacht und Finsterniß.

Darum sey hocherhoben der Bildner des Lichts und Schöpfer der Finsterniß.

Preiset den Herrn. Aufgerichtet hat er seinen Thron zum Recht, seines Thrones Stütze ist Gerechtigkeit und Recht, der Gott des Rechts, seine Hand hält das Recht.

Darum sey er hocherhoben, der erhaben ist durch Recht.

Preiset den Herrn. Ihm gebühret die Herrschaft, er thronet ewiglich und bei den Zerknirschten, führet den Sterblichen zur Zerknirschung und spricht: kehret zurück mit zerknirschtem Gemüthe.

---

*) S. im Buche Ezechiel Kap. 1.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ:

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. הוֹדוֹ כִּסָּה שָׁמַיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם. יַרְעֵם מִשָּׁמַיִם. לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם בַּשָּׁמָיִם.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה הַנּוֹטֶה כַּדֹּק שָׁמָיִם:

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. וְכָל בַּשָּׁלִישׁ עֲפַר הָאָרֶץ. יָדוֹ יָסְדָה אֶרֶץ. וִימִינוֹ טִפְּחָה שְׁמֵי עֶרֶץ. וְהֶעֱמִידָם בְּלִי פֶרֶץ.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה הַיּשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ:

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. זֹהַר כִּסְאוֹ שְׁבִיבֵי אֵשׁ. מְשָׁרְתָיו לוֹהֲטֵי אֵשׁ. נֹגַהּ לָאֵשׁ וּמַבְרִיק הָאֵשׁ. לְפָנָיו נִמְשָׁכִים נַהֲרֵי אֵשׁ.

ק׳ לָכֵן יִתְגָּאֶה אֵשׁ אֹכְלָה אֵשׁ:

ק׳ אִמְרוּ לֵאלֹהִים. חַי עוֹלָמִים. צָר בְּיָהּ עוֹלָמִים. אִוָּה בֵּית עוֹלָמִים. מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים.

Darum sey er hocherhoben. Die Bahnen meines Gottes, meines Königs sind in Heiligkeit.

Preiset den Herrn. Sein Glanz bedeckt die Himmel, er spannte die Erde über das Wasser, er donnert von den Himmeln, wenn er schallen läßt seine Stimme, strömet des Wassers Schwall vom Himmel.

Darum sey hocherhoben er, der, wie einen Flor ausgespannt die Himmel.

Preiset den Herrn. Er faßt in das Maaß den Staub der Erde, seine Hand hat gegründet die Erde und seine Rechte ausgespannt die gewaltige Veste, und feststellt' er sie wandellos.

Darum sey hocherhoben er, der thront über dem Kreis der Erde.

Preiset den Herrn. Seines Thrones Glanz sind Feuersgluthen, seine Diener: sprühend Feuer, des Feuers Leuchten, des Blitzes Helle, vor ihm einher ziehen Feuerströme.

Darum sey er hocherhoben, er, der Feuer verzehrendes Feuer ist.

Preiset den Herrn, der Welten Leben, dessen ew'ger Namen die Welt erschaffen, erkoren hat er sich den ewigen Tempel als Stätte seines Sitzes für ewig.

וּבְכֵן אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ:

פותחין הארון. (מיוסד ע"פ א"ב כראשי הקרוות.)

ק' אִמְרוּ לֵאלֹהִים. אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל כֹּחַ. מֵכִין הָרִים בְּכֹחַ. חֲכַם לֵבָב וְאַמִּיץ כֹּחַ. נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ.

ק' לָכֵן יִתְגָּאֶה גָּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב כֹּחַ:

ק' אִמְרוּ לֵאלֹהִים. בּוֹנֶה בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָיו. מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו. זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו. וְלוֹ נִתְכְּנוּ עֲלִילוֹתָיו.

ק' לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו:

ק' אִמְרוּ לֵאלֹהִים. גֵּאֶה וְגָבוֹהַּ בִּשְׁמֵי מַעְלָה. עוֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה. לוֹ הַגְּבוּרָה וְהַגְּדֻלָּה. וְהָעֹז וְהַמֶּמְשָׁלָה.

ק' לָכֵן יִתְגָּאֶה וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה:

ק' אִמְרוּ לֵאלֹהִים. דָּגוּל מֵרְבָבוֹת קֹדֶשׁ. וְנֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. דְּרָכוֹ בַקֹּדֶשׁ. וּמִשְׁתַּחֲוִים לוֹ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ.

וּבְכֵן So preiset denn den Herrn: Wie wunderbar sind deine Werke!
אִמְרוּ Preiset den Herrn, er ist langmüthig und groß an Kraft, aufrichtet er Berge mit Kraft, weisen Sinnes und mächtig von Kraft, verleihet dem Müden Kraft.

Darum sey er hoch erhoben: groß ist unser Herr und reich an Kraft.

Preiset den Herrn, der in den Himmeln aufgerichtet seines Thrones Stufen, die Berge tränkt aus seinen Söllern; Andenken stiftet er seinen Wunderwerken, und von ihm geordnet werden seine Werke.

Darum sey hochgepriesen er, der mit Wassern bälkt seine Söller.

Preiset den Herrn. Erhaben und hoch in des Himmels Höhe, umhüllend das Licht wie ein Gewand, sein ist die Stärke und die Größe und die Macht und die Herrschaft.

Darum sey hocherhoben, dessen Reich über Alles herrscht.

Preiset den Herrn, der hervorglänzt aus heiligen Myriaden, und prangt in Heiligkeit, sein Weg in Heiligkelt, und Alles beugt sich ihm im Schmucke der Heiligkeit.

אַךְ מַגֵּר מִתְקוֹמְמֵי צְפוּנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ נַשֵּׂא זֶרַע בְּחֻנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ סְלִיחָה תַּרְבֶּה לְמִתְעַנֶּיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ עֲנֵם מִשְּׁמֵי מְעוֹנֶיךָ. חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ פְּצֵם מֵהֶמְיַת שְׁאוֹנֶךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ צַדֵּק גּוֹי נְבוֹנֶךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ קוֹמֵם קֶדֶם קִנְיָנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ רוֹמֵם תֵּל אַרְמוֹנֶךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ שְׁעֵה לַחַשׁ מִתְחַנְּנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
קו״ק אַךְ תָּמְכֵם וְהַחְשִׁבֵם מֵחֲרוֹנֶךָ. חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ חַנּוּן וכו׳.

Ja, stürze die Widersacher deiner Schützlinge,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, erhebe die Sprößlinge deiner Bewährten,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, gewähre reichlich Vergebung denen, die sich dir kasteien,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, erhöre sie aus den Himmeln deiner Wohnung,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, erlöse sie aus dem Getöse deines Fluthenschwalles.
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, rechtfertige das Volk deiner Verständigen,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, erhöhe das Heer deines Eigenthums,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, richte auf die Trümmer deines Palastes,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, wende dich zum Flehen deiner Anbeter,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, stütze sie und birg sie vor deiner Zorngluth,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.

חזן — קהל

אַךְ בּוֹטְחִים בְּחַסְדְּךָ אֱמוּנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ גּוֹעִים וּמַרְגִּישִׁים שִׁכְנֶךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ דָּלוּ עֵינֵיהֶם לִמְעוֹנֶיךָ. חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ הוֹגִים לַעֲנוֹת עִנְיָנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ וְעוֹדִים בְּנִצּוּחַ לְנַגְּנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ זוֹעֲקִים יַחַד הֲמוֹנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ חוֹכִים יְשׁוּעוֹת חוֹסְנֶיךָ. חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ טְבוּלִים בְּטוֹהַר לְחַנְּנֶךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ יוֹדוּ לְשִׁמְךָ בָּנֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ כַּפֵּר לְעַמְּךָ מַאֲמִינֶיךָ. כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:
אַךְ לֹא לָנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ. חַנּוּן וְרַחוּם לְכָל פֹּעַל:

Ja, sie vertrauen deiner Gnade, deine Getreuen,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, sie klagen und rufen laut in deiner Stätte,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, es schmachtet zu deiner Wohnung ihr Blick,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, sie sprechen aus deiner Gebete Worte,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, sie sind versammelt, dich zu preisen im Weltgesange,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, allesammt rufen zu dir deine Schaaren,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, des Hortes deiner Hülfe harren sie,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, in Reinheit flehen sie zu dir,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, deinen Namen preisen deine Kinder,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, vergieb deinem Volke, deinen Gläubigen,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.
Ja, nicht um uns, sondern um deinetwillen,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.

כַּנָּה. עוּרִי נָא. הִתְעוֹרְרִי נָא. עִמְדִי נָא. הִתְיַצְּבִי נָא. קוּמִי נָא. חַלִּי נָא. בְּעַד הַנֶּפֶשׁ חֲנִי נָא. פְּנֵי דַר עֶלְיוֹן:

(מיוסד ע״ס א״ב.)

אֲיוּמָּה כְּחַר. יַלְכִּין כְּצֶמֶר צַחַר. בִּתְפִלַּת הַשַּׁחַר: כְּשׁוּחוֹת חוֹקֵר. צֹאן עֶדְרוֹ יְבַקֵּר. בְּעֵת תְּמִיד הַבּוֹקֶר: גּוֹשֵׁם וְעוֹצֵר. גָּלְיוֹתֵינוּ יְקַצֵּר. בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר: היום וכו׳. דְּרוֹר אַל תְּאַחֵר. כִּי גְרוֹנֵנוּ נִחַר. בִּתְפִלַּת הַשַּׁחַר: הַכֹּל סוֹקֵר. הַמַּסְמִין יַכְחִישׁ וִישַׁקֵּר. בְּעֵת תְּמִיד הַבּוֹקֶר: וּמְזִמָּה לֹא יִבָּצֵר. מִצָּרוֹתֵינוּ יְצֵר. בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר. היום וכו׳. זָחוּל סְחַרְחַר. בֶּטַח יִרְבַּץ וְיִסְחַר. בִּתְפִלַּת הַשַּׁחַר: חַיָּתְךָ יַקַּר. בְּנֵי שֵׁת לְקַרְקַר. בְּעֵת תְּמִיד הַבֹּקֶר: טָהוֹר וְנוֹצֵר. סְגֻלָּתוֹ לְחַיִּים יַעֲצֵר. בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר. היום יְדִיד מְרַחֵם מִשְׁחַר. יוֹשִׁיעַ טֶרֶם מָחָר. בִּתְפִלַּת הַשַּׁחַר: כּוֹבֵשׁ הָרִים וְעוֹקֵר. לְטוֹבָה עִמּוֹ יְבַקֵּר. בְּעֵת תְּמִיד הַבּוֹקֶר: מִקְדָּשְׁךָ וּמִזְבֵּחַ וְהֶחָצֵר. נָא כְּקוֹמָתָם תְּבַצֵּר. בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר: היום וכו׳. סְעוּרָה וּשְׁבוּרָה כְּפֶחָר. פְּצֵה מֵרִיב וְהַרְחַר. בִּתְפִלַּת הַשַּׁחַר: קַרְנוֹת עֹשֶׁר יַעֲקֵר. שְׁתוּלִים בְּבֵיתוֹ לְיַקֵּר. בְּעֵת תְּמִיד הַבּוֹקֶר: יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ תְּפַצֵּר. סַפֵּק לְחוֹרֵשׁ וְקוֹצֵר. בְּזֹאת תְּפִלַּת יוֹצֵר: היום וכו׳.

וּבְכֵן אַךְ חַנּוּן אַתָּה וְרַחוּם לְכָל פֹּעַל:

(מיוסד ע״ס א״ב.)

חזן | קהל
אַךְ אָתִים בְּחִין לְפָנֶיךָ. | כִּי אַתָּה רַחוּם לְכָל פֹּעַל:

---

steh' auf, tritt hin und flehe für deine Seele, bete vorm Antlitze deß, der thronet in der Höhe.

וּבְכֵן Ja, gnädig bist du und barmherzig gegen all deine Geschöpfe!

אַךְ Ja, sie kommen mit Gebet vor dich,
weil du dich erbarmst aller Geschöpfe.

ק׳ וּמַרְבִּים תַּחַן וָעֶתֶר. פֶּלֶל לַחֲשֵׁנוּ הֵעָתֵר. ק׳ אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר: ואתה כרחום סלח לנו: ק׳ זַעֲקֵנוּ שְׁעֵה אוֹתָנוּ לִצְדָקָה. עֵרֶךְ שַׁוְעֵנוּ כִּתְמוּר דַּקָּה מִן הַדַּקָּה. ק׳ לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה: ואתה כרחום סלח לנו: ק׳ חַטְּאֵנוּ בְּאֵזוֹב וְטַהֲרֵנוּ. סָמְכֵנוּ סִתְרֵנוּ וְסַבְּרֵנוּ. ק׳ אֲנַחְנוּ הַחוֹמֶר וְאַתָּה יוֹצְרֵנוּ: ואתה כרחום סלח לנו: ק׳ טָהוֹר קְשׁוֹב חִנּוּנַי. נַקֵּנִי מִמֶּכֶתֶם עֲוֹנַי. ק׳ מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל יְיָ: ואתה כרחום סלח לנו: ק׳ יֶהֱמוּ מֵעֶיךָ עָלֵינוּ. מַהֵר רַחֲמֶיךָ יְקַדְּמוּנוּ. ק׳ וְעַתָּה יְיָ אָבִינוּ: ואתה כרחום סלח לנו: קו״ק כְּרַחוּם תְּכַפֵּר עָוֹן. לַכֹּל תִּשָּׂא עָוֹן. וְאַל לָעַד תִּזְכּוֹר עָוֹן: וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח לָנוּ:

בק״ק פפד״מ וכו׳ אשכנז מדלגין זה ומתחילין אך חנון אתה וכו׳:

הַיּוֹם יִכָּתֵב. בְּסֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת. הַחַיִּים וְהַמָּוֶת. אָנָּא

Die wir Gebet' und Flehen häufen, — unserem Herzensergusse laß dich erflehen, — du, verhüllter Gott.

Unseren Ruf vernimm, uns gerecht zu finden; unserer Andacht Ordnung nimm an, wie des reinen Weihrauchs Duft; — denn bei dir, o Herr, ist die Gnade!

Entsündige uns mit Ysop und reinige uns, stütz' uns, du unsere Zuflucht und Zuversicht; — wir sind der Thon, du unser Bildner!

Allreiner! horch meinem Gebete, säubere mich von dem Flecken meiner Sünde, du Hoffnung Jisraels, o Herr!

Werde rege dein Erbarmen für uns, schleunig uns entgegenkomme dein Mitleid, — jetzt, o Gott, unser Vater!

Barmherzig sühne die Schuld, — du, der Allen vergiebt die Schuld, und nicht ewig gedenke der Schuld. Und als Erbarmungsvoller vergieb!

היום, Heute wird verzeichnet im Buche des Gedächtnisses das Leben und der Tod. O du mein theures Volk! erwache, ermuntere dich,

שַׁלִּיט בְּחוּג תַּחְתִּיּוֹת: ק"ו תּוֹמֵךְ זְרוֹעוֹת עוֹלָם.
תַּקִּיף וּמַכִּיל נֶעְלָם: (מלך שוכן עד וכו׳.)

וּבְכֵן וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח לָנוּ:

(מיוסד ע"ס ק"ת כ"ג.)

ק׳ אָנָּא אֱלֹהִים חַיִּים. תִּכְתּוֹב דְּבֵקֶיךָ לַחַיִּים: ק׳ כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים: וְאַתָּה כְּרַחוּם סְלַח לָנוּ: ק׳ בְּעֵת רָצוֹן תַּעֲנֶה תְּחִנָּתִי. שִׁמְעָה יְיָ צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי. ק׳ אַל תַּעְלֵם אָזְנְךָ לְרַוְחָתִי לְשַׁוְעָתִי: ואתה כרחום סלח לנו: ק׳ גְּעִיַּת קוֹרְאֶיךָ בִּתְפִלַּת שַׁחַר. רְצֵה וְהַלְבֵּן אוֹדֶם כְּצַחַר. ק׳ אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר: ואתה כרחום סלח לנו: ק׳ דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ. קוֶֹיךָ בַּל תַּרְשִׁיעַ. ק׳ מְדַבֵּר בִּצְדָקָה רַב לְהוֹשִׁיעַ: ואתה כרחום סלח לנו: ק׳ הַצְּפוּפִים יַחַד לְעָבְדֶךָ. צִבְאוֹת צֹאן יָדֶךָ. ק׳ הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ: ואתה כרחום סלח לנו:

In den Himmelshöhen waltend,
Ob der Erde Tiefen schaltend,
Er stützt des Weltenbaues Bogen,
Allmächtig, jedem Aug' entzogen. —

וּבְכֵן Ach, Erbarmer du, vergieb uns. —

אָנָּא O Herr des Lebens — zeichne auf die dir anhangen zum Leben; — denn bei dir ist die Quelle des Lebens.

Zur Gnadenzeit vernimm mein Flehen, erhör' o Herr die Gerechtigkeit — horch auf mein Rufen, entziehe nicht dein Ohr meinem Beten und Schreien.

Die Wehklage derer, die dich rufen beim Morgengebet, nimm gnädig an, o Herr vernimm und zögere nicht, und bleiche der Sünden Roth, wie lichtes Weiß,

Verkümmert bin ich, o stehe mir bei; die auf dich hoffen, verdamme nicht, du an Güte groß, der Gerechtigkeit spricht.

Die sich drängen, einmüthig dir zu dienen, deine Heerde, deine Schaar, o zeige uns Herr deine Gnade.

יוֹדֵעַ חוּסָיו. טָהוֹר מַצְדִּיק עֲמוּסָיו: יוֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן. יְקַר עוֹז חֶבְיוֹן: כּוֹנֵן שַׁחַק בִּתְבוּנָה. כָּל מַעֲשָׂיו בֶּאֱמוּנָה: לוֹבֵשׁ עוֹז וּגְדֻלָּה. לוֹ נָאוָה תְהִלָּה: מוֹשֵׁל עוֹלָם בִּגְבוּרָה. מוֹחֶה פִּשְׁעֵי בָרָה: נָאוֹר וְאַדִּיר בַּהֲדָרוֹ. נוֹשֵׂא עָוֹן עֶדְרוֹ: סוֹכֵת שִׂיחוֹת עֲרֵבוֹת. סֹלּוּ לָרוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת: עָף עַל כְּרוּבוֹ. עוֹנֶה לְעַם קְרוֹבוֹ: פּוֹקֵד צִבְאוֹת גְּדוּדָיו. פּוֹדֶה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו: צִדְקוֹ עֶלְיוֹנִים מַגִּידִים. צְבָא תַחְתּוֹנִים מוֹדִים: קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. קִנְיָנוֹ מַשִּׂיג מְחִלּוֹת: רָם וְנִשָּׂא וְגֵאֶה. רוֹאֶה שָׁפָל וְנִכְאֶה: שׁוֹכֵן בִּרוּם עֲלִיּוֹת.

Den Wolkenmacht umringt,
Dahin kein Engelsauge dringt;
Der rechtfertigt die ihm trauen,
Gnädig schützt die auf ihn schauen. —
Wohnend in des Höchsten Stille,
In des Glanzes hehrer Hülle.
Kunstvoll spannt' er Himmels Bläue;
All sein Walten — Wahrheit, Treue.
Den die Macht und Größe zieret,
Dem der Lobgesang gebühret.
Der mit Kraft die Welt beherrscht,
Seiner Reinen Schuld verlöscht,
Hehr und hoch im Glanzeskleid,
Seiner Heerde Fehl verzeiht.
Er, der süßes Fleh'n erhört —
Bahnt ihm, der durch die Wüsten fährt:
Der einherfleucht auf der Wolke;
Der sich zuneigt seinem Volke;
Der die Himmelsheere schaaret,
Seiner Diener Seele wahret.
Seine Huld die Himmelshallen,
Läßt der Tiefen Heer erschallen.
Heil'ger, unter Liedern thronend,
Die ihm Eignen mild verschonend.
Erhaben, hoch, entrückt,
Der auch tief Niedres blickt;

סו"ק מֶלֶךְ שׁוֹכֵן עַד. לְבַדְּךָ מְלוֹךְ עֲדֵי עַד. הָאֵל קָדוֹשׁ:

סו"ק מֶלֶךְ מַאֲזִין שַׁוְעָה. לְעַמּוֹ מֵחִישׁ יְשׁוּעָה. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

באשכנז אומר החזן בניגון אאפיד. (ע"פ א"ב כפול.)

אֶדֶר יְקַר אֵלִי. אֲחַוֶּה בְּאֶרֶשׁ מִלּוּלִי: בְּחֵיךְ אַנְעִים זֶמֶר. בְּנִיב אַבִּיעַ אוֹמֶר: גְּבוּרוֹתָיו מִי יְמַלֵּל. גָּדְלוֹ מִי יְפַלֵּל: דּוֹק מְרוֹפֵף בִּגְעָרָה. דַּרְכּוֹ סוּפָה וּסְעָרָה: הַנֶּאְדָּר מִקּוֹלוֹת מַיִם. הוֹדוֹ כִּסָּה שָׁמָיִם: וּסְבִיבָיו שַׂרְפֵי אֵלִים. וּמִפַּחְדּוֹ זָעִים וְחָלִים: זָךְ בִּשְׁמֵי מְעוֹנִים. זַעַק קְשׁוּב מִמִּתְעַנִּים: חַשְׁרַת סָבִיב סֻכּוֹ. חַשְׁמַל בְּלִי לְסוֹכוֹ: טוֹב

מֶלֶךְ König, thronend beständig, o herrsche allein für beständig. Gott, Heiliger!

מֶלֶךְ König, zu dem der Gebetruf dringet, — der seinem Volke eilig Hülfe bringt. Furchtbarer, Heiliger!

אֶדֶר Meines Gottes Glanzeshort
Künd' ich laut in Liedeswort.
Töne, Kehle, süßen Sang,
Ströme, Lippe, Liedesklang.
Seine Stärke — wer verkündet?
Seine Größe — wer ergründet?
Vor seinem Dräu'n die Himmel zittern,
Sein Weg in Sturmwind und Gewittern.
Ihn preist der Meeres Wellen Toben,
Sein Glanz bedeckt die Himmel droben,
Den Serafim im Kreis umgeben,
In seinem Schrecken zitttern, beben.
Laut'rer in den Wolkenhöh'n!
Höre der Gebeugten Fleh'n! —

ק׳ סֶלָה בְּרַחֲמָיו יָצִיץ מֵחֲרַכָּיו. סָלוֹחַ יַרְבֶּה לְעַם מְבוֹרָכָיו: ק׳ צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו.

ק׳ חִין יֶשַׁע מְגוּרֵי מְקוֹרָאָיו. חוֹן יָחוֹן קוֹרְאֵי מִקְרָאָיו: ק׳ קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו: (אנא רחום)

ק׳ זֶה אֵלִי פֶּלֶא עוֹשֶׂה. זַעֲקָתֵנוּ יִרֶץ וְשׂוֹטְנֵינוּ יְעַסֶּה: ק׳ רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה:

ק׳ קִוּוּי יִתֵּן לְלוֹ מַשְׁלִיךְ יְהָבוֹ. קָדוֹשׁ פְּשָׁעֵינוּ יְכַסֶּה בְּאַהֲבָיו: ק׳ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו:

ק׳ קַבֵּל צִקּוּנִי כִּבְמִכְלַל יוֹפִי. קוֹלִי תַאֲזִין וְתַצְלִיל דּוֹפִי: ק׳ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי:

אָנָּא סְלַח נָא. פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא וְכֹחֲךָ יִגְדַּל נָא. קָדוֹשׁ:

Erbarmend möge stets er schauen aus seiner Höhe, reichlich Verzeihung gewähren der Schaar seiner Gesegneten, der Herr, gerecht in all seinen Wegen.

Dem Flehen seiner Erkornen mög' er sich zuneigen, huldvoll annehmen die seine Feste weihen; der Ewige, nahe allen die ihn rufen.

Er ist mein Herr, er schaffet Wunder, unser Rufen hört er gnädig und tritt nieder unsere Ankläger; das Begehr seiner Frommen gewährt er.

Das Gehoffte gönnt er denen, die nur auf ihn ihre Wünsche richten; der Heilige wird unsere Missethaten liebevoll bedecken, der schützet alle die ihn lieben.

Nimm auf meinen Gebeterguß wie von Zijon aus, der Schönheit Krone; meine Stimme vernimm und versenke die Schuld; dann verkündet des Herrn Ruhm mein Mund.

O vergieb, verzeih Schuld und Missethat, und erhaben zeige deine Macht. Heiliger!

ק׳ לְוִיֶּיךָ וַחֲסִידֶיךָ בְּנוֹעַם יְזַמֵּרוּ. לְבוּשֵׁי שְׂרָד רֹקַח
יִתַמֵּרוּ: ק׳ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ:

ק׳ וּשְׁתוּלִים בְּבֵיתְךָ יַפְרִיחוּ בְּחַצְרוֹתָיו. וְיָנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים
בְּמִירוֹתָיו: ק׳ לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרוֹתָיו: (אנא רחום)

ק׳ נִצְחָךְ יְנַגְּנוּ תְּמִימִים וּשְׁלֵמִים. נָשְׂאֲךָ כִּסְאֲךָ בְּבֵית
עוֹלָמִים: ק׳ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים:

ק׳ יַחַד בְּכַנֶּסְךָ לְשִׁכְנְךָ גְּאוּלִים. יַלְבִּישׁוּךָ עוֹז כְּעוֹבְרֵי
גַלִּים. ק׳ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנּוֹפְלִים:

ק׳ מַבִּיעֵי טוּבְךָ בְּוַעַד יִתְחַבֵּרוּ. מֵחִים חָשׁוּב תַּחַן
יְדַבֵּרוּ: ק׳ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ: (אנא סלח)

ק׳ יִדּוּיִם יְנוֹחַח שַׁי עָדֶיךָ. וִישַׁלֵּם פָּרִים אֶרֶשׁ
עָדֶיךָ: ק׳ פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶיךָ:

Deine Leviten und Frommen stimmen süße Lieder an; umhüllet vom Dienstgewand lassen sie des Weihrauchs Dämpfe wallen, und deines Reiches Herrlichkeit sprechen sie aus;

Wieder gepflanzt in deine Wohnung erblühen sie in deinen Höfen, und frisch knospen sie im Alter in deinen Räumen, zu künden den Menschensöhnen deine Machtthaten.

Deinen Sieg verkünden dann die Frommen, Makellosen, wenn du erhebest deinen Thron in deinem ewigen Tempel, — dein Reich, ein Reich für alle Ewigkeiten;

Wenn du zusammenführst in deine Stätte die Erlösten, dann umkleiden sie dich mit Siegpreis, wie die das Meer durchzogen *), dich Herr, der stützet all die Sinkenden.

Die deinen Ruhm ausströmen verbinden sich im Chor; gleich feisten Opfern achte das Flehen, das sie aussprechen. Dein Harren Aller Augen.

Süß duftend, eine Spende sey dir ihr Bekenntniß, und deiner Bekenner Gebet ersetze Opfergaben; du, der du öffnest deine Hand.

---

*) 2. Buch Mose.

ק׳ בְּחִלּוּי וְצוֹם נִגָּשִׁים לְעָבְדֶךָ. בְּרוּאִים כִּי הֵם לִכְבוֹדֶךָ: ק׳ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ:

ק׳ יְקַר מַלְכוּתְךָ בְּרַעַד יַאֲמִירוּ. יִחוּדְךָ בְּזָר לֹא יָמִירוּ: ק׳ וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ: (אנא רחום)

ק׳ רוֹן פְּגִיעוֹת לְפָנֶיךָ יְרַבֵּעוּ. רַחַשׁ הִלּוּלְךָ בַּיּוֹם יְשַׁבֵּעוּ: ק׳ זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ:

ק׳ בּוֹקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ חִנּוּנַי. בִּפְנוֹת עֶרֶב תְּמַחֶה זְדוֹנַי: ק׳ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ:

ק׳ יָהּ צוּר כּוֹפֶר אֶשְׁכּוֹל. יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנֵינוּ וְיֹאמְרוּ הַכֹּל: ק׳ טוֹב יְיָ לַכֹּל. (אנא רחום)

ק׳ קוֹמֵם אִוּוּי קִרְיַת מְשׂוֹשֶׂךָ. קָדְשַׁת אַבְנֵי נֵזֶר בְּנוֹסְסֶךָ: ק׳ יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ:

Mit Gebet und Fasten nahen sie dir, die zu deinem Dienste du erschaffen; denn sie dienen deinem Preise, der Verherrlichung deiner Majestät;

Deines Reiches Glanz mit Zittern verkünden sie; deine Einheit mit keinem fremden Gotte vertauschen sie; deine Wundermacht preisen sie.

Vierfach *) bringen sie dir ihres Flehens Ruf, siebenfach **) strömen sie deinen Lobgesang aus, von dem Andenken deiner reichen Huld wallen sie über.

Am Morgen ordne ich dir mein Flehen; wie der Abend sich wendet, löschest du meinen Frevel; denn barmherzig und gnädig ist der Herr.

Ewiger, Hort, du Allvergeber, drücke nieder unsere Schuld; und Alles spreche: gütig ist der Herr gegen Alle.

Richte auf die erkorne Stadt deiner Lust, deiner geweiheten Steine-Schimmer mögest du glänzen lassen. Dann preisen dich, o Herr, all deine Werke.

---

*) Die vier Gebetzeiten am Versöhnungstage: Abends, Morgens, Mussaf, Mincha.

**) Die sieben Segenssprüche an die Stelle der sonstigen achtzehn.

יו״ק אָנָּא סְלַח נָא. פֶּשַׁע וְעָוֹן שָׂא נָא. וְכֹחֲךָ יִגְדַּל נָא. קָדוֹשׁ:

יו״ק אָנָּא רַחוּם כַּפֵּר. עֲוֹן צֹעֲנִים תְּהִלָּתְךָ לְסַפֵּר. וְיֻחָקוּ לְחַיִּים טוֹבִים בַּסֵּפֶר. קָדוֹשׁ:

סס המחבר משלם בירבי קלונימוס חזק חקוס כפול בראשי הקלוות.

ק׳ מוֹרֶה חַטָּאִים סָלוּל לְהִתְהַלֵּךְ. מְלַמֵּד לְהַדְרִיכִי בְּדֶרֶךְ אֵלֵךְ: ק׳ אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ:

ק׳ שַׁחַר וָנֶשֶׁף אֲיַחֵד לְהַמְלִיכֶךָ. שׁוֹכֵן עַד וְאֵין כְּעֶרְכֶּךָ. ק׳ בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ:

ק׳ לִבִּי חָרֵד עֲבוֹדָתְךָ לְתָמוֹד. לְהַעֲרִיץ קְדֻשָּׁתְךָ בְּמִשְׁמָר אֶעֱמוֹד: ק׳ גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד: (אנא סלח)

ק׳ מְיַחֲלִים לְחַסְדְּךָ זֶרַע עֲמוּסֶיךָ. מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתָם וְיִשְׂמְחוּ חוֹסֶיךָ: ק׳ דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ:

אָנָּא O vergieb, verzeih Missethat und Sünde; und erhaben zeige deine Macht. Allerheiligster!

אָנָּא O Allerbarmer, vergieb denen, die deinen Ruhm verkünden, und zeichne sie auf zu heilvollem Leben. O Heiliger!

מוֹרֶה Der du Sündern zeigst den rechten Pfad, der du mich lehrst den Weg, den ich wandeln soll, dich erheb' ich, mein Gott, o König.

Mit dem Morgen, mit dem Abend bekenn' ich deiner Einheit Walten; Ewigthronender, Unvergleichlicher, jeden Tag preis' ich dich.

Deinem Dienst mich stets zu weihen, sehnt sich mein Herz; deine Herrlichkeit zu erheben, steh' ich auf der Warte. Ja, groß ist Gott und hochgepriesen.

Deiner Gnade harren deiner Erkornen Sprößlinge; o erfüll' ihr Begehr, daß sich freuen deine Schützlinge; und ein Geschlecht dem andern rühmt dann deine Thaten.

אין פפר"מ אוך אין מעהרערען קהלות ווירד דיעזע ניכט געזאגט, מאן פאנגט זאגלייך אן אנא סלח נא אוך זא וויטער.

פותחין הארון. (מיוסד ע"ס א"ב.)

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:
גִּבּוֹר וְנַעֲרָץ. דָּגוּל מֵרְבָבָה:
הוּא שָׂח וַיֶּהִי. וְצִוָּה וְנִבְרָאוּ:
זִכְרוֹ לָנֶצַח. חַי עוֹלָמִים:
טְהוֹר עֵינַיִם. יוֹשֵׁב סֵתֶר:
כִּתְרוֹ יְשׁוּעָה. לְבוּשׁוֹ צְדָקָה:
מַעֲטֵהוּ קִנְאָה. נֶאְפָּד נְקָמָה:
סִתְרוֹ יוֹשֶׁר. עֲצָתוֹ אֱמוּנָה:
פְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת. צַדִּיק וְיָשָׁר:
קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת. רָם וּמִתְנַשֵּׂא:
שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה:
חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ: סוגרין הארון

אַתָּה Ja, Du bist unser Gott, im Himmel und auf Erden —
Allgewaltiger! aus heiligen Myrinden hervorglänzest,
Er, der da sprach und es ward, der gebot und sie waren erschaffen;
Sein Angedenken für immer der Welten Leben Er!
Rein seine Blicke — wohnet im Dunkel;
Heil seine Krone ist, Gerechtigkeit sein Gewand;
Eifer seine Hülle, Rache sein Gurt;
Redlichkeit sein Sinn, Zuverlässigkeit sein Entschluß;
Treu sein Wirken gerecht und billig.
Nahe denen, die in Wahrheit ihn anrufen; Der Hoherhabene!
Er thronet in den Wolken, und hängt den Erdball an Nichts.
O du, Lebendiger! Dauernder! Furchtbarer und Heiliger!

שִׁמְךָ שִׁתַּפְתָּ בִּשְׁמָם. עֲמוּתִים לְךָ כַּחוֹתָם לְשׁוּמָם. חֲשׂכֵם מֵאַנְּךָ בִּלְתִּי לְהַאֲשִׁימָם. סֵפֶר חַיִּים יְהִי רְשׁוּמָם: טוֹרַח עָוֹן וְכֹבֶד מַשָּׂא. נַעַר בְּצוּל מְחוֹת בְּהַמְסָה. יֶעֱרַב שִׂיחַ עֲנִיָּה וּרְמוּסָה. מִנִּיחוֹחֵי כָלִיל בְּאֶבֶן מַעֲמָסָה: כְּלוּלַת אֲהָבִים אָנָּא זְכוֹר. כְּלִמַּת נְעוּרִים עוֹד מִלִּזְכּוֹר: ה׳ לְבֵן יַקִּירְךָ זָכוֹר תִּזְכּוֹר. לְמַעַן חִלָּךְ לַעֲבָדֶיךָ זְכוֹר:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

---

die deinen Namen preisen, deinen Ruhm verkünden.
Verknüpft ihrem Namen hast du den Deinen, —
wie den Siegelring wolle sie Dir vereinen.
Birg sie vorm Grimm, nicht seyen sie verdammt,
ins Buch des Lebens zeichne sie insgesammt.
Bürde der Schuld und Last der Sünden,
laß in Meeresfluth Vernichtung finden.
Gnäd'ger als auf deinen Altären der Opferspenden,
wolle dem Gebet der Gebeugten, Zertretenen dich zuwenden.
O gedenke der Jugendhuld,
und vergiß die Schmach der Jugendschuld.
Deiner theuren Kinder sey eingedenk —
Um deß willen, der gefleht: *) an deine Knechte denk!

יִמְלֹךְ Ewig wird Gott regieren, unaufhörlich dein Herr, o Zijon! Hallelujah. — Du, Allerheiligster, thronest unter Lobgesängen Jisraels, Allmächtiger du!

---

*) Moscheh (2 Buch Mose.)

פותחין הארון

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:
וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

סוגרין הארון (מיוסד ע״פ א״ב כ״ב.)

אַחַרְתָּ יוֹם זֶה בַּשָּׁנָה. תְּרוּפָה וָצֳרִי שְׂמַתּוֹ
לְשׁוֹשַׁנָּה. בְּשָׁלֵם בִּהְיוֹת סֻכָּךְ בָּרִאשׁוֹנָה.
שֵׁרוּתוֹ כִּפֵּר לְפִשְׁעֵי יְשֵׁנָה: גּוֹלִים מִנָּוָךְ זְרוּיִם
מֵהָלְאָה. רֹן מְפִיקִים לְחַתֵּל תְּלָאָה. דִּכְאוּת
רוּחַ וָשֶׁבֶר נַהֲלָאָה. קָדוֹשׁ חֲשׁוֹב כְּזִבְחֵי
הַעֲלָאָה: חוֹתַם מְרֻחָם יֹשֵׁב אֹהָלִים. צוּרָתוֹ
בְּכִסְאֲךָ חַקְתָּה כְּחֹלִים. וְלָדָיו חוֹן בְּעוֹצֶר
נִקְהָלִים. פְּאֵרְךָ מַבִּיעִים וְשִׁמְךָ מְהַלְלִים: זֵכֶר

Der Vorsänger allein:

מִי Wer gleicht dir, Vater der Barmherzigkeit? Der du denkest deiner Geschöpfe erbarmungsvoll zum Leben. Du bist deiner Zusage treu, die Todten wieder zu beleben. Gebenedeyet du, der du die Todten belebest.

אַחַרְתָּ Erkoren hast du diesen Tag im Jahr —
als Balsam und Heilung deiner Schaar.
— Einst da noch dein Sitz die heilige Stadt,
sühnte sein Opferdienst des Volkes Missethat. —
Deiner Stätt' entführt, geworfen in die Weiten —,
erheben sie Gebet, sich Genesung zu bereiten.
Gebrochenes Herz und gebeugter Muth
sey dir, o Heil'ger, werth wie Opferblut.
Der in Zelten wohnete, von Geburt ohne Fehl, *) —
deß Bild an deinem Thron glänzt sternenhell —,
seine Kinder, dir versammelt, laß Gnade finden,

---

*) Jaakob.

יִשְׁכַּב. יוֹמָם לֹא יָנוּחַ. עַד יֵרֵד בַּקָּבֶר: מַה
יִּתְאוֹנֵן אָדָם חָי. דַּיּוֹ אֲשֶׁר הוּא חָי: נוֹלָד לְעָמָל
וִיגִיעָה. אַשְׁרָיו אִם יְהִי יְגִיעוֹ בְּדַת אֱמֶת: סוֹפוֹ
עַל רֹאשׁוֹ מוֹכִיחַ. וְלָמָּה יַחֲנִיף: עוֹד חוֹתָמוֹ
מְעִידוֹ עַל פָּעֳלוֹ. וּמַה יִּגְנוֹב דָּעַת: פּוֹעֵל צְדָקוֹת
אִם יְהִי. יְלַוּוּהוּ לְבֵית עוֹלָמוֹ: צוֹפֶה בְּחָכְמָה
אִם יְהִי. עִמּוֹ תִּתְלוֹנֵן בְּבֶלְחוֹ: קָצוּף בְּדָמִים
וּבְמִרְמָה אִם יְהִי. חֲרוּצִים יָמָיו: רְצוֹנוֹ וְחֶפְצוֹ
בִּהְיוֹת בְּמוּסָר. יָנוּב בְּשֵׂיבָה טוֹבָה: קין נקול שֵׁם
טוֹב אִם יִקְנֶה. מִשְּׁמוֹת נְעִימִים אֲשֶׁר יִקָּרֵא:
תַּחַת כֵּן לָכֵן יוֹם הַמִּיתָה מִיּוֹם לֵדָה הוּטָב:

(עַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לוֹ לִתְשׁוּבָה, לְהַנְטוֹתוֹ לִתְחִיָּה:)

---

bilde nach dem Erwachen, Schrecknisse verwirren ihn stets. — Nachts nicht rastet er, Tages nicht ruhet er, bis er betäubt ins Grab sinkt. — Und noch will klagen der Mensch im Leben? Genug ihm daß er lebt. Geboren zu Elend und Mühe — Heil ihm, wenn er um Wahrheit sich gemühet! Sein Ende giebt Zeugniß von seinem Anbeginn, — wozu will er heucheln? Sein eigenes Siegel verbürgt sein Werk, — wozu täuschen? Hat er Tugend geübt, geleit sie ihn in die Ewigkeit. Hat er nach Weisheit gestrebt, so weilet sie bei ihm im Greisenalter, — Wenn er auf Blutschuld und Trug gesonnen, so ist sein Leben abgeschnitten. — Doch wenn an sittlichem Thun seine Lust war, so blühet er in gedeihlichem Alter. Der gute Name, den er erworben: ist schöner denn alle Erdennamen. Darum auch ist der Tag des Sterbens schöner als der der Geburt.

Bis zum Todestage harrest du auf des Sünders Bekehrung, daß du ihn zum Leben führest.

סי"ק עַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לּוֹ לִתְשׁוּבָה, לְהַנְטוֹתוֹ לִתְחִיָּה:

(מיוסד ע"פ א"ב.)

אֱנוֹשׁ מַה יִּזְכֶּה וּצְבָא רוּם לֹא זַכּוּ בְעֵינֶיךָ: בְּלַחִים אִם תִּבְעַר הָאֵשׁ. מַה בֶּחָצִיר יָבֵשׁ: גָּלוּי לָךְ חשֶׁךְ כְּמוֹ אוֹר. מְשׁוֹטֵט כֹּל בְּעָיִן: דִּירָתְךָ בַּסֵּתֶר. וּגְלוּיוֹת לְךָ כָּל נִסְתָּרוֹת: הַדָּן יְחִידִי. וְהוּא בְאֶחָד וּמִי יְשִׁיבֶנּוּ: וְעַל גּוֹי וְעַל אָדָם יַחַד יִנְמְתַח קָו. וְאֵין מִי יַרְשִׁיעַ: זֹאת יָבִין כָּל יְצִיר. וְלֹא יַתְעוֹ יֵצֶר. לַחֲטוֹא לְיוֹצֵר: חֲתֻלַּת בְּאֵרוֹ. חֲפִירַת בּוֹרוֹ. חֶשְׁבּוֹן בּוֹרְאוֹ: טָמֵא מִשְּׁאֵרוֹ. וּמְטַמֵּא בְעוֹדוֹ. וּמְטַמֵּא בְּמוֹתוֹ: יְמֵי חַיָּיו תֹּהוּ. וְלֵילוֹתָיו בֹּהוּ. וְעִנְיָנָיו הֶבֶל: כַּחֲלוֹם מֵהָקִיץ נִדְמֶה. בַּלָּהוֹת יְבַעֲתוּהוּ תָמִיד: לַיְלָה לֹא

עַד Bis zum Todestage harrest du auf des Sünders Bekehrung, daß du ihn zum Leben führest.

אֱנוֹשׁ Der Sterbliche, wie kann er rein erscheinen? Ist doch die Schaar des Himmels nicht rein in deinen Augen! — Wenn saftvoller Stamm das Feuer verzehrt, wie erst trockenes Gras? — Klar ist dir die Finsterniß, wie Licht, du, dessen Blick über Alles schweift. Deine Wohnung ist im Verborgenen, und offenbar ist dir alles Verborgene. — Du einziger Richter, wer kann dir wehren? — Ueber Völker und Menschen spannest du die Meßschnur und Niemand kann dich des Unrechts zeihen. — Dies bedenke jegliches Geschöpf, und nicht verführ' es sein Trieb, zu sündigen seinem Schöpfer; seines Ursprungs Hülle, die Gruft, die es empfängt, — die Rechenschaft vor dem Schöpfer. Unrein ist er an seinem Leibe, unrein in seinem Daseyn, verunreinigend bei seinem Sterben. — Seines Lebens Tage sind öde, seine Nächte wüst, sein Treiben eitel. Er gleicht dem Traum=

מִכּוֹר אוֹנִים. פְּדוּתָם מִפֶּרֶךְ הָלְכוּ שַׁאֲנַנִּים.
עֲמוּסִים מִבֶּטֶן פְּצֵם מִשְּׁאוֹנִים. סְעָדֵם בַּל
לָמוֹד כִּסְאוֹנִים: נְתוּנָה בְּרִיתְךָ חוֹק בִּשְׁאֵרָם.
מִמַּחֲצֶבֶת צוּרָם מוֹלֶדֶת שְׁאוּרָם. לַבְּרִית הַבֵּט
וְתָדִיחַ כִּיאוּרָם. כַּבְּסֵם חֶרֶב וְתַבְהִיק אוֹרָם:
יֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֵקֶד מְיוּחָד. טוֹבֵחַ וְטָבוּחַ מִדְּבָרְךָ
פָּחַד. חֲנִיטָיו חַלֵּץ מֵאֵימָתָה וָפַחַד. זְבוּחוֹ
וְדִשּׁוּנוֹ לְפָנֶיךָ יִתְיַחַד: וְאִם הֶעֱווּ אֹרַח לְסַלֵּף.
הָזְכֵּר רַחֲמֶיךָ חוֹק מִלְּחַלֵּף. דְּרִישַׁת צֶדֶק מֵלִיץ
יְאַלֵּף. גְּנוּנֶיךָ לְחַזֵּק בְּמָגִנַּת אָלֶף: בְּרִי יְדִידֶיךָ
הֲגִיגָם בִּין. בְּצוּרָם תִּשַׁע וְחֵטְא תַּלְבִּין: ס׳ אָוֶן
מִתְחַנְנֶיךָ בְּלִי תָבִין. אֶנֶק שְׁמַע וְלַחַשׁ תָּבִין.
ק׳ נֶפֶשׁ נַעֲנָה תְּבַשֵּׂר סְלִיחָה. פַּלְּטֵם מֵעוֹמֶק שׁוּחָה.
ק׳ מִתְקוֹמְמֵנוּ יְהוּ כַּסּוּחָה. הַחֲיֵינוּ בְּטַל אֱמוּנָתְךָ לְשׂוֹחֲחָה:

Geburt dir zugeeignet, erlöse vom Verderben, stehe ihnen bei und miß ihnen nicht zu nach dem Maße ihrer Sünden. Von ihrem Urahn her sind sie dir verbunden; o schau' auf den Bund und sprich sie rein, und laß ihnen Heil aufglänzen. Des Einzigen Opferung laß dir erscheinen, — den Opferer und das Opfer, die deinem Worte zitterten; ihre Sprößlinge rette drum vor Angst und Zittern. Und haben sie gekrümmt des Rechtes Pfad, so gedenke deines Erbarmens und wandle nicht deinen Ausspruch. — Deiner Getreuen Sprößlinge, vereinen ihr Flehen; ihrer Andacht wende dich zu und laß die Sünd' erbleichen. Was sie gefehlt, die zu dir flehen, beachte nicht; o horch' auf ihre Klagen und ihre Andacht nimm an.

Der gebeugten Seele verkünde Verzeihung. Rette uns aus des Verderbens Tiefe. Unsere Widersacher vernichte; belebe uns durch deinen Gnadenthau; daß wir deine Treue verkünden.

פותחין הארון

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. סוגרין הארון

(מיוסד ע"פ תשר"ק.)

תַּאֲוַת נֶפֶשׁ לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ. שְׁקוֹד לְרַחֵם מְבָרְכֵי זִכְרְךָ. רְצוּיֵי אַהַב כְּנַעַר וָרָךְ. קְרוּאִים וּנְקוּבִים בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ: צְבָאוֹת קֹדֶשׁ הוֹצֵאתָ

זָכְרֵנוּ Gedenk' unser zum Leben, o König, der du Wohlgefallen hast am Leben, und zeichne uns in's Buch des Lebens, um deinetwillen, Herr des Lebens! König, Beistand und Helfer du und Schirm! Gebenedeyet du, Ewiger, Schirm Abrahams.

אַתָּה Du bist mächtig in Ewigkeit, o Herr! du belebst die Todten wieder, allmächtiger Erretter! du ernährest die Lebenden mit Gnade, erweckest die Todten durch deine Vermherzigkeit; stützest die Fallenden, heilest die Kranken, und lösest die Gefesselten; du lässest dauern deine Treue den im Staube Schlummernden. Wer gleicht dir, allmächtiger Herr, und wer ist dir ähnlich? o König, der du tödtest, wieder belebst, und Heil aufblühen lässest.

תַּאֲוַת Der Seelen Lust ist dein Name, dein Angedenken; o eile zu begnadigen die preisen dein Angedenken, die du gewürdigst deiner Vaterliebe, genannt deinen Erstgebornen. Deine heiligen Schaaren führtest du aus dem Schmelzofen Mizrajims; sie zu erlösen von der Lastfrohne zogen aus die Himmelsschaaren. Die du von ihrer

אֵלַי לְצֶדֶק הַכְרִיעָה. חַי חַי יוֹדְךָ בַּהֲרִיעָה: טַפִּיחַ
וִישִׁישֶׁיהָ בְּעִנּוּי עֲיֵפִים. ק׳ יְצִיגָתָם שׁוּר בְּיַחַף
יְחֵפִים. כֻּלָּם צָגִים וְלוֹבֶן מוּצְעָפִים. לְאַדֶּרְךָ
בַּקֹּדֶשׁ כִּשְׂרָפִים עָפִים: מָגֵן עֲקָרָמוֹ בְּךָ חוֹסִים.
נִשְׁעָנִים בְּתֻמָּם וּבְצִלְּךָ חוֹסִים. סְמוּכִים בִּבְרִית
שְׁלֹשֶׁת יְחוּסִים. עוֹרְרֵם חֲיוֹת שׂוֹטְנֵימוֹ חֲסִים:
פְּנֵה בְּצִדְקַת אֶת מֵעֵבֶר. צֹאנְךָ תַּחַת שֵׁבֶט
כְּהַעֲבִר. קַדְּמֵם רַחֲמֶיךָ בְּלִי הִתְעַבֵּר. רַחוּם
עַל פֶּשַׁע עוֹבֵר: שֶׁמֶץ זְדוֹנָם תְּכַבֵּס וּתְטַהֵר.
שַׁוְעָם קְשׁוֹב וְאַל תְּאַחֵר. ק׳ תְּמוּכֵי יְמִינְךָ פְּנֵיהֶם
נַהֵר. תַּעְתּוּעַ חֶטְאָם תְּכַפֵּר לְטַהֵר:

ק׳ כְּצָהֳרַיִם מִשְׁפָּטֵנוּ הָאֵר. חוֹכֶיךָ לְטוֹב תַּשְׁאֵר.

ק׳ צִדְקֵנוּ תְּחַפֵּשׂ וּתְבָאֵר. בְּמָגִנְּךָ נִתְגּוֹנֵן לְהִתְפָּאֵר:

---

ken die Lebenbegnadigten. Ihre Kinder und Greise stehen vor dir gebeugt, o schaue auf sie, die den Serafim gleich dich im Heiligthume verherrlichen. Du, Schutz ihrer Ahnen, dir vertrauen sie; gestützt auf deren Frömmigkeit, bergen sie sich in deinem Schatten. Die auf den Bund mit den drei Erkornen, vertrauen, erhalte, daß ihre Ankläger verstummen. Schau' auf die Tugend deß, der kam aus der Ferne, wenn du deine Heerde prüfend musterst. Dein Erbarmen gewähr' ihnen, zürne nicht, Gnädiger, der Missethaten vergiebt. Ihres Frevels Spur reinige, läutere; ihren Ruf vernimm und zögere nicht. Die deine Rechte stützet, erhelle ihren Blick; ihrer Sünde Verirrung sühne und reinige sie.

Wie des Mittags Helle laß hervorgehen unser Gericht. Die deiner harren, erhalte zum Guten. Unser Recht suche hervor und erhelle; in deinem Schirm bergen wir uns zum Heil.

בְּלִי תִפְלָה. לְהַמְצִיא לְשׁוֹלְחַי אֶרֶךְ וּתְעָלָה: מִפְתַּח שְׂפָתַי תְּבָרֵר וּתְיַשֵּׁר. נִדְבוֹת פִּי רְצֵה וְהַכְשֵׁר. סֶדֶר הֲגִיגִי כְּשַׁי יְתֻשַּׁר. עֶתֶר פִּצְחִי כְּזִלַּת חֶשֶׁר: פְּעָמַי הָכֵן פְּצוּתִי מִמֶּשֶׁל. צוּר תְּמוֹךְ אֲשׁוּרַי מֵהִנָּשֵׁל: קוֹמְמֵנִי וְחַזְּקֵנִי מֵרִפְיוֹן וָחֵשֶׁל. רְצוּת אֲמָרַי וְלֹא אֶכָּשֵׁל: שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן מִפֶּלֶץ וּבְעָתָה. שׁוּר בְּשִׁפְלוּתִי וּלְכָה לִישׁוּעָתָה: תָּחוֹן דַּכְאוּתִי כְּלַחוֹזְךָ פַּצְתָּ. תְּרַחֵם עַל בֵּן אִמַּצְתָּ: סוגרין הארון.

מיוסף ע״פ א״ב.

ק׳ אִמַּצְתָּ עָשׂוֹר לְכִפּוּר תַּמָּה. בּוֹ לְצַחְצֵחַ צֵאוּי כְּתֶמָה. גְּחוֹץ צַחֲנָתָהּ עִוָּיָהּ לְהִתַּמָּה. דִּינָהּ לְהָאִיר לְתֶחִי לְהִתַּמָּה: הוּחֲרָדָה מִתֶּקַע יוֹם תְּרוּעָה. וּדְבָרִים קָחָה סַרְעַף לְקָרְעָה. זֶה

Heilung und Frommen. — Meiner Lippen Ausbruch läutere, richte, — meines Mundes Spenden nimm an wohlgefällig. — Meines Betens Ausdruck laß wie ein Opfer dir gefallen, meines Ausspruchs Andacht wie des Regens Träufeln. — Meine Tritte richte, vorm Wanken schütze; mein Hort! meine Schritte vorm Schwanken stütze. — Richte mich auf und stärke mich vor Erschlaffung und Ermattung; — meine Worte nimm an, daß ich nicht strauchle! — Wie das Bild des Auges schütze mich vor Angst und Zagen, — schau' mein gebeugtes Gemüth und komm' mir zur Hülfe. — Meiner Zerknirschung sey gnädig, wie du deinem Seher verheißen; erbarme dich deines Sprößlings, den du dir ersehen. —

אִמַּצְתָּ Ersehen hast du den Zehnten (Tischri) zur Sühne deiner Getreuen, ihrer Sünden Schmutz an ihm zu säubern. Tilge ihre Makel, ihren Fehl vernichte, laß zum Heil erscheinen ihren Richtspruch und zeichne sie zum Leben auf. Aufgeschreckt von dem Posaunenschall des Gedächtnißtages, bringen sie dir Gebete dar mit gebeugtem Herzen. O mein Gott, entscheide zur Huld, daß jubelnd dir dan-

אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה׃

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים. לְחַלּוֹת וּלְחַנֵּן פְּנֵי מֶלֶךְ מָלֵא רַחֲמִים מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים׃ סוגרין הארון

החזן אומר אימיך כולו בניגון.

מיוסד ע"פ א"ב והוא מיוחס לרבנא משולם׃

אֵימֶיךָ נָשָׂאתִי חִין בְּעָרְכִי. בְּמַלְאֲכוּת עַמְּךָ בֶּרֶךְ בְּבָרְכִי׃ גּוֹחִי מִבֶּטֶן הַגִּיהַּ חָשְׁכִּי. דַּבֵּר צָחוֹת וּבַאֲמִתְּךָ הַדְרִיכִי׃ הוֹרֵנִי שְׁפוֹךְ שִׂיחַ עָרֵב. וְלוֹנְנֵנִי בְּצִלְּךָ אוֹתִי לְקָרֵב. וַעַק יוּפַק בְּכִוּוּן קֶרֶב. חִלּוּתִי פָנֶיךָ וְצִדְקָתְךָ תְּקָרֵב׃ טְהוֹר עֵינַיִם מְאֹד נַעֲלָה. יַדְעֵנִי בִּין עֶרֶךְ תְּפִלָּה. כַּדָּת לְחַנֵּן

Eigner des Weltalls! der gedenket der frommen Werke der Urväter, und bringet aus Liebe ihren Nachkommen den Erlöser, um seines Namens willen.

מִסּוֹד Wie es ziemt den Weisen und Verständigen, wie es lehrt die Einsicht der Vernünftigen, will ich beginnen mit Gebet und Bitte, zu flehen und zu bitten den erbarmungsvollen König, der Sünden verzeiht und vergiebt.

Für den Vorsänger allein.

אֵימֶיךָ Deine Schrecken trag' ich, das Gebet ordnend, — als deines Volkes Bote, das Knie beugend. Der du aus der Mutter Schoß mich zogst, erhelle meine Nacht, daß ich Wohlgefälliges rede, — und in deiner Wahrheit leite mich. — Lehre mich, auszuschütten süßes Flehn, birg mich in deinen Schatten, bringe mich dir nahe. — Aus des Innern Andacht tön' hervor mein Rufen, — vor deinem Antlitze bet' ich, — dein Heil lasse nah'n. — Du, rein von Augen, hoch erhaben, gieb mir die Einsicht, Gebet zu ordnen; — daß ich flehe nach Gebühr ohne Anstoß, und erreiche denen, die mich sandten,

אֱלֹהַי עַד שֶׁלֹּא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כְדַאי. וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי כְּאִלּוּ לֹא נוֹצַרְתִּי. עָפָר אֲנִי בְּחַיָּי. קַל וָחוֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרֵינִי לְפָנֶיךָ כִּכְלִי מָלֵא בוּשָׁה וּכְלִמָּה. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא אֶחֱטָא עוֹד. וּמַה שֶׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מָרֵק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. אֲבָל לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִים וָחֳלָיִם רָעִים:

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכֹל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

חזרת הש״ץ

פותחין הארון

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא ·

Der Vorbeter:

ברוך Gebenedeyet du, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, Gott Abrahams, Gott Jizchack's und Gott Jaakobs; großer, mächtiger und furchtbarer Gott! Allerhöchster! der gütig Wohlthaten erweist;

וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַ״ח עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַ״ח עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַ״ח עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַ״ח עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁחַ״ח עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין סְקִילָה. שְׂרֵיפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ. אֶת־שֶׁגְּלוּיִם לָנוּ כְּבָר אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ. וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שֶׁאֵינָם גְּלוּיִם לָנוּ לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוּיִם וִידוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר הַנִּסְתָּרֹת לַיָי אֱלֹהֵינוּ. וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אֶלָּא אָתָּה:

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמַיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת: וְעַל כֻּלָּם וכו׳.

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְרִיקַת־עוֹל:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּפְלִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּצְדִיַּת־רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּצָרוּת עָיִן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַלּוּת רֹאשׁ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּקַשְׁיוּת עֹרֶף:
עַ״חֵ שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּרִיצַת רַגְלַיִם לְהָרַע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּרְכִילוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּשְׁבוּעַת־שָׁוְא:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂנְאַת חִנָּם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּתְשׂוּמֶת־יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּתִמְהוֹן לֵבָב:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם עוֹלָה:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם חַטָּאת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״חַ עֲלֵיהֶם קָרְבָּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:
*וְעַל חֲטָאִים שֶׁ״חַ עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:

---

* בפפ״דמ אומרין כסדר הזה

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם תָּלוּי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת:

וְעַ"חֵ שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק־יָד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְשׁוּת פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַ"חֵ שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַפַּת־שׁוֹחַד:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּכַחַשׁ וּבְכָזָב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָשׁוֹן הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּלָצוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַשָּׂא וּבְמַתָּן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּמַאֲכָל וּבְמִשְׁתֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּנְטִיַּת גָּרוֹן:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂקּוּר עָיִן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׂיחַ שִׂפְתוֹתֵינוּ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעֵינַיִם רָמוֹת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּעַזּוּת מֶצַח:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת סְלַח־לָנוּ. מְחַל־לָנוּ. כַּפֶּר־לָנוּ:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם. וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים הֲלֹא כָּל־הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי: אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב: אֵין דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. שֶׁתִּסְלַח לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ. וְתִמְחָל־לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. וּתְכַפֶּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֹנֶס וּבְרָצוֹן:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהַרְהוֹר הַלֵּב:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ: (אָנָּא)

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ. וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אֲנַחְנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עוֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי. הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר. יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף. רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ.

סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ: וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

אֶלָּא אָתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים.

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם. וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ. עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא־תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדוּשָׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל בּוֹ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים. וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה׃

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחַל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ (וְחַטֹּאתֵינוּ) מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר׃ וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ׃ וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ׃ (אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה סָלְחָן לְיִשְׂרָאֵל וּמָחֳלָן לְשִׁבְטֵי יְשֻׁרוּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ׃

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃ וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ׃

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה יְיָ לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ יְהוָֹה לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זָכְרֵנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים. וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה.

---

baoth, genannt: „Heiliger Israels!“ Gebenedeyet du, Ewiger, der Israel erlöset hat.

אֲדֹנָי Die Uebersetzung der hier folgenden Gebete befindet sich in Kol-Nidre Seite 5 Zeile 6 „Herr öffne meine Lippen“ rc., bis Seite 13 Zeile 17 („und den vergangenen Jahren.“)

הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל־זֹאת שִׁבְּחוּ אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ אֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא מַשְׁפִּיל גֵּאִים וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים מוֹצִיא אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן בָּרוּךְ הוּא וּמְבוֹרָךְ: מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ

---

ten ihre Verfolger, nicht einer von ihnen entkam. Drob priesen die Geliebten und erhoben hoch die Allmacht, und es brachten die Lieblinge Gesänge, Lieder, Lobpreisungen, Benedeyungen und Danksagungen dem Könige, dem lebendigen, und dauernden Gott, dem hocherhabenen, großen und furchtbaren — der die Stolzen niederbeugt, und die Gebeugten erhebt, die Gefesselten löset, die Unterdrückten befreit, den Armen beisteht, und sein Volk erhört, indem es zu ihm fleht; Dank dem höchsten Gott! gelobt, gebenedeyt Er! Moscheh und die Kinder Jisraels stimmten ein Lied dir an, freudenvoll, und alle sprachen:

מִי „Wer ist unter den Mächten, o Ewiger! wie du, so verherrlicht in Heiligkeit, furchtbar im Lobe, Wunderthäter?" — Ein neues Lied weiheten die Erlösten deinem Namen an des Meeres Ufer, einmüthig alle dankten sie, huldigten sie und sprachen: „der Ewige wird regieren immer und ewig!"

צור Fels Jisraels! Auf zum Beistande Jisraels, und befreie, wie du verheißen, Jehuda und Jisrael; unser Erlöser du! Ewiger, Ze-

עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד׃
אֱמֶת וֶאֱמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוֹר׃ אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ
צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ. אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ׃

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לִבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר׃ בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ׃ אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ׃ אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן לְעַמֶּךָ
וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם׃ אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה
הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ׃ מִמִּצְרַיִם
גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ׃ כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם
הָרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאָלְתָּ וְיַם־סוּף בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים

עַל Sie ist den Vorfahren und den letzten Nachkommen eine gute und bleibende Verheißung, immer und ewig eine treue und aufrichtige, ein Gesetz, das nie aufgehoben wird. Wahr ist's, daß du, Ewiger, bist unser und unserer Aeltern Gott, unser und unserer Aeltern König, unser und unserer Aeltern Erlöser, unser Schöpfer, Fels unsers Heils, unser Befreier und unser Retter, das ist seit Ewigkeit dein Name! Kein Gott außer dir.

עֶזְרַת Beistand warst du unseren Vätern von je, Schild und Erretter ihren Kindern nach ihnen in jedem Zeitalter. Ueber der Welten Höhe dein Thronsitz, deine Rechte und deine Gerechtigkeit reichen über die Grenzen der Erde hinweg. Heil dem Manne, der deinen Geboten gehorcht, deine Lehren und Befehle sich zu Herzen nimmt. Wahr ist's, du bist Herr deines Volkes, und ein mächtiger König, dessen Rechte auszuführen. Wahr ist's, du bist der Erste und bist der Letzte, und außer dir Keiner uns Erlöser und Erretter. Aus Mizrajim hast du uns erlöset, Ewiger, unser Gott, und aus dem Sklavenhause uns befreit, all' ihre Erstgebornen hast du erschlagen, und deine Erstgebornen erlöst, das Schilfmeer hast ou gespalten, die Frevler versenkt, die Lieblinge hindurchgeführt, dann verschlangen die Flu-

וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם׃ לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר׃ וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד׃ אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ׃ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת׃ וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ׃

אֱמֶת Diese Zusage ist wahr, fest, zuverlässig, bestimmt, gerecht und treulich; sie ist freundlich, lieblich, gefällig, anmuthig, groß! sie ist bewährt, erprobt, gut und schön diese Zusage uns in Ewigkeit. Warlich, Er, der Weltregent, unser König, Jaakobs Fels, unsers Heiles Schild! für und für dauert er, dauert sein Name, steht fest sein Thron, und ewig dauert sein Reich und seine Treue; und seine Verheißungen leben und bestehen, sind wahrhaft und erwünscht, immer und in alle Ewigkeiten: unsern Aeltern, uns, unsern Kindern und unsern Nachkommen, und allen Geschlechtern der Abkömmlinge Jisraels, deinen Knechten;

לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָֹה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָֹה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָֹה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת

תַּלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק
לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה שְׁמֶךָ וְלֹא־
נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד: כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ
נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ: וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל
יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עַם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה: בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:

דברים ו׳ ד׳.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָֹה אֱלֹהֵינוּ יְהוָֹה ׀ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָֹה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־
מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־

---

die Vorſchriften deiner Lehre, mit Liebe; erleuchte unſere Augen in deiner Lehre, laß unſer Herz zugethan ſeyn deinen Geboten, beſtimme unſer Herz daß es liebe und fürchte deinen Namen, und wir nie zu Schanden werden, denn auf deinen großen und furchtbaren Namen vertrauen wir ja, frohlocken und freuen uns deines Heils. So bringe uns in Frieden aus den vier Seiten der Erde, und führe uns aufrecht in unſer Land; du biſt ja heilwirkend, allmächtig, haſt uns erkoren aus allen Völkern und Sprachen, haſt uns deinem Namen anverwandt, in Wahrheit, zu huldigen dir, dich in deiner Einheit anzuerkennen. Gebenedeyet, du, Ewiger, der ſein Volk Jisrael erkoren, in Liebe. —

שְׁמַע Höre Jisrael! der Ewige unſer Gott iſt ein einiges ewiges Weſen.

בָּרוּךְ Gebenedeyet der Name der Herrlichkeit ſeines Reiches in Ewigkeit.

וְאָהַבְתָּ (Siehe die Ueberſetzung der hier folgenden drei Sätze bei Kol-Nidre Seite 2, Zeile 7: „Du ſollſt lieben ꝛc.“, bis Seite ד, Zeile 3, welche mit den Worten: „euer Gott“ ſchließt.)

לָאֵל בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִתֵּנוּ. לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם זְמִירוֹת יֹאמֵרוּ וְתִשְׁבָּחוֹת יַשְׁמִיעוּ. כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מִלְחָמוֹת זוֹרֵעַ צְדָקוֹת מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: כָּאָמוּר לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: אוֹר חָדָשׁ עַל־צִיּוֹן תָּאִיר וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ מְהֵרָה לְאוֹרוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

אַהֲבָה רַבָּה אֲהַבְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חֶמְלָה גְדוֹלָה וִיתֵרָה חָמַלְתָּ עָלֵינוּ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּעֲבוּר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבָּטְחוּ בְךָ וַתְּלַמְּדֵם חֻקֵּי חַיִּים כֵּן תְּחָנֵּנוּ וּתְלַמְּדֵנוּ: אָבִינוּ הָאָב הָרַחֲמָן הַמְרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי

לָאֵל Ihm, dem gebenedeyten Gott weihen sie anmuthige Töne, dem allmächtigen, dem immer lebenden König stimmen sie Sanglieder an, lassen sie Lobesklänge hören. Denn Er allein thut Wunder, schafft Neues, der Kriege Herr; säet Gerechtigkeit, lässet Heil aufgehen, schaffet die Heilmittel, furchtbar im Lobe! der Wunderdinge Herr! der gütevoll alle Tage, stets, erneuet das Schöpfungswerk. So heißt es (Psalm 136, 7.) „Danket ihm, der große Lichter schafft, ewig währet seine Güte!" — Ein neues Licht wirst du über Zijon verbreiten, o daß wir Alle dieses Lichtes bald genießen möchten! Gebenedeyet du, Ewiger, Schöpfer jener Lichter.

אַהֲבָה Groß ist die Liebe, mit welcher du uns geliebt, überschwenglich die Schonung, mit welcher du unser geschont; Vater und König! um unserer Väter wegen, die dir vertrauten, die du ihnen lehrtest die Gesetze des Lebens — o sey auch uns gnädig und lehre uns! Unser Vater, erbarmungsvoller Vater, Allbarmherziger! erbarme dich unser, und mache fähig unser Herz, auf daß wir einsehen, verstehen, aufmerken, lernen, lehren, beobachten, ausüben und vollziehen alle

חזן   קהל

קָדוֹשׁ קִבֵּץ קְהַל קְדוֹשִׁים בְּחֶמְלָתוֹ. בָּשֵׁכְ״מַ:

קָדוֹשׁ רַחוּם וְחַנּוּן וְאֵין זוּלָתוֹ. בָּשֵׁכְ״מַ: מלכותו

קָדוֹשׁ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים בִּמְכוֹן שִׁבְתּוֹ. בָּשֵׁכְ״מַ:

קָדוֹשׁ תַּרְשִׁישִׁים יַגִּידוּ תִּפְאַרְתּוֹ. בָּשֵׁכְ״מַ:

מַלְכוּתוֹ בִּקְהַל עֲדָתִי. וּכְבוֹדוֹ הִיא אֱמוּנָתִי. אֵלָיו בְּקַשְׁתִּי לְכַפֵּר עֲוֹן חַטָּאתִי. וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר סְלִיחָתִי. יַעֲנֶה וְיֹאמַר סָלַחְתִּי:

סוגרין הארון

ברוב קהלות אשכנז	בפולין וקצת קהלות אשכנז
וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ בְּרַעַשׁ גָּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים	וְהַחַיּוֹת יְשׁוֹרֵרוּ וּכְרֻבִים יְפָאֵרוּ וּשְׂרָפִים יָרֹנּוּ וְאֶרְאֶלִּים יְבָרֵכוּ פְּנֵי כָל־חַיָּה וְאוֹפַן וּכְרוּב

לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ כְּבוֹד־יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

Heiliger, der sammelt seiner Frommen Schaar in seiner Milde!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, erbarmend und mild, und Keiner außer ihm!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, in den Wolken thronend, in seines Sitzes Veste!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, dessen Ruhm Himmelsschaarrn melden!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches.

Sein Reich ist in meiner Gemeinde=Versammlung, und seine Herrlichkeit ist mein Vertrauen. Ihm fleh' ich, meiner Sünde Schuld zu sühnen, am Fasten des Sühnetags Vergebung zu gewähren. O daß er antworte und spreche: ich vergebe

וְהָאוֹפַנִּים Die Ofannim und Heiligen Chajot erheben sich mit großem Getöse, den Serafim gegenüber und rufen lobpreisend: Gebenedyet die Majestät Gottes ihres Ortes!

חזן	קהל	
קָדוֹשׁ חָפֵץ בְּעִנּוּי נֶפֶשׁ תַּמָּתוֹ.	בַּשְׁכְּ"מ:	מלכותו
קָדוֹשׁ מְטַהֵר טְמֵאִים בְּמֵי זְרִיקָתוֹ.	בַּשְׁכְּ"מ:	
קָדוֹשׁ יַלְבִּין כַּשֶּׁלֶג חֲטָאֵי סְגֻלָּתוֹ.	בַּשְׁכְּ"מ:	
קָדוֹשׁ כַּפֵּר לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל שְׁגָגָתוֹ.	בַּשְׁכְּ"מ:	
קָדוֹשׁ לְיוֹם אֶחָד בַּשָּׁנָה שָׁת קְרִיאָתוֹ.	בַּשְׁכְּ"מ:	מלכותו
קָדוֹשׁ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַחֲשׁוּקָתוֹ.	בַּשְׁכְּ"מ:	
קָדוֹשׁ נִרְאָה בְּהַר מְרוֹם הָרִים עֲמִידָתוֹ.	בַּשְׁכְּ"מ:	
קָדוֹשׁ סוֹלֵחַ וּמֵטִיב לְסוֹבְלֵי עוֹל יִרְאָתוֹ.	בַּשְׁכְּ"מ:	
קָדוֹשׁ עָוֹן יְכַפֵּר וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ.	בַּשְׁכְּ"מ:	מלכותו
קָדוֹשׁ פְּשָׁעִים מַעֲבִיר בְּצִדְקָתוֹ.	בַּשְׁכְּ"מ:	
קָדוֹשׁ צוֹפֶה בְּעִנּוּי נֶפֶשׁ תַּמָּתוֹ.	בַּשְׁכְּ"מ:	

Heiliger, der wohlgefällig sieht das Fasten seiner Getreuen!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, der die Unreinen läutert durch seiner Sprengung-Wasser!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, der bleichen läßt wie Schnee seines Eigenthums Sünden!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, der verzeiht seines Volkes Jisrael Vergehen!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger bestimmt für einen Tag im Jahr ihn anzurufen!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, der vergiebt und verzeiht seiner Geliebten!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, der sich offenbart' auf dem Gipfel des erhabenen Berges!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, verzeihend und gütig denen, die seine Ehrfurcht tragen!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, der sühnt die Schuld und nicht aufregt seine Zorngluth!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, der Sünden tilgt in seiner Gnade.
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, gnädig sieht auf seiner Getreuen Fasten!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!

פותחין הארון

חזן וקהל בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

מַלְכוּתוֹ בִּקְהַל עֲדָתִי · וּכְבוֹדוֹ הִיא אֱמוּנָתִי · אֵלָיו בִּקַּשְׁתִּי לְכַפֵּר עֲוֹן חַטָּאתִי · וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר סְלִיחָתִי · יַעֲנֶה וְיֹאמַר סָלַחְתִּי:

חזן · · · מיוסד ע"ם ק"ב · · · קהל

קָדוֹשׁ אַדִּיר בַּעֲלִיָּתוֹ · בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

קָדוֹשׁ בִּתְשׁוּבָה שָׁת סְלִיחָתוֹ · בָּשֵׁכְּ"מַ:

קָדוֹשׁ גִּלָּה לְעַמּוֹ סוֹד דָּתוֹ · בָּשֵׁכְּ"מַ:

קָדוֹשׁ דָּן עַל כַּפֹּרֶת צֹאן מַרְעִיתוֹ · בָּשֵׁכְּ"מַ: מלכותו

קָדוֹשׁ הַסּוֹלֵחַ לַאֲיֻמָּתוֹ · בָּשֵׁכְּ"מַ:

קָדוֹשׁ וְעַמּוֹ יְמַלְּלוּ גְבוּרָתוֹ · בָּשֵׁכְּ"מַ:

קָדוֹשׁ זוֹכֵר אֲיֻמָּה בְּאַהֲבָתוֹ · בָּשֵׁכְּ"מַ:

בָּרוּךְ Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!

מַלְכוּתוֹ Sein Reich ist in meiner Gemeinde-Versammlung, und seine Herrlichkeit ist mein Vertrauen. Ihm fleh' ich, meiner Sünde Schuld zu sühnen, mir am Fasten des Sühnetags Vergebung zu gewähren. O daß er antworte und sprach: ich vergebe!

קָדוֹשׁ Heiliger, mächtig in seiner Höhe!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, der auf die Buße gegründet seine Vergebung! —
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, der seinem Volke offenbart seines Glaubens Geheimniß.
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, der freundlich sühnt die Heerde seiner Hut.
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, der vergiebt seiner Volksschaar.
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, dessen Stärke sein Volk verkündet!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!
Heiliger, eingedenk seiner Schaar in Liebeshuld!
Gelobt der Name der Herrlichkeit seines Reiches!

תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים וְכֻלָּם עֹשִׂים בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמַעֲרִיצִים וּמַקְדִּישִׁים וּמַמְלִיכִים:

אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה. וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה. לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם בְּנַחַת רוּחַ בְּשָׂפָה בְרוּרָה וּבִנְעִימָה קְדֻשָּׁה כֻּלָּם כְּאֶחָד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בְּיִרְאָה:

קָדוֹשׁ ׀ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:

תִּתְבָּרַךְ Hochgelobt du, unser Hort, unser König und unser Erlöser; Schöpfer der Heiligen, gepriesen dein Name ewig, unser König; Schöpfer jener Diener, die in höheren Wolken stehen, und verkünden mit Ehrfurcht allesammt, laut, die Befehle des lebendigen Gottes und Königs der Welt; sie alle lieblich, auserwählt, mächtig, und alle vollstrecken mit tiefer Ehrfurcht den Willen ihres Schöpfers, ertönen mit Heiligkeit und Reinheit, mit Lied und Sang, benedeyen, loben, preisen, verherrlichen, heiligen und huldigen:

אֶת שֵׁם Gottes Namen, des großen mächtigen und furchtbaren Königs, heilig Er! Alle beugen sich der Macht der göttlichen Regirung mit einander, vereint zu heiligen ihren Schöpfer mit seliger Lust, in reiner Sprache und mit heiliger Anmuth, alle wie Einer stimmen und sprechen ehrfurchtsvoll:

קָדוֹשׁ Heilig, Heilig, Heilig ist der Ewige, Zebaoth! dessen Majestät den ganzen Erdkreis füllt.

וּפָעַל זָהֳרֵי חַמָּה טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ: מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ: פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה שְׂרָפִים וְאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ:

לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הִתְעַלָּה וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ: תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת: זֶה שֶׁבַח שֶׁלַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ: לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה יִתְּנוּ לָאֵל מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל. הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ: שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת: תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ, עַל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

---

bildet zu seines Namens Preis; mit Lichtern umgab er rings seinen Thron; die Häupter seiner Heere, Heilige, vom Allmächtigen erhoben, verkünden ununterbrochen die Majestät Gottes und seine Heiligkeit. Hochgelobt bist du, Ewiger, unser Gott; um deiner herrlichen Werke willen, und des leuchtenden Lichtes, das du erschaffen, müssen sie dich preisen.

herrlichung und Hoheit die Serafim, Ofannium und die heiligen Chajoth.

לָאֵל Dem Allmächtigen, der, geruhet von allen Werken am siebenten Tage, sich hoch erhob und auf seinen Majestäts-Thron setzte, mit Herrlichkeit schmückte den Ruhetag, Seligkeit verhieß dem Schabbattag! — Dies der Ruhm des siebenten Tages, daß an ihm Gott ruhete von aller seiner Arbeit, und der siebente Tag preiset und spricht: „Sanglied dem Schabbattag: schön ist dem Ewigen zu danken!" — Darum verherrlichen und benedeyen den Allmächtigen alle seine Geschöpfe, geben Preis, Würde und Hoheit dem allmächtigen König, dem Schöpfer des Alls, der Ruhe zutheilte seinem Volke Jisrael, in seiner Heiligkeit, am heiligen Schabbattage. Dein Name, Ewiger, unser Gott, sey geheiligt, dein Angedenken, unser König, sey verherrlicht, im Himmel oben, und auf Erden unten. Gepriesen du, unser Beistand!

וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה הֵכִין

אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. בָּרוּךְ וּמְבֹרָךְ בְּפִי כָּל נְשָׁמָה גָּדְלוֹ וְטוּבוֹ מָלֵא עוֹלָם. דַּעַת וּתְבוּנָה סֹבְבִים אוֹתוֹ: הַמִּתְגָּאֶה עַל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ. וְנֶהְדָּר בְּכָבוֹד עַל הַמֶּרְכָּבָה: זְכוּת וּמִישׁוֹר לִפְנֵי כִסְאוֹ. חֶסֶד וְרַחֲמִים לִפְנֵי כְבוֹדוֹ: טוֹבִים מְאוֹרוֹת שֶׁבָּרָא אֱלֹהֵינוּ. יְצָרָם בְּדַעַת בְּבִינָה וּבְהַשְׂכֵּל: כֹּחַ וּגְבוּרָה נָתַן בָּהֶם. לִהְיוֹת מוֹשְׁלִים בְּקֶרֶב תֵּבֵל: מְלֵאִים זִיו וּמְפִיקִים נֹגַהּ. נָאֶה זִיוָם בְּכָל הָעוֹלָם: שְׂמֵחִים בְּצֵאתָם וְשָׂשִׂים בְּבוֹאָם. עֹשִׂים בְּאֵימָה רְצוֹן קוֹנָם: פְּאֵר וְכָבוֹד נוֹתְנִים לִשְׁמוֹ. צָהֳלָה וְרִנָּה לְזֵכֶר מַלְכוּתוֹ: קָרָא לַשֶּׁמֶשׁ וַיִּזְרַח אוֹר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְּבָנָה: שֶׁבַח נוֹתְנִים

---

ten Gott! mit deiner großen Barmherzigkeit erbarme dich unser. Herr unserer Stärke, Fels unserer Macht, Schild unseres Heils, unser Schutz. Er, der Allmächtige, Gebenedeyete — o unendlicher Verstand! — hat die Strahlen der Sonne bereitet und geschaffen; Er, der Gütige, hat sie

אֵל Gott! Herr aller Wesen, gepriesen und gebenedeyet im Munde aller Beseelten; dessen Größe und Güte die Welt erfüllen, Verstand und Vernunft sie umgeben, — der hocherhaben-über den heiligen Chajoth thront, geschmückt in Majestät über der Merkaba —, Verdienst und Geradheit vor seinem Throne, Gnade und Erbarmen vor seiner Majestät. — Wohlthätig sind die Lichter, die unser Gott erschaffen, gebildet mit Einsicht, Vernunft und Verstand; Kraft und Stärke verlieh er ihnen, daß sie walten in des Erdballs Mitte, glanzvoll und strahlenreich, herrlich ihr Schein in der ganzen Welt; freudig kommen sie hervor, fröhlich gehen sie heim, ehrfurchtsvoll erfüllen sie den Willen ihres Schöpfers, Ruhm und Ehre seinem Namen gebend, Jubel und Gesang dem Andenken an seine Regierung. Er rief der Sonne, und es strahlte Licht, er sah und bildete des Mondes Gestalt. Preis geben ihm alle himmlischen Heere, Ver=

בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ
מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם
תָּמִיד מַעֲשֵׂה
בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ
מַעֲשֶׂיךָ יְיָ. כֻּלָּם
בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ
מָלְאָה הָאָרֶץ
קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ
הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז
הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר

מִזְרָח: וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה
מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ: וּמֵאִיר
לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת רַחֲמִים:
הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים.
וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה
בְרֵאשִׁית: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז.
הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם:
אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. רַחֵם עָלֵינוּ
אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב
בַּעֲדֵנוּ: אֵין כְּעֶרְכֶּךָ וְאֵין זוּלָתֶךָ אֶפֶס
בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ: אֵין כְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
בָּעוֹלָם הַזֶּה: וְאֵין זוּלָתְךָ מַלְכֵּנוּ לְחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא: אֶפֶס בִּלְתְּךָ גּוֹאֲלֵנוּ לִימוֹת
הַמָּשִׁיחַ. וְאֵין דּוֹמֶה לְּךָ מוֹשִׁיעֵנוּ לִתְחִיַּת
הַמֵּתִים:

Schöpfungswerk. Wie zahlreich sind deine Werke, Ewiger! Alles hast du mit Weisheit angeordnet, die Erde ist voll von deinen Gütern. O König, du allein Erhabener von Anbeginn, hochgerühmt, verherrlicht und gepriesen für ewige Zeiten! aller Wel-

Bewohnern, die er durch Erbarmen erschaffen, leuchten läßt. Du leuchtest der Erde und ihren Bewohnern durch Barmherzigkeit, deine Güte erneuet täglich, stets, das Schöpfungswerk. O König, du allein Erhabener von Anbeginn, hochgerühmt und gepriesen für ewige Zeiten! aller Welten Gott! mit deiner großen Barmherzigkeit erbarme dich unser. Herr unserer Stärke, Fels unserer Macht, Schild unseres Heils, unser Schutz. Keiner deinem Werthe gleich, Keiner außer dir, gar Keiner sonder dir; wer dir ähnlich? Keiner deinem Werthe gleich, Ewiger, unser Gott, in dieser Welt; Keiner außer dir, unser König, in der künftigen Welt; gar Keiner sonder dir, unser Erlöser, zur Zeit des Moschiach, Keiner dir ähnlich, unser Erretter, wenn einst die Todten wieder aufleben sollen.

כְּכֶסֶף שִׁבְעָתַיִם מְזֻקָּק סלח: ק׳ קָרְבֵנוּ לְיִשְׁעָךְ
בְּאוֹר שְׁנֵי עֳפָרִים. קוֹרְאֵי קְדֻשַּׁת יוֹם כִּפּוּרִים:
ק׳ רְעֵנוּ כְּקֶדֶם וְתוֹאֲרֵנוּ יוּנְהַר. רַחוּם הַקְשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר חטאנו: ק׳ שָׁפַכְנוּ כַמַּיִם אַבְנֵי
לְבוּרוֹת. שַׁחַר אוֹר יַגִּיהַּ בּוֹחֵן לְבָבוֹת:
ק׳ תְּחַטְּאֵנוּ בְאֵזוֹב וְנִטְהַר בְּיוֹם סְלִיחָתִי.
תַּקְשִׁיב סְלַח נָא וְתֹאמַר סָלַחְתִּי:

סְלַח לְגוֹי קָדוֹשׁ. בְּיוֹם קָדוֹשׁ. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

בחול

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ

בשבת

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ
אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר
הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי

Unsere Flecken säubre, an uns hafte kein Sündenmaal,
Läutr' uns wie Silber, geschmolzen siebenmal.
Führ' uns zu deinem Heile, im Lichte deiner zwei Getreuen,*)
Die wir den Sühnetag weihen.
Leite uns wie vormals, und bestrahl' uns mit deinem Licht,
Erbarmer, vernimm und zögere nicht.
Ausschütten wir (wie Wasser) unser verstocktes Herz,
Tageshelle laß erscheinen, — der du prüfst das Herz.
Entsündige uns mit Ysop, daß wir rein werden am Tag, der Vergebung,
Hör' unser Flehen und rufe: Vergebung!

Wenn es ein Wochentag ist:

הַמֵּאִיר Du leuchtest der Erde und ihren Bewohnern durch deine Barmherzigkeit; deine Güte erneuet immerwährend jeden Tag das

Wenn es ein Schabbattag ist:

הַכֹּל Alles dankt dir, alles preiset dich, alles spricht: Keiner heilig wie der Ewige. Alles erhebt dich, Schöpfer des Alls! den Allmächtigen, der täglich die Pforten des Osten öffnet, und der Himmel Fenster bricht, der die Sonne aus ihrem Orte hervorzieht, den Mond aus seiner Wohnstätte, und der ganzen Welt mit ihren

*) Moscheh und Aaharon.

נֶפֶשׁ סלוז: ק׳ כְּחַנּוּן תְּחַפֵּשׂ סִתְרֵי מַעֲשִׂים. כְּרַחוּם
תִּסְלַח עֲוֹנוֹת עֲמוּסִים: ק׳ לְמַעַן נָרוּץ בְּאוֹר
פָּנֶיךָ. לֹא נֵצֵא הַיּוֹם רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ חטאנו: ק׳ מַלְבִּין
כַּשֶּׁלֶג חֲטָאֵי עַמֶּךָ. מְקוֹר חַיִּים וָחֶסֶד עִמָּךְ:
ק׳ נָבוֹאָה עָדֶיךָ זוֹכֵר הַבְּרִית. נַחֲלֵנוּ בְּאוֹרְךָ כְּמוֹ
נִסְתָּר בְּנַחַל כְּרִית סלח: ק׳ שַׂר הַמְכַפֵּר בְּעַד צֹאן
מַרְעִית. סוֹכְכֵנוּ בְּאוֹרְךָ כְּסוֹכֵת מַרְאִית:
ק׳ עֲנֵנוּ אָבִינוּ מִמַּעֲמַקִּים. עוֹרֵר כְּאוֹר נוֹגַהּ
שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים חטאנו: ק׳ פְּתַח לָנוּ שַׁעַר וְתַעֲלֶה
תְּפִלָּה. פָּנֶיךָ נְחַלֶּה שׁוֹכֵן מַעְלָה: ק׳ צֵאתֵנוּ
תְּנַקֶּה וּבְחֵטְא לֹא נִתְחַקָּק (נ״א נִתְנַזָּק). צָרְפֵנוּ

Gnädig durchforsche der Thaten Gründe,
Barmherzig vergieb der Getreuen Sünde —,
Daß wir wallen im Glanze deines Angesichts;
Laß uns nicht leer ausgehen vor deinem Angesicht. —
Der du bleichest wie Schnee deines Volkes Schuld,
Bei dir ist der Lebensquell und die Huld.
Du, des Bundes eingedenk, laß uns vor dich kommen,
Leit' uns in deinem Lichte, wie am Bache Kerit den Frommen. *)
Herr, der seine Heerde führt, birg uns in deinem Licht,
Wie den, der dich geschauet von Angesicht. **)
Vater, unseren Ruf aus der Tief' erhöre,
Im Morgenglanze die Rose des Thals verkläre. ***)
Oeffn' uns die Pforte, daß aufsteige unser Fleh'n
Vor deinem Antlitz betend, du, thronend in den Höhen.

*) Den Propheten Elijahu (Kön. 17, 2.)
**) Moscheh.
***) Symbolischer Name Jisraels.

בעשור סמוכים בבית הועדה: ק׳ גברו חטאים
באני ישנה. גש יום אחד בימי שנה: ק׳ דובבו
בתחנון למוחל וסולח. דופקי בתשובה ליוצר
אור וסלח חטאנו: ק׳ המתק האור לסליחתי. העת
תענה ותאמר סלחתי: ק׳ ותאיר עינינו
ותעבור על פשע. וחוטאי בשגגה אל נא תמית
ברשע (נ״א כרשע) סלח: ק׳ זדנו והרשענו ברוע
מעללינו. זה צדיק אתה על כל הבא עלינו:
ק׳ חטאנו לך מלך עולמים. חננו באורך ולא
נצא נכלמים חטאנו: ק׳ טוב וסלח לך היא הצדקה.
טהרנו במעינך לובש צדקה: ק׳ יומם ולילה
שפכנו לב ונפש. יזרח לנו אור בכפור ענוי

Im Sündenschlafe häuften wir Missethat —,
Befreiend dieser einzige Tag sich naht.
Flehend sprechen wir den an, der verzeiht und vergiebt,
Reuig klagen wir an, du Bildner des Lichts, der Gnade übt.
Laß süß seyn das Tageslicht meiner Verzeihung,
Zur Stund' heb an und rufe: Verzeihung!
Erleuchte mein Auge, die Schuld vernichte,
Und die aus Irrthum gefehlt, verdamme nicht im Gerichte. —
Wir haben gefrevelt, unsere Werke waren schlecht —
Doch du bist in Allem, was uns betroffen, gerecht.
An dir, o Weltenkönig, übten wir Untreue,
O beschäm' uns nicht, und mit deinem Licht uns weihe.
Gütiger, Erbarmer! Dein ist die Gnade,
Reinige uns in deinem Quell, du, umhüllt mit Gnade. —
Tag und Nacht schütten wir aus Herz und Seele,
O daß uns Licht aufginge durch das Kasteien der Seele. —

פותחין הש״ץ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַפּוֹתֵחַ לָנוּ שַׁעֲרֵי רַחֲמִים. וּמֵאִיר עֵינֵי הַמְחַכִּים לִסְלִיחָתוֹ. יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל: אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי: סיגרין הש״ץ

חו״ק סְלַח לְגוֹי קָדוֹשׁ. בְּיוֹם קָדוֹשׁ. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ:
חו״ק חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

מיוסד ע״פ א״ב כפול.

ק׳ אָז בְּיוֹם כִּפּוּר סְלִיחָה הוֹרֵיתָ. אוֹר וּמְחִילָה לְעַם זוּ קָנִיתָ: ק׳ בְּסָלְחֲךָ לַעֲוֹנוֹת וְחַטָּאֵי עֵדָה.

בָּרוּךְ אַתָּה Gebenedeyet sey, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der uns aufthut die Thore des Erbarmens und erleuchtet die Augen derer, die seiner Vergebung harren; Bildner des Lichts und Schöpfer der Finsterniß; der Friede stiftet und das All geschaffen. Das Urlicht barg er in des Lebens Schatz. Er sprach und Lichter entstanden aus dem Dunkel!

סְלַח O vergieb dem heiligen Volke am heiligen Tage; Erhabener, Heiliger!
Gesündigt haben wir, unser Hort! Vergieb uns, unser Schöpfer.

אָז Einst am Sühnetag hast du Verzeihung gelehrt, —
Licht und Vergebung dem Volke, das dir gehört;
Wenn du Schuld und Sünde verzeihest deiner Gemeind',
Am Zehnten *), an frommer Stätte vereint.

---

*) des Monats Tischri.

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא בְּעָלְמָא דִּי־בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ

אָמֵן. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא.

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:

ח׳ בָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְבֹרָךְ:*)

קו״ס בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

*) (ק׳) יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדָיו אֵין אֱלֹהִים סלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו. וּשְׁמוֹ מְרוֹמָם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה:

Kaddisch-Gebet.

יִתְגַּדַּל (Der Vorbeter:) Verherrlicht und geheiligt werde der Name des Hocherhabenen in der Welt, die er nach seinem Willen erschaffen hat. Er offenbare seine Regierung in eurer Lebzeit, in euren Tagen, und in der Lebzeit des ganzen Hauses Jisrael, bald und in naher Zeit. So sprechet: Amen!

אָמֵן (Die Gemeinde:) Amen! Es sey sein hocherhabener Name gebenedeyet immer und von Ewigkeit zu Ewigkeit.

יִתְבָּרַךְ (Der Vorbeter:) Gebenedeyet, gepriesen, verherrlicht und hocherhaben sey der Name des Allerheiligsten, gelobt sey er, über alle Benedeyungen, Lobgesänge, Preisungen und Trostsprüchen die in der Welt gesprochen werden. So sprechet: Amen!

בָּרְכוּ (Der Vorbeter:) Benedeyet den Ewigen, den Hochgepriesenen!

בָּרוּךְ יְיָ (Die Gemeinde:) Gebenedeyet sey der Ewige, der Hochgepriesene in Ewigkeit.

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל־הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל־דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן־יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים: הש"ץ אומר ח"ק. *)

*) מה שאומרי' קודם הקדיש וְעַתָּה יִגְדַּל נָא היינו דוקא במנחה ואחר הלימוד אבל לא באמצע התפלה כי זה הפסק גדול.

וּבְמַקְהֲלוֹת In den Versammlungen der Tausenden deines Volkes Jisrael wird mit Jubel verherrlicht dein Name, unser König, in jedem Geschlecht — denn dies ist die Pflicht aller Geschöpfe vor dir, Ewiger, unserer und unser Väter Gott — zu danken, zu loben, zu rühmen, zu verherrlichen, zu erhöhen, zu huldigen, zu benedeyen, zu würdigen und zu preisen, über die Sprüche, Lieder und Lodgesänge Davids, Sohn Jischaj, deines Knechtes, deines Gesalbten.

יִשְׁתַּבַּח Gepriesen sey dein Name in Ewigkeit, unser König, Gott! großer und heiliger Regent, im Himmel und auf Erden. Ja, dir gebührt, Ewiger, unser und unserer Väter Gott, Lied und Lob, Ruhm und Gesang, Macht und Herrschaft, Sieg, Größe und Stärke, Preis und Herrlichkeit, Heiligkeit und Majestät, Benedeyung und Dank von nun an und in Ewigkeit. Gebenedeyet sey, Ewiger! Gott und König, erhaben über Lobpreisungen, Gott der Danklieder, Herr der Wunder; der Wohlgefallen hat an Lobgesängen; König, Gott, Welterhalter!

הַמֶּלֶךְ

יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:

שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ
צַדִּיקִים בַּיָי לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: בְּפִי
יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם: וּבְדִבְרֵי
צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ: וּבִלְשׁוֹן
חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ: וּבְקֶרֶב
קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל:

הַמֶּלֶךְ Der König! sitzend auf erhabenem und hohem Throne,
Thronet unendlich —
Allerhöchster und Heiligster: sein Name.
So heißt es: „Frohlocket ihr Gerechten in Gott!
Den Redlichen geziemt Lobpreis!"
Mit dem Munde der Redlichen wirst du hocherhoben,
Mit den Worten der Gerechten wirst du hochgelobt,
Mit der Zunge der Frommen wirst du hochgeheiligt,
In der Heiligen Mitte wirst du hochgepriesen.

מַלְכֵּנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל־לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע.
וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע. וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ
תִשְׁתַּחֲוֶה: וְכָל־לְבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל־קֶרֶב וּכְלָיוֹת
יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב כָּל עַצְמוֹתַי
תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי
וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה־לָּךְ וּמִי
יַעֲרָךְ־לָךְ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן
קֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ
וּנְבָרֵךְ אֶת־שֵׁם קָדְשֶׁךָ. כָּאָמוּר לְדָוִד בָּרְכִי
נַפְשִׁי אֶת־יְיָ וְכָל־קְרָבַי אֶת־שֵׁם קָדְשׁוֹ:
הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ.
הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ:

---

lassen. Darum sollen diese uns zugetheilten Glieder, dieser Geist und diese Seele, die du uns eingehaucht, und diese Zunge, die du unserm Munde verliehen hast, diese alle sollen dich loben, benedeyen, preisen, rühmen, erhöhen, verherlichen, heiligen, und deinem Namen unser König huldigen. Jeder Mund soll dir danken, jede Zunge dir schwören, jedes Knie vor dir sich bücken, jedes Hohe dir sich beugen, jedes Herz dich verehren, und jedes Innere und jede Niere deinem Namen lobsingen, so wie geschrieben: Alle meine Glieder sprechen, Ewiger! wer ist wie du? Du rettest den Bedrängten von dem Uebermächtigen, und den Dürftigen und Armen von seinem Räuber. Wer ist dir ähnlich? Wer ist dir gleich? Wer darf sich mit dir messen? Allmächtiger! Großer! Allgewaltiger und Ehrfurchtsvoller! Allerhöchstes Wesen! das Himmel und Erde erschaffen. Dich wollen wir loben, preisen, rühmen und wollen benedeyen deinen heligen Namen. So sang David: Meine Seele benedeyeden Herrn, all mein Inneres seinen heiligen Namen.

הָאֵל Du allmächtig durch die Allgewalt deiner Kraft,
groß durch die Herrlichkeit deines Namens,
allgewaltig in Ewigkeit,
und ehrfurchtbar durch deine furchtbare Thaten. —

וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם. וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת: אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. וּלְבָרֵךְ אֶת־שְׁמֶךָ. עַל־אַחַת מֵאָלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם־אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ: מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרָעָב זַנְתָּנוּ. וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ. מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד־הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ. וְלֹא־עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ. וְאַל־תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח: עַל־כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ: הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ

Jauchzen wie das Brausen der Meereswogen, und unsere Lippen von Preis wie die Räume des Firmamentes verbreiten, und leuchteten unsern Augen gleich der Sonne und dem Monde, wären unsere Hände wie der Adler Fittige unter dem Himmel ausgebreitet, und wären unsere Füße so schnell, wie die leichtfüßigen Rehen: wir vermöchten nicht, dir, Ewiger, unser und unsrer Väter Herr, zu danken und deinen Namen zu benedeyen für eine von den Tausenden und Myriaden Wohlthaten, die du unsern Vätern und uns erzeigt hast. Du Ewiger unser Herr! hast uns aus Aegypten erlöset und aus dem Sklavenhause befreiet, in Hungersnoth gespeiset, und mit Fülle gesättiget, vom Schwerte uns errettet, der Pest entzogen, und vor Bösen und schweren Krankheiten uns bewahrt. Bis auf diese Stunde stand uns deine Barmherzigkeit bei, und hat uns deine Liebe nicht verlassen, so wirst du, Ewiger unser Herr, uns ewiglich nicht

נִשְׁמַת כָּל־חַי תְּבָרֵךְ אֶת־שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם אַתָּה אֵל. וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל־בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל־תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְיָ לֹא־יָנוּם וְלֹא־יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים. וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים. וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ.

נִשְׁמַת Der Odem alles Lebendigen benedeye deinen Namen, Ewiger unser Herr! der Hauch alles Fleisches preise und erhebe dein Andenken beständig, unser König! von Ewigkeit zu Ewigkeit bist du der Allmächtige, und außer dir haben wir keinen König, keinen Erlöser und Retter. Du befreiest und rettest uns, erhältst und erbarmst dich unser in jeder Zeit der Angst und Noth, wir haben außer dir keinen König. Gott der Vorwelt und Gott der Nachwelt! Herr aller Wesen, Urheber aller Geschöpfe, du gepriesen durch die Menge Loblieder, der du leitest die Welt mit Gnade, und die Geschöpfe mit Barmherzigkeit. Und der Ewige schlummert nie und schläft nimmer, der du Schlafende erweckest und Schlummernde ins Leben rufst, Sprachlosen Rede verleihest, und Gebundene entfesselst, Fallende stützest und Gebeugte aufrichtest. — Dir allein spenden wir Dank. Wäre unser Mund voll von Danklieder wie das Meer, und unsere Zunge von

אֱדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ
כֹּל יֹשְׁבֵי כְנָעַן׃ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה
וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד־
יַעֲבֹר עַמְּךָ יְהֹוָה עַד־יַעֲבֹר עַם־זוּ
קָנִיתָ׃ תְּבִאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְהֹוָה מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ
יָדֶיךָ׃ יְהֹוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃

כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה וּמֹשֵׁל בַּגּוֹיִם׃ וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן
לִשְׁפֹּט אֶת־הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ
עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃
וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד׃

---

14 Es hören's die Völker, sie beben:
Zittern ergreift die Bewohner Peleschet.
15 Da erschracken die Stammfürsten Edom's,
die Mächtigen Moab's,
sie ergreift Beben,
vor Angst aufgelöst sind alle Bewohner Kenaan's
16 Es falle über sie Schrecken und Angst;
an der Größe deines Armes erstarren sie wie Stein;
bis hinübergezogen dein Volk, Ewiger,
bis hinübergezogen das Volk, so du geeignet.
17 Bis du sie gebracht und eingepflanzt
auf den Berg deines Eigenthums,
die Stätte, die zu deinem Sitze du gemacht, Ewiger,
das Heiligthum, Herr, das deine Hände eingerichtet.
18 Der Ewige wird König seyn
immer und ewig!"

כִּי לַייָ „Denn des Ewigen ist das Reich und die Herrschaft unter den Völkern; Erretter werden hinaufsteigen, auf Zijons Berg, das Gebirg Esav's zu richten; dann wird das Reich des Ewigen seyn. Der Ewige wird König seyn über die ganze Erde; dann wird der Ewige als einig seyn, und sein Name einig." So wie es in deiner Thora heißt: „Höre Jisrael! der Ewige, unser Gott, ist ein einiges ewiges Wesen."

קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃ וּבְרוּחַ
אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־נֵד
נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב־יָם׃ אָמַר
אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ
נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ
בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלֲלוּ כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם
אַדִּירִים׃ מִי־כָמֹכָה בָּאֵלִם יְהוָה מִי
כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה־
פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ נָחִיתָ
בְחַסְדְּךָ עַם־זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל־נְוֵה
קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל
אָחַז יֹשְׁבֵי פְּלָשֶׁת׃ אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי

---

6 Deine Rechte, Ewiger, prangend in Stärke,
deine Rechte, Ewiger, zerschmettert den Feind.
7 Und in der Größe deiner Hoheit
hast du niedergerissen deine Gegner,
Du hast losgelassen deine Zorngluth,
sie hat sie verzehrt wie Stoppeln.
8 Und durch den Hauch deiner Nase thürmten sich Gewässer,
stand wie ein Damm Fließendes,
gerannen die Fluthen im Herzen des Meeres.
9 Der Feind sprach:
„Ich jage nach, erreiche, theile Beute;
an ihnen ersatten soll meine Gier;
zücken will ich mein Schwert,
vertilgen soll sie meine Hand.
10 Du hauchtest mit deinem Odem,
da bedeckte sie das Meer;
sie rollten wie Blei in die gewaltigen Wasser.
11 Wer ist gleich dir unter den Mächten, Ewiger,
wer ist gleich dir, prangend in Heiligkeit,
furchtbar an Ruhm, Wunderthäter.
12 Du streckest deine Rechte,
die Erde verschlang sie.
13 Du führst mit deiner Gnade das Volk, so du erlösest;
du leitest es mit deiner Macht zur Wohnung deines Heiligthums.

וַיּוֹשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שְׂפַת הַיָּם׃ וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם
אֶת־יְהוָה וַיַּאֲמִינוּ בַּיהוָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ׃
אָז יָשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אָשִׁירָה לַיהוָה כִּי־גָאֹה גָּאָה סוּס
וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי־לִי
לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי
אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה
שְׁמוֹ׃ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה בַיָּם וּמִבְחַר
שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם־סוּף׃ תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ
אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְהוָה נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ
יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיֵב׃ וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס

(II. B. Moſ. 14.)

וַיּוֹשַׁע „Und der Ewige rettete an demſelben Tage das Volk Jisrael von der Hand Mizrajims, und Jisrael ſah Mizrajim todt am Ufer des Meeres. Als nun Jisrael die große Macht ſah, welche der Ewige an den Mizrajim ausgeübt, da fürchtete das Volk den Ewigen, und glaubte an den Ewigen und an Moſcheh ſeinen Knecht.“

אָז יָשִׁיר „Damals ſang Moſcheh und die Kinder Jisrael dieſes Lied dem Ewigen und ſprachen alſo:

1 Singen will ich dem Ewigen,
denn mit Hoheit hat er ſich erhoben;
Roß uud Reiter hat er geſchleudert ins Meer.

2 Mein Sieg und mein Sang iſt Jah,
er war meine Rettung;
Der iſt meine Macht,
und ich will ſeine Schöne preiſen,
Der Gott meines Vaters,
und ich will ihn erheben.

3 Der Ewige iſt ein Mann des Krieges,
Der Ewige — das iſt ſein Name.

4 Wagen Pareoh's und ſeine Macht hat er geſchleudert ins Meer, und der Ausbund ſeiner Wagenkämpfer wurde verſenkt ins Schilfmeer.

5 Fluthen bedeckten ſie;
ſie fuhren hinunter gleich wie ein Stein.

וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה
וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל׃ וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ
וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃ אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה
עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל־
אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם
וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים׃ אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְּׁמוֹ
אַבְרָהָם׃ וּמָצָאתָ אֶת־לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ וְכָרוֹת עִמּוֹ
הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִּי
וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת־דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק
אָתָּה׃ וַתֵּרֶא אֶת־עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת־זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ
עַל־יַם־סוּף׃ וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו
וּבְכָל־עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ־לְךָ שֵׁם
כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ־הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה
וְאֶת־רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים׃

Würde kommt von dir, und du waltest über Alles. In deiner Hand ist die Macht und die Stärke, und in deiner Hand ist es, Alles groß und mächtig zu machen. Und nun danken wir dir, o Herr! und lobpreisen den Namen deiner Herrlichkeit. Du, o Ewiger, allein hast gemacht die Himmel und die Himmel der Himmel mit allen ihren Heeren, die Erde mit Allem, was darauf ist, die Meere mit Allem, was darin, und du erhältst Alles, und des Himmels Heere bücken sich dir. Du bist es, Ewiger, der Gott, der du den Abram erkoren, und ihn aus Ur-Kasdim geführt, und ihm den Namen Abraham gegeben. Du fandest sein Herz treu vor dir und stiftetest den Bund mit ihm, das Land des Kenaani, Chitti, Emori, Perisi, Jebussi und Girgaschi seinen Nachkommen zu geben; und du erfülltest deine Verheißung, denn du bist gerecht. Und du sahest das Elend unserer Väter in Mizrajim und ihr Jammern hörtest du am Schilfmeer, und thatest Zeichen und Wunder an Pareoh und all seinen Knechten und allem Volke seines Landes; denn du wußtest, daß sie gefrevelt gegen sie, und schafftest dir Ruhm, wie an dem heutigen Tag. Und das Meer hast du vor ihnen gespalten, daß sie mitten durchs Meer im Trockenen gingen, und ihre Verfolger warfst du in die Tiefen, wie Steine in mächtige Fluthen.

(קנ) הַֽלְלוּיָהּ ׀ הַֽלְלוּ־אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַֽלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ:
הַֽלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַֽלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַֽלְלוּהוּ בְּתֵקַע
שׁוֹפָר הַֽלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַֽלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַֽלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעֻגָב: הַֽלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַֽלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַֽלְלוּיָהּ: כה"ת"ה

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן ׀ וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ ׀ מִצִּיּוֹן
שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַֽלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ ׀ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ ׀ שֵׁם כְּבוֹדוֹ
לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן ׀ וְאָמֵן:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת־יְיָ לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד־עוֹלָם: לְךָ יְיָ
הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי־כֹל בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל ׀ לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר

הַֽלְלוּיָהּ הַֽלְלוּ אֵל 1 Hallelujah. Lobet Gott in seinem Heiligthume, lobet ihn im Firmament seiner Macht;
2 Lobet ihn mit seinen Wundern, lobet ihn nach der Fülle seiner Größe.
3 Lobet ihn mit dem Hall der Posaune, lobet ihn mit Psalter und Harfe.
4 Lobet ihn mit Pauk' und Reigen, lobet ihn mit Saitenspiel und Cither.
5 Lobet ihn mit klingenden Schalmeien, lobet ihn mit lärmenden Schalmeien.
6 Aller Odem lobe den Herrn. Hallelujah.

בָּרוּךְ Gebenedeyet ist Gott in Ewigkeit. Amen und Amen.
Gebenedeyet Gott von Zijon aus, der in Jeruschalajim thronet. Hallelujah.
Gebenedeyet Gott, der Herr, Jisraels Herr, der allein Wunder schafft;
Und gebenedeyet sein herrlicher Name in Ewigkeit. Und seiner Herrlichkeit erfülle sich die ganze Erde. Amen und Amen.

וַיְבָרֶךְ David benedeyete den Ewigen vor den Augen der ganzen Versammlung, und sprach: Gebenedeyet seyst du, Ewiger, Herr Jisraels, unsers Vaters, von Ewigkeit zu Ewigkeit. Dein Ewiger ist die Größe, die Stärke, die Herrlichkeit, der Sieg und die Majestät, ja Alles im Himmel und auf Erden; Dein ist das Reich, und du bist erhaben über Alles als Haupt. Und der Reichthum und die

וְשָׁמָיִם׃ וַיָּרֶם קֶרֶן ׀ לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל־חֲסִידָיו לִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

(קמט) הַלְלוּיָהּ ׀ שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל
חֲסִידִים׃ יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃
יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ־לוֹ׃ כִּי־רוֹצֶה יְהוָה
בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃ יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ
עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם׃ רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃
לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃ לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם
בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם ׀ מִשְׁפָּט
כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ׃

---

13 Mögen sie loben den Namen Gottes, denn sein Nam' allein ist erhaben; sein Glanz über Himmel und Erde.
14 Und er erhöhet das Horn seinem Volke, Lob all seinen Frommen, den Kindern Jisrael, dem Volke, das ihm nahe. Hallelujah.

הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ 1 Hallelujah. Singet Gott einen neuen Sang, seinen Ruhm in der Versammlung der Frommen.
2 Freue sich Jisrael an seinem Schöpfer, die Söhne Zijons müssen jubeln in ihrem Könige;
3 Preisen seinen Namen in Reigentanz, mit Pauk' und Harf' ihm saitenspielen.
4 Denn Wohlgefallen hat Gott an seinem Volke, er schmückt die Gebeugten mit Heil.
5 Es jubeln die Frommen in Ehre, jauchzen auf ihren Lagern;
6 Die Erhebungen Gottes in ihrer Kehle, und zweischneidiges Schwert in ihrer Hand,
7 Rache zu üben an den Völkern, Strafen an den Nationen;
8 Ihre Könige zu binden mit Fesseln und ihre Geehrten mit eisernen Banden;
9 An ihnen Recht zu üben, das vorgeschrieben. Eine Zier ist er all seinen Frommen. Hallelujah.

(קמח) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ
בַּמְּרוֹמִים׃ הַלְלוּהוּ כָל־מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאָו׃
הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי אוֹר׃ הַלְלוּהוּ
שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם׃ יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם
יְהוָה כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ׃ וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק
נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר׃ הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל־
תְּהֹמוֹת׃ אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ׃
הֶהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים׃ הַחַיָּה וְכָל־
בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף׃ מַלְכֵי־אֶרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים
וְכָל־שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃ בַּחוּרִים וְגַם־בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם־נְעָרִים׃
יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל־אֶרֶץ

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת 1 Hallelujah. Lobet Gott aus den Himmeln, lobet ihn in den Höhen.
2 Lobet ihn, all seine Engel, lobet ihn, all seine Heere.
3 Lobet ihn, Sonn' und Mond, lobet ihn, all ihr Sterne des Lichts.
4 Lobet ihn, Himmel der Himmel, und ihr Wasser, die über den Himmeln.
5 Loben sie den Namen Gottes; denn er gebot und sie waren erschaffen;
6 Und stellte sie fest für immer, auf ewig; ein Gesetz hat er gegeben und übertritt es nicht.
7 Lobet Gott aus der Erde, ihr Meerungethüme und alle Tiefen:
8 Feuer und Hagel, Schnee und Dunst, Sturmwind, der sein Wort vollführt;
9 Ihr Berg' und alle Hügel, Fruchtbäume und alle Zedern;
10 Gewild und alles Vieh, Gewürm, und beschwingte Vögel;
11 Könige der Erde und alle Nationen, Fürsten und alle Richter der Erde;
12 Jünglinge sammt Jungfrauen, Greis sammt Knaben.

לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ׃ לֹא בִגְבוּרַת
הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא־בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה׃ רוֹצֶה יְהוָֹה אֶת־
יְרֵאָיו אֶת־הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃ שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַםִ אֶת־יְהוָֹה
הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן׃ כִּי־חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ
בְּקִרְבֵּךְ׃ הַשָּׂם גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ׃ הַשֹּׁלֵחַ
אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד־מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ׃ הַנֹּתֵן שֶׁלֶג כַּצָּמֶר
כְּפוֹר כָּאֵפֶר יְפַזֵּר׃ מַשְׁלִיךְ קַרְחוֹ כְפִתִּים לִפְנֵי קָרָתוֹ מִי
יַעֲמֹד׃ יִשְׁלַח־דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ־מָיִם׃ מַגִּיד
דְּבָרוֹ לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל׃ לֹא עָשָׂה כֵן׀
לְכָל־גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל־יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ׃

---

8 Der die Himmel bedeckt mit Wolken, der bereitet der Erde Regen, der sprossen lässet die Berge Gras.

9 Der dem Viehe giebt seine Nahrung, den jungen Raben, welche rufen.

10 Nicht an des Rosses Stärke hat er Lust, nicht an des Mannes Schenkeln Freude.

11 Freude hat Gott an seinen Fürchtigen, an den, die seiner Gnade Harren.

12 Preise, Jeruschalajim, Gott! lobe deinen Herrn, Zijon.

13 Denn er hat befestigt die Riegel deiner Thore, gesegnet deine Söhne in deiner Mitte;

14 Der zu deiner Grenze gesetzt Frieden, mit dem Marke des Waizens sättigt er dich.

15 Der sendet sein Wort zur Erde, in schnellem Fluge läuft sein Geheiß.

16 Der Schnee giebt, wie Wollflocken, Reif, wie Asche, streuet er;

17 Er wirft sein Eis, wie Stücke; vor seinem Froste wer besteht?

18 Er sendet sein Wort und macht sie schmelzen, läßt wehen seinen Wind, Wasser rinnen.

19 Er kündet seine Worte an Jaakob, seine Satzungen und Rechte an Jisrael.

20 Nicht that er also irgend einem Volke, und seine Rechte kennen sie nicht. Hallelujah.

נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְהוָה מַתִּיר אֲסוּרִים׃ יְהוָה ׀ פֹּקֵחַ
עִוְרִים יְהוָה זֹקֵף כְּפוּפִים יְהוָה אֹהֵב צַדִּיקִים׃ יְהוָה ׀
שֹׁמֵר אֶת־גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת׃
יִמְלֹךְ יְהוָה ׀ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃
(קמז) הַלְלוּיָהּ ׀ כִּי־טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי־נָעִים נָאוָה
תְהִלָּה׃ בֹּנֵה יְרוּשָׁלַםִ יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס׃ הָרוֹפֵא
לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם׃ מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים
לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא׃ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין
מִסְפָּר׃ מְעוֹדֵד עֲנָוִים יְהוָה מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי־אָרֶץ׃
עֱנוּ לַיהוָה בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר׃ הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם ׀
בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר׃ נוֹתֵן

---

7 Der Recht thuet den Bedrückten, Brod giebt den Hungerigen, Gott, der löst die Gefesselten;

8 Gott öffent die Augen der Blinden, Gott richtet auf die Gebeugten, Gott liebt die Gerechten;

9 Gott behütet die Fremdlinge, Wais' und Wittwe erhält er, und den Weg der Frevler krümmt er.

10 Herschen wird Gott in Ewigkeit, dein Herr, Zijon, in alle Geschlechter. Hallelujah.

הַלְלוּיָהּ כִּי 1 Hallelujah. Denn schön ist's, unserem Herrn zu spielen; lieblich geziemend der Lobgesang.

2 Gott baut Jeruschalajim, die Verstoßenen Jisraels sammelt er.

3 Er heilet die gebrochenen Herzen und leget ihren Wunden Verband an.

4 Er zählt die Zahl der Sterne, ihnen Allen nennt er Namen.

5 Groß ist unser Herr und mächtig an Kraft, und seiner Einsicht keine Zahl.

6 Er erhält die Gebeugten, — Gott, — erniedrigt Frevler bis zur Erde.

7 Stimmet an Gotte mit Danklied, spielet unserem Herrn mit Harfen.

רְצוֹן־יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃
שׁוֹמֵר יְהוָֹה אֶת־כָּל־אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל־הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃
תְּהִלַּת יְהוָֹה יְדַבֶּר־פִּי וִיבָרֵךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃
(קט"ו י"ח) וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

(קמו) הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת־יְהוָֹה׃ אֲהַלְלָה יְהוָֹה
בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ אַל־תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן־
אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה׃ תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו׃ אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ
עַל־יְהוָֹה אֱלֹהָיו׃ עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־
אֲשֶׁר־בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם׃ עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים

---

19 Begehr seiner Fürchtigen gewährt er, und ihren Ruf hört er, er hilft ihnen.
20 Gott hütet all' die ihn lieben, aber all' die Frevler vertilgt er.
21 Den Ruhm Gottes soll aussprechen mein Mund, und segne alles Fleisch seinen heiligen Namen, der ewig und immer.
22 Und wir wollen segnen Jah, der von nun an bis in Ewigkeit. Hallelujah.

הַלְלוּיָהּ הַלְלִי 1 Hallelujah. Lobe, meine Seele, Gott.
2 Ich will Gott loben in meinem Leben, saitenspielen dem Herrn in meinem Daseyn.
3 Vertraut nicht auf Vornehme, auf den Menschensohn, bei dem keine Hülfe;
4 Ausgeht sein Odem, er kehrt zurück zu seiner Erde; an dem Tage gehen unter seine Entwürfe.
5 Glückselig der, deß Beistand der Gott Jaakobs, deß Hoffnung auf Gott, seinen Herrn;
6 Der gemacht Erd' und Himmel, das Meer und Alles was darin; der die Treue bewahrt in Ewigkeit;

חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָֹה אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדוֹל־חָסֶד׃
טוֹב־יְהוָֹה לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו׃
יוֹדוּךָ יְהוָֹה כָּל־מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃
כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃
לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃
מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל־דּוֹר וָדֹר׃
סוֹמֵךְ יְהוָֹה לְכָל־הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים׃
עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן־לָהֶם אֶת־אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃
פּוֹתֵחַ אֶת־יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל־חַי רָצוֹן׃
צַדִּיק יְהוָֹה בְּכָל־דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו׃
קָרוֹב יְהוָֹה לְכָל־קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃

---

8 Gnädig und erbarmend ist Gott, langmüthig und huldreich.
9 Gütig ist Gott gegen Alles, und sein Erbarmen über all seine Werke.
10 Es preisen dich, o Gott, all' deine Werke, und deine Frommen segnen dich.
11 Die Herrlichkeit deines Reiches sprechen sie aus, und von deiner Stärke reden sie,
12 Den Menschensöhnen kund zu thun seine Stärke, und die Herrlichkeit der Majestät seines Reiches.
13 Dein Reich ist ein Reich aller Ewigkeiten, und deine Herrschaft in alle Geschlechter.
14 Gott stützet alle Fallende, und richtet alle Gebeugte auf.
15 Die Augen Aller schauen zu dir empor, und du giebst ihnen ihre Speise zu seiner Zeit.
16 Aufthust du deine Hand und sättigst alles Lebendige seines Begehrs.
17 Gerecht ist Gott in allen seinen Wegen, und huldvoll in all' seinem Thun.
18 Nahe ist Gott Allen, die ihn rufen, Allen, die ihn anrufen mit Treue.

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה׃
אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

(קמה) תְּהִלָּה לְדָוִד

אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
בְּכָל־יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃
גָּדוֹל יְהוָֹה וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃
הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃
וֶעֱזוּז נוֹרְאֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃
זֵכֶר רַב־טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃

אַשְׁרֵי Glückselig, die in deinem Hause weilen; immerdar müssen sie dich preisen.

Glückselig das Volk, dem solches geworden, glückselig das Volk, dessen Gott der Ewige.

תְּהִלָּה Loblied von David.

1 Ich will dich erheben, mein Gott, o König, und segnen deinen Namen, auf ewig und immer.

2 An jeglichem Tage will ich dich segnen, und preisen deinen Namen auf ewig und immer.

3 Groß ist Gott und sehr gepriesen, und seiner Größe kein Ergründen.

4 Ein Geschlecht dem andern rühmet deine Werke und deine Machtthaten künden sie.

5 Der Glanz der Herrlichkeit deiner Majestät und die Begebnisse deiner Wunder will ich überdenken. —

6 Und die Gewalt deiner Schrecken sprechen sie aus, und deine Größe will ich erzählen.

7 Das Andenken deiner großen Güte strömen sie aus, und deine Gnade jauchzen sie.

לְעֹלָם וָעֶד: יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: רַבּוֹת מַחֲשָׁבוֹת בְּלֶב־אִישׁ וַעֲצַת יְיָ הִיא תָקוּם: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: כִּי־בָחַר יְיָ בְּצִיּוֹן אִוָּהּ לְמוֹשָׁב לוֹ: כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ:

Gott regiert, Gott hat regiert, Gott wird regieren auf ewig und immer!

Gott regiert auf ewig und immer! — Geſchwunden ſind die Völker aus ſeinem Lande.

Gott hat gebrochen den Anſchlag der Völker, geſtört die Entwürfe der Nationen.

Viel ſind der Entwürfe im Herzen der Sterblichen; doch Gottes Rath, der beſteht.

Der Rath Gottes beſtehet in Ewigkeit; ſeines Herzens Entwürfe in alle Geſchlechter.

Denn er hat geſprochen und es ward; er hat geboten und da ſtands. —

Denn Gott hat Zijon erkoren, es ſich erleſen zum Sitze.

Denn Jaakob hat Gott ſich erkoren, Jisrael zu ſeinem Eigenthum.

Denn nicht läſſet Gott ſein Volk, und ſein Beſitzthum giebt er nicht auf.

Und er iſt barmherzig, ſühnt die Schuld und vertilgt nicht, und läßt vielfach ſeinen Grimm ſich wenden, und regt nicht auf all ſeine Zorngluth.

Gott, hilf uns! Der König erhöre uns am Tage, da wir rufen

נָשְׂאוּ נְהָרוֹת ׀ יְהוָה נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת ׀ מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְהוָה׃ עֵדֹתֶיךָ ׀ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים׃

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ׃ רָם עַל־כָּל־גּוֹיִם ׀ יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר׃ יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ׃ יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ

---

3 Es erheben Ströme, o Gott, erheben Ström' ihre Stimme, erheben Ström' ihre Brandungen.

4 Vor den Stimmen großer, mächtiger Fluthen, Brandungen des Meers, ist mächtig in der Höhe Gott.

5 Deine Zeugnisse sind bewähret durchaus; deinem Hause geziemet die Weihe, o Gott, in die Länge der Zeiten.

יְהִי Sey die Herrlichkeit Gottes in Ewigkeit, freue sich der Herr seiner Werke.

Sey der Name Gottes gesegnet, von nun an bis in die Ewigkeit.

Vom Aufgang der Sonne bis zu ihrem Niedergang wird gepriesen der Name Gottes.

Erhaben über die Völker all' ist Gott, über die Himmel seine Herrlichkeit.

Gott, dein Name ist ewig; Gott, dein Andenken in alle Geschlechter.

Gott hat im Himmel aufgerichtet seinen Thron, und sein Reich herrschet über Alles.

Freuen sich die Himmel und juble die Erde, und mögen sie sprechen unter den Völkern: Gott regiert!

יָבִין אֶת־זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים ׀ כְּמוֹ־עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי־עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְהוָה׃
כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־
פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃
וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃
צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית
יְהוָה בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים
וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי־יָשָׁר יְהוָה צוּרִי וְלֹא־עַלָּתָה* בּוֹ׃

(צג) יְהוָה מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְהוָה עֹז הִתְאַזָּר אַף־
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל־תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃

*) עַוְלָתָה קרי

7 Wenn die Frevler sprossen wie Grünes, und all die Uebelthäter blühen, so ist's um vertilgt zu werden auf immerdar.
8 Du aber bist erhaben in Ewigkeit, o Gott.
9 Denn siehe, deine Feinde, o Gott, denn siehe, deine Feinde kommen um, sie zerstieben, alle die Uebelthäter.
10 Aber mein Horn erhöhest du gleich dem des Reëm, ich triefe von frischem Oele.
11 Und mein Auge schauet an meinen Laurern, an meinen Widersachern, den Frevlern, letzt sich mein Ohr.
12 Der Gerechte blühet gleich der Palme, wie die Zeder im Lebanon wächst er empor.
13 Gepflanzt im Hause Gottes, in den Vorhöfen unseres Herrn treiben sie Blüthe. —
14 Fürder knospen sie im Greisenalter, saftvoll und frischbelaubt werden sie seyn. —
15 Zu verkünden, daß redlich ist Gott, mein Hort, und kein Fehl an ihm.

יְהוָה 1 Gott regiert, mit Hoheit bekleidet, bekleidet Gott mit Macht, er hat sich umgürtet. Ja, fest stehet der Erdball, wanket nicht.
2 Aufgerichtet ist dein Thron, von je, von Ewigkeit du!

גִּבּוֹר לֹא־יִנָּצֵל בְּרָב־כֹּחַ׃ שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ
לֹא יְמַלֵּט׃ הִנֵּה עֵין יְהֹוָה אֶל־יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ׃
לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב׃ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה
לַיהֹוָה עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי־בוֹ יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם
קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃ יְהִי־חַסְדְּךָ יְהֹוָה עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃

(צב) מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהֹדוֹת לַיהֹוָה
וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ
בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי־עָשׂוֹר וַעֲלֵי־נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי
יְהֹוָה בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מַה־גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְהֹוָה
מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ׃ אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא־

---

17 Vergeblich ist das Roß zum Siege, und mit der Größe seiner Kraft rettet es nicht.
18 Siehe Gottes Auge ist auf seine Fürchtigen, auf die, welche harren seiner Gnade.
19 Ihre Seele zu retten vom Tode und sie zu erhalten bei Hungersnoth.
20 Unsere Seele harret des Herrn, unser Beistand und Schirm ist er.
21 Denn an ihm freuet sich unser Herz, denn auf seinen heiligen Namen vertrauen wir.
22 Sey deine Gnade, o Gott, über uns, so wie wir dein geharret!

מִזְמוֹר Psalmlied für den Schabbat=Tag.

1 Schön ist's Gott Dank zu singen, und deinem Namen zu spielen, Höchster.
2 Zu künden mit dem Morgen deine Huld und deine Treue in den Nächten.
3 Auf Zehnsait und auf Psalter unter Getön der Harfe.
4 Denn du hast mich erfreut Gott durch dein Werk, bei den Thaten deiner Hände jauchz' ich.
5 Wie groß sind deine Werke, o Gott, wie ganz unergründlich deine Gedanken.
6 Der Unvernünftige erkennt es nicht und der Thor sieht es nicht ein.

יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ
פִּיו כָּל־צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת:
יִירְאוּ מֵיְהוָה כָּל־הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי
הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְהוָה הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם
הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת
לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר
לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם:
מִמְּכוֹן־שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֹּצֵר יַחַד
לִבָּם הַמֵּבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב־חָיִל

---

5 Er liebt Gerechtigkeit und Recht: der Gnade Gottes ist voll die Erde.
6 Auf Gottes Wort sind die Himmel entstanden, und durch den Odem seines Mundes all ihre Schaar.
7 Aufschichtet er wie eine Mauer des Meeres Fluthen, in Behälter legt er die Tiefen.
8 Fürchten soll sich vor dem Herrn das Erdenall, vor ihm bangen die Bewohner des Erdrunds.
9 Denn er hat gesprochen und es ward, er hat geboten und es bestand.
10 Der Herr hat gebrochen der Völker Rath, zerstört der Völker Sinnen.
11 Des Herren Rath wird auf ewig bestehen, seines Herzens Sinnen in alle Geschlechter.
12 Glückselig das Volk, dessen Gott der Herr, das Volk, das er zum Besitz sich erkor.
13 Aus den Himmeln schauet herab der Herr, siehet auf all die Menschenkinder.
14 Aus der Veste seines Sitzes läßt er schweifen den Blick über alle Erdbewohner.
15 Er, der insgesammt ihr Herz gebildet, der auf all ihr Thuen merket.
16 Nicht durch des Heeres Menge wird dem Könige Sieg, dem Held nicht Rettung durch die Größe der Kraft.

לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר־לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל־בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

(לג) רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
הוֹדוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ־לוֹ׃
שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ כִּי־יָשָׁר דְּבַר־
יְהוָה וְכָל־מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד

---

19 Den Sichon, König der Emoriter; ewig währet seine Gnade.
20 Und den Og, König zu Baschan; ewig währet seine Gnade.
21 Und gab ihr Land zum Besitz; ewig währet seine Gnade.
22 Besitz für Jisrael, sein Volk; ewig währet seine Gnade.
23 Der in unserer Erniedrigung unser dachte! ewig währet seine Gnade.
24 Und uns vom Feinde erlösete! ewig währet seine Gnade.
25 Der allem Fleische Speise gibt! ewig währet seine Gnade.
26 Danket dem Gotte des Himmels! ewig währet seine Gnade.

רננו Jubelt ihr Frommen in Gott, denn Redlichen stehet ein Loblied an.
2 Danket dem Herrn auf der Harfe, mit zehnsaitigem Psalter spielet ihm.
3 Singet ihm einen neuen Gesang, meisterlich rühret die Saiten mit Jauchzen.
4 Denn redlich ist das Wort des Herrn und all sein Thuen mit Treue.

לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
אֶת־הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְגֹזֵר יַם־סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם־סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

---

6 Der die Erde über die Wasser ausgedehnt! ewig währet seine Gnade.
7 Der große Lichter hat gemacht! ewig währet seine Gnade.
8 Die Sonne zu herrschen am Tage! ewig währet seine Gnade.
9 Mond und Sterne zu herrschen des Nachts! ewig währet seine Gnade.
10 Der Mizrajim schlug an ihrer Erstgeburt! ewig währet seine Gnade.
11 Und führte Jisrael aus ihrer Mitte! ewig währet seine Gnade.
12 Mit starker Hand und ausgestrecktem Arme! ewig währet seine Gnade.
13 Der das Schilfmeer in Stücke zerschlug! ewig währet seine Gnade.
14 Und Jisrael hindurch geführt! ewig währet seine Gnade.
15 Und stürzte Pareo mit seinem Heere hinein! ewig währet seine Gnade.
16 Der sein Volk führte durch die Wüste! ewig währet seine Gnade.
17 Der große Könige schlug! ewig währet seine Gnade.
18 Und tödtete mächtige Könige! ewig währet seine Gnade.

עַמּוֹ וְעַל־עֲבָדָיו יִתְנֶחָם׃ עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי
אָדָם׃ פֶּה־לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם
לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין־יֶשׁ־רוּחַ בְּפִיהֶם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם
כֹּל אֲשֶׁר־בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה בֵּית
אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃ בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה יִרְאֵי יְהוָה
בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה׃ בָּרוּךְ יְהוָה מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָםִ הַלְלוּיָהּ׃

(קלו) הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־טוֹב   כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים   כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים   כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ   כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה   כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

---

13 Gott, in Ewigkeit iſt Dein Name, Gott Dein Andenken in alle Geſchlechter.
14 Denn rechten wird Gott für ſein Volk und über ſeine Knechte ſich erbarmen.
15 Die Gebilde der Völker ſind Gold und Silber, der Menſchenhände Werk.
16 Sie haben einen Mund und reden nicht, ſie haben Augen und ſehen nicht.
17 Sie haben Ohren und hören nicht, ja kein Odem iſt in ihrem Munde.
18 Alſo, wie ſie werden ihre Verfertiger, Alles, was ihnen vertraut.
19 Haus Jisrael! lobet Gott, Haus Aaron! lobet Gott.
20 Haus des Levi! lobet Gott, ihr Gottesfürchtigen! lobet Gott.
21 Gelobt ſey Gott von Zijon aus, Er der da wohnet in Jeruſchalajim. Hallelujah.

הודו 1 Danket dem Herrn, denn er iſt gütig; denn ewig währet ſeine Gnade.
2 Danket dem Gotte aller Götter! denn ewig währet ſeine Gnade.
3 Danket dem Herrn der Herren! denn ewig währet ſeine Gnade.
4 Der große Wunder thut allein! ewig währet ſeine Gnade.
5 Der mit Vernunft die Himmel geſchaffen! ewig währet ſeine Gnade.

שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְהוָה בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ׃ הַלְלוּ־יָהּ
כִּי־טוֹב יְהוָה זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים׃ כִּי־יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ
יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ׃ כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְהוָה וַאֲדֹנֵינוּ
מִכָּל־אֱלֹהִים׃ כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ
בַּיַּמִּים וְכָל־תְּהֹמוֹת׃ מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים
לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו׃ שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם
מֵאָדָם עַד־בְּהֵמָה׃ שָׁלַח אוֹתֹת וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם
בְּפַרְעֹה וּבְכָל־עֲבָדָיו׃ שֶׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים
עֲצוּמִים׃ לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל
מַמְלְכוֹת כְּנָעַן׃ וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃
יְהוָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְהוָה זִכְרְךָ לְדֹר־וָדֹר׃ כִּי־יָדִין יְהוָה

---

2 Die ihr im Hause des Herrn stehet, in den Vorhöfen des Hauses unseres Gottes.

3 Preiset Gott! denn gütig ist der Herr, spielet seinem Namen, denn er ist lieblich.

4 Denn Jaakob hat sich erkoren Gott, Jisrael zu seinem Heiligthume.

5 Denn ich weiß, daß groß ist Gott, und unser Herr über alle Götter.

6 Alles was Gott begehret, vollführet er im Himmel und auf Erden, in den Meeren und allen Tiefen.

7 Heraufführet er Wolken vom Ende der Erde, Blitze schaffet er beim Regenguß, den Wind führet er aus seiner Vorrathskammer.

8 Er, der die Erstgebornen Mizrajims schlug, vom Menschen bis zum Vieh.

9 Er sandte Wunder und Zeichen in deine Mitte, Mizrajim, gegen Pareo und all' seine Knechte.

10 Er schlug zahlreiche Völker und mordete mächtige Könige.

11 Den Sichon, des Emori König, und den Og, König von Baschan, und all' die Reiche Kenaans.

12 Und gab ihr Land zum Besitze, zum Besitz an Jisrael sein Volk.

מִצִּדְּךָ ׀ אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ׃ רַק בְּעֵינֶיךָ
תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה׃ כִּי־אַתָּה יְהוָה מַחְסִי
עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ׃ לֹא־תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה וְנֶגַע לֹא־יִקְרַב
בְּאָהֳלֶךָ׃ כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה־לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ׃ עַל־
כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן־תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ׃ עַל־שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ
תִּרְמֹס כְּפִיר וְתַנִּין׃ כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי־
יָדַע שְׁמִי׃ יִקְרָאֵנִי ׀ וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ
וַאֲכַבְּדֵהוּ׃ אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי׃
אֹרֶךְ יָמִים וכו׳.

(קל״ה) הַלְלוּיָהּ ׀ הַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה׃

---

7 Fällt an deiner Seite ein Tausend und Myriaden zu deiner Rechten, aber dir nahet es nicht.
8 Nur mit deinen Augen schauest du und der Frevler Vergeltung siehest du an.
9 Denn du, o Gott, bist meine Zuflucht, den Höchsten hast du dir zum Schutze genommen.
10 Nicht wird dir zugeschickt ein Leid, und keine Plage nahet deinem Zelte.
11 Denn seine Engel entbietet er dir, dich zu behüten auf allen deinen Wegen.
12 Auf Händen tragen sie dich, daß du nicht auf einen Stein deinen Fuß verletzest.
13 Auf Schakal und Natter trittst du, zerstampfest junge Leuen und Drachen.
14 Denn an mir hat er Lust, so rett' ich ihn, mache ihn stark, denn er kennt meinen Namen.
15 Er ruft mich an, ich erhöre ihn, bin um ihn zur Zeit der Noth, ich befreie ihn und bringe ihn zu Ehren.
16 Mit langem Leben sättige ich ihn und lasse ihn schauen meine Hülfe.

הַלְלוּיָהּ 1 Preiset den Namen Gottes. Preiset ihr Knechte Gottes.

עַל־עֲבָדֶיךָ׃ שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל־
יָמֵינוּ׃ שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃ יֵרָאֶה
אֶל־עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם׃ וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ
כּוֹנְנֵהוּ׃

(צא) יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן׃ אֹמַר לַיהוָה
מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח־בּוֹ׃ כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח
יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת׃ בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה
צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ׃ לֹא־תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף
יוֹמָם׃ מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם׃ יִפֹּל

---

13 Kehre zurück o Gott! Wie lange noch? — Erbarme dich deiner Knechte.

14 Sättige uns am Morgen deiner Gnade und laß uns jauchzen und froh seyn all' unsre Tage.

15 Erfreue uns so viele Zeiten, als du uns gebeugt, so viele Jahre als wir Leiden gesehen.

16 Laß schauen deine Knechte dein Werk, laß sichtbar werden deine Herrlichkeit über ihren Söhnen.

17 Und die Huld des Herrn unseres Gottes, sey über uns, und das Werk unserer Hände laß bestehen für uns, und unser Händewerk — bestätige es.

ישב 1 Der im Schirm des Höchsten sitzet, in des Allmächtigen Schatten sich birgt.

2 Ich spreche zum Herrn: meine Zuflucht und meine Burg, mein Gott, dem ich vertraue.

3 Denn er wird dich retten vor der Schlinge, die gelegt, vor verderbender Seuche.

4 Mit seinem Gefieder bedeckt er dich und unter seinen Flügeln bist du geborgen, Schild und Panzer ist seine Treue.

5 Nicht darfst du bangen vor dem Schrecken der Nacht, vor dem Pfeil, der da fliegt bei Tag.

6 Vor der Seuche, die im Finsteren schleicht, vor dem Verderben, das wüthet bei Tageshelle.

וּמֵעוֹלָם עַד־עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד־דַּכָּא וַתֹּאמֶר
שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם׃ כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי
יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃ זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בַּבֹּקֶר
כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃ בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃
כִּי־כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃ שַׁתָּ עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ
עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃ כִּי כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ
שָׁנֵינוּ כְמוֹ־הֶגֶה׃ יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם
בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי־גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃
מִי־יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃ לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן
הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃ שׁוּבָה יְהוָה עַד־מָתָי וְהִנָּחֵם

---

2 Bevor die Berge waren gezeugt und Erd' und Welt gebar und von Ewigkeit zu Ewigkeit bist du, Gott.

3 Du führest den Sterblichen bis zur Zerknirschung und sprichst: kehret zurück ihr Menschenkinder.

4 Denn tausend Jahre sind in deinen Augen, wie der gestrige Tag, wenn er verstrichen, und wie eine Wache in der Nacht.

5 Weg fluthest du sie, einem Traume werden sie gleich, am Morgen wie Gras ist er frisch.

6 Am Morgen blühet er und ist frisch, am Abend welkt er und verdorret.

7 Ja wir vergehen in deinem Grimme, und bei deiner Zorngluth sind wir geängstet.

8 Du stellest unsere Sünden vor dein Auge, unsere Jugendschuld vor das Licht deines Antlitzes.

9 Ja, all' unsere Tage, verstreichen in deinem Zorne, wir verbringen unsere Jahre wie einen flüchtigen Laut.

10 Die Dauer unserer Lebensjahre, ist siebzig Jahre, und, kommt es hoch, achtzig Jahre und ihr Stolz ist Elend und Unheil, denn eilends entfleucht es und wir fliegen davon.

11 Wer kennet die Macht deines Zornes und wie in deinem Grimme so deine Ehrfurcht.

12 So lehre uns denn unsere Tage zählen und daß wir gewinnen ein weises Herz.

סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה־טוֹב בַּקֵּשׁ שָׁלוֹם וְרָדְפֵהוּ׃
עֵינֵי יְהוָה אֶל־צַדִּיקִים וְאָזְנָיו אֶל־שַׁוְעָתָם׃
פְּנֵי יְהוָה בְּעֹשֵׂי רָע לְהַכְרִית מֵאֶרֶץ זִכְרָם׃
צָעֲקוּ וַיהוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָם הִצִּילָם׃
קָרוֹב יְהוָה לְנִשְׁבְּרֵי־לֵב וְאֶת־דַּכְּאֵי־רוּחַ יוֹשִׁיעַ׃
רַבּוֹת רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְהוָה׃
שֹׁמֵר כָּל־עַצְמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה׃
תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ׃
פֹּדֶה יְהוָה נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא יֶאְשְׁמוּ כָּל־הַחֹסִים בּוֹ׃
(א) תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ
לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר׃ (ב) בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל

---

13 Bewahre deine Zunge vom Bösen, und deine Lippen, daß sie nicht Falschheit reden.
14 Weiche vom Bösen und thue Gutes, suche den Frieden und gehe ihm nach.
15 Die Augen Gottes sind auf die Frommen gerichtet und seine Ohren auf ihr Flehen.
16 Das Antlitz Gottes ist wider die Uebelthäter, ihr Andenken von der Erde zu tilgen.
17 Sie rufen und Gott höret und aus ihren Nöthen rettet er sie.
18 Nahe ist der Herr denen, die gebrochenen Herzens sind, und hilft denen, deren Gemüth gebeugt.
19 Viel sind die Leiden des Gerechten, aber aus allen errettet ihn Gott.
20 Er hütet all' seine Gebeine, keines davon wird versehrt.
21 Aber den Frevler tödtet die Bosheit und die Feinde des Gerechten büßen.
22 Gott erlöst die Seele seiner Knechte, und nicht büßen, alle die sich bei ihm bergen.

תְּפִלָּה Gebet Moscheh's des göttlichen Mannes:
1 O Herr! eine Heimath warst du uns in allen Geschlechtern.

בַּיהֹוָה תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ׃
גַּדְּלוּ לַיהֹוָה אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו׃
דָּרַשְׁתִּי אֶת־יְהֹוָה וְעָנָנִי וּמִכָּל־מְגוּרוֹתַי הִצִּילָנִי׃
הִבִּיטוּ אֵלָיו וְנָהָרוּ וּפְנֵיהֶם אַל־יֶחְפָּרוּ׃
זֶה עָנִי קָרָא וַיהֹוָה שָׁמֵעַ וּמִכָּל־צָרוֹתָיו הוֹשִׁיעוֹ׃
חֹנֶה מַלְאַךְ יְהֹוָה סָבִיב לִירֵאָיו וַיְחַלְּצֵם׃
טַעֲמוּ וּרְאוּ כִּי־טוֹב יְהֹוָה אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר יֶחֱסֶה־בּוֹ׃
יְראוּ אֶת־יְהֹוָה קְדֹשָׁיו כִּי־אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו׃
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְהֹוָה לֹא־יַחְסְרוּ כָל־טוֹב׃
לְכוּ בָנִים שִׁמְעוּ־לִי יִרְאַת יְהֹוָה אֲלַמֶּדְכֶם׃
מִי הָאִישׁ הֶחָפֵץ חַיִּים אֹהֵב יָמִים לִרְאוֹת טוֹב׃
נְצֹר לְשׁוֹנְךָ מֵרָע וּשְׂפָתֶיךָ מִדַּבֵּר מִרְמָה׃

---

2 Des Ewigen rühme sich meine Seele, daß es hören die Gebeugten und sich freuen.

3 Gebet mit mir dem Ewigen die Ehre und wir wollen seinen Namen vereint erheben.

4 Ich habe den Herrn gesucht und er erhörte mich, und aus allen meinen Aengsten hat er mich gerettet.

5 Sie schaueten auf ihn und leuchteten vor Freude und ihr Antlitz war nicht schamroth.

6 Dieser Arme rief, und der Herr erhörte und aus allen seinen Nöthen half er ihm.

7 Es lagert der Engel des Herrn rings um seine Fürchtigen und befreiet sie.

8 Fühlet, sehet, daß gütig der Herr. Glückselig der Mann, der bei Ihm sich birgt.

9 Fürchtet den Herrn, ihr seine Heiligen, denn kein Mangel trifft, die ihn fürchten.

10 Junge Leuen verkümmern und darben, aber die den Herrn suchen ermangeln keines Gutes.

11 Kommet, Kinder, höret auf mich. Gottesfurcht will ich euch lehren.

12 Wo ist der Mann, der das Leben begehret, der sich Jahre wünschet Glück zu schauen? —

מְשַׂמְּחֵי־לֵב מִצְוַת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם׃ יִרְאַת יְהוָה
טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד מִשְׁפְּטֵי־יְהוָה אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו׃
הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים׃
גַּם־עַבְדְּךָ נִזְהָר בָּהֶם בְּשָׁמְרָם עֵקֶב רָב׃ שְׁגִיאוֹת מִי־יָבִין
מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי׃ גַּם מִזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ אַל־יִמְשְׁלוּ־בִי
אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב׃ יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי־פִי
וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וְגֹאֲלִי׃

(לד) לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיְגָרֲשֵׁהוּ
וַיֵּלַךְ׃

אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי׃

---

8 Die Verordnungen Gottes sind gerade, erfreuen das Herz; das Gebot Gottes ist lauter, erleuchtet die Augen.

9 Die Furcht Gottes ist rein, bestehet auf ewig; die Aussprüche Gottes sind wahrhaft, gerecht allesammt.

10 Sie, die köstlicheren als Gold und Gediegenes in Menge, und süßeren, als Honig und Honigseim.

11 Auch dein Knecht ist durch sie belehret; wenn er sie hält, — groß ist sein Lohn.

12 Verirrungen, — wer bemerkt sie? von verborgenen Sünden reinige mich!

13 Auch von dem Uebermuthe halte deinen Knecht zurück, — daß er mich nicht bemeistere; dann bin ich fest und rein von schwerer Schuld.

14 Mögen dir wohlgefallen die Worte meines Mundes und das Sinnen meines Herzens vor dir, Gott, mein Hort und mein Erlöser.

לְדָוִד Von David, da er verleugnete seinen Verstand, vor dem Abimelech und dieser ihn forttrieb und er ging.

1 Segnen will ich den Ewigen zu jeglicher Zeit, sein Lob ist stets in meinem Munde.

בְטַחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ אָשִׁירָה לַיָי כִּי
גָמַל עָלָי׃

(יט) לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל
וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ׃ יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ אֹמֶר וְלַיְלָה
לְלַיְלָה יְחַוֶּה־דָּעַת׃ אֵין אֹמֶר וְאֵין דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע
קוֹלָם׃ בְּכָל־הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ
שָׂם אֹהֶל בָּהֶם׃ וְהוּא כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר
לָרוּץ אֹרַח׃ מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל־קְצוֹתָם
וְאֵין נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׃ תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ
עֵדוּת יְהוָה נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי׃ פִּקּוּדֵי יְהוָה יְשָׁרִים

---

erlöse uns um deine Gnade. Ich bin der Ewige, dein Gott, der dich heraufgebracht aus dem Lande Mizrajim: öffne weit deinen Mund, daß ich ihn fülle. Glücklich das Volk, dem solches ward, glücklich das Volk, dessen Gott der Ewige. Und ich — deiner Gnade vertraue ich, es jubelt mein Herz in deiner Hülfe; singen will ich dem Ewigen, weil er an mir wohl gethan.

לַמְנַצֵּחַ Von dem Sangmeister. Ein Psalm Davids.
1 Die Himmel erzählen die Herrlichkeit Gottes, und seiner Hände Werk verkündet die Ausdehnung.
2 Ein Tag strömet dem anderen Rede zu, und eine Nacht der anderen eröffnet die Kunde;
3 Doch nicht in Rede und nicht in Worten, nicht vernommen wird ihr Laut.
4 Ueber das All' der Erde gehet aus ihr Klang und am Aeußersten des Erdenrundes ihre Worte, wo er dem Sonnenball ein Zelt geschaffen.
5 Und er, wie ein Bräutigam, heraustretend aus seinem Baldachin, frohlockt, wie ein Held, die Bahn zu durchlaufen.
6 Vom Aeußersten des Himmels ist sein Aufgang, und sein Kreislauf über seine Grenzen, und Nichts ist verhüllt vor seiner Gluth.
7 Die Lehre Gottes ist makellos, erquickt die Seele; das Zeugniß Gottes ist wahrhaft, macht weise den Thoren;

הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל־גֵּאִים׃
לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃ יְיָ צְבָאוֹת
אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ׃ יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ
יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קָרְאֵנוּ׃ הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמֶּךָ וּבָרֵךְ
אֶת־נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד־הָעוֹלָם׃ נַפְשֵׁנוּ
חִכְּתָה לַיְיָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא׃ כִּי־בוֹ יִשְׂמַח
לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ׃ יְהִי־חַסְדְּךָ יְיָ
עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ׃ הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ
וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן־לָנוּ׃ קוּמָה עֶזְרָתָה לָנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן
חַסְדֶּךָ׃ אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
הַרְחֶב־פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ׃ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה
לוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃ וַאֲנִי בְּחַסְדְּךָ

Jiſrael ſeine Hoheit und ſeine Macht im Gewölke. Furchtbar biſt Du, o Herr! aus deinem Heiligthume; der Gott Jiſraels — er verleiht Macht und Stärke dem Volke. Gebenedeyet iſt der Herr! — Gott der Rache, o Herr, Gott der Rache! erſcheine. Erhebe dich, Richter der Erde, erſtatte den Hoffährtigen Lohn! Bei Gott iſt die Hülfe, über deinem Volke dein Segen. Gott der Heerſchaaren iſt mit uns, eine Veſte iſt uns der Gott Jaakobs. Gott der Heerſchaa-ren, glückſelig iſt der Mann, der auf dich vertraut. Ewiger, o hilf; erhöre uns, o König, am Tage, da wir rufen. Hilf deinem Volke und ſegne dein Eigenthum, und weide ſie und trage ſie bis in die Ewigkeit. Unſere Seele hoffet des Ewigen; unſer Beiſtand und unſer Schild iſt er. Denn an ihm freuet ſich unſer Herz, denn auf ſeinen heiligen Namen vertrauen wir. Sey deine Gnade, Ewiger, über uns, wie wir dein geharret. Zeige uns, Ewiger, deine Gnade, und dein Heil verleihe uns. Stehe auf, uns zum Beiſtand und

קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל־
הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:
וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה
לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל־חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא־
תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד
יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם
הֵמָּה: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ
וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל
יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ
אֱלֹהִים: אֵל־נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ:

---

währt seine Huld. Und sprechet: Hilf uns, Gott unseres Heils, und sammle und rette uns aus den Völkern, Dank zu singen deinem heiligen Namen, uns zu rühmen mit deinem Preise. Gebenedeyet sey der Ewige, Gott Jisraels, von Ewigkeit zu Ewigkeit, und das ganze Volk sprach: Amen! und Preisgesang dem Ewigen. — Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor seines Fußes Schemel, denn heilig ist Er. Erhebet den Ewigen, unsern Gott, und bücket euch vor dem Berge seines Heiligthums; denn heilig ist der Ewige unser Gott. Und er ist barmherzig, sühnt die Schuld, und vertilgt nicht, und wendet vielmals seinen Grimm ab, und regt nicht all' seine Zorngluth auf. Du Ewiger, wirst dein Erbarmen mir nicht verschließen, deine Gnade und deine Treue werden beständig mich bewahren. Gedenke deines Erbarmens, Ewiger, und deiner Huld; denn sie sind von Ewigkeit. Gebet dem Herrn den Siegpreis; über

הָעַמִּים נִפְלְאֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד
וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ כִּי כָּל־אֱלֹהֵי
הָעַמִּים אֱלִילִים וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד וְהָדָר
לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקֹמוֹ׃ הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת
עַמִּים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ
שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת־
קֹדֶשׁ׃ חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל־הָאָרֶץ אַף־תִּכּוֹן תֵּבֵל
בַּל־תִּמּוֹט׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ
וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ׃ יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ
יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ׃ אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר
מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי־בָא לִשְׁפּוֹט אֶת־הָאָרֶץ׃ הוֹדוּ לַייָ
כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם

Tage seine Hülfe. Meldet unter Völkern seine Herrlichkeit, unter all' den Nationen seine Wunder. Denn groß ist Gott und hochgepriesen über all' die Götter. Denn all' die Götter der Völker sind nichtig, aber der Ewige hat die Himmel geschaffen. Glanz und Majestät ist vor ihm, Lust und Freude in seiner Stätte. Spendet Gotte, ihr Völkergeschlechter, spendet Gotte Ehre und Macht. Spendet Gotte die Ehre seines Namens, bringet Geschenke und kommet vor ihn; bücket euch vor Gott in heiligem Schmucke. Erzittert vor ihm, Erdenall. Aufgerichtet ist der Erdkreis, wanket nicht. Freuen sich die Himmel und juble die Erde, und mögen sie sprechen unter den Völkern: Gott regiert! Dröhne das Meer und was es füllet, jauchze die Flur und Alles, was darin. Dann müssen jubeln die Bäume des Waldes, vor dem Antlitze Gottes; denn er kommt zu richten die Erde. Danksinget dem Ewigen; denn er ist gütig; denn ewiglich

דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ זִכְרוּ נִפְלְאֹתָיו
אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוּ׃ זֶרַע יִשְׂרָאֵל
עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־
הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃ זִכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה
לְאֶלֶף דּוֹר׃ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת־אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ
לְיִצְחָק׃ וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית
עוֹלָם׃ לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ־כְּנָעַן חֶבֶל
נַחֲלַתְכֶם׃ בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים
בָּהּ׃ וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם
אַחֵר׃ לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם
מְלָכִים׃ אַל־תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל־
תָּרֵעוּ׃ שִׁירוּ לַייָ כָּל־הָאָרֶץ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם־אֶל־
יוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ בְּכָל־

Gott und seiner Macht, suchet sein Antlitz beständig. Gedenket seiner Wunder, die er gethan, seiner Zeichen und der Aussprüche seines Mundes. Du, Nachkomme Jisraels, sein Knecht, ihr Söhne Jaakobs, seine Erkornen. Er ist der Ewige, unser Gott, durch all die Lande seine Aussprüche. Gedenket ewiglich seines Bundes, des Wortes, das er geboten, für tausend Geschlechter, was er gestiftet mit Abraham und seines Schwures an Jitzchack. Und aufstellt' er es für Jaakob zur Satzung, für Jisrael zum ewigen Bunde, und sprach: Dir geb' ich das Land Kenaan zum Antheil eures Besitzes, da ihr noch ein zählbares Häuflein, da ihr noch geringe Fremdlinge darin. Und sie zogen von Volk zu Volk und von einem Reiche zum andern Volk. Er ließ keinen Menschen sie gewältigen, und straft' um sie Könige. „Rühret nicht an meine Gesalbten, und meinen Propheten thuet kein Leid." — Singet dem Herrn, Erdenall, verkündet von Tag zu

בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת נְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי־עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

הוֹדוּ לַייָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ־לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל־נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ:

---

lebende und beständig dauernde; gelobt der Erlöser und Erretter; gelobt sey sein Name. Gelobt sey, Ewiger, unser Gott, König der Welt! der Allmächtige, der barmherzige Vater, den seines Volkes Mund preißt, den die Zunge seiner Frommen und Diener rühmt und feiert. Und mit den Liedern Davids deines Knechtes, wollen wir dich preisen, Ewiger, unser Gott! mit Lobgesängen und Psalmen erheben und loben und rühmen wir dich und verherrlichen deinen Namen, und ersehen dich, unsern König, unser Gott, Einziger, in alle Ewigkeiten lebend, König, dessen großer Name gerühmt und gepriesen wird für und für. Gelobt sey, Ewiger, König, gepriesener durch Lobgesänge. —

הודו Danksinget dem Ewigen, rufet an seinen Namen, machet kund unter den Völkern seine Thaten. Singet ihm, spielet ihm, sinnet nach über all' seine Wunder. Rühmet euch mit seinem heiligen Namen, freue sich das Herz der Gottverlangenden. Forschet nach

בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃
וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃

בודקין הטלית ומתעטפים מעומד, ויברך׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בַּצִּיצִת׃

ויכסה ראשו בטלית ויאמר ד׳ פסוקים אלו׃

מַה־יָּקָר חַסְדְּךָ אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן׃
יִרְוְיֻן מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם׃
כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה־אוֹר׃
מְשׁוֹךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי־לֵב׃

בָּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ עוֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח.

בָּרוּךְ׃ Gelobt sey der, auf dessen Wort die Welt entstanden; gelobt Er, gelobt, der das Schöpfungswerk gemacht; gelobt, der da spricht und ausführt; gelobt, der beschließt und vollzieht; gelobt Er, der sich erbarmt der Erde; gelobt, der sich erbarmt der Geschöpfe; gelobt Er, der vergilt reichen Lohn seinen Fürchtigen; gelobt, der ewig

שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת. וּבִלְבָד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד: שִׁנָּה בַּאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר בְּכָל־מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד. הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַּלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד־חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת: מִקַּל וָחוֹמֶר וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן־הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל־עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל־הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טוֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר. כָּל־דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ: וְכֵן שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד שֶׁיָּבוֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה

דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת: כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה לַסּוֹבֵב וּבָא־לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית. צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן־הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד־חֲצוֹת: ד הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וּטְעוּנָה הַפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים: ה זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם גְּזֵלוֹת אֲשַׁם מְעִילוֹת אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשַׁם נָזִיר אֲשַׁם מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי. שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל־מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: ו הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: ז שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל־מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע וְנֶאֱכָלִין בְּכָל־הָעִיר לְכָל־אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: ח הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים

הָעַרְבָּיִם כְּמִנְחַת הַבֹּקֶר וּכְנִסְכּוֹ תַּעֲשֶׂה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃

ויקרא א׳ י״א

וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃

בשבת מוסיפין

במדבר כ״ח ט׳ וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי־כְבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל־עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

זבחים פ״ה.

א אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל־זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל־יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־בֵּין הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב׃ ב פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל־הַפָּרֹכֶת וְעַל־מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל־מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם־לֹא נָתַן לֹא־עִכֵּב אֵלּוּ וָאֵלּוּ נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן׃ ג חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל־מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל

שֶׁבַּשָּׁמַיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד בַּעֲבוּר שִׁמְךָ הַגָּדוֹל שֶׁנִּקְרָא
עָלֵינוּ וְקַיֶּם־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַה־שֶּׁכָּתוּב בָּעֵת הַהִיא אָבִיא
אֶתְכֶם וּבָעֵת קַבְּצִי אֶתְכֶם כִּי־אֶתֵּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה
בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ׃

בקצת קהלות אומרין כאן ברכת התורה, יברכך, אלו דברים,

במדבר כ"ח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֶת־קָרְבָּנִי לַחְמִי
לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי תִּשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ׃
וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשֶּׁה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה
כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה תְמִימִם שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה
תָמִיד׃ אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת
הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ וַעֲשִׂירִית
הָאֵיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית
רְבִיעִת הַהִין׃ עֹלַת תָּמִיד הָעֲשֻׂיָה בְּהַר סִינַי
לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְנִסְכּוֹ רְבִיעִת
הַהִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד בַּקֹּדֶשׁ הַסֵּךְ נֶסֶךְ שֵׁכָר
לַיהוָה׃ וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין

---

um Deines großen Namens willen, nach welchem wir genannt werden, und erfülle, Ewiger, unser Herr uns die Verheißung: „Zur selben Zeit werde ich euch heimbringen, zur selben Zeit, wo ich euch sammele; denn ich werde euch machen zum Preis und Ruhm unter allen Völkern der Erde, indem ich eure Weggeführten zurückführe vor euren Augen; spricht der Ewige.“

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא
מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה
הוּא לָעוֹלָם הַבָּא קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי
שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ וּבִישׁוּעָתְךָ
תָּרִים וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ בָּ"אַ"יְ מְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ
בָּרַבִּים:

אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם
הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן
וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים. קַבֵּץ קוֶֹיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ
יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה־הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ
לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־
הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת כָּל־אֲשֶׁר בָּם. וּמִי בְּכָל־מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ
בָּעֶלְיוֹנִים אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה־תַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ

אַתָּה Du warst, bevor die Welt erschaffen war, du bist derselbige, nachdem die Welt erschaffen worden, du bist in dieser Welt, derselbige in der zukünftigen. Heilige deinen Namen durch die, welche deinen Namen heiligen, und heilige deinen Namen in deiner Welt; erhebe und erhöhe unser Horn durch dein Heil. Gebenedeyet bist du, Ewiger, der du deinen Namen öffentlich heiligest.

אַתָּה Du bist derselbige, Ewiger, unser Herr, im Himmel und auf Erden und in Himmeln der Himmel, den höchsten. Wahrlich, du bist der Erste und du bist der Letzte, und außer dir kein Gott. Sammle die, welche deiner harren, aus den vier Enden der Erde. Mögen alle Weltbewohner einsehen und erkennen, daß nur Du Herr aller Reiche der Erde bist. Du hast den Himmel, die Erde, das Meer und alles was darin, erschaffen. Und wer unter allen deinen Geschöpfen, unter den höhern oder unter den niedern, kann zu dir sagen: was thust du? Unser Vater im Himmel, erweis' uns Gnade

אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמֹּרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק
יְחִידוֹ שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב־הַמִּזְבֵּחַ עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ
בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ
שֶׁשָּׂמַחְתָּ־בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן:
לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ
וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלָתֶת־שֶׁבַח וְהוֹדָיָה
לִשְׁמֶךָ: אַשְׁרֵינוּ מַה־טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה־נָּעִים
גּוֹרָלֵנוּ וּמַה־יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ אַשְׁרֵינוּ שֶׁאֲנַחְנוּ
מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים עֶרֶב וָבֹקֶר וְאוֹמְרִים
פַּעֲמַיִם בְּכָל־יוֹם

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

Söhne Abrahams, dem du geschworen auf dem Berge Morijah, Sprößlinge Jizchaks seines Einzigen, der auf dem Altar gebunden ward, die Gemeinde Jaakobs, deines erstgebornen Sohnes, den du um deine Liebe zu ihm und die Freude an ihm, Jisrael und Jeschurun genannt.

לְפִיכָךְ Daher sind wir verpflichtet, dir zu danken, dich zu loben und zu verherrlichen und deinen Namen zu preisen, zu heiligen und ihm Lob und Dank zu bringen. Heil uns! Wie gut ist unser Antheil, wie lieblich unser Loos, wie schön unser Erbe! Heil uns, die wir zweimal des Tages, am Abend und Morgen, ausrufen:

Höre, Jisrael, der **Ewige** unser Gott ist ein einiges, ewiges Wesen!

Gebenedeyet ist der Name der Herrlichkeit seines Reiches in Ewigkeit.

לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם יְרֵא שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּמוֹדֶה
עַל־הָאֱמֶת וְדוֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ וְיַשְׁכֵּם וְיֹאמַר׃

רִבּוֹן כָּל־הָעוֹלָמִים לֹא עַל־צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים.
מָה אֲנַחְנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה־צִּדְקוֹתֵינוּ
מַה־יְּשׁוּעָתֵנוּ מַה־כֹּחֵנוּ מַה־גְּבוּרָתֵנוּ מַה־
נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא
כָּל־הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא
הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל
כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם הֶבֶל לְפָנֶיךָ.
וּמוֹתַר הָאָדָם מִן־הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל׃
אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם

לְעוֹלָם Immer sey der Mensch gottesfürchtig in seinem Innern, bekenne die Wahrheit, und hege Wahrheit im Herzen, und gewöhne sich frühmorgens Folgendes zu beten:

רִבּוֹן Herr aller Welten, nicht um unsere Frömmigkeit flehen wir vor dir, sondern um deine große Barmherzigkeit. Was sind wir? Was ist unser Leben? Was unsere Frömmigkeit? Was unsere Tugend? Was unsere Hülfe? Was unsere Kraft? Was unsere Stärke? Was können wir, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, vor dir sagen? Alle Helden sind wie ein Nichts vor dir, und die Männer des Ruhmes als wären sie nie gewesen, die Klugen als wären sie ohne Erkenntniß, und die Verständigen wie ohne Einsicht, denn ihrer Thaten Menge ist nichtig, die Tage ihres Lebens ein Hauch; und der Vorzug des Menschen vor dem Vieh verschwindet, denn alles ist eitel.

אֲבָל Doch wir, dein Volk, sind Genossen deines Bundes,

תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה וְעָוֹן וְלֹא לִידֵי נִסָּיוֹן וְלֹא לִידֵי בִזָּיוֹן וְאַל תַּשְׁלֶט בָּנוּ יֵצֶר הָרָע וְהַרְחִיקֵנוּ מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וְדַבְּקֵנוּ בְּיֵצֶר הַטּוֹב וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים וְכוֹף אֶת יִצְרֵנוּ לְהִשְׁתַּעְבֶּד־לָךְ וּתְנֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל־רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּצִּילֵנִי הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם מֵעַזֵּי פָנִים וּמֵעַזּוּת פָּנִים מֵאָדָם רָע וּמֵחָבֵר רָע וּמִשָּׁכֵן רָע וּמִפֶּגַע רָע וּמִשָּׂטָן הַמַּשְׁחִית מִדִּין קָשֶׁה וּמִבַּעַל דִּין קָשֶׁה בֵּין שֶׁהוּא בֶן־בְּרִית וּבֵין שֶׁאֵינוֹ בֶן־בְּרִית:

Gesetze; laß uns nicht gerathen in die Hand der Sünde, des Verbrechens, des Lasters, der Versuchung und der Schande, und halte uns fern von bösen Menschen und bösen Genossen, und laß uns anhangen dem Triebe zum Guten und zu guten Handlungen, und beuge unsern bösen Sinn, daß er sich Dir unterwerfe, und laß uns heute und jeden Tag Gunst, Liebe und Erbarmen finden in Deinen Augen und in den Augen Aller, die uns sehen, und erzeige uns Wohlthaten. Gebenedeyet bist du, Ewiger, der seinem Volke Jisrael Wohlthaten erzeiget.

יהי Möge es dir wohlgefallen, Ewiger, mein Gott und Gott meiner Väter, mich heute und alle Tage zu bewahren vor Unverschämten und Unverschämtheit, vor bösen Menschen und bösen Genossen, vor einem bösen Nachbar, vor bösen Zufällen und vor verderblichen Verführern, vor strengem Gerichte und einem strengen Gegner, er sey Glaubensgenosse oder nicht.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל־הַמָּיִם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל־צָרְכִּי:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הֵכִין מִצְעֲדֵי־גָבֶר:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי
וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי: וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du die Gefesselten lösest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du die Gebeugten aufrichtest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du die Erde über die Wasser ausgedehnt.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du für alle meine Bedürfnisse sorgest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du die Schritte des Mannes richtest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du Jisrael mit Stärke umgürtest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du Jisrael mit Herrlichkeit krönest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du dem Müden Kraft verleihest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du den Schlaf von meinen Augenliedern nimmst. — Möge es dir wohlgefallen, Ewiger, unser Gott und Gott unserer Väter, uns deine Lehre geläufig zu machen, und gieb uns Anhänglichkeit an deine

וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא: כָּל־זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה
בְקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי
אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן
לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי נָכְרִי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:

נשים אומרות בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי
כִּרְצוֹנוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:

---

ben in einem zukünftigen Leben. So lange die Seele in mir seyn wird, dank' ich dir, Ewiger, mein Gott und meiner Väter Gott, Urheber aller Geschöpfe, Herr aller Seelen. Gebenedeyet bist du, Ewiger, der du zurückgiebst die Seelen den todten Körpern.

בָּרוּךְ Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du dem Hahne den Trieb gegeben, Tag und Nacht zu unterscheiden.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du mich nicht zum Heiden erschaffen.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du mich nicht zum Sklaven erschaffen.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du dem Blinden die Augen öffnest.

Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du die Nackten kleidest.

פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרְאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לָעוֹלָם הַבָּא: וְאֵלּוּ הֵן כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וְהַלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

אֱלֹהַי נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי

---

lasse sein' Antlitz dir leuchten, und sey dir gnädig. Der Ewige wende sein Antlitz dir zu, und gebe dir Frieden."

אֵלּוּ „[Für folgende Dinge hat das Gesetz kein Maß bestimmt: für den Ackerwinkel [1]), für die Erstlinge [2]), das Erscheinen im Tempel [3]), die Mildthätigkeit und die Beschäftigung mit dem Gesetze. Folgende sind die Handlungen, von denen der Mensch die Früchte schon in diesem Leben genießt, und das Hauptgut ihm für das zukünftige bleibt: Verehrung der Aeltern, Mildthätigkeit, fleißiges Besuchen der Lehrhäuser, Gastfreiheit, Versorgung der Kranken, Ausstattung der Bräute, Begleitung der Todtenbahre, Andacht im Gebete, und Friedenstiftung zwischen Nebenmenschen. Die Beschäftigung mit dem Gesetze aber wiegt dies Alles auf.]"

אֱלֹהַי Mein Gott, die Seele, die du mir gegeben, ist rein; du hast sie erschaffen, gebildet und mir eingehaucht; du bewahrst sie in mir, und wirst sie mir einst nehmen, und sie mir wiederge-

---

1) Zur Aerndtezeit mußte der Ertrag der Ackerwinkel für die Armen stehen bleiben.
2) Die Darbringung der Erstlingsfrüchte.
3) Die Gabe bei dem jährlich dreimaligen Erscheinen im Tempel zu Jerusalem.

בהרבה קהלות אשכנז מתחילין כאן אלהי נשמה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה׃ וְהַעֲרֶב־נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ (וְצֶאֱצָאֵי צֶאֱצָאֵינוּ) וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לִשְׁמָהּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר־בָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ בָּא״י נוֹתֵן הַתּוֹרָה׃

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ׃ יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ׃ יִשָּׂא יְיָ

בָּרוּךְ Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du uns durch deine Gesetze geheiligt, und geboten hast, uns mit den Worten der Lehre zu beschäftigen.

וְהַעֲרֶב So laß denn Ewiger, unser Gott, den Inhalt deiner Lehre unserm Munde und dem Munde deines Volkes, des Hauses Jisrael, angenehm seyn, damit wir, unsere Nachkommen und die Nachkommen deines Volkes, des Hauses Jisrael, alle deinen Namen erkennen, und uns deiner Lehre befleißigen. Gebenedeyet bist du Ewiger, der du dein Volk Jisrael das Gesetz lehrst.

בָּרוּךְ Gebenedeyet bist du, Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du uns aus allen Völkern erkoren, und uns dein Gesetz gegeben. Gebenedeyet bist du Ewiger, der das Gesetz gegeben.

יְבָרֶכְךָ „Der Ewige segne dich und behüte dich. Der Ewige

וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא:
בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה:
וְעִם־רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּחָכְמָה וּבָרָא בוֹ נְקָבִים
נְקָבִים חֲלוּלִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי
כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ
יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד
לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא
לַעֲשׂוֹת:

Er ist mein Panier, meine Zuflucht,
meines Kelches Heil wenn ich ihn rufe.
In seine Hand übergeb' ich meinen Geist,
wenn ich entschlafe, — und erwache,
Und mit meinem Geist meinen Leib.
Gott ist mein! — ich fürchte nichts!

בָּרוּךְ Gebenedeyet bist du Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du uns durch deine Gesetze geheiligt, und uns geboten, das Händewaschen.

בָּרוּךְ Gebenedeyet bist du Ewiger, unser Gott, König der Welt, der du den Menschen weislich gebildet, und ihm Oeffnungen und Höhlungen erschaffen. Es ist offenbar und vor dem Throne deiner Majestät bekannt, daß, wenn eine dieser Oeffnungen verstopft, oder eine dieser Höhlungen offen stehe, der Mensch sich unmöglich erhalten und vor dir bestehen könne. Gebenedeyet bist du, Ewiger, der du heilest alles Fleisch und Wunder thust.

מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרֹב־חַסְדּוֹ בָּרוּךְ עֲדֵי־עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ׃

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל־יְצִיר נִבְרָא׃
לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא׃
וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא׃
וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה׃
וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה׃
בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה׃
וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה׃

Die Todten wird wiederbeleben Gott in der Größe seiner Huld.
Gebenedeyet für und für sey sein hochgelobter Name.

אֲדוֹן Herr der Welt, der regiert hat
eh' noch ein Geschöpf erschaffen;
Als nach seinem Willen Alles ward,
da schon war sein Name „König;"
Und wenn Alles wird dahin seyn,
wird allein Er mächtig herrschen;
Und er war und ist
und wird seyn, Er in seinem Ruhme.
Er ist einzig und kein Zweiter ist,
ihm zu vergleichen, zu gesellen.
Ohne Anfang, ohne Ende,
Sein die Macht und die Herrschaft.
Er ist mein Gott, ja er lebt, mein Erlöser —
und der Hort meines Antheils zur Zeit der Noth.

אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ:
קַדְמוֹן לְכָל־דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ:
הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל־נוֹצָר יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ:
שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ אֶל־ אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ:
לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד נָבִיא וּמַבִּיט אֶת־תְּמוּנָתוֹ:
תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל עַל־יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ:
לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ:
צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ:
גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ נוֹתֵן לְרָשָׁע רַע כְּרִשְׁעָתוֹ:
יִשְׁלַח לְקֵץ יָמִין מְשִׁיחֵנוּ לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ:

Er hat nicht Gestalt des Körpers und er ist unkörperlich;
Nichts können wir gleichstellen seiner Heiligkeit.
Er war früher, denn alles Erschaffene;
der Erste, und Nichts früher als sein Ursenn.
Siehe, er ist von Ewigkeit der Herr alles Geschaffenen
er zeigt seine Größe und seine Herrschaft.
Seiner Weissagung Ausfluß hat er verliehen
den Männern, die er sich geeignet zu seinem Ruhm.
Nicht ist in Jisrael noch ein Prophet erstanden wie Moscheh,
noch Einer, der seines Abglanzes Bild erschauet.
Die Lehre der Wahrheit hat Gott seinem Volke gegeben
durch seinen Propheten, den Getreuen seines Hauses.
Nicht wird ändern noch vertauschen Gott
seine Lehre in Ewigkeit gegen eine andre außer ihr.
Er schauet und kennt unser Verborgenstes,
und siehet der Dinge Ende bei ihrem Urbeginn.
Er vergilt dem Frommen nach seinem Thun,
giebt dem Frevler, dem Bösen nach seinem Frevel.
Er wird senden am Ende der Tage unsern Gesalbten,
zu erlösen, die harren auf das Ziel seines Heils.

הָאִירָה פָנֶיךָ עַל־עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ: כִּי־לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי: שִׁמְעָה תְפִלָּתִי ׀ יְיָ וְשַׁוְעָתִי ׀ הַאֲזִינָה אֶל־דִּמְעָתִי אַל־תֶּחֱרַשׁ: שְׁמַע־יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה ׀ עוֹזֵר לִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ־לְךָ וַאֲצַפֶּה: אֲנִי קְרָאתִיךָ כִי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל־מְצִיאוּתוֹ:
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדּוּתוֹ:

Antlitz leuchten über deinen Knecht, hilf mir nach deiner Huld. Denn auf dich, Ewiger, harre ich; du hörst, mein Herr, mein Gott. Höre mein Gebet, Ewiger! vernimm mein Rufen, schweige nicht zu meinen Thränen. Erhöre mich, Ewiger, und begnadige mich; Ewiger, sey mein Beistand.

שִׁיר (Stufenlied Davids.) Ich freue mich, wenn sie zu mir sprechen: „Laß uns gehen in des Ewigen Haus." Froh bin ich deines Wortes, wie der große Beute findet. Vernimm die Stimme meiner Wehklage, mein König und mein Gott, wenn ich vor dir bete. Ewiger, am Morgen höre meine Stimme, am Morgen bereite ich mich zu dir, und harre. Ich rufe dich an, denn du erhörst mich, Allmächtiger! neige dein Ohr mir, höre mein Wort. Mein Fuß steht auf ebener Bahn; in Chören dank ich dem Ewigen.

יִגְדַּל. Hochgelobt sey der lebendige Gott und gepriesen;
er ist da, und keiner Zeit gehört sein Daseyn.
Er ist einzig und keine Einheit wie die seine;
verhüllt und unendlich ist seine Einigkeit.

תפלת שחרית

כשיכנס לבהכ״נ יאמר:

מַה־טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל׃ וַאֲנִי בְּרֹב
חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ׃
יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ׃ וַאֲנִי
אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי־יְיָ עֹשִׂי׃ וַאֲנִי תְפִלָּתִי
לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב־חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ׃
אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל הַט־אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃
אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃ וַאֲנִי
עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְיָ אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה׃ שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי
בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל־דְּבִיר קָדְשֶׁךָ׃ יְיָ אֱלֹהָי
שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי׃ אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל־אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן׃

Beim Eintritt in die Synagoge:

מַה Wie schön sind deine Gezelte Jaakob, deine Wohnstätten Jisrael! — Und ich, durch die Größe deiner Gnade betrete, dein Haus, bücke mich vor dem Tempel deiner Heiligkeit in Ehrfurcht. — Ewiger! ich liebe die Stätte deines Hauses, den Ort, wo deine Herrlichkeit thront. — Und ich, bücke mich und beuge mich und neige das Knie vor dem Ewigen, meinem Schöpfer. — Und ich, richte zu dir mein Gebet zur Gnadenzeit; Herr, in der Größe deiner Huld, erhöre mich mit deiner treuen Hülfe.

אֲנִי Ich rufe dich an, denn du antwortest mir, Allmächtiger! neige mir dein Ohr, höre mein Gebet. — Ich werde mit Gerechtigkeit dein Antlitz schauen; erwachend mich ergötzen an deiner Gottesgestalt. — Und ich vertraue dir, Ewiger! spreche: du bist mein Gott! — Vernimm die Stimme meines Flehens, wenn ich zu dir rufe, wenn ich meine Hände aufhebe zu deiner heiligen Halle. — Ewiger, mein Herr, ich flehe zu dir, und du heilst mich. — Zu dir, Ewiger, rufe ich, zu meinem Gotte fleh ich. Laß dein

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

שַׁחֲרִית לְיוֹם כִּפּוּר

מנהג אשכנז

Jom-kippur.

Frühgebete.

Deutscher Ritus.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

מחזור ראש השנה ויום כפור

מנהג אשכנז

Machsor

ch-haschana und Jom-kippur.

Nach altem deutschen Ritus.

Vollständiger hebräischer Text

mit

einer neuen hochdeutschen Uebersetzung

in deutscher Schrift.

Im Vereine mehrerer Gelehrten

bearbeitet und herausgegeben

von

Dr. J. Heinemann

in Berlin.

Zwei Bände in fünf Lieferungen.

Dritte Lieferung.

Leipzig, 1838.

In der Göthe'schen Buchhandlung.

Bayerische StaatsBibliothek

Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Heinemann, Jeremias, 1778-1855

Maḥzôr Rôš haš-šānā we-Yôm kippûr nach altem deutschen Ritus ; Vollstä
ndiger hebräischer Text mit einer neuen hochdeutschen Übersetzung in
deutscher Schrift
Bd.: Lfg. 3

Leipzig 1838

Jud. 38 sb-3/4
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10570629-1